SERIE NOUĂ - 607 • ANUL XLVI • 9 IANUARIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 1-2 (2357)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cel mai bun mod de a-ţi ţine cuvântul este să nu-l dai niciodată.*
(Napoleon Bonaparte)

■ *Dacă Dumnezeu tace nu înseamnă că orice prost poate să vorbească în numele Lui.*
(Bisanne de Soleil)

■ *Cine face pe măgarul nu trebuie să se mire când îl încalecă ceilalţi.*
(Proverb chinezesc)

CARUSELUL COPIILOR CLONAŢI!

După ce cu doar câţiva ani în urmă lumea ştiinţifică lua atitudine împotriva clonării umane, de pe poziţii de aşa-zisă etică, multe ţări adoptând legi împotriva acestei manipulări genetice insuficient stăpânite şi studiate, iată că acum toată lumea pare lansată într-o cursă fără întoarcere. Într-un fel, s-a dat liber la clonarea umană. Fără reţineri, un cercetător italian anunţa la sfârşitul anului trecut naşterea primului copil clonat (vezi articolul din pagina a 3-a) chiar în această lună. Dar surpriza avea să vină din partea unei... secte. Secta raelienilor a anunţat că s-a născut deja primul copil clonat, o fetiţă care a primit numele de Eva şi care e în aşteptarea băiatului Adam. Deocamdată sunt câteva probleme: una ar fi că secta are opinii cam... extraterestre despre om şi Pământ (iată-l într-o fotografie „hollywoodiană" pe Rael, şeful sectei), cealaltă ar fi că nu prea se poate dovedi că fetiţa născută este realmente rezultatul unei clone şi nu al unei naşteri convenţionale: nici un test ADN nu a demonstrat vreo asemănare între datele genetice ale Evei şi ale mamei şi, deci, a autenticităţii „clonei". În plus, clonarea Evei, anunţată cu surle şi trâmbiţe, s-a lovit de intransigenţa autorităţilor americane care au declarat că „clona umană" nu va primi cetăţenie americană! Secta, însă, nu se lasă şi a anunţat la sfârşitul săptămânii trecute că un al doilea copil clonat este pe punctul de a se naşte. Preşedinta companiei *Clonaid* şi care este la rândul ei o membră a sectei raelienilor, a declarat la televiziunea olandeză VTM-Nieuws că „viitorul copil clonat care va vedea lumina zilei este o fetiţă a unui cuplu de lesbiene, care a preferat să rămână anonim". Naşterea ar urma să aibă loc în Olanda, a declarat un responsabil al ramurii belgiene a sectei. Dincolo, însă, de imensa publicitate care s-a făcut în cazul „clonelor" raeliene, nimic nu pare să indice, deocamdată, că acestea sunt reale. Şi cu toate acestea, este cert că în lunile ce vor urma, caruselul clonelor umane va fi de neoprit.

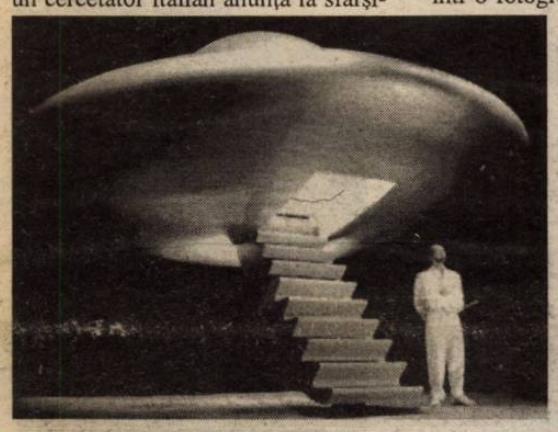

NOII FACHIRI AI CAUZELOR BUNE

Moda de a-ţi găuri părţi ale corpului (urechi, nas, limbă, sfârcuri, buric, sex) numită în engleză „piercing" (găurire), pentru a ataşa câte un inel de argint sau titaniu câştigă tot mai mulţi adepţi şi la noi în ţară, fiecare dorind să pară mai „atrăgător". Iată, însă, că unii îşi străpung pielea pentru cauze mai bune. Un tânăr indian şi-a străpuns faţa cu mai multe zeci de ace de seringă în speranţa că va putea face rost de bani pentru o societate de caritate. Pratesh Baruah, în vârstă de 25 de ani, s-a prezentat în faţa publicului din oraşul Guwahati, din statul oriental Assam. Indianul a declarat că este în stare şi de alte isprăvi extreme, cum ar fi, de pildă, să mănânce becuri electrice, să bea acid şi să mănânce 500 de ardei iuţi în cinci minute.

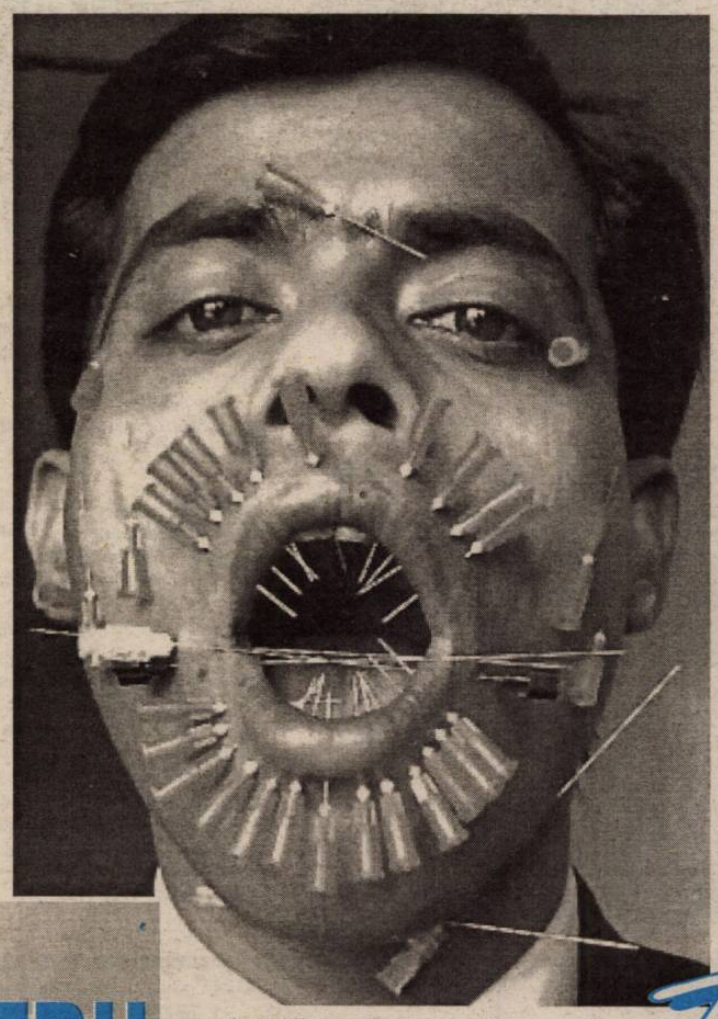

TURN SOLAR ÎNALT DE UN KILOMETRU

Australia a anunţat intenţia de a realiza cea mai înaltă structură construită vreodată de om, şi anume un turn înalt de 1000 de metri în cadrul unui program de dezvoltare a energiilor neconvenţionale. Pentru a capta energia solară, societatea australiană de electricitate Enviro Mission intenţionează să construiască până în 2006 un turn înalt de un kilometru în statul New South Wells. Turnul solar, cu o putere de 200 megawaţi, va costa 563 milioane dolari şi va alimenta cu energie peste 200.000 de locuinţe, economisind 700.000 tone de gaz pe an.

CARICATURA, OGLINDA STRÂMBĂ A REALITĂŢII

Femina club

Indiscreţii

● *Frumoasa prinţesă*

Dosarele frumuseţii

● *Cremele de noapte, pro sau contra*

Acum că primăvara e departe, cele mai călduroase haine rămân tot tricotajele de lână. Mai ales atunci când sunt purtate pe pielea goală!

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Cea mai nesuferită. Conform unui studiu realizat de BBC asupra unui eşantion de 15.000 de oameni, se

pare că în Marea Britanie, cea mai nesuferită persoană este Cherie Blair, avocată şi soţia prim-ministrului britanic. Această poziţie se datorează afacerilor ei necurate cu un escroc notoriu, Peter Foster. După doamna Blair, în clasament urmează imamul islamist Abu Hmaza al Masri, un apropiat al organizaţiei Al-Qaeda. Printre persoanele îndrăgite de britanici se numără birmanezul Aung San Suu Kyi, Premiul Nobel pentru pace, fostul preşedinte SUA Bill Clinton şi pe a 5-a poziţie, preşedintele irakian Saddam Hussein!

Şobolani în NBA. Două incidente au fost semnalate în ultima săptămână. Primul în partida de la Salt Lake City, când un şobolan mort a fost aruncat în teren la picioarele lui Karl Malone (Utah Jazz) care se pregătea să arunce la coş, al doilea incident s-a petrecut, câteva zile mai târziu, la Phoenix în Arizona, unde un şobolan, de data asta viu, a fost aruncat în teren în timpul unei partide în care evolua Philadelphia 76's.

Omul care a văzut marţieni. Un automobilist de 42 de ani a forţat săptămâna trecută barajul poliţiei de pe autostrada A55 dintre Marsilia şi Martigues (Franţa) spunând că „este urmărit de marţieni". Deşi testul de alcoolemie a fost negativ, omul a fost trimis la spital pentru o expertiză psihiatrică.

841.430 IP

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

divanul galben

MIRAJUL MAHALALEI COLOSALE

Se pare că într-o frumoasă dimineaţă de vară, dramaturgul francez Jean Baptiste Racine (1639-1699) ar fi spus, conştient că nu există nici o altă şansă pentru umanitate: *Tragedia s-a instalat definitiv, nu ne mai rămâne decât să scriem.* Sub semnul acestui aforism incert, dar perfect valabil şi astăzi, îşi pune Vintilă Ornaru mult aşteptatul său roman despre Bucureştiul de altădată, atât de viu şi de prezent în cel de azi, intitulat de-a dreptul hiperbolic *Mahalaua colosală.* Ce reprezintă pentru Vintilă Ornaru, pseudonimul literar al prozatorului atât de prezent în lumea literară românească de acum 4 decenii dar care a ales, în urmă cu trei decenii, să trăiască la Paris, ultimul său roman?

Tot ceea ce am de gând să vă înfăţişez constituie doar o mică parte dintr-un roman intitulat „Mahalaua colosală", cronică, frescă barocă a societăţii româneşti dintre cele două războaie adusă până spre zilele noastre.

Miracolul vechiului oraş, plin de cârciumi şi magazine de-a lungul unei Dâmboviţe tulburi, cu lăutari şi linii de tramvai şerpuitoare, cu edituri şi tipărniţe, cu sedii de ziare înghesuite pe Sărindar, cu Capşa şi Calea Victoriei şi mulţime pestriţă este ceea ce vrea Vintilă Ornaru să aducă la suprafaţă în paginile acestui roman. Şi pentru asta îşi inventează un personaj fabulos, crescut din rădăcini mateine care traversează cu graţie întâmplările imaginate. *Bubu Lamot, acest superb bărbat de rasă aproape Mateină, tatăl de drept al „Mahalalei colosale", îşi vindea opera pe preţuri derizorii – o secărică, o pară, o mentă, o vodcă, ori chiar pe degeaba – „ca să fie masa bogată" – ca şi când Ea – capodopera – ar fi apărut de mult ori ca şi când s-ar afla sub teascurile tipografiei şi el, excelent negustor de carte, îi făcea cuvenita reclamă din ajun de apariţie...*

Şi se mai discuta şi altfel; se vorbea de o anumită stare bizară, de o lene a lui balcanică, de o secătuire a forţelor creatoare, de o anumită acreală survenită din hârâiala cu minţile obtuze ale unor pretinşi redactori. Dar Bubu Lamot, surd la tot ce se discuta pe seama lui, totdeauna proaspăt ras, în acelaşi veşnic costum gris fer, cămaşă veşnic albă impecabil apretată, purtând la gât unul din faimoasele lui papioane – grena, bleumarin, verde de Verona – dar toate cu picăţele albe, cu pantofii lustruiţi ca oglinda era de găsit aproape în fiecare zi, după orele 11, adică după ce se dădea „Mira" cum spunea el, fie la Capşa, fie la Athenée, fie la Moldova, fie la Singapore, unde îşi avea întrunirile lui cu cei ce-l „adorau" şi unde îşi exersa dezinvolt harul de povestitor, defrişând cu buldozerele impetuoase ale verbului său terenuri virgine din... „Mahalaua colosală".

Văzându-l cât e de imprudent şi având certitudinea că nimic din ceea ce povesteşte n-a fost consemnat nici într-o fişă măcar, i-am atras atenţia că s-ar putea ca într-o bună zi mult aşteptata lui „MAHALA" să apară dar... sub un alt nume decât al lui. A făcut ochii mari, pentru o clipă, apoi m-a liniştit, surâzând cu aer de monarh.

– Austerlitz-ul nu-i aparţine decât lui Napoleon... Numai el ştia cu adevărat ce-a fost la Austerlitz...

– Şi istoricii...

– Să fim serioşi. Tot ce s-a scris, e invenţie, pastişă! şi apoi să-ţi mai spun încă ceva, bătrâne: via mea e extrem de bogată. Sunt struguri suficienţi şi pentru prigorii hoaţe. Şi mai este ceva şi ăsta e esenţialul; verificăm, verificăm rezistenţa materialului! şi ca o încununare că ceea ce spune o literă de evanghelie m-a ciupit zdravăn de obraz: „Vive 1'empereur!"

GEORGE CUŞNARENCU

VIOLETA S.T., Bârlad:

„...Nu mi-aş fi imaginat niciodată că se poate prin intermediul astrologiei să se spună atâtea minciuni (...) Mă refer la ceea ce bunica mea mi-a lăsat scris, într-o carte care-i era foarte dragă. Eu aveam patru-cinci ani atunci când ea se simţea foarte rău şi a consultat o doamnă astrolog. Şi dacă tot a venit la noi acasă, a pus-o să-i spună şi despre mine câte ceva. Bunica şi-a notat tot ce-a aflat (...) Abia pe la 19 ani am citit acele previziuni. Era ceva de vis: un bărbat frumos şi bogat mă va cere în căsătorie, eu fiind obligată să-mi întrerup studiile la 20-21 de ani, căci urma să am toată viaţa asigurată... Ei bine, am ajuns la 28 de ani şi sunt divorţată de două ori. Nu pot să spun că am fost măritată cu nişte bărbaţi, ci cu nişte puşlamale. Singurul lucru adevărat este că mi-am întrerupt degeaba studiile şi nu mai sunt în stare să mă înscriu la facultate. De ce fel de bărbat ar trebui să mă apropii din nou? Eu sunt din Taur, iar cei doi «foşti» erau din Leu şi Peşti".

– Dragă ***Violeta,*** întreaga ta scrisoare confirmă faptul că femeile din Taur sunt pasionale şi dominatoare. Scuză-mă, dar reiese şi faptul că nu ai nici o vină în tot ceea ce s-a petrecut în viaţa ta. Ei bine, această siguranţă de sine nu prea se potriveşte cu o căsnicie durabilă (evit cuvântul fericire pentru că nimeni n-a fost în stare să-l explice), în care trebuie să faci şi concesii, în anumite limite. Din felul de a te exprima rezultă că eşti şi foarte pretenţioasă, alt aspect care, în principiu, ar putea să te izoleze. Referitor la zodia bărbatului ideal pentru Tăuroaice, teoria spune că Taurii, Scorpionii şi Vărsătorii li se potrivesc de minune. Bărbatul din Fecioară este, probabil, singurul care-ţi poate aduce clipe negre. Lasă în urmă tot ce-a fost, mâine e prima zi din restul vieţii tale. Să-mi mai scrii!

„Este posibil ca un Vărsător să fie vreodată sincer?"

SUZANA NICULESCU, Bucureşti:

„...Am citit cam toate cărţile de astrologie care au apărut la noi după Revoluţie. La vârsta mea – sunt pensionară – citesc cu detaşare, căci viitorul nu-mi mai poate aduce nimic nou (...) M-a deranjat foarte tare un lucru. De ce toate exemplele din cărţi se referă la personalităţi bine cunoscute? Am citit că un astrolog i-a spus prinţesei Grace de Monaco faptul că va avea o viaţă scurtă şi o moarte violentă, dar nimeni nu poate să confirme acest lucru. Mie mi se pare că e ceva în neregulă şi toată teoria astrologiei vrea să pară reală cu astfel de situaţii ştiute de toată lumea. Exagerez cumva?"

– Stimată doamnă, situaţia se pretează zicalei „după război mulţi viteji se arată". Aveţi dreptate, după desfăşurarea evenimentelor este foarte simplu să interpretezi datele astrale. O dată verdictul cunoscut, e ridicol să arăţi că puteai să-l anticipezi după mişcările planetelor. Însă astrologia, ca şi multe alte ştiinţe oculte, nu prea ţine seamă de ridicol pentru are prea mulţi adepţi şi e mult prea tentantă. Dar ce spuneţi de confirmările predicţiilor astrologice? Sunt întâmplătoare? Vă pun această întrebare dumneavoastră şi tuturor cititorilor acestei rubrici, aşteptându-vă răspunsurile.

MARIA P.I., Craiova:

„...Este posibil ca un Vărsător să fie vreodată sincer? Vă întreb direct, pentru că povestea mea e prea lungă şi poate plictisitoare (...) Acum trei ani m-am despărţit de iubitul meu pentru că s-a împrietenit cu altă fată şi voia să fie şi amic în continuare cu mine. Am spus nu, ne-am certat destul de rău, apoi fiecare şi-a văzut de drumul său. Dar de mai multe luni primesc scrisori de dragoste de la el, insistând să ne întâlnim ca să lămurim lucrurile, că el nu mai poate trăi fără mine şi alte dulcegării şi siropoşenii. Nu-l mai urăsc, dar nici nu mai vreau să am de-a face cu el. Nu pot să mă mut, mi-a schimbat doar numărul de telefon. Deşi nu am acum nici o legătură serioasă, nu cred că e bine să revim la iubirea lui, în care nu mai cred. Prea a minţit şi a spus adevărul numai în ultimul moment (...) Eu sunt din zodia Peştilor şi am auzit că sunt foarte sensibilă şi totodată neiertătoare. Aşa este?"

– Dragă ***Maria,*** femeile din zodia Peştilor sunt, într-adevăr, extrem de sensibile şi de selective. Ele au afinitate numai faţă de bărbaţi din alte zodii de Apă, adică din Scorpion şi Rac. Faţă de Lei şi Vărsători au afinitate minimă. Nu ştiu dacă e o coincidenţă sau nu, dar minciuna este în mod cert demolatoarea încrederii în interiorul unui cuplu. Aici nu mai contează zodia, ci caracterul şi educaţia. Nu vreau să te influenţez, însă minciuna otrăveşte armonia unei perechi şi în funcţie de gravitatea ei. Chiar dacă se spune că a ierta e divin, cumpăneşte bine dacă năravul se poate schimba ca o batistă. Te rog şi pe tine să-mi mai scrii.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

O întrebare pentru începutul de an

De ce tinerii de azi citesc mai puţin decât cei de ieri?

Sondajele făcute în ultimii ani atestă faptul că noua generaţie nu mai e atrasă de literatură ca generaţiile din urmă. Iată câteva răspunsuri la întrebarea noastră pusă elevilor unor licee din Capitală:

◆Simplu, pentru că programele TV sunt mai interesante, pentru că ziarele şi revistele sunt mai atrăgătoare şi pentru că tentaţia calculatorului e irezistibilă. *(Iulia Costea, 17 ani)*

◆Pentru că în trecut cărţile figurau printre foarte puţinele lucruri care îţi permiteau să evadezi dintr-un cotidian umilitor, încorsetant. Azi lumea din jur şi toate nebuniile care s-au importat în ultimul deceniu sunt atât de vii, de apetisante încât nu-ţi mai vine să te izolezi în casă şi să buchiseşti. Şi-aşa suntem nevoiţi să citim tot felul de poezii şi romane din programa şcolară care pentru mine, cel puţin, nu înseamnă mare lucru. Asta nu înseamnă că nu citesc cărţi din plăcere, pe care mi le aleg eu. Dar mai rar. *(Irina R. 18 ani)*

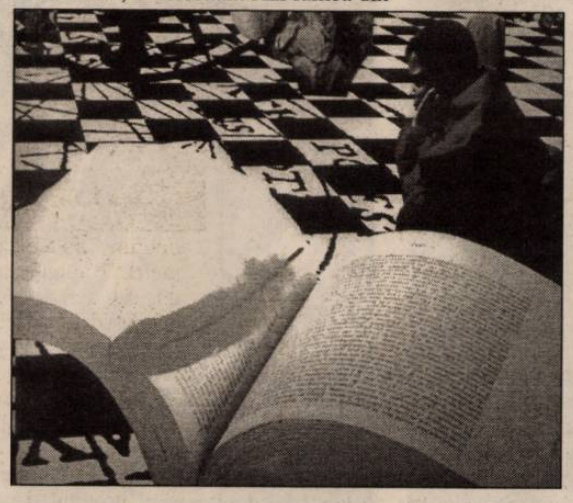

◆Cei care vor să citească, citesc indiferent de secol sau mileniu. *(Niki, 16 ani)*

◆Probabil pentru că profesorii noştri nu ne arată frumuseţea cărţilor într-un mod în care să înţelegem. *(Leni, 16 ani)*

◆Pentru că putem obţine informaţiile mult mai uşor. Azi toată lumea intră pe Net. *(Dorel Iancu, 17 ani)*

◆Probabil că dacă în casa în care te-ai născut nu se află o bibliotecă, nu vei fi interesat de cărţi. Părinţii mei au strâns o căruţă de cărţi şi de fiecare dată după ce citesc o carte, scormonesc ca o nebună prin rafturi. Fără cărţi cred că aş muri. *(Marilena Oprea, 17 ani)*

◆Pentru că atunci nu erau tehnologia şi mass-media de azi iar cărţile erau singura sursă de cunoaştere. Azi sunt atâtea alternative mai rapide, mai atrăgătoare. *(Vasia, 18 ani)*

◆Pentru că azi nu se mai pune preţ pe cultură şi pentru că avem lucruri mai importante de făcut. *(Cornel I. 17 ani)*

◆Simplu. Pentru că s-au făcut filme după cărţile cele mai importante. *(Virgil Oncescu, 18 ani)*

◆Nu-i adevărat! Tinerii de azi citesc mult mai mult subtitrările de la televizor decât cei de ieri! *(Simona, 17 ani)*

◆Pentru că tinerii de azi vor informaţie, ilustraţii, nu bla, bla, bla. Cam asta găseşti în cărţile de literatură. *(Alexandru, 17 ani)*

◆Pentru că viaţa bate cartea. *(Mihai Sonţu, 18 ani)*

◆Cred că orice om civilizat pentru a-şi păstra coloana vertebrală trebuie să citească. Biserica şi cărţile sunt marile valori ale omenirii. *(Cristina, 17 ani)*

◆Probabil că suntem mai puţin sensibili ca cei de ieri. Mai puţin introvertiţi, mai puţin interesaţi să evadăm într-o lume abstractă. Timpul şi legile scrise şi nescrise de azi nu ne permit să devenim contemplativi. Trebuie să ne informăm rapid, să acţionăm repede, inteligent, asemenea agenţilor de bursă. Realitatea ne absoarbe, ne copleşeşte. În timp ce cărţile rămân neclintite în rafturi. *(Delia Mateescu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Când e momentul să vă gândiţi la anticoncepţionale?

Toţi specialiştii sunt de acord asupra faptului că tinerele nu trebuie să se grăbească să recurgă la acest mijloc de protecţie. Înainte de a folosi un contraceptiv regulat, va trebui să fiţi sigure că prietenii voştri sunt cu adevărat potriviţi pentru a începe viaţa sexuală sau pentru a avea o viaţă sexuală regulată. Sunt situaţii în care totul se poate petrece în mod spontan. Ei bine, în eventualitatea unor astfel de situaţii, e

recomandabil să purtaţi în geantă un prezervativ pentru că băieţii nu au acest obicei. Poate doar când anticipează o aventură... În momentul în care vă decideţi să folosiţi un contraceptiv regulat e necesar să consultaţi un ginecolog care vă va recomanda cele mai indicate metode contraceptive. Pentru o mai bună siguranţă, e bine să evitaţi metodele locale, în cazul în care ocoliţi medicul ginecolog, cum ar fi tampoanele sau spermicidele introduse în vagin cu puţin timp înaintea actului sexual, fiabilitatea lor nefiind garantată 100%.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Drum fără întoarcere?

PRIMUL OM CLONAT CU ADEVĂRAT!

Într-o conferinţă de presă de la sfârşitul lunii noiembrie 2002, celebrul şi controversatul medic italian Severino Antinori a anunţat – mai bine spus, a confirmat ceea ce se ştia de mai multă vreme – că o femeie însărcinată cu un embrion clonat, va naşte în luna ianuarie 2003.

Foetusul cântăreşte în prezent 2,5-2,7 kg şi este „absolut sănătos". Cu această „asigurare" au trebuit să se mulţumească participanţii la conferinţa de presă – nici un detaliu despre identitatea femeii, nici despre alte două presupuse purtătoare de embrioni clonaţi programate şi ele să nască. Un singur lucru a mai avut de adăugat doctorul: convingerea că prin aceasta el şi-a adus o contribuţie ştiinţifică şi culturală semnificativă la proiect, dar că nu este personal implicat în demersurile practice.

După ce în 1994 a fost pe prima pagină a tuturor ziarelor făcând să nască o femeie de 62 de ani, mulţi oameni de ştiinţă s-au manifestat vehement împotriva ideii de clonare, neacceptând nici măcar motivul lui Antinori care a prezentat-o ca soluţia de a avea copii pentru cuplurile nefertile. Pentru cei mai mulţi specialişti, clonarea umană ridică adevărate dileme etice, practic insolubile. Inclusiv informaţia, „aruncată" aproape pe neobservate, că una din viitoarele naşteri va avea loc într-o ţară islamică...

Celebritate dubioasă

„Este posibil, dar eu sunt foarte sceptică. Este improbabil ca lucrurile să fie adevărate". Această declaraţie a profesorului Anne McLaren, de la Universitatea Cambridge, vine să întărească dubiile exprimate de experţii în clonare că prof. Antinori şi echipa sa ar avea capacitatea de a clona un om. Până acum s-au clonat oi, şoareci, porci – dar nu s-a realizat niciodată o „copie la indigo" a unei primate! Experţii de la Roslin, acolo unde a fost creată Dolly, spun că este imposibil de ştiut ce a făcut efectiv Antinori. Pentru că acesta nu a prezentat nici o dovadă, nici o informaţie. Se vorbeşte chiar că nu face decât să caute... publicitate.

Adevărul se află în ADN...

Dolly a fost clonată folosind „transferul nuclear": nucleul unei celule-ou este îndepărtat şi înlocuit cu nucleul unei celule a animalului care urmează să fie clonat. Celula este apoi reprogamată pentru a-şi continua dezvoltarea şi a se divide normal. Tehnica este pretenţioasă şi riscantă, cu un număr mic de clone „mergând până la capăt" şi cu un mare procent de sarcini pierdute şi malformaţii. Chiar dacă clonele „arată normal", ele pot ascunde anomalii genetice sau un ciclu de viaţă scurt. Pentru că celulele folosite în procesul de clonare înregistrează o deteriorare a ADN-ului lor pe măsură ce îmbătrânesc! Celulele folosite pentru Dolly au fost prelevate de la un exemplar de şase ani – Dolly însăşi este mai bătrână decât vârsta sa! Iar Antinori nu furnizează nici un detaliu privind modul în care embrionul uman a fost clonat, nici cine a fost persoana clonată. Oricum, este prea târziu (sau prea devreme?)

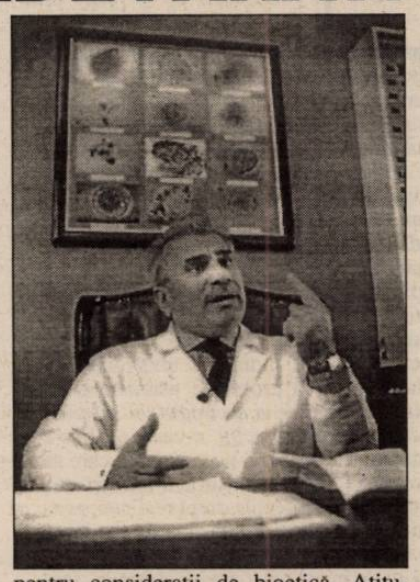

pentru consideraţii de bioetică. Atitudinea prof. McLarren este probabil cea mai edificatoare în ceea ce priveşte emoţia şi semnificaţia momentului: „vom aştepta şi vom vedea ce spun testele ADN, dacă se va naşte copilul. Tot ce sper este să nu ne confruntăm cu un copil anormal"...

MIHAELA DOROBANŢU

CUM SCĂPĂM DE PENDULUL LUI FOUCAULT

Un eveniment mediatizat mai mult în treacăt, desfăşurat spre finele anului 2002 în Bucureşti, reînnoadă o tradiţie abandonată vreme de câţiva ani: *Salonul Naţional de Inventică pentru Tineret.*

Unele dintre cele circa 80 de invenţii expuse au darul de a-ţi aduce zâmbetul pe buze, într-un prim moment. Născute, fără îndoială, dintr-un impuls ludic, ele au totuşi meritul de a arăta că micul inventator şi-a pus mintea la treabă, realizând ceva nou. Asemenea obiecte au constituit, numeric vorbind, majoritatea exponatelor. Ar intra într-o categorie de lucruri „domestice", pentru uz individual, ghetuţele-pantof, talpa de protecţie sau talpa antialunecare, papucul-mop (prevăzut cu un recipint pentru stoarcerea tălpii), buzunarul ataşabil (şi detaşabil, desigur!), şoseta impermeabilă sau mănuşa-burete. În schimb, spiritul adolescentin şi-a pus amprenta pe realizări din sfera esteticului persoanei: dispozitiv pentru menţinerea găurii de cercel, matriţele pentru unghii, tatuajul solar sau ceasul adeziv.

Peria de curăţat borcane

Gospodinele nu au fost uitate de tinerii iscoditori, astfel că au apărut idei precum peria rotativă pentru curăţat borcane, ghiveciul cu ploaie artificială, jaluzele ştergătoare, lingura cu furculiţă, găleata menajeră cu barieră igienico-sanitară, aragazul cu autocurăţire, periuţa de dinţi cu rezervor pentru pastă, suportul pentru citit sau fotoliul multifuncţional, husa igienizantă (un manşon îmbibat cu o substanţă antiseptică, fixat pe mânerul uşii de la toaletă sau în spitale) indică şi preocuparea pentru sănătatea cea de toate zilele.

Eliminarea stresului

O surpriză plăcută o constituie lucrările, destul de numeroase, destinate eliminării stresului, a oboselii, ori care contribuie la dobândirea şi la menţinerea sănătăţii. Am remarcat aici discul pentru reflexoterapie al Brânduşei-Cristina Budei (Iaşi), din aceeaşi gamă – elipsoidul energetic (Luana Stan, Iaşi) şi hiperbolidul energetic (Codrina Ioniţă, Iaşi), instrumentul pentru masajul gingiilor (Roxana Tipa, Iaşi), salopeta terapeutică (Mădălina Chiţac, Suceava), şoseta energetică (Andrei Todose, Iaşi) sau trusa pentru automasaj (Octaviana Marincaş, Iaşi).

Volanul orbital

Salonul a inclus însă şi invenţii foarte elaborate din punct de vedere tehnic şi riguros argumentate ştiinţific, lucrări ce ar fi de preferat să nu rămână doar la stadiul de realizare aflată temporar în atenţia oficialităţilor. Elevul Adrian Negrean (Oradea) a realizat un program de calculator care prezintă liniile de câmp electrostatic, create de mai multe sarcini aflate în spaţiu. Suceveanul Marius-Bogdan Pîslariu şi-a prezentat trei lucrări interesante: volanul orbital (fără ax central şi deci fără spiţe), turbina acceleratoare (pe curenţi marini sau pe râuri) şi dispozitivul pentru măsurarea acceleraţiei gravitaţionale, capabil să înlocuiască în mod eficient pendulul lui Foucault. Tot din Suceava, Claudiu Murariu a venit cu un dispozitiv electronic care afişează cu exactitate, în grade unghiulare, panta. Elevul Cosmin Cucu (Săveni, jud. Botoşani) s-a remarcat şi el, datorită unui dispozitiv automat, care – în caz de cutremur – realizează întreruperea alimentării cu energie electrică şi cu gaze a unei case sau a unui bloc. Ne oprim, deocamdată, aici, cu menţionarea invenţiilor tinerilor, cu speranţa ca măcar despre unii dintre autori să avem prilejul să scriem detaliat, şi în alte împrejurări.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Va avea Pământul destinul planetei Venus?

O planetă care are unele trăsături comune cu Pământul: aproximativ aceeaşi mărime, densitate, structură internă şi vârstă. Interesul astronomilor legat de acest astru este în ultima vreme focalizat spre efectul său de seră care îl face impropriu vieţii. Studiul acestui fenomen ar putea prefigura viitorul planetei noastre.

Multă vreme eclipsată de Marte sau Jupiter, planeta Venus a reintrat în atenţia astronomilor. Agenţia spaţială europeană a dat undă verde realizării misiunii spaţiale Venus Express, programată pentru anul 2005 şi care va beneficia de unele instrumente realizate pentru misiunile Marte Express (care va fi lansată în 2003) şi Rosetta. În general, în experienţele spaţiale, instrumentele folosite se realizează în dublu exemplar pentru a putea fi înlocuite în cazul în care unul sau mai multe dintre ele nu vor funcţiona înainte de lansare. Aşadar, dacă proiectul va fi realizat, în 2005 misiunea Venus Express se va îndrepta spre această planetă, marcată de vulcani şi cratere de impact, acoperită în proporţie de 68% de câmpii întinse, încărcate de scurgeri de lavă. Înălţimile planetei sunt constituite din munţi şi platouri cu o înălţime medie de 3000 metri. Atmosfera planetei, de aproape 100 de ori mai densă decât cea a Pământului la nivelul mării, e compusă într-o proporţie de 96% din bioxid de carbon. Ceea ce îi interesează acum pe specialişti este, în primul rând, efectul de seră al acestei planete pe care viaţa este imposibilă. La suprafaţa sa temperatura este de 500 grade C, condiţii în care un bloc de plumb s-ar topi instantaneu. Ca şi în cazul Pământului, principalul vinovat de efectul de seră este bioxidul de carbon. Razele soarelui care traversează stratul dens de nori gazoşi ai planetei Venus îi încălzesc suprafaţa. După ce e înmagazinată de roci, căldura e iradiată spre exterior dar nu poate trece în spaţiu datorită barierei atmosferice dense, acumulându-se la suprafaţa planetei. Specialiştii vor să afle cum s-a ajuns în această situaţie şi pe baza datelor obţinute să se determine dacă Pământul e antrenat într-un proces care ar putea declanşa o situaţie similară. Instrumentele de la bordul misiunii Venus Express vor analiza în acest scop atmosfera, suprafaţa şi plasma planetei. Sonda spaţială va fi echipată şi cu un radar care va putea cartografia prin carapacea de nori nu numai suprafaţa planetei dar şi, în premieră!, straturile superioare ale subsolului.

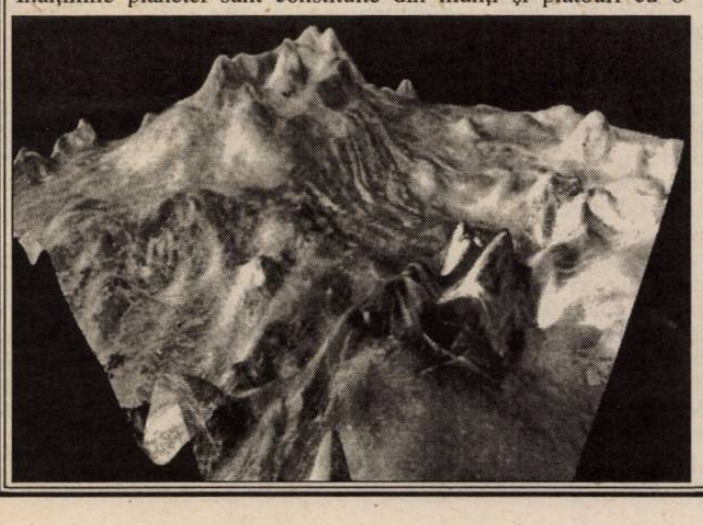

DORIN MĂRAN

Darwin în... metalurgie

O echipă de fizicieni danezi s-a inspirat din teoria darwiniană a evoluţiilor speciilor, pentru a realiza aliaje noi, mai performante. Pornind de la 32 de metale, ei au căutat cele mai bune 20 de aliaje cu 2,3 sau 4 compuşi (din 192016 posibilităţi). Algoritmul lor alege la întâmplare un mic număr de aliaje („indivizi"), pe care le lasă să evolueze prin „mutaţii" (înlocuirea unui metal cu altul, într-un „individ"), prin „reproducţii" (schimb de elemente între doi „indivizi", pentru a crea un al treilea) şi prin „selecţia" celor mai stabile, aliaje din fiecare generaţie. Oricare ar fi elementele de la care se pleacă, în final se obţin aceleaşi aliaje. O teorie incitantă, care – preluată şi aplicată de metalurgişti – ar duce probabil la obţinerea unei „specii" superioare de aliaj, un fel de *homo sapiens* al metalelor!

Nu Bell a inventat telefonul!

Camera Reprezentanţilor din SUA a făcut cunoscut recent faptul că a reparat, în mod oficial, o eroare veche de peste 120 de ani. Aceasta se referă la paternitatea preţioasei invenţii care este telefonul. Aşadar, nu celebrul Graham Bell este părintele respectivului aparat, ci italiano-americanul Antonio Meucci. Bell a depus brevetul pentru invenţie în anul 1876, la doi ani după expirarea celui depus de Meucci în anul 1871. În momentul în care Bell a făcut cererea sa de brevet, el lucra în laboratorul ce servea drept antrepozit pentru materialele lui Meucci. Pentru miliardele de utilizatori ai telefonului, azi poate are mai puţină importanţă amănuntul de mai sus, dar pentru istoria inventicii, faptul că s-a restabilit un adevăr atâta timp denaturat capătă o semnificaţie deosebită.

Oraşele schimbă clima

Satelitul TRMM, aparţinând NASA, a permis măsurarea unui fenomen privitor la climă, influenţat însă de civilizaţia modernă: aerul cald care se formează deasupra aglomerărilor urbane determină creşterea considerabilă a precipitaţiilor în zonele înconjurătoare, cu precădere în direcţia vântului. Cauza principală constă în reţinerea căldurii, de către asfaltul şi betonul oraşelor, mai bine decât câmpul şi pădurile, aerul urban fiind cu 2-10º C mai cald decât cel al localităţilor vecine. Aceste „bule" de căldură modifică în mod evident circulaţia atmosferică, generând astfel precipitaţii importante. Asemenea regiuni „ploioase" primesc cu 15-50% mai multă apă, decât celelalte, impactul maxim al fenomenului înregistrându-se la circa 40 kilometri depărtare de periferiile oraşelor supuse analizei. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Un profesor de psihiatrie cucerit de mărturii

Probabil cel mai prestigios cercetător al fenomenului răpirilor OZN la ora actuală este *John E. Mack, M.D.* profesor de psihiatrie timp de peste douăzeci de ani la *Harvard Medical School*, fost director al secției de psihiatrie a spitalului din Cambridge al acestei universități și laureat al Premiul Pulitzer.

Inițial, Mack era convins că rapoartele despre răpiri OZN ascundeau înșelătorii sau o boală mintală. După ce în 1990 Budd Hopkins i-a prezentat câteva persoane care acuzau că au fost răpite, Mack a examinat el însuși un mare număr de cazuri, publicându-și rezultatele în două cărți: *Abduction: Human Encounters wit Aliens* (1994) și *Passport to the Cosmos* (1999), întâmpinate cu aplauze și cu critici, egal de vehemente.

Până în 1992, când a făcut primele comunicări în acest sens, la conferința de la Massachussetts Institute of Technology, prof. Mack examinase, timp de aproape patru ani, peste o sută de persoane care spuneau că ar fi fost răpite. Șaptezeci și șase dintre acestea (cu vârsta între 2 și 57 de ani, 47 femei și 29 bărbați) îndeplineau criteriile pe care el însuși le impusese pentru a accepta că a avut loc o „răpire". Cele constatate de Mack au confirmat descoperirile anterioare făcute de Budd Hopkins, David Jacobs, Leo Sprinkle, John Carpenter și alții.

Cei răpiți sunt oameni obișnuiți

Cei examinați de Mack nu au putut fi incluși în nici un grup anume. Ei păreau să vină, la întâmplare, din toate zonele societății, incluzând: studenți, constructori, secretare, scriitori, oameni de afaceri, informaticieni, muzicieni, psihologi, un recepționer dintr-un club de noapte, un paznic de închisoare, un acupuncturist, un lucrător social, un lucrător de la o benzinărie. La început părea că pintre „răpiți" predomină persoanele de condiție mai simplă. Ulterior a reieșit că aceasta se datora faptului că persoanele proeminente profesional sau politic ezitau să-și raporteze pățaniile, pentru a nu se expune ridicolului și a nu-și pune cariera în pericol. Nu s-a găsit nici o corelație cu vreun tip anume de personalitate, nici cu o anumită structură familială, nici cu existența unor abuzuri sexuale în copilărie etc. Nici unul dintre cei examinați de Mack nu avea probleme psihiatrice, cu excepția unui sens secundar, ei suferind în urma *consecințelor* a ceva ce li s-a întâmplat. Nici unul nu era genul care să inventeze astfel de istorii, ori să-și dea visurile sau fanteziile drept realitate, pentru vreun câștig. Testele s-au făcut adesea în paralel, comparând un lot de „răpiți" cu un lot martor de oameni obișnuiți, fără a putea evidenția o deosebire semnificativă între acestea.

Sinceritatea emoțională

Prima carte a lui Mack începe cu cuvintele: „Nimic în experiența mea de aproape 40 de ani în domeniul psihiatriei nu m-a pregătit pentru ceea ce am întâlnit lucrând cu persoanele care mi-au raportat experiențele unor răpiri". Relatând cele întâmplate, conștient sau sub hipnoză, martorii erau profund implicați emoțional, într-un mod care greu putea fi contrafăcut în fața ochiului exersat al clinicianului. Oameni altminteri sobri și controlați se zvârcoleau, transpirau, gemeau, țipau de teamă sau furie, suspinau și plângeau în timp ce durerea li se citea pe față. Mack observa că „teroarea, furia, mâhnirea dar, uneori, și fericirea exprimate în cursul sesiunilor mele, de cei ce au trecut prin aceste întâmplări, sunt printre cele mai intense pe care le-am întâlnit în viața mea". El preciza într-un interviu: „pentru nici un caz din cele pe care le-am investigat – nici vreunul, după câte știu, examinat de oricine, de Budd [Hopkins], Dave [Jacobs], John Carpenter, sau de mine însumi – nu s-a identificat o traumă sau set de traume care să poată explica aceste stări emoționale".

Mack preciza – „Impresia cea mai puternică asupra mea a produs-o *autenticitatea* oamenilor, *credibilitatea* modului în care vorbeau [...] Indivizi care nu fuseseră în contact unii cu alții și care nu erau familiarizați cu relatările fenomenului din mass-media, relatau în bună măsură aceleași trăsături specifice și aceleași detalii".

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Soldații cu arme psihice

Totul debutează printr-un test în care subiectul trebuie să „vadă", să „viziteze" mental o anumită zonă pe care apoi trebuie să o descrie în detaliu.

Cercetașul-clarvăzător

Nici subiectul, nici organizatorii nu cunosc dinainte acest obiectiv și aprecierea rezultatelor revine unor observatori independenți care monitorizează experimentul. Așa s-a putut confirma posibilitatea efectivă a obținerii de informații corecte prin tehnici de vedere-la-distanță și de psihokinezie, altfel spus prin deplasări în afara corpului. Perspectivele devin uluitoare: se poate pătrunde chiar și în cartierul general al inamicului și accesa documentele cele mai secrete, și aceasta practic fără nici un fel de pericol! Posibilitatea, cum spunem, există – „singura" problemă care rămâne este că numărul persoanelor care dispun de astfel de capacități este totuși foarte mic și, practic, corectitudinea datelor obținute nu are cum să fie verificată! Și totuși, experții militari sunt de părere că timpul este propice pentru recurgerea la psihokinezie în scopul distrugerii sau perturbării sistemelor de comandă și control și a armelor strategice.

Psihokinezie poate fi explicată prin capacitatea subiectului de a genera o forță electromagnetică suficient de intensă pentru a mișca sau distruge un anumit obiect. Asemenea experimente s-au efectuat și modul în care obiectele au fost distruse este diferit de ceea ce se obține sub acțiunea unei forțe fizice, obișnuite, să spunem. Dar în multe centre de cercetare, atenția cea mai mare este acordată așa-numitei „hipnoze telepatice" – mecanismului prin care se poate realiza un transfer

Hipnoza telepatică

direct de gânduri de la o persoană sau un grup de persoane la un auditoriu selectat. Care, detaliu important, ei nu vor ști că este vorba de o „implantare de gânduri", ci vor fi convinși că acestea sunt propriile lor gânduri.

Efectele bio-emisiilor

Devine astfel esențial de studiat efectul bio-emisiilor asupra sistemelor de comandă și control, a sistemelor de comunicații, a armamentului, în special cel electronic, și a dezvoltării unor generatori artificiali de bio-energie care să afecteze trupele inamice și populația pentru a crea condiții psihice anormale în rândul lor. Iar din știrile apărute în presa americană reiese că se lucrează împreună cu parapsihologi cunoscuți pentru a evalua posibilitatea ca persoane cu capacități paranormale să creeze interferențe cu operațiile computerelor.

De asemenea, o importantă direcție de cercetare are în vedere punerea la punct a unor sisteme pentru detecția și monitorizarea bio-emisiilor artificiale și naturale periculoase și a realizării unui sistem de protecție activă și pasivă împotriva lor. „Obiectul" îl reprezintă deci sistemele om-mașină. Și este punctul de vedere al cecetătorilor că actualul nivel de dezvoltare a fizicii, chimiei și biologiei permite studiul științific a biocâmpului. Inclusiv controlarea capacității unei persoane de a emite și recepționa bio-energie.

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

SARMIZEGETUSA zonă sacră

Sarmizegetusa, capitala regatului dac, nu este prezentă doar în pagini de studii autohtone. Informații și comentarii cu totul speciale găsim de exemplu la Diodorus din Sicilia, autorul unei Istorii Universale scrise în jurul anilor 50 î.Ch., lucrarea bazată pe izvoare istorice oferite de o altă carte, a istoricului grec Hecataeus, pierdută însă la jumătatea secolului cinci. În Istoria lui Diodorus putem încerca să găsim nici mai mult, nici mai puțin decât o cheie a enigmei de la Sarmizegetusa.

Vorbind despre Hyperboreeni, pe care îi localizează *„dincolo de punctul unde bate vântul de Nord"*, Diodorus spune că aceștia aveau „zonă sacră" și un „templu memorabil", de formă rotundă, dedicat Zeului Soarelui, *Apollo*. Specialiștii și-au exprimat părerea că ceea ce a descris el este de fapt un templu construit de Hyperboreeni la Nord de Istru, adică de Dunăre. Hiperboreenii (sau hiperboreii), despre care am mai vorbit, sunt menționați și de un alt nume celebru al Antichității, *Strabon*, când el vorbește despre „populațiile așezate mai sus de Pontul Euxin, de Istru (Dunăre) și de Adriatica", populații pe care le desemnează ca hiperborei. La rândul său, Clement din Alexandria vorbește despre Zalmoxis, pe care îl consideră ca fiind hiperboreu. Iar la noi N. Densușianu este cel care îi identifică pe hiperborei cu pelasgii, considerându-i ca un „ram al națiunii celei mari și puternice pelasge". Se vorbește și despre un erou al acestui misterios popor, care poartă chiar numele de Hiperboreu și pe care Pindar îl prezintă ca fiind fiul lui Pelasg, sau Pelasgos. Acesta din urmă este considerat... primul om din lume. Născut în Arcadia și strămoș al pelasgilor, popor pre-indo-european, stabilit pe la anul 3000 î.Ch. în zona insulelor și coastelor Mării Egee. Un popor venit „dinspre nord", care a locuit în Grecia înaintea venirii aheilor (Herodot) și care, o mie de ani mai târziu, era „înghițit", asimilat, de valurile indo-europene care s-au perindat prin zona respectivă. Ceea ce este aproape senzațional însă, grecii, în ciuda orgoliului lor uriaș, îi menționează pe hiperborei, deci pe pelasgi, ca fiind constructori ai templelor de la Delfi și Delos! Recunoscând astfel, mai corect spus, înregistrând o realitate etnică, preelenă. La baza construcției vechii Europe, mergând direct spre vest, sau pe această senzațională rută care a edificat Europa occidentală pornind de la civilizația și spiritualitatea greco-romană, întâlnim astfel popoarele carpato-dunărene.

Îl întâlnim pe *Aplu* (care înseamnă alb și care a devenit Apollo la greci) – divinitate pelasgă prin excelență, generator de cult la daco-romani, și de la care avem și noi săptămâna albă, de dinainte de Paști și Duminica Tomii. Aceeași divinitate o regăsim și la etrusci, așa că îi descoperim pe pelasgii-hiperborei, carpato-danubieni, construind unele din cele mai vestite temple ale antichității europene (hiperboreanul Olen fiind menționat ca cel dintâi prezicător al lui Aplu-Apollo). Este astfel aproape imposibil de rezistat să nu ne gândim la aceiași constructori ai complexului astronomic de la Sarmizegetusa! Unde, pe pământ sacru, se află sanctuarul lui Aplu-Apollo, numit și „Soare de Andezit", înconjurat de cei zece ucenici ai săi...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAȘTERII___ și LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl._____
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, județul_____. M/1

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Dominarea viitorului

Istoria ibricului magic

Cine crede că poate ghici în zațul de cafea oricum și oricând, se înșală amarnic. Lodovico de Sicilia punea ibricul într-o scorbură, preț de trei nopți, pentru ca toate animalele oraculare ale pădurii „să-și verse puterile asupra lui", va să zică ibricul devenea magic. Urma preparatul cafelei. Atenție! Dozarea trebuie să asigure cam o uncie (circa 30 de grame) de zaț gros, pufos și mătăsos. Și iar atenție! Nu ghiciți când plouă. Umezeala dăunează formelor care povestesc viitorul. Nu ghiciți când afară e prea cald! Zațul se solidifică prea repede și formele vor fi confuze, misterioase, tăcute...

Cafeomancia e lucru mare. Chiar și farfurioara pe care așterneți zațul trebuie să fie albă, fără modele, uscată și, pentru meticuloși, descântată. O dată vărsat „nămolul" pe ea, miracolul se desfășoară sub ochii voștri. Apar semnele, desenele, premonițiile scrise de o mână nevăzută și competentă. Farfurioara trebuie agitată în toate sensurile, ca să nu vă favorizați singuri destinul, ar fi prea de tot. Mai diluați „mlaștina" cu apă fiartă, dacă priveliștea e prea cețoasă. Apoi purcedeți cu încredere la descifrat.

Cercuețele, chiar dacă au conturul zigzagat, anunță o căsătorie fericită, un soț activ, care știe să taie lemne și-i stă bine cu șorțul de bucătărie. Un cerc bine conturat prevestește dragoste cu năbădăi, eventual vânătăi. Cruciulițele aduc boală grea și moarte ușoară, pe alese. Cu prea multe cruci, nu treci de 50 de ani. Linii bine delimitate înseamnă bătrânețe fericită, ploaie de nepoți, hambare gemând de recoltă. Pătratele aduc ghinion; fie că-ți cade o unghie, fie că-ți cade părul, fie că-ți cade grea iubita din vis. Pentru maeștri, în „mocirla" zațului se ivesc și călărețiii. Numărul impar aduce apocalipsă, cel par vine cu bucurii la drumul mare și pe poteci. Alți maeștri văd și femei, chiar dacă sunt dezmembrate ca la Picasso. Atenție! O damă fără cap înseamnă nopți albe, zbucium cât cuprinde și blestemul zilei când ai spus „te iubesc!" O muierușcă fără picioare înscrisă într-un oval te obligă să spargi o oglindă, în tindă. Aruncă un ciob în fântână, și ai scăpat de belele... Cafeomancia, un scenariu de Oscar pe o farfurioară albă, câștigată la tombola credulității.

PAUL IOAN

Controversă arheologică

A fost descoperit

MORMÂNTUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL?

Un nou mister la Qumran

Lumea arheologiei biblice rămâne în continuare un adevărat mister pentru cei din afara sa. După ce timp de doi ani, zeci de specialişti şi voluntari împreună cu un echipament în valoare de un milion de dolari s-au deplasat la Qumran, la 13 km est de Ierusalim, zonă celebră după descoperirea manuscriselor comunităţii eseniene (*sec. 2 î.Ch. - 2 d.Ch.*), două descoperiri vin să tulbure şi să producă emoţie: sicriul lui Iacob, fratele Domnului Iisus şi mai ales „mormântul T1000", un loc neglijat total până acum, considerat doar o grămadă de gunoaie în afara vechiului cimitir din Qumran, dar unde se consdieră acum că s-ar afla mormântul lui Ioan Botezătorul, Înainte-mergătorul lui Iisus.

Cine a fost Ioan Botezătorul?

Cunoaştem prea bine cum încă din pântecul mamei sale Ioan s-a încărcat cu har la auzul glasului Fecioarei Maria venită să o vadă pe Elisabeta, vara sa primară, care aştepta să nască. Şi cum l-a botezat pe Iisus, privit din cer de însuşi Dumnezeu Tatăl care s-a şi făcut auzit. Mărturisind preoţilor trimişi de la Ierusalim că este „glasul care strigă în deşert" şi că, nefiind nici Ilie profetul, nici Hristos-Mesia, menirea sa nu era decât să deschidă drumul Mântuitorului, Sf. Ioan a fost ucis din ordinul lui Irod, pentru... a-şi ţine cuvântul dat fiicei sale vitrege, Salomea, care dansase pentru el. Şi tot el este cel care i l-a arătat, lui Andrei şi lui Simon Petru, pe Iisus, numindu-l „Mielul lui Dumnezeu" şi determinându-i să i se alăture. Influenţa sa a fost la fel de mare şi după ce i s-a tăiat capul şi ucenicii săi i-au luat corpul „şi l-au pus într-un mormânt" ducându-se apoi „să-i spună lui Iisus".

Radarul care vede în adâncuri

Întrebarea este: poate fi mormântul descoperit la Qumran cel al Sf. Ioan? „Eu personal nu aş face o asemenea afirmaţie", spune Profesorul Richard Freund, coordonatorul săpăturilor de la Qumran din anii 2001-2002. Mormântul a fost identificat cu ajutorul unui radar special care a înregistrat perturbaţii subterane, identificându-l în zona centrală a cimitirului. Prof. Freund însuşi este de acord, ţinând seama de această poziţie, că poate fi vorba de mormântul conducătorului spiritual al Esenienilor, numit în manuscrisele de la Qumran „Propăvăduitorul dreptăţii", dar ezită să-i atribuie acest rol însuşi Sfântului Ioan. Ceea ce urmează este o migăloasă analiză, combinând datări cu carbon radioactiv cu teste AND pentru a afla data şi pentru a stabili identitatea rămăşiţelor din mormântul T1000. Fără ca cineva să poată spune cu certitudine că vom avea vreodată un răspuns sau că vom lăsa generaţiilor viitoare încă unul din multele mistere ale arheologiei biblice într-un mormânt ignorat de cercetători atâţia ani de zile...

Qumran este din nou centrul unui mister arheologic...

MIHAELA DOROBANŢU

Excavaţiile s-au desfăşurat aici timp de doi ani

Ultimii 500 de ani, devastatori!

În ultimii 500 de ani, peste 720 de specii au fost şterse de pe faţa pământului, în acest fel. Leul de Atlas, lupul tasmanian, focile-călugăr din Antile, muflonul din Pirinei, broasca ţestoasă din Seychelles etc. etc. Unele au fost vânate pentru pielea lor sau pentru blană, altele din plăcerea atavică de a ucide, sub pretextul vânătorii. Altele nu au supravieţuit poluării mărilor, a râurilor sau distrugerii pădurii ce le servea drept habitat. Porumbelul de Mauritius, descoperit în 1658, a fost exterminat în doar 80 de ani, pentru gustul deosebit al cărnii sale. Cât despre porumbeii migratori din America de Nord, consideraţi dăunători pentru culturi, au fost masacraţi şi folosiţi drept hrană pentru porci. Deşi numărau sute de milioane la începutul veacului al 19-lea, o sută de ani mai târziu se punea punct final existenţei speciei lor. În fine, acum 120 de ani a fost exterminată şi couagga, o specie de zebră trăitoare în zone aride, imposibil de domesticit, singura ei „vină" fiind aceea că... nu prezenta interes pentru crescătorii de animale colonizatori ai regiunii respective.

În al 25-lea ceas, oamenii de ştiinţă visează să cloneze unele specii dispărute, pentru a le oferi astfel încă o şansă de supravieţuire. Din păcate, natura are ritmul ei de existenţă ancestral şi – vorba poetului – „ce-ai omorât, omorât rămâne". *(A.N.P.)*

Naufragiul petrolierului Prestige

DEZASTRU ECOLOGIC PERMANENTIZAT

În largul coastelor galiciene, în nord-vestul Spaniei, se desfăşoară, începând cu ultima decadă a lunii noiembrie 2002, o dramă ecologică de mari proporţii. Petrolierul liberian Prestige deversează în ocean şi pe sute de kilometri de ţărm zeci de mii de tone de hidrocarburi care ucid tot ceea ce înseamnă floră şi faună în regiune. La mijlocul lui decembrie erau deja dispersate pe litoral şi în preajma acestuia peste 27 de mii de tone de reziduuri, adică aproape jumătate din încărcătura (declarată) a rezervoarelor distruse. Dar cu păcura rămasă în tancurile petroliere ce-ar fi urmat să se întâmple?

Păcăleală sau ignoranţă?

Analiza ştiinţifică a uriaşei crize ecologice a spus, prin glasul unor experţi, că prin fisurile vasului, care se odihneşte pe fundul oceanului, la 3.500 de metri adâncime şi la 270 de kilometri de ţărm, nu se vor mai scurge produsele grele, în speţă păcura. Şi asta pentru că temperatura apelor de adâncime, apreciată la 2 grade Celsius, ar fi fost suficientă pentru a solidifica păcura. Fusese o prognoză ştiinţifică total eronată, menită, probabil, să calmeze opinia publică scandalizată de consecinţele dezastrului. Căci a fost nevoie de „spionajul" mini-submarinului francez Nautile pentru a se constata, la faţa locului, că temperatura apelor la 3.500 de metri este de 10 grade, iar în interiorul rezervoarelor poate fi şi mai mult. Fusese o minciună premeditată sau ignoranţă?

Aproape 70 de mii de oameni, majoritatea militari, se luptă pentru degajarea apelor de otrăvurile petroliere

Cert este că păcura nu s-a solidificat, este tot fluidă şi ţâşneşte în continuare prin fisuri cu un debit de aproximativ 125 de tone pe zi, ceea ce înseamnă că tragedia ecologică şi economică se desfăşoară în continuare sub ochii neputincioşi ai tehnologilor şi oamenilor de ştiinţă. Natura a fost mai mai perfidă decât orice calcul al hârtiei. Zeci de mii de oameni curăţă apele şi plajele în stil faraonic, printre miile de cadavre de peşti, păsări, prin mlaştinile de plante marine îmbâcsite cu gudroane. Localnicii, care trăiesc din resursele oceanului, cer demisia guvernului pentru că au fost traşi pe sfoară şi pentru că măsurile luate nu au fost la nivelul catastrofei care le-a compromis modul de existenţă. Pentru cât timp?

Mini-submarinul Nautile, spionul care a dezvăluit, la 3.500 de metri adâncime, că, totuşi, dezastrul ecologic continuă

Accident cu rădăcini mai vechi

Chiar în primele zile după naufragiu, când încă nu se întrezăreau dimensiunile tragediei, experţii americani au publicat în National Geographic concluziile unui alt accident ecologic, petrecut acum... 33 de ani. Analizele făcute în zona dezastrului de atunci, când un petrolier a eşuat în golful Buzzards (statul american Massachusetts, riveran Oceanului Atlantic) arată că şi după mai bine de trei deci gradul de poluare în regiune a rămas aproape constant. De ce? Pentru că o imensă cantitate de produse petroliere s-a împregnat în straturile de roci şi nisip, de unde sunt eliberate treptat în mediul marin. Se credea atunci, în septembrie 1969 (data naufragiului unei barje petroliere americane), că hidrocarburile se vor împrăştia pe mii de kilometri în ocean şi-şi vor pierde puterea de otrăvire a oricăror forme de viaţă. Dar şi atunci oamenii de ştiinţă s-au înşelat... Cum e posibil să fie mai accesibilă ştiinţei şi tehnologiei călătoria pe Marte, decât înlăturarea eficientă a consecinţelor catastrofelor ecologice? Nu cumva companiile petroliere de transport ar trebui să investească mai mult pentru astfel de situaţii de criză, micşorându-şi profiturile?

PAUL IOAN

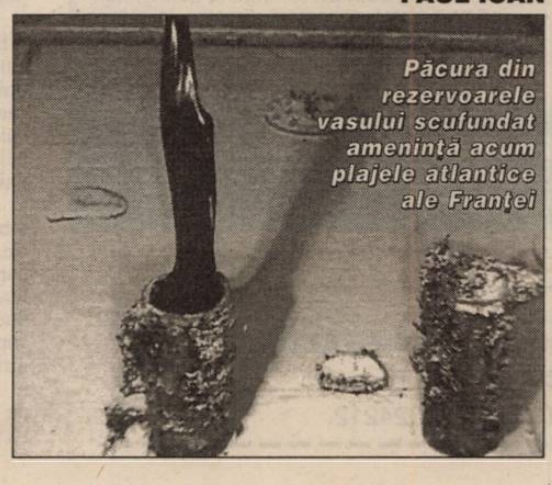

Păcura din rezervoarele vasului scufundat ameninţă acum plajele atlantice ale Franţei

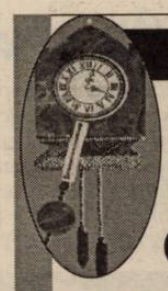

Anatomia secundei

Alte povestiri cu roboţi

Suedezul Krister Wolf, aflaţi, este „părintele" unui ornitopter-robot, un fluture mecanic-electronic care se ridică de la sol nu învârtindu-se o elice, nu suflând un jet de gaze, după modelul avioanelor cu reacţie, ci după străvechea, clasica şi naturala acţiune a bătutului din aripi. Cum a făcut Wolf pentru a-l învăţa pe robot să-şi fluture aripile? Ei bine, tocmai aici stă invenţia: robotul a învăţat singur să zboare, după patentul fluturesc! Adică: neştiind nimeni – din punct de vedere al aerodinamicii – de ce zboară păsările, Krister Wolf nu a avut cum să-l înarmeze pe robotul său cu un program de zbor; dar a făcut un pas înainte şi l-a învăţat pe ornitopter să-şi găsească, pentru aripile cu care era dotat, mişcările potrivite, viteza şi ritmul lor, astfel ca zburătoarea artificială să se ridice de la sol. Şi mecano-electro-fluturele s-a ridicat; practica a devansat, în acest caz, teoria, elementele de Inteligenţă Artificială (I.A.) cuprinse în „creierul" maşinăriei, rezolvându-şi singure problemele de desprindere de la sol şi de zbor.

Krister Wolf susţine că foloseşte, totuşi, pentru partea teoretică a ştiinţei roboticii, algoritmi darwinieni – noţiune nouă şi, aş spune, fantezistă, dacă rezultatele nu s-ar vedea cu ochiul liber! – este vorba despre nişte operatori matematici de selecţie şi de adaptare după modelul lumii vii. I-a reuşit de altfel, şi un alt experiment, din aceeaşi categorie: un robot-hexapod, lăsat de „capul lui" – dar având comanda: „învaţă să mergi!" – a „descoperit" singur-singurel mersul furnicii (or, pentru a descrie în ecuaţii matematice un fenomen dinamic de grandoarea mersului furnicii, ar fi nevoie, probabil de sute de matematicieni care să lucreze non stop, vreme de mii de ani). Iar un alt „băiat" de metal, de profesie (viitoare)... observator – şi tot dotat cu I.A., ca să vadă cât mai bine, îşi plasează „ochii" (senzorii) demontabili pe diversele braţe şi prelungiri ale „corpului" sau de arahnoid.

Tot pe drumul spre autonomie şi auto-învăţare se găsesc şi roboţii lui Steven Dubowsky, de la Departamentul de Inginerie Mecanică şi Spaţială a celebrei universităţi americane *M.I.T.*, care lucrează direct cu *NASA* şi faimoasa *Darpa*, agenţia de cercetare ştiinţifică a armatei americane. Gândind la acţiunile contrateroriste de felul celei desfăşurate în Afganistan, Dubowsky propune cărţiţe-robot pentru spionat în grote, ba chiar şi pentru acţiune de atac dacă sunt dotate cu arme potrivite – I.A. de care dispun luând, de fiecare dată, decizii pe loc, în funcţie de teren şi de situaţie.

Dar de cea mai mare utilitate a civilizaţiei omului ar fi maşinile inteligente pe care Christophe Gord, de la Laboratorul de Robotică din Paris, le proiectează în cadrul „Obiectivului Marte" un robot mobil, dotat cu roţi şi au „picioare" telescopice dar mai ales cu o capacitate de adaptare extraordinară la condiţiile din teren. Va luneca pe roţi şi va păşi, îşi va deplasa singur senzorii, pentru a capta cât mai multă informaţie, îşi va regla antenele pentru a emite, spre Pământ, cât mai rapid şi mai eficient informaţiile şi imaginile culese, va şti să se apere de „agresiuni" (izbituri, denivelări de teren), şi – amănunt extrem de important – va înmagazina toate cunoştinţele pe care le dobândeşte în ceea ce priveşte propria-i activitate şi în funcţie de „experienţa" căpătată, îşi va „construi" reflexe condiţionate şi stereotipe dinamice, primele de acest gen din regnul care vine în Istorie, acel „Eu robot", din povestirile lui Isaac Asimov, făpturi cu Inteligenţă Artificială, colaboratorii noştri din ziua-de-dincolo-de-mâine.

ALEXANDRU MIRONOV

INDISCREȚII • INDISCREȚII • INDISCREȚII •

Apariție strălucitoare

Recenta prezență a Sophiei Loren la premiera comediei muzicale „Titanic", la Hamburg, a fost considerată o apariție strălucitoare. Dacă în timpul carierei sale frumoasa actriță italiană a făcut să vibreze inimile milioanelor de spectatori, frumusețea sa continuă și azi să fascineze.

Părinți fericiți

Clanul Douglas se mărește. Vestea bună a fost confirmată recent la Hollywood, la premiera filmului „Chicago", de către Catherine Zeta-Jones. Frumoasa actriță de 33 de ani nu a ezitat să afișeze rotunjimea pântecului. Micuțul Dylan (2 ani) va avea o soră peste aproximativ patru luni. Catherine și Michael Douglas sunt părinți fericiți.

La premieră

Lansarea filmului „Chicago" a fost un prilej de întâlnire a multora dintre starurile Hollywood-ului. Este și cazul proaspeților căsătoriți Richard Gere și Carey Lowell, părinții micuțului Homer, în vârstă de 2 ani.

Frumoasa prințesă

La un recent dineu ce a avut loc la Stockholm tânăra prințesă Madeleine a Suediei a reușit să capteze privirile admirative ale tuturor celor prezenți. Frumusețea prințesei, pusă în valoare și de rochia sa roșie, foarte sexy, a fost subiect de conversație multe zile după „consumarea" banchetului.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseții

Cremele de noapte, pro sau contra

Toți specialiștii în cosmetică sunt de acord că în timpul somnului pielea se regenerează. În același timp, la unison, insistă asupra unui element esențial: demachiajul atent, obligatoriu. Mai departe, există două școli: una care afirmă că trebuie lăsată pielea să lucreze singură și, cealaltă, care susține că pielea trebuie ajutată. Altfel spus, unii susțin folosirea și utilitatea cremelor de noapte, alții nu. Dar să urmărim argumentele invocate.

Există femei care nu pot adormi fără să-și „mângâie" fața cu o cremă de noapte. Aplicarea acesteia, pentru a fi eficientă, presupune respectarea unui ritual precis. Se începe cu o demachiere completă. Chiar dacă nu vă machiați, aceasta permite înlăturarea impurităților de pe suprafața pielii cu ajutorul clasicului tandem lapte plus tonic. Operațiunea se face cu mișcări blânde, pornind din centrul feței spre extremități, dintre maxilare spre tâmple, fără a uita fruntea. Terminați „ritualul" stimulând, prin presare, punctele situate între sprâncene, la baza nasului și în dreptul urechilor. Dimineața se aplică o cremă ușoară, care previne deshidratarea cutanată și servește ca suport pentru machiaj. Pe o piele normală se poate folosi și seara aceeași cremă, până la 30-35 de ani. „După 40 de ani este indispensabilă o cremă de noapte cu o textură mai bogată, pentru a lupta împotriva deshidratării naturale a pielii, consideră dr. Claude Dutouquet". La rândul său cercetătorul Daniel Maes arată că noaptea, celulele pielii ating vârful maxim de activitate – energie și activitate reparatorie. Tot noaptea deshidratarea cutanată crește și se produce un veritabil stres la nivelul membranei celulelor. În aceste condiții crema de noapte este indispensabilă.

În opinia biochimistei Joëlle Ciocço „noaptea pielea își reface ecosistemul". În timpul zilei calitatea respirației cutanate este mai proastă iar epiderma este poluată de impuritățile depuse pe suprafața sa, care oxidează. Noaptea, din contră, pielea, nefiind perturbată de factorii climatici, își reface ecosistemul reconstituind filmul său hidrolipidic și deschizând porii. O cremă grasă ar obstrua porii provocând înroșiri și umflături.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic și de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 1
Valabil până pe data de: 16 IANUARIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
București, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Ebine de știut

CÂTE CEVA DESPRE ACCIDENTE

O alergare pe zăpadă, o alunecare pe gheață, o „bătaie" ca la sănius ori patinaj și, în câteva secunde, o fractură s-a produs deja. Mai înainte de orice, asigurați-vă, dv. personal, că ați suferit ori nu o fractură. Astfel, o durere oricât de mică simțită în falangele degetelor de la mână ori de la picioare, de la gleznă, încheietura pumnului, poate indica fractura. Dar această sensibilitate poate proveni și de la un ligament întins ori de la un os smuls din lăcașul lui. Numai examenul radiologic poate da certitudinea.

Dacă o ușoară apăsare ori scuturare a membrului fracturat dă durere ce se transmite în lungul osului, poate fi vorba despre prezența fracturii. Apăsați direct pe stern și dacă aveți dureri în cutia toracică, mai mult ca sigur aveți fracturi costale. Ori de câte ori s-a instalat o fractură între gleznă și șold, constatați acest lucru lovind direct baza călcâiului. Dacă aceleași lovituri le aplicați în podul palmei și aveți dureri în oasele brațelor, acestea sunt fracturate.

Dacă durerea se resimte în mijlocul spatelui, atenție, este mare pericol să aveți fracturi pe coloana vertebrală. Imediat pe locul fracturii se resimt dureri, zona se tumefiază, apare o poziție deformată a membrului respectiv pe locul lezat. Ca loc, fractura se produce mai frecvent pe brațe și pe picioare. Dar, tot atât de dureroasă și de infirmizantă aceasta se poate declara pe: craniu, claviculă, bazin și coloană vertebrală. Așadar, cum spuneam, o căzătură, un factor exterior de violență, un accident de circulație, o cădere din cărucior ori din pătuț sunt tot atâtea cauze ce pot determina fracturi. Cel mai sigur semn al fracturii este modificarea conturului zonei, care privită în comparație cu perechea este edificator.

În același timp, fractura produce dureri violente o dată cu tumefierea. Funcția și mobilitatea pe zona fracturată sunt fie reduse, fie anulate. După câteva zile, pe același loc se evidențiază și hemoragia. Porțiunea afectată se învinețește, devine violacee. Dacă suspectați accidentul de o fractură de coloană, nu-l mișcați de pe loc decât așezat pe targa salvării. O dată imobilizată în aparat gipsat, fractura va rămâne așa 21-45 de zile. Oricum la copii, asemenea accidente fac mai repede calus și sunt suportate mai ușor.

O sumedenie de accidente se pot petrece și în locuință, în special în spațiul bucătăriei. Neatenția, graba, oboseala, necunoașterea modului de funcționare a aparaturii casnice, întreținerea defectuoasă a acesteia, iată numai câteva elemente care pot determina accidente casnice. Dar, accidentul este accident și trebuie luate foarte urgent primele măsuri de reducere a pericolului ivit sau de vindecare. Se pare că cele mai multe asemenea accidente le suportă copiii mici (chiar sugarii) și persoanele în vârstă. Un vas cu apă clocotită, așezat neatent, un fier de călcat lăsat la întâmplare, un reșou uitat în priză, o față de masă pe care cei mici o pot trage și pot răsturna în același timp o sumedenie de obiecte, pot cauza accidente din cele mai diverse.

În caz de arsuri: nu există o arsură benignă. Chiar dacă par superficiale, în cazul fiecărei arsuri apar leziuni cutanate și nu trebuie uitat că pielea este vitală pentru sănătate. Gradul unei arsuri este determinat de profunzimea la care arsura afectează pielea.

În general, accidentele cu flacără deschisă afectează în principal pe cei mici și neajutorați. Urgent trebuie închis focul; dacă s-a aprins și îmbrăcămintea victimei, aceasta se înfășoară într-o pătură – *dar nu sintetică* –, pentru ca vâlvătaia să înceteze.

Până când sosește salvarea ori dv. reușiți să duceți accidentatul la cea mai aproapiată unitate medicală, hainele carbonizate nu vor fi îndepărtate de pe corpul victimei. Observați și, dacă pielea s-a înroșit dureros, pe locurile descoperite, badijonați ușor cu o soluție antiseptică, aplicată cu fețe sterile.

Dacă pe locul arsurilor mai ușoare s-au format băsici cu lichid nu le spargeți pentru că riscul de infecție se declară imediat. Cel mai grav grad de arsură este cel de-al treilea, când toate/straturile de piele sunt distruse, care lasă cicatrici albicioase, ce marchează „moartea" țesutului. Dacă pe locul arsurii s-au declarat deja băsici, specialiștii curăță zona arsă cu apă sau soluție antiseptică și săpun dermatologic. În continuare, la baza acestor băsici, în imediata vecinătate a pielii normale, ei fac înțepături cu un ac steril, le comprimă pentru a îndepărta lichidul, în perfectă stare de igienă, ca apoi să le comprime cu un pansament steril și compresiv, pentru a fi protejat stratul de piele foarte sensibil.

Și nu uitați: dacă victima este un copil, cu atât mai urgent trebuie dus la spital unde i se vor acorda primele îngrijiri.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru părinți

Copilul neliniștit

Trebuie precizat că pentru orice copil normal, o anumită stare de neliniște, de curiozitate, este o formulă directă de a intra în contact cu lumea ființelor și a lucrurilor din jur. Aparenta neliniște este expresia nevoii normale de cunoaștere și, într-un fel, de afirmare. Copilul este interesat simultan de totul: emisiunile de la televizor, funcționarea calculatorului, muzica mai mult ori mai puțin țipătoare etc., etc.

Trebuie făcută însă diferența între aceste curiozități firești, între noianul de informații cu care lumea este bombardată zilnic și stările de neliniște prin care trec unii copii.

Copilul neliniștit este într-o continuă agitație motorie, semn dominant al unei comportări ce dovedește o instabilitate psihică, ce se petrece paralel cu unele tulburări școlare și cu lipsa de consistență în timpul formulării gândirii logice.

În clasă, copilul instabil se mișcă pe locul său, are mereu de căutat ceva în ghiozdan, se ridică, vorbește cu cei din jur în timp ce învățătoarea explică lecția nouă, este dezordonat în operații de precizie, are scrisul ilizibil. Uneori, pleacă pur și simplu din clasă. La asemenea copii însă apar și alte elemente: stări de bâlbâială, ticuri, anorexie etc. Asemenea neliniști și boli se pot instala după unele boli grave ca: encefalită, traumatisme craniene. Cu același efect negativ sunt înregistrate și influențele afective, la copiii emotivi. În plus, dezorganizarea familiei, separarea părinților, lipsa de autoritate pot declanșa stări durabile de neliniște psihomotorie pentru copii.

Tratamentul medical trebuie îmbinat cu măsurile educative cele mai potrivite. Astfel, încurajarea copiilor cu tendința de spaime și obsesii este o soluție. În plus, trebuie un regim de viață corect.

O viață de familie calmă, cu regim de activitate și de odihnă bine precizat, cu consultarea speciaștilor în psihologie școlară se impune numaidecât pentru acești copii. *(Dr. V.M.)*

Gastronomice

Și în acest an vă sugerăm să încercați rețetele apetisante recomandate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vișeul de Sus.

Supă de ciuperci cu găluște

1 kg ciuperci proaspete, 250 g făină, 2 ouă, 250 g smântână, 2 g boia de ardei, 250 g ceapă, 1,500 kg oase de supă, 50 g sare.

Oasele de vacă se sparg și se spală, se opăresc, după care se spală din nou cu apă rece și se pun într-un vas cu apă și sare la fiert. Când au dat în fiert se spumează și se lasă la fiert încă 3 ore. Ciupercile se curăță, se spală în mai multe ape, se taie felii și se pun la fiert cu puțină apă cu sare. Când au dat în fiert, se adaugă ceapa curățată și tăiată mărunt. Se completează cu supa de oase, lăsându-se în continuare să mai fierbă. Din făină și ou se face un aluat. Din acest aluat se iau cu o linguriță găluștele care se pun în oala cu supă, lăsându-le să fiarbă 10 minute. Supa se potrivește de sare și boia de ardei. Se servește cu smântână și verdeață tăiată mărunt, pe deasupra.

Rasol de găină umplută cu ciuperci

1 găină, zarzavat de supă, 500 g ciuperci, pătrunjel, pesmet, 100 g smântână, 100 g untură sau margarină.

Găina întreagă se fierbe în apă multă cu zarzavatul. Se scoate și se lasă să se răcească. Ciupercile spălate și tăiate mărunt se prăjesc cu multă ceapă și pătrunjel tocat, se adaugă pesmet și smântână, până ce formează o masă groasă. Se condimentează; cu această compoziție se umple găina. Se coace și se introduce la cuptor, unde se rumenește. Umplutura rămasă se subțiază cu puțină supă de găină, se pune pe platou iar deasupra se așază găina tăiată în bucăți. umplutura trebuie să rămână în fiecare bucățică. Deasupra se toarnă restul de grăsime din tavă.

Limbă prăjită, cu ciuperci

1,500 kg limbă de vacă, 200 g untură, 100 g unt, 2-3 cepe, 750 g ciuperci, 2-3 morcovi, 1 țelină, foi de dafin, 1 căpățână de usturoi, 3 g piper boabe, 100 g bulion pastă, 100 ml vin, verdeață.

Limba se spală, i se dă sare și se prăjește într-o cratiță în untură fierbinte. După ce s-a prăjit se scoate și în untura care a rămas se adaugă morcovii, ceapa și țelina curățite, spălate și tăiate felii. Când acestea s-au rumenit se sting cu bulion și cu supa de oase sau cu apa. La acest sos se adaug limba, cimbrul, usturoiul curățat și spălat (tocat), piperul boabe și foile de dafin, se lasă la fiert 2 ore, după care se scoate limba, se curăță de pieliță și se taie câte 2-3 felii la porție. Sosul se strecoară peste limbă. Ciupercile se curăță, se spală, se taie felii, se călesc în unt și se adaugă la limba cu sos. Se potrivește de sare și se adaugă vinul. Se mai fierb 15-20 minute împreună. Se servește cu verdeața tocată mărunt.

Remedii naturale

CRĂPĂTURI ALE PIELII

Fisurile pielii, de pe palme şi călcâie, pot avea cauze diverse: carenţa de vitamine, sensibilitate la frig, la agenţi chimici (săpun, detergenţi) etc. Produsele cosmetice destinate îngrijirii pielii pot fi de ajutor, dar la fel de eficiente sunt şi leacurile tradiţionale.

◆ Comprese cu *suc de ceapă, de lămâie* sau de *morcov.*

◆ Cataplasme *cu cartofi* sau *cu morcovi cruzi,* raşi şi amestecaţi cu ulei de măsline.

◆ Comprese cu seminţe de gutui – un pumn de seminţe de gutui, pisate, se lasă la macerat într-o jumătate de cană cu apă călduţă o noapte.

◆ Aplicări de foi de varză proaspătă, strivite.

◆ Cataplasme cu *miere, gălbenuş de ou* şi *smântână,* în părţi egale.

◆ Decocot din *frunze de morcovi* (100 g la un litru de apă), foarte bun pentru cicatrizarea crăpăturilor adânci ale pielii.

◆ Amestec de *ulei de măsline cu glicerină,* în părţi egale.

◆ Unguent cu *propolis* sau *alifie de gălbenele* (procurate de la plafar).

Femeile care alăptează se confruntă adesea cu crăpături în zona mameloanelor. Acestea se pot vindeca folosind *albuş de ou;* se aplică după ce sânii au fost bine spălaţi. Se lasă să se usuce şi se spală înainte de alăptarea copilului. Apoi, operaţiunea se repetă.

„DUŞUL" NATURAL AL DINŢILOR

Saliva este un incredibil protector al sănătăţii dinţilor. Prima sa funcţie este de a lubrifia bolul alimentar, pentru a uşura masticaţia şi ingestia alimentelor. În plus, în scurtul timp cât alimentele sunt mărunţite cu dinţii, saliva

realizează un proces de pre-digestie a unor substanţe. Şi nu în ultimul rând, având în compoziţia sa numeroase elemente minerale, saliva consolidează dantura şi o apără de îmbolnăviri. Doar noaptea, în timpului somnului, glandele salivare aproape că îşi întrerup activitatea de producere a salivei, aşa că acea curăţire naturală şi binefăcătoare a dinţilor nu mai are loc. Dimpotrivă, bacteriile, nestânjenite, proliferează în cavitatea bucală, victima lor numărul 1 fiind dinţii.

Secreţia de salivă poate fi perturbată de fumat sau de unele medicamente – cum ar fi antidepresivele – precum şi de tratamentele de radioterapie efectuate în sfera cervico-facială, deoarece toate acestea inhibă glandele salivare. De asemenea, o dată cu înaintarea în vârstă, glandele salivare „se lenevesc", producţia de salivă diminuează şi, nu întâmplător, problemele buco-dentare sunt mai numeroase (senzaţia de gură uscată, răni ale mucoasei şi gingiilor, carii, fragilizarea dinţilor etc.

Pornind de la rolul pe care saliva îl are în apărarea danturii, Herve Caron, specialist în chirurgia dentară din Paris, susţine că pe baza observaţiilor şi experimentelor efectuate de el, saliva are capacitatea de a remineraliza unele carii în fază de debut. Experimentul efectuat de amintitul medic a constat în curăţarea perfectă a părţii de dinte cu un început de carie, apoi în stimularea abundentă a secreţiei salivare.

Copiii centenarilor au o sănătate de fier

Pentru orice om, a ajunge la o vârstă avansată este un mare privilegiu pentru că se poate bucura mai mult timp de copiii săi care, surprinzător, sunt în general foarte sănătoşi. Cel puţin aceasta este concluzia unui grup de cercetători de la Universitatea din Boston (S.U.A.).

Cercetătorii nu au precizat dacă urmaşii longevivilor dovedesc o sănătate mai bună în comparaţie cu a majorităţii oamenilor tocmai pentru că beneficiază de o zestre ereditară „puternică" sau pentru că trăiesc într-un mediu favorabil şi duc o viaţă „ca la carte". Cert este însă că echipa de cercetători a constatat că descendenţii centenarilor înregistrează mai puţine boli cardiace sau alte probleme de sănătate decât cei cu părinţi decedaţi între 70 şi 80 de ani.

În rândul urmaşilor centenarilor, specialiştii au detectat numai 26% probleme de tensiune arterială şi 13% boli cardio-vasculare în comparaţie cu 52% şi 27% în cazul descendenţilor ai căror părinţi au decedat mai tineri.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

RADU M. din Călăraşi. Oricare dintre noi avem un grad de descuamare a pielii capului, acesta fiind un proces natural de eliminare a straturilor celulare moarte. Dacă însă descuamarea devine evidentă, fragmentele de piele fiind vizibile în păr şi pe haine, deja este vorba de mătreaţă.

MĂTREAŢA

Nu este o afecţiune contagioasă şi nici nu prezintă riscul de a se transforma într-o complicaţie severă, însă fenomenul este foarte neplăcut. E greşit să vă spălaţi pe cap în fiecare zi şi mai ales să vă uscaţi părul cu foenul, pentru că pielea capului este în acest fel foarte agresată. Şamponaţi părul cel mult o dată la 3-4 zile, folosind un şampon delicat şi masând uşor pielea capului ca să îndepărtaţi fragmentele descuamate. Apoi clătiţi-vă foarte bine. Dacă asta nu ajută treceţi la un şampon cu adaosuri de substanţe medicamentoase. Căutaţi produse care conţin piritionat de zinc, acid salicilic, gudron sau sulfat de seleniu. Folosiţi cu regularitate un balsam. Dacă mătreaţa persistă sau dacă pielea capului devine iritată sau prezintă mâncărimi insuportabile, apelaţi la un consult dermatologic.

Iarna nu-i ca vara...

...dar asta nu înseamnă că sezonul rece ne limitează posibilitatea de a face loc, în meniul zilnic, legumelor şi fructelor.

◆ Chiar dacă nu mai e timpul cireşelor, caiselor şi căpşunelor, merele, portocalele, mandarinele, bananele sunt de găsit şi reprezintă o sursă excelentă de vitamina C şi nu numai.

◆ Dacă legumele specifice verii sunt aproape imposibil de procurat acum în stare proaspătă, acestea pot fi înlocuite de rădăcinoasele care se păstrează bine iarna – morcovi, sfeclă roşie, ţelină, păstârnac.

◆ Deşi nu-şi mai păstrează intacte toate calităţile, legumele şi fructele congelate corect sunt o sursă rezonabilă de vitamine şi substanţe nutritive.

E-urile există şi în comprimate!

Ştiaţi că...

aditivii alimentari (celebrele şi... hulitele E-uri) sunt folosiţi pentru că: menţin calitatea produselor o perioadă mai mare de timp; menţin sau îmbunătăţesc gustul produselor; asigură controlul acidităţii şi al alcalinităţii produselor; menţin consistenţa produselor; îmbunătăţesc aroma sau culoarea produselor?

aditivii alimentari au fost folosiţi cu mii de ani în urmă de către greci, egipteni şi de alte popoare antice, deoarece păstrarea alimentelor pe perioade mai îndelungate a fost dintotdeauna o necesitate? La conservarea produselor din carne, pe lângă sare, se mai utiliza salpetrul (de Chile, adică nitratul de sodiu; de India, adică nitratul de potasiu; silitra) iar pentru obţinerea unor alimente aspectuoase se folosea cârmâzul (un colorant).

VOM MÂNCA MORCOVI MOV!

Cercetătorii şi cultivatorii britanici promit să lanseze pe piaţă o ofertă de morcovi multicolori, de toate culorile curcubeului. Până una-alta, s-au ocupat de cultivarea unei specii de morcov violet, care nu este o invenţie de ultimă oră a geneticienilor, ci prima variantă a acestei rădăcinoase, aşa cum se cultiva ea în urmă cu 4000 de ani. În templele egiptene, reprezentările grafice ale morcovului erau de culoare mov. Există dovezi că până în secolul X î.Ch. morcovii violeţi încă erau cultivaţi în Afganistan, Pakistan şi Iran. Ulterior, în Europa, varietatea s-a diversificat, apărând morcovi albi, galbeni, roşii, verzi şi chiar negri. Soiul de morcovi portocalii, aşa cum îi ştim noi, a fost obţinut în Olanda şi treptat s-a impus în întreaga lume. Culoarea portocalie este dată de un pigment natural, beta-caroten, pe care organismul îl transformă în vitamina A, foarte importantă pentru structura pielii şi acuitatea vizuală. De ce şi-au amintit britanicii de morcovul violet? Deoarece cercetările au dovedit că această nouă (sau veche!) varietate de morcovi protejează organismul împotriva unor forme de cancer şi a unor boli de inimă, tocmai datorită pigmentului violet. În plus, englezii sunt mari consumatori ai acestei legume (după cartofi, morcovii se află pe locul 2). Şi, după cum asigură cercetătorii pe toată lumea, nu-i de neglijat faptul că această varietate de morcovi violeţi este mult mai dulce şi mai savuroasă. De dragul artei culinare, dar mai ales al sănătăţii, şi celelalte varietăţi de morcovi (de diverse culori) constituie subiectul unor cercetări şi culturi pe loturi experimentale.

Lupta contra caloriilor

ALEGEŢI VARIANTA MAI UŞOARĂ!

O pungă de chipsuri – 70 calorii	O cană cu legume proaspete – 20 calorii
O lingură cu maioneză – 90 calorii	Un sos cu iaurt – 45 calorii
O plăcintă dobrogeană – 400 calorii	O felie de pâine cu un triunghi de brânză topită - 240 calorii
Un pateu umplut cu carne, ciuperci sau peşte – 50 calorii	O sărmăluţă în foi de viţă – 30 calorii
Un cremvurşt în aluat sau corn – 50 calorii	Un cremvurşt simplu - 30 calorii
O pulpă de pui pane – 250 calorii	5 felii subţiri de piept de curcan – 100 calorii
O porţie de plăcintă cu carne tocată – 230 calorii	Un bol cu salată de fructe cu o lingură de frişcă – 100 calorii
O felie de tort sau o prăjitură de ciocolată – 250 calorii	Un castronel cu cremă de zahăr ars – 100 calorii
O bomboană de ciocolată – 35 de calorii	Un rulou cu cremă de fructe – 10 calorii

Alimentele contra oxidării

OXIGENUL CARE NE ATACĂ!

Oxigenul pe care îl respirăm este transferat din plămâni în sânge şi transportat apoi la fiecare celulă din corp. Odată ajuns în interiorul celulei, declanşează numeroase reacţii chimice, inclusiv cele de ardere, proces cunoscut sub numele de oxidare. În organism, asta înseamnă atacarea membranelor unei celule sau substanţa din interiorul ei. Dacă este prădată, celula rămâne vătămată, bolnavă. Împotriva acestor invadatori liberi (produşi ai metabolismului) organismul dispune de un sistem de apărare sub forma antioxidanţilor – substanţe capabile să cedeze unul dintre electronii proprii fără consecinţe dăunătoare.

Unii dintre cei mai importanţi antioxidanţi se găsesc în alimente şi băutură. Vitaminele C, E şi betacarotenul sunt cei mai cunoscuţi

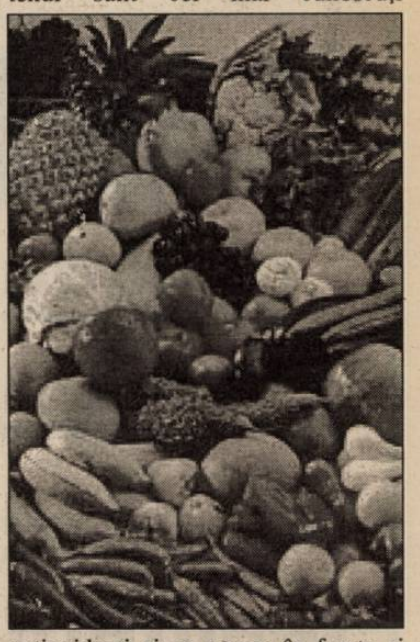

antioxidanţi şi se găsesc în fructe şi legume. Cercetările din ultimii ani demonstrează că alimentele bogate în antioxidanţi conţin pigment verde (luteolină) sau pigment roşu (licopen). Aşadar, spanacul, tomatele, ceaiul, vinul roşu, merele, morcovii... au puternice efecte antioxidante şi pot proteja organismul împotriva bolilor.

Viaţa e numai una şi merită, într-adevăr, trăită!

– „Mă numesc Cristina. Am 17 ani şi trăiesc într-unul din oraşele din România, unde oamenii sunt mai tradiţionalişti, sau, mai bine spus, mai «încuiaţi». (...) Părinţii mei nu înţeleg de ce eu trebuie să mă duc la clubul nostru, să mă întâlnesc cu prietenii mei şi să lucrăm la revista noastră, să «pierdem vremea» în opinia lor, când mai avem un an până la bac".

– Cristina, când citesc scrisoarea ta, primul sentiment pe care îl nutresc este să mă bucur pentru tine şi prietenii tăi, şi abia apoi să mă întristez pentru că nu sunteţi înţeleşi de părinţii voştri. De ce mă bucur? Pentru că sunteţi printre puţinii tineri din România, din câte am înţeles, care aţi învăţat „să trăiţi cu adevărat", să priviţi lumea deschis, cu optimism, să nu fiţi blazaţi încă dinainte de a pătrunde în hăţişurile vieţii. Cred că mulţi tineri de vârsta voastră v-ar invidia dacă ar înţelege despre ce vorbeşti, mai degrabă decât să le pară rău pentru voi. Faptul că părinţii voştri nu înţeleg ce lucru minunat trăiţi voi împreună cred că este un tribut destul de mic pe care, din păcate, îl plătiţi pentru marele avantaj de a şti cum să trăiţi. Ei, părinţii voştri, probabil că au fost mai puţin norocoşi decât voi şi au trăit într-un gri cotidian o viaţă întreagă.

Ce ai zice dacă te-aş sfătui să încerci să le explici părinţilor tăi, mai cu convingere, cu cât mai mult entuziasm posibil, cum vezi tu viaţa, ce simţi tu când „pierzi vremea" la club, cu prietenii tăi? probabil că ai încercat deja, de mai multe ori, dar fără succes. Dar până acum cred că ţi-ai privit părinţii mai degrabă ca pe nişte duşmani, care erau porniţi împotriva ta, din cauza limitelor lor. Eu te invit să îi priveşti cu simpatie, cu compasiune, ca pe nişte oameni trişti, care nu au avut marea voastră ocazie să trăiască fericirea de zi cu zi, privind florile sau copacii sau păsările sau cerul. Ei, într-un fel, sunt ca nişte oameni bolnavi care nu concep că se mai poate trăi şi altfel. Dacă ai încercat să le explici totul pornind de la premisa de mai sus, cred că şi ei te-ar asculta mai atent, chiar dacă nu de la început. Şi tonul tău ar fi altul, iar ei cred că şi-ar da seama de asta până la urmă şi ar auzi mai bine ce le spui. Nici tu nu le-ai mai părea ca un copil obraznic, pus pe ceartă, care vrea doar să îi contrazică şi să facă ce vrea el. De multe ori eşuăm în comunicarea cu cei din jur, tocmai pentru că pornim de pe poziţii războinice. Atunci când dorim să convingem pe cineva că avem dreptate, poate o strategie mai bună ar fi să discutăm cât mai prieteneşte.

În rest, ce să-ţi mai spun, decât felicitări şi ţine-ţi-o tot aşa, viaţa e numai una şi merită, într-adevăr, TRĂITĂ!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„COPIII" LUI DARWIN

Câți dinozauri au fost în Arca lui Noe?

Întrebarea nu este deloc o glumă pentru unii comentatori ai Bibliei. Există cărți cu interpretări literale dintre cele mai năstrușnice ale anumitor pasaje din Vechiul Testament. Antiștiințifice în esența lor, ipotezele care exclud evoluția speciilor conțin un savuros umor involuntar, inclusiv datorită tonului serios cu care sunt expuse „argumentele".

Dinozaurii și omul au fost contemporani. Aceasta este concluzia care ar reieși din faptul că Dumnezeu a făcut omul și toate animalele în ziua a 6-a. Mai mult, n-ar fi existat carnivore decât după păcatul comis de Adam și Eva. Faptul că nu există în Biblie cuvântul dinozaur se explică prin apariția acestui termen abia pe la mijlocul secolului XIX, el însemnând „șopârle teribile". Cel mai „tare" argument adus de adepții acestei teorii demne de frații Grimm este descrierea balaurului (leviatan-ul) din Cartea lui Iov. Uriașa creatură are pe spinare „un șirag de scuturi", pielea este ca o „armură", dinții sunt „zimți îngrozitori", din nări iese fum și din ochi sar „valuri de scântei". Cine este acest leviatan, dacă nu un dinozaur? Și cum Iov a trăit după Potopul biblic, atunci rezultă fără doar și poate că Noe a avut grijă să ia cu el pe Arca salvatoare și șopârle teribile.

Posibila înfățișare a leviatan-ului din Cartea lui Iov

Unde au încăput? Răspunsul vine ferm: pe Arcă au fost găzduiți pui de dinozaur! Iar dacă ulterior au dispărut, asta s-ar fi datorat faptului că s-au nimicit între ei și/sau s-au retras în apele mării. Dovada? Monștrii marini (inclusiv vedeta Nessie) au fost „reperați" de atunci cu varii prilejuri, unul dintre cele mai „credibile" cazuri fiind cel din aprilie 1859, când corabia engleză „Banner" a fost atacată de un gigantic șarpe de mare (poveste reluată și de Jules Verne)... Pentru a da autenticitate ipotezei lor, susținătorii coexistenței dinozaurilor și omului, autorii ignoră cu desăvârșire importanța surselor mitologice de care s-au folosit pe alocuri redactorii Bibliei, în primul rând influențele mesopotamiene și feniciene. Astfel, pentru leviatan (balaurul sau dinozaurul) au existat cel puțin două modele. Fenicienii, maeștri ai navigației antice, pomeneau de monstrul marin numit Lotan: În „Poemul lui Ghilgameș" (aparținând spiritualității mesopotamiene) este amintit monstrul terestru Humbaba, deținător al unor puteri fantastice. Cum pot fi ignorate aceste elemente mitografice, când însăși legenda Potopului se află descrisă aproape identic într-unul dintre episoadele poemului amintit și care a fost redactată mult înaintea Vechiului Testament? „Împrumuturile" de acest fel între varii opere ale antichității erau destul de frecvente (în Codul lui Hammurabi apare orima oară „legea talionului", de exemplu), iar cei care ne „asigură" că Noe ar fi avut în Arca sa și dinozauri nu sunt crezuți nici de elevii care se mai duc la școală în pantaloni scurți.

Întâlnirea dintre un monstru marin și unul terestru, grafică medievală

De la vin la picturi „etilice"

Ecourile sărbătorilor de iarnă încă nu s-au stins, iar printre amintirile noastre foarte recente se află și petrecerile. Și cum buna dispoziție a petrecăreților (în sensul nobil al cuvântului) se întreține și cu băuturi alcoolice, ar fi interesant de ilustrat această temă cu câteva picturi celebre, fără să ne ascundem nostalgia după acele zile de vacanță.

Criticul de artă francez Jacques Atouy spunea că banchetele nu au reprezentat niciodată un subiect predilect al vreunui mare pictor. Pentru arta renascentistă și postrenascentistă, cheful și cheflii erau considerate „detalii minore" în comparație cu subiectele religioase, mitologice sau cu obsesia pentru frumusețea femeii nude. Pe de altă parte, artiștii lucrau de obicei la comandă pentru marile personalități de la Curțile regale, care le asigurau întreținerea. Și cum personajele care se lasă pradă licorilor etilice, fără să țină cont de „etichetă", nu făceau parte din „înalta societate", raritatea unor astfel de tablouri este explicabilă. În același sens, „Istoria vieții private" (coordonată de Ph. Aries și G.Duby) demarchează două categorii de petreceri medievale ale oamenilor de rând: cele ale privatului familial și cele ale privatului public. Prima formă de „banchet" era cea mai răspândită din cauza situației materiale precare ce caracteriza marea majoritate a membrilor societății, dar și datorită faptului că în familie oamenii nu mai au nici o reținere în a se manifesta sub influența „nectarului bacchic". Privatul public era la îndemâna celor mai înstăriți (aparținând în special breslelor meșteșugărești); dar și cu acest prilej exista cheful la mese separate și la masă comună. Cârciumarii nu uneau mesele decât cu asentimentul clienților, căci nu rareori ospețele erau „asezonate" cu încăierări. Și asta pentru că vinul, după cum bine se știe, face să iasă la lumină și adevăruri supărătoare. De asemenea, autorii citați mai spun că în acele vremuri bărbații nu prea voiau să-și scoată nevestele „la vedere", bănuind că ochii lor pot deveni prea alunecoși, iar scenele de gelozie de după ospețe abundau... Oare s-a schimbat prea mult mentalitatea din evul mediu în comparație cu cea de astăzi?

Sărbătorirea regelui fasolei, de Jacob Jordaens (1635)

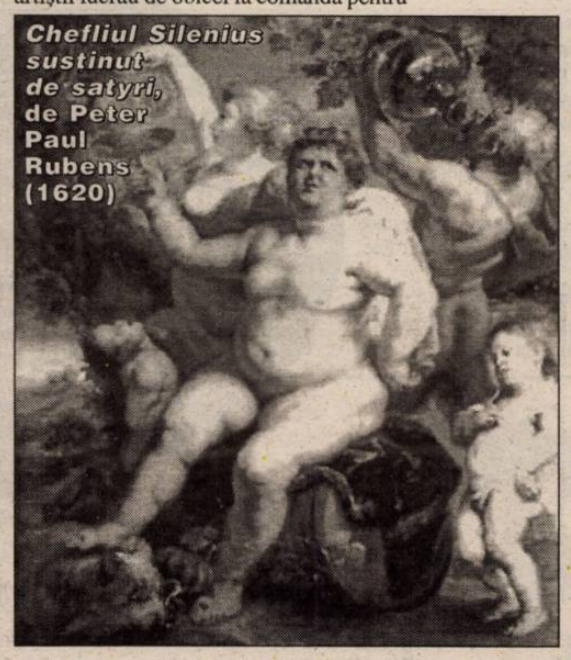

Chefliul Silenius susținut de satyri, de Peter Paul Rubens (1620)

Iată, foarte pe scurt, de ce atunci când marii maeștri ai picturii barocului au abordat „teme etilice", ei au făcut deseori apel la mitologie. Bacchus (zeul grec al vinului și petrecerilor) și bacchanaliile (ceremonii orgiastice bacchice) sunt ilustrate cu predilecție. Dar la doi mari maeștri, flamanzii Jacob Jordaens (1593-1678) și Peter Paul Rubens (1577-1640) nu se află în prim-plan zeul beției, ci „vioara întâi" a banchetelor acestuia, un bătrânel caraghios cu obrajii veșnic aprinși, pe nume Silenius (zeitate secundară). Acesta, după golirea mai multor pahare, căpăta harul profeției. Jordaens îl surprinde în postura de „rege al fasolei" atunci când imortalizează pe pânză o chermeză specific flamandă, „Sărbătorirea regelui fasolei", care se desfășoară la 6 ianuarie, de Bobotează (un bob de fasole este ascuns într-o plăcintă, cine-l găsește devine rege)... O lucrare rarisimă întâlnim la olandezul Jan Steen (1626-1679), în care pictorul nu se sfiește să prezinte cu simpatie petrecerea în interiorul casei unei familii simple, unde singurul străin este lăutarul care cântă la cimpoi... Din păcate, perioada ospețelor stropite cu vin (și nu numai) s-a terminat. Și, când ne gândim că în ultimele două-trei secole de existență a Imperiului Roman numărul zilelor festive ajunsese la incredibila sumă de 175, nu ne putem ascunde o umbră de tristețe!

CARICATURA

oglinda strâmbă a realității

Expresia cea mai evidentă, cea mai accesibilă a satirei în arta grafică – desen și pictură –, mai rar în sculptură, caricatura este în opinia specialiștilor o manifestare artistică apărută în Grecia antică și răspândită ulterior și-n Imperiul Roman. Cel mai vechi nume de caricaturist de notorietate este Pauson din Atena, amintit în acest sens de Aristofan și Aristotel. Evident, concepțiile asupra esteticii caricaturii (de la lat.caricare = a încărca) s-au modificat de-a lungul mileniilor. Astăzi experții vorbesc despre comicul de situație și comicul portretistic; prima categorie deformează simbolic idei desprinse din realitate, iar cea de-a doua exagerează (schimonosește) fizionomia umană. Pe la mijlocul secolului trecut, criticii au făcut și delimitarea dintre caricatură și grotesc (caracterizat prin bizarerie și bufonerie).

Dar drumul spre ceea ce astăzi este grafica satirică pornește din Renaștere. Atunci omul a devenit „măsura tuturor lucrurilor" și, deloc întâmplător, unele mari personalități care au excelat în redarea frumuseții umane – Leonardo da Vinci, frații Carracci, Quentin Massys sau Hieronymus Bosch – n-au putut ocoli plăcerea de a se amuza, urzicându-și semenii sau situațiile ridicole. Dar glumele de acest fel erau destul de rare în epocă. Explozia acestei arte s-a produs după Revoluția franceză (1789), când viața politică a Europei a devenit trepidantă și oamenii politici (în special) s-au transformat în ținte sigure pentru umoriști – așa cum se întâmplă și astăzi. Privind spre secolul XVIII, istoricii caricaturii menționează primul nume de caricaturist sculptor, și anume germanul Franz Xavier Messerschmidt (1736-1784)...

***Vindecarea de nebunie*, de Hieronymus Bosch (1450-1516); este ironizată concepția conform căreia nebunia apare datorită unei pietre diabolice aflate în creier**

„Arta caricaturii este impusă de mediul social, în care ridicolul și umorul involuntar se găsesc la tot pasul", spune artistul belgian contemporan Jan Op DeBeeck, unul dintre cei mai renumiți portretiști europeni, specializat în ridiculizarea celebrităților. „Toți politicienii, în sinea lor, vor să fie subiect de caricatură. Se spune chiar că nu ești un politician important, dacă nu te-a băgat în seamă vreun caricaturist", mai spune DeBeeck, a cărui grafică ne aduce aminte de excelentul nostru caricaturist Ștefan Popa „Popas".

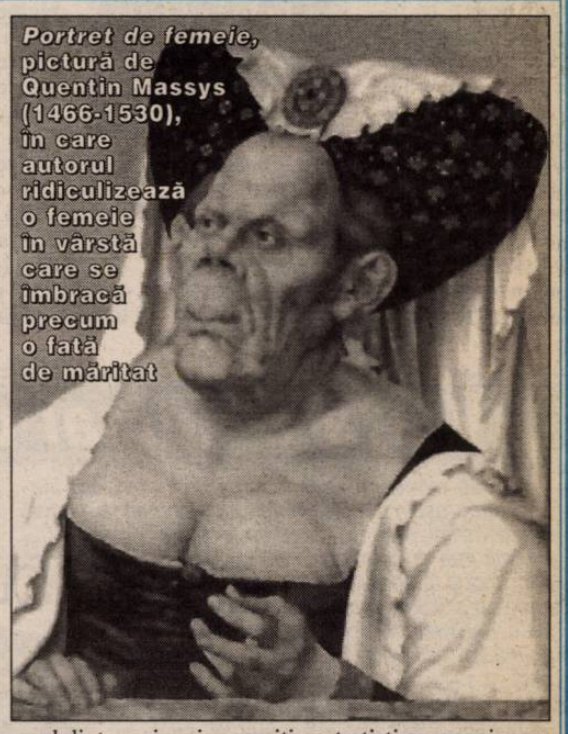

***Portret de femeie*, pictură de Quentin Massys (1466-1530), în care autorul ridiculizează o femeie în vârstă care se îmbracă precum o fată de măritat**

Grupaj de portrete de Jan Op DeBeeck

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Conspiraţia contra lui Abraham Lincoln

Booth, actorul care l-a ucis pe Cezar!

În finalul articolului precedent pomeneam şi o nelămurire, legată de uşurinţa cu care John Wilkes Booth a reuşit să scape de la „locul faptei". Chestie care vorbeşte despre complici...

Cine era John Wilkes Booth? Era al nouălea în familia de 10 copii a excentricului şi beţivanului actor Junius Brutus (!) Booth, care locuia, împreună cu sclavii lor, într-o fermă din Bel Air, statul Maryland. John, care se născuse în 1838, a debutat pe scena teatrului la 17 ani, apărând în Richard al III-lea de Shakespeare, într-o trupă de teatru din Richmond. La această vârstă a început să colinde ţara, ajungând chiar şi la Washington. Culmea ironiei, pe 9 noiembrie 1863, Abraham Lincoln l-a privit pe Booth interpretându-l pe Raphael din piesa *Marble Heart* (Inimă de marmură), exact din aceeaşi lojă a teatrului Ford în care avea să fie împuşcat... de Booth! Actorul a devenit activ politic încă de adolescent, a intrat într-un partid care milita pentru reducerea numărului de imigranţi în SUA. Era adept al sclaviei, iar în timpul Războiului Civil a lucrat ca agent secret Confederat, prilej cu care s-a întâlnit cu capii Serviciului Secret, Jacob Thompson şi Clement Clay, la Montreal. Ideea asasinării, se zice, i-a venit când a auzit un discurs al lui Lincoln în care el spunea că doreşte să acorde negrilor drept de vot. „Îi fac felul", i-ar fi spus unui prieten. Restul e istorie. Booth a fost împuşcat pe 26 aprilie 1865, la ferma unui oarecare Garrett, unde se ascunsese într-o magazie. Ameninţat de poliţişti că vor da foc magaziei, Booth, a ieşit cu gândul să moară teatral, dar a fost secerat de gloanţe. A murit, se spune, după câteva ore. Colonelul *Everton Conger* i-a luat din buzunar un carnet cu coperte roşii, în care ultima însemnare suna aşa: „ După ce am fost urmărit ca un câine prin mlaştini şi păduri, vânat cu puştile prin râuri, forţat să trăiesc ud, îngheţat şi mort de foame, sunt acum aici complet disperat. Şi de ce? Pentru că am făcut ceva pentru care Brutus a fost ovaţionat. De ce a devenit Tell erou? Şi totuşi eu, pentru că am doborât cel mai mare tiran al neamului, sunt privit ca un criminal de rând...". Avea doar 27 de ani în ziua morţii. Un medic, Samuel Mudd, care i-a pus actorului asasin nişte atele la piciorul rupt, a fost considerat complice la fuga lui Booth şi condamnat. Deşi a fost iertat de preşedintele Johnson, acuzaţia a rămas în picioare şi astăzi.

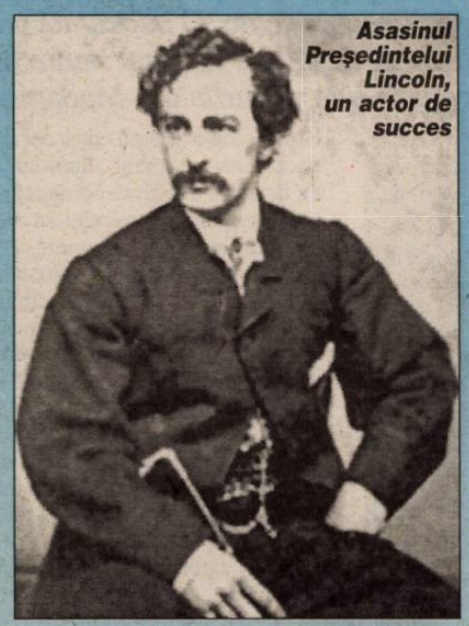

Asasinul Preşedintelui Lincoln, un actor de succes

Momentul împuşcării lui Booth la ferma lui Garrett (ilustraţie din Harper's Weekly)

Momentul fatal din ziua de 14 aprilie 1865 (ilustraţie din Harper's Weekly)

A supravieţuit morţii?

Există o profundă şi uluitoare destăinuire a generalului Unionist, considerat de mulţi contemporani trădător, Lafayette Baker. Conform confesiunii generalului, Booth nu a acţionat singur şi, mai interesant, el a supravieţuit momentului în care a fost împuşcat (dacă a fost împuşcat el!) în ziua arestării, la aproape două săptămâni după asasinat, şi n-a murit, aşa cum a declarat poliţia! Recent, Biroul Federal a făcut publice rezultatele acestei investigaţii, publicând pe Internet 184 de pagini (în format PDF). După FBI, „aceste înregistrări conţin corespondenţa dintre anii 1922 şi 1923 a lui William J. Burns, fost director al FBI, în legătură cu teoria conform căreia Booth a mai trăit, după împuşcarea şi „moartea" sa, încă mulţi ani după asasinarea preşedintelui Lincoln. Într-adevăr, pe data de 23 ianuarie 1923, William J. Burns, pe atunci îndeplinind doar funcţia de director în Departamentul Justiţiei scria: „Am citit cu foarte mare interes cartea intitulată *The Escape and Suicide of John Wilkes Booth* (Fuga şi sinuciderea lui John Wilkes Booth, t.n.) şi scrisă de Finis L. Bates din Memphis, Tennessee... Cartea conţine foarte puternice dovezi în favoarea credinţei mai vechi conform căreia Booth a scăpat de urmăritorii lui şi a trăit mulţi ani după asasinarea Preşedintelui Lincoln".

Booth, alături de alţi actori în piesa «Iulius Caesar» de Shakespeare

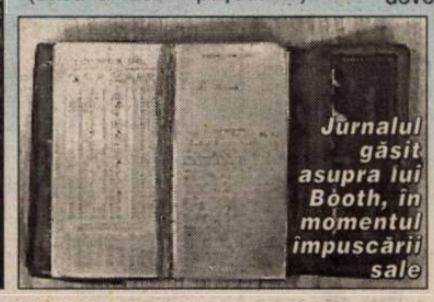

Jurnalul găsit asupra lui Booth, în momentul împuşcării sale

Proces militar în loc de proces civil

După asasinarea lui Lincoln, s-a declanşat şi un proces pentru pedepsirea făptaşilor sau a complicilor făptaşului, pentru că juraţii nu l-au avut în boxa acuzaţilor pe Booth. Numai că procesul a fost unul militar şi nu unul civil. De-abia în 1998, deci după 133 de ani de la crimă, s-a recunoscut că procesul în faţa curţii militare a fost o încercare de muşamalizare a cazului. Un proces civil, la care Booth ar fi avut tot dreptul, ar fi scos la iveală dovezile că Booth a supravieţuit gestului său reprobabil şi asta datorită trădătorilor din armată şi din cabinetul lui Lincoln. Acuza este foarte gravă şi dovedeşte că cei condamnaţi la moarte şi spânzuraţi nu erau decât nişte acari Păun. Conspiratorii erau în altă parte. Şi unul dintre aceştia, generalul Unionist Lafayette Baker, ştia că ei, conspiratorii, vor putea controla rezultatul procesului doar forţând aducerea lui în faţa unei instanţe militare. Într-un proces deschis, civil, s-ar fi dovedit că bărbatul împuşcat (mortal!) de poliţistul Scott Corbett nu era, sub nici o formă, John Wilkes Booth. Doar aşa se explică faptul că trupul lui Booth n-a fost niciodată fotografiat sau disponibil avocaţilor apărării. S-a mai descoperit că Ministrul Războiului din cabinetul Lincoln, Edwin Stanton, împins de generalul Baker, a fost şi implicat în dosirea unor dovezi legate de persoana lui Booth, cum ar fi, de pildă, 18 pagini din jurnalul acestuia, anterioare executării planului ca şi destăinuirea locului în care Booth a fost îngropat. Cine erau adevăraţii complici? Voi încerca un răspuns în numărul viitor.

GEORGE CUŞNARENCU

KENSINGTON palatul mireselor

Aşezat în mijlocul splendidelor grădini cu acelaşi nume, Palatul Kensington este cel mai „intim" dintre palatale regale, privit nu atât ca o reşedinţă oficială ci ca o casă primitoare. Clădirea a devenit cunoscută din 1689, când regele William al III-lea şi regina Maria a II-a l-au însărcinat pe vestitul arhitect al vremii, Christopher Wren, – cunoscut mai ales pentru înălţarea catedralei Saint Paul – să transforme şi să extindă construcţia existentă acolo, astfel încât aceasta să devină o adevărată casă londoneză pentru familia regală. An după an palatului i s-a dat mai multă atenţie, colecţia de picturi şi decoraţiile interioare s-au îmbogăţit. Cu toate că a căpătat un pregnant caracter oficial, a reuşit să-şi menţină în acelaşi timp statutul său de casă intimă, de adăpost cald pentru familia regală. Aici s-a născut şi a petrecut primii ani ai copilăriei Regina Victoria şi, mai aproape de zilele noastre, aici a găsit căldura de care avea atâta nevoie Prinţesa Diana de Wales. Unele apartamente sunt de o simplitate desăvârşită, emanând astfel o eleganţă discretă. Aşa sunt apartamentele Reginei Maria, refăcute de Regele George I, purtând evidente urme ale trecerii suveranilor.

Apartamentele oficiale, ca şi impunătoarea scară regală sunt bogat ornamentate. Scara este decorată cu picturi ale lui William Kent, portrete reprezentând oameni apropiaţi Curţii Regale, inclusiv artistul şi soţia sa. Galeria Regală, minunat restaurată, se mândreşte cu picturi de Tintoretto iar tavanul şi candelabrele Apartamentului Oficial din vremea regelui George constituie o dovadă a opulenţei Imperiului, dar şi a bunului gust de care au dat dovadă artiştii solicitaţi în acest scop. Multe dintre camerele acestui apartament au fost folosite ulterior pentru Regina Victoria şi Prinţul Albert.

Puţine lucruri evocă totuşi atât de bine trecutul, cum o face colecţia de rochii de ceremonie. Cu acest prilej sunt prezentaţi şi vestiţii meşteri ai curţii, croitori şi croitorese, artişti în arta broderiei şi pasmanteriei. Colecţia conţine rochii de ceremonie din secolul al XVIII-lea până în zilele noastre, veşminte elaborate, adevărate opere de artă.

Adusă până aproape de zilele noastre, ea conţine şi 14 rochii de seară purtate la sfârşitul veacului care tocmai s-a încheiat, cele mai multe aparţinând nefericitei Prinţese Diana.

Până la 27 aprilie 2005, Palatul, deschis de multă vreme marelui public, găzduieşte şi o colecţie de rochii de mireasă. Expoziţia a fost deschisă la 1 mai 2002 pentru a marca jubileul de Aur al Reginei Elisabeta a II-a.

Sunt expuse rochii purtate de miresele Casei Regale între 1840-1947. Pot fi admirate cele ale Reginei Victoria, Reginei Alexandra (soţia lui Eduard al VII-lea), Reginei Mary (soţia lui George al V-lea) şi cele ale Reginei Mamă Elisabeta şi ale Elisabetei a II-a. Moda rochiilor de mireasă a fost impusă de Regina Victoria, pentru ca Regina Mamă să conceapă un model cu dantelă, astfel încât să poată fi transmis urmaşilor. Miresele defilează astfel în faţa noastră, încărcate de graţie şi candoare, coborâte parcă dintr-un basm în grădinile străjuite, printre altele, şi de statuia în bronz a lui Peter Pan.

IRINA STOICA

◆ *...nagâţul este o specie de pasăre de mărimea unui porumbel, de culoare neagră verzuie, alb pe pântece, cu un moţ de pene pe cap, trăind prin bălţi şi fânaţe umede? Iarna migrează spre sud.*

◆ *...matematicianul scoţian John Napier sau Neper (1550-1617) este inventatorul logartimilor naturali? După numele său aceştia sunt numiţi şi neperieni.*

Ştiaţi că...

◆ *...dansul numit „galop" a apărut în saloanele europene în jurul anului 1825? A fost inclus în cadril ca parte finală.*

◆ *...adevăratul nume al pictorului flamand Jan Mabuse (1470-1533 sau 1536) a fost Jan Gossaert? A pictat tablouri cu subiecte religioase, mitologice şi portrete dând mare atenţie decorurilor şi costumelor.*

◆ *...casta aristocraţiei militare din India antică se numea ksatrya? În ierarhia castelor figura pe locul al doilea, imediat după brahmani.*

◆ *...mreaja este o unealtă de pescuit formată dintr-o plasă dreptunghiulară foarte uşoară? Este împletită din aţă subţire.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

Muzica din... spaţiul extraterestru!

Timp de aproape patru decenii fizicianul american dr. Don Gurnett de la Universitatea din Iowa, a înregistrat semnalele emise de aparatura instalată de sondele interplanetare VOYAGER, GALILEO, CASSINI etc., şi care traversează şi interacţionează cu straturile de gaze ultrarărefiate şi electrizate din spaţiul extraterestru. Mai mult, dr. Gurnett a transformat semnalele provenind de la această interacţiune cu undele plasmatice în sunete, utilizând în acest scop o metodă similară celei de conversie a undelor radio în unde sonore...

Interesant este faptul că înregistrările efectuate de dr. Gurnett şi care sunt stocate în casete audio, au inspirat cuartetul american KRONOS pentru a elabora un set de zece „melodii spaţiale", cu care au lansat un compact-disc intitulat „Sun Rings" (Inelele Soarelui); aceste melodii au fost lansate pe 26 octombrie 2002 în Sala de spectacole HANCHER din Iowa City...

Melodiile din albumul „Sun Rings" încorporează unele din suntele înregistrate de la aparatele ştiinţifice ale dr. Gurnett, muzicienii americani folosind instrumente cu corzi pentru a le imita!

Artistul american Willie Williams, cel care a conceput şi desenat imaginile care au „acompaniat" grupurile Rolling Stones şi Super Bowl, a creat un program de reprezentări vizuale destinat să acompanieze „Sun Rings". O parte importantă a înregistrărilor sonore provine de la survolarea unor planete mari ale Sistemului Solar, de către VOYAGER-1, la care se adaugă un viodeclip dedicat planetei Jupiter, în mişcare de rotaţie!...

Cuartetul KRONOS a programat în 2003 concerte cu melodiile din „Sun Rings" în metropolele Houston, San Francisco şi Londra... Dr. Gurnett îşi continuă activitatea, înregistrând undele pe care Voyager-1, le detectează în zona limitei de acţiune a vântului solar, precum şi undele provenind de la interacţiunea acestuia din urmă cu magnetosfera lui Jupiter, inclusiv de la sonda GALILEO. Mostre de sunete cosmice la: http//www.jpl.nasa.gov/galileo/ganymede/pws.html.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

COMOARA DIN VÂRFUL COPACILOR

600 de eşantioane de plante şi animale printre care figurează şi unele specii necunoscute. O adevărată comoară pe care 75 de oameni de ştiinţă din mai multe ţări ale lumii au descoperit-o în pădurile din Madagascar.

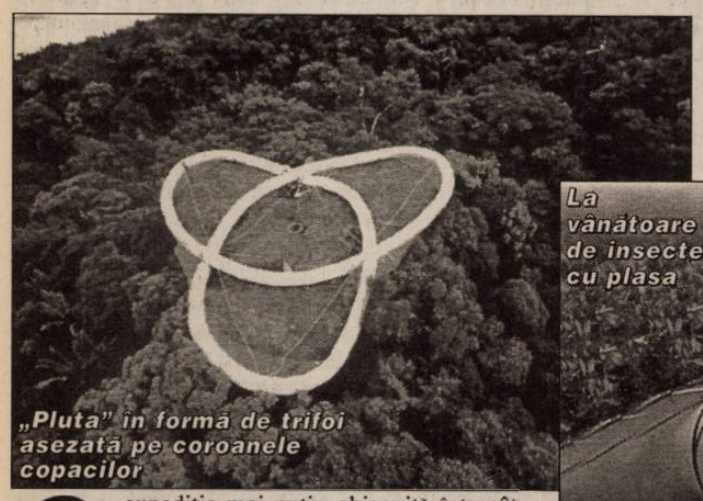

„Pluta" în formă de trifoi aşezată pe coroanele copacilor

La vânătoare de insecte cu plasa

Captură-trofeu, un lemurian de mărimea unei unghii

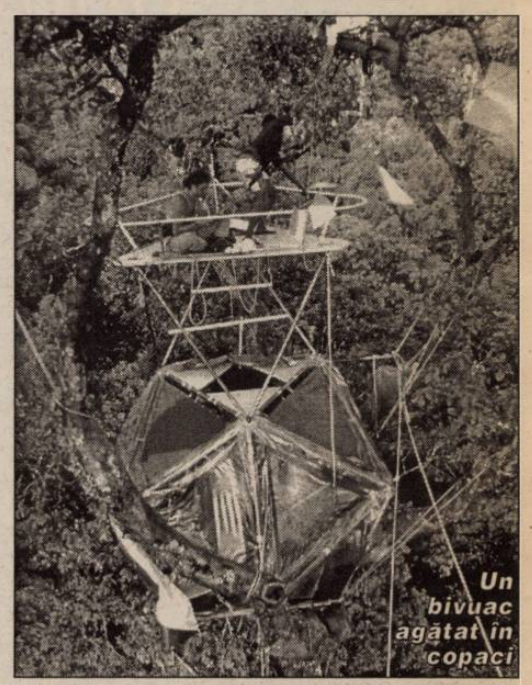

Un bivuac agăţat în copaci

La „parter", esantioanele sunt analizate... imediat

O expediţie mai puţin obişnuită întrucât mediul vizat l-au constituit coroanele copacilor, un habitat agreat de nenumărate specii de plante şi animale, explorat cu ajutorul unor echipamente speciale transportate de un... zepellin. Explorarea coroanelor copacilor este extrem de dificilă plecând de la sol aşa încât oamenii de ştiinţă s-au gândit să survoleze pădurile şi să facă o serie de escale pe vârful copacilor pentru a-şi atinge obiectivul. Cum a fost posibil acest lucru?

În primul rând cu ajutorul unei „plute", a unei platforme cu marginile gonflabile cu o suprafaţă de 400 m² aşezată pe vârful copacilor, la o înălţime de nu mai puţin de 30 de metri, acolo unde flora şi fauna sunt diferite de cele de la sol. Dirijabilul se poate deplasa cu uşurinţă deasupra pădurilor şi poate lansa neobişnuita platformă-laborator, denumită Bretzel care poate adăposti ziua şi noaptea trei persoane şi pe care se pot instala cu uşurinţă corturi. Pentru a nu fi nevoiţi să se cţtere pe trunchiurile şi ramurile groase ale copacilor, cercetătorii au mai conceput un echipament la fel de ingenios precum „Bretzel": o staţie de observaţie, fixată de ramuri cu ajutorul corzilor, prevăzută cu o mică terasă şi o capsulă – un bivuac – în care aceştia pot dormi sau lua masa. Echipa de cercetători a mai dispus şi de un mic balon cu heliu, ancorat de zepellin care poate transporta o persoană şi care, în timpul escalelor, se poate deplasa de-a lungul unei corzi legate de doi copaci. Este un aparat autonom, care se poate opri cu uşurinţă deasupra coroanelor copacilor, permiţând ocupantului nacelei să recolteze eşantioane aflate în imediata apropiere. Pentru a captura insectele, cercetătorii au folosit cu succes o pânză luminată cu un reflector în timpul nopţii (aşezată pe verticală) care atrăgea, ca un magnet, micuţele vietăţi. Au fost experimentate însă şi alte metode tradiţionale – plase de fluturi sau pur şi simplu, scuturatul crengilor deasupra plaselor întinse. Capcanele au fost dispuse la diferite înălţimi pentru a se observa cum sunt repartizate speciile de animale pe verticală, în funcţie de lumină, umiditate şi hrană, fiecare „etaj" exprimând preferenţele microclimatice care le diferenţiază. Printre trofeele cercetătorilor, în afară de câteva specii necunoscute de insecte, în speţă fluturi, a figurat şi o specie de lemurian extrem de rară, de mărimea unei unghii, ultimul exemplar din această specie de mamifere care nu depăşesc în greutate 450 grame, fiind capturat în 1839! Recoltele au fost trimise în cel mai scurt timp la sol pentru a fi analizate de zoologi şi entomologi: desenate, identificate şi clasate. La cererea producătorilor de parfumuri, chimiştii au încercat să identifice moleculele care constituie mirosurile fructelor şi florilor pentru a le reproduce sintetic. O expediţie extrem de profitabilă din punct de vedere ştiinţific dar şi economic care va fi reluată anul viitor.

DORIN MĂRAN

Paginile secrete ale omenirii

Drumul LUI HERCULE

Trimis să aducă merele din Grădina Hesperidelor, fiicele lui Atlas, Hercule nu s-a speriat, dar s-a confruntat imediat cu o mare problemă: nu ştia unde se află această Grădină! Soluţia pe care a ales-o a fost să traverseze, mai mult sau mai puţin la întâmplare, locuri cum ar fi Libia, Egiptul, Arabia, Asia. Peste tot a avut aventuri. Kyknos, fiul zeului războiului, Ares, l-a obligat să se lupte cu el, un trăsnet fiind cel care le-a întrerupt până la urmă încleştarea în care nici unul nu reuşea să-l dovedească pe celălalt. Şi-a continuat drumul spre Iliria, unde a fost prins de un zeu mai mic al mărilor, Nereus, care cunoştea unde se află Grădina. Acesta şi-a luat tot felul de forme, dar Hercule a izbutit să-l prindă şi să-l oblige să-i dezvăluie locul secret în care trebuia să ajungă – Grădina Hesperidelor. A mai fost oprit pe drum şi a trebuit să se lupte pe rând cu doi fii ai lui Poseidon, Anteus şi Busiris, până când a ajuns în fine la poalele Munţilor Caucaz. Aici l-a văzut pe Prometeu înlănţuit de 30 de ani de o stâncă unde venea în fiecare zi un monstruos vultur care îi mânca ficatul. Dar ficatul se refăcea până a doua zi şi calvarul reîncepea. Ajuns lângă el şi văzând ce se întâmplă, Hercule nu a stat pe gânduri şi, dintr-o lovitură, a ucis vulturul. Recunoscător, Prometeu i-a mai spus un secret important, şi anume cum să facă pentru a lua cu adevărat merele din grădină. Aşa a ajuns el să-i propună lui Atlas să schimbe locurile şi acesta să urmeze aventura în locul său.

Cum am văzut, Atlas reuşeşte să ia merele după ce îl ucide pe balaurul Ladon, fiul lui Typhon şi al Echidnei (deşi unii autori spun că totuşi, Hercule însuşi l-a omorât, nu Atlas). Mort, Ladon este descoperit de Argonauţii care se duseseră şi ei în grădină, dar, se pare, pentru oile cu lână de aur ale Hepseridelor. Junona află astfel ce se întâmplase şi îl transformă pe Ladon în constelaţia Draco, sau a Balaurului, care se recunoaşte destul de uşor pe cer şi deasupra căreia la fel de uşor se distinge o altă constelaţie în care se poate vedea un om îngenunchiat – este Hercule deasupra balaurului, aşa cum a observat însuşi Eratostene la timpul său. În *Argonautica* se povesteşte că vulturul, văzând ce se întâmplase în grădină, a povestit cum „un om rău" a venit cu arc şi cu săgeţi şi l-a ucis pe monstru, aducând mare tristeţe. Ca şi un rău, constelaţia Balaurului se întinde şi se răsuceşte pe cer, între Ursa Mică şi Ursa Mare. Pe cer, balaurul continuă să păzească grădina Junonei.

Rămâne, totuşi, un lucru neclarificat până la capăt, locul unde se află „departe în nord" Grădina Hesperidelor. În mijlocul unor locuri reale sau doar al unor „dubluri" ale altor locuri, existând aievea pe Pământ. Remarcam la un moment dat, că, aşa cum atrage atenţia şi Vasile Lovinescu, Constelaţia Draco, a Dragonului sau a Balaurului, se proiectează perfect peste zona unde trăim noi, peste Munţii Carpaţi, desfăşurându-se şi înfăşurându-se din Slovacia până spre inima Transilvaniei.

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Gura Porcariului

Situată în sălbăticia Cheilor Nerei, la o altitudine de circa 240 m şi 50 m deasupra râului Nera, Peştera *Gaura Porcariului* este cunoscută de pădurarii de la Cantonul Damian şi de localnici, care adăpostesc aici caii şi oile.

Cartată şi cercetată între anii 1961-1967 de L. Botoşeneanu, A. Negrea şi St. Negrea, peştera este fosilă, uşor ascendentă, săpată pe fete de strat de către apele de infiltraţie, vizibil stratificate, cu intercalaţii de silex. Galeriile şi sălile măsoară 152 m.

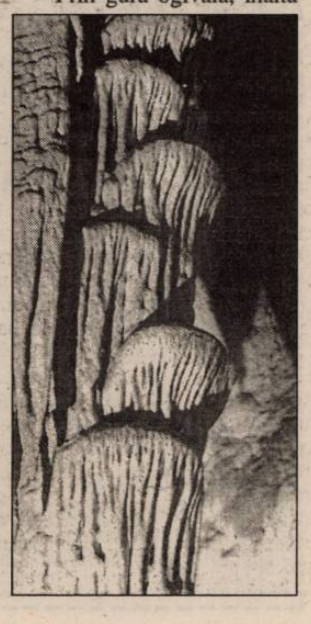

Prin gura ogivală, înaltă de 7 m, şi printr-o „fereastră", luminată din dreapta se ajunge în Sala Cailor cu o înălţime de 8 m. Urmează o gâtuitură şi pătrundem în *Sala Oilor* ceva mai scundă şi ceva mai întunecoasă. Dincolo de pragul de pietre ridicat de ciobani ca să nu treacă oile, galeria se îngustează, iar din loc în loc, se formează mici dilatări care iau forma unor săli cu înălţimi între 2 şi 9 m.

Abia scăpaţi de această porţiune, nu prea atrăgătoare, trecând prin gropi şi şanţuri, pătrundem în porţiunea cu adevărat strălucitoare prin măreţia stalactitelor de tipuri şi mărimi diferite, în aşanumita *Sală a Gurilor*. Aici vom putea admira coloane imense şi scurgeri parietale groase ce scânteiază la lumina lămpii. Tot aici se pot vedea baraje de travertin ce delimitează bazine uscate, tapiţate cu perle de caverna. Nu lipsesc nici stalagmitele şi domurile, iar în partea finală există gururi pline cu apă de picurare.

Deşi mică, peştera prezintă un interes deosebit pentru biospeologi. Printre micile vietăţi de pe podea pot fi văzute două specii troglobionte, lipsite de ochi.

În afară de faună merită amintit faptul că din săpături s-au scos colţi de urs de peşteră şi s-au găsit obiecte de podoabă din sticlă şi agat a căror vârstă n-a putut fi încă precizată.

Peştera este neamenajată şi uşor degradată, în multe locuri.

Este foarte rece în această peşteră şi, ca atare, îmbrăcămintea trebuie adecvată.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Catedrala din Timişoara

Una dintre cele mai impunătoare construcţii bisericeşti ortodoxe de pe teritoriul patriei noastre este Catadrala din Timişoara.

A fost înălţată la începutul secolului trecut, după Marea Unire când în Banat viaţa bisericească a luat un avânt puternic, reparându-se, restaurându-se vechile locaşuri şi înălţându-se altele noi. Acum se construiesc bisericile din Timişoara – Mehala, Vinga, Reşiţa, Jimbolia şi, cea mai impresionantă dintre toate, Catedrala din oraşul de pe Bega.

Având capacitatea de a primi în interior peste 5000 de credincioşi, locaşul are o suprafaţă de 1500 mp. iar înălţimea cupolei principale este de circa 83 metri până la cruce, fiind construită după planurile arhitectului I. Traianescu din Bucureşti. Acesta ia ca model bisericile lui Ştefan cel Mare, folosind însă alte proporţii.

Planul Catedralei este cel al majorităţii bisericilor ortodoxe. Construcţia are formă de cruce bizantină în care sunt dispuse spaţiile specifice: nartex, pronaos, naos şi altar. Galeriile laterale, unde stau credincioşii care asistă la slujbă, au o înălţime de 7,50 metri iar balconul, aflat deasupra tindei şi deschis spre pronaos, poate găzdui un cor de peste 150 de persoane. Din tindă se deschide o încăpere specială care slujeşte drept baptisieriu.

Catedrala impresionează şi prin exteriorul său din cărămidă aparentă de culoare roşie sau galben-portocalie, decorat cu discuri smălţuite şi firide pictate ca la bisericile moldoveneşti. Colonadele, soclul şi ramele ferestrelor sunt realizate din piatră de Banpatac, iar cele 11 turnuri îi imprimă un aer de supleţe. Acestea sunt acoperite cu ţigle de culoare verde pe care se disting motive naţionale în culorile tricolorului, toate fiind fabricate la Jimbolia.

Lumina pătrunde prin mulţimea ferestrelor practicate atât în cupola principală cât şi în părţile laterale.

Catedrala are şapte clopote în greutate de 8000 kg, turnate dintr-un material importat din insulele Sumatra şi Borneo, material considerat cel mai potrivit pentru un dangăt melodios. De altfel ele au fost chiar armonizate în acest scop de compozitorul Sabin Drăgoi.

În subsolul Catedralei se află o importantă colecţie de artă religioasă a Arhiepiscopiei Timişoarei. Sunt adunate aici o serie de obiecte de mare valoare din prezent şi din trecut, începând cu secolul XVII.

De o mare importanţă pentru viaţa locuitorilor de aici au fost marile festivităţi religioase din 1956. Cu acest prilej au fost aduse aici moaştele Sfântului Iosif cel Nou de la Paris, canonizat în cadrul unor liturghii speciale.

Racla cu moaştele Sfântului, al cărui cult dăinuia de peste 300 de ani, a fost depusă în dreapta pronaosului.

Canonizarea, ca şi depunerea Sfântului în inima oraşului, au adus o mare bucurie în sufletele credincioşilor de pretutindeni, care au astfel un motiv în plus să caute câteva momente de pioasă reculegere între zidurile Catedralei.

IRINA STOICA

Şi bestiile spun lucruri trăsnite...

Cristina şi asasinul

O să vă mire foarte mult să aflaţi că persoana de sex femeiesc menţionată în titlu este chiar îndrăgita vedetă de televiziune Cristina Ţopescu. Numai că, în mod sigur, ea... nu ştie (încă)! Deşi cazul în sine este unul tragic, el include o anume nuanţă comică, dincolo de care trebuie să vedem însă adevărata faţă a societăţii noastre, care mutilează nu numai suflete, ci şi minţi, trimiţând în lumea comună adevăraţi monştri. Totuşi, Cristina speram să zâmbească, împreună cu cititorii noştri.

Întâmplarea s-a petrecut undeva, în judeţul Dâmboviţa. O crimă, care a atras în mod special atenţia poliţiştilor prin insolitul ei. Un tânăr şi-a ucis tatăl într-o seară, lovindu-l cu furie. Fără îndoială – au înţeles ulterior oamenii legii – autorul avea probleme psihice vechi, refulate şi descătuşate într-o clipă de orbire. De făcut cercetări dificile nu se punea problema: exista victima, exista autorul care-şi recunoscuse fapta, mai rămânea să se stabilească exact mobilul. Şi, din depoziţia tânărului (aparent coerentă, dar relevantă pentru mentalul lui serios alterat), au aflat amănunte stupefiante.

Povestea acesta cum tatăl său îl enerva destul de mult, mai ales când îi reproşa că se uită la televizor. Uneori, „bătrânul" venea acasă băut şi îi făcea zile negre şi mamei băiatului, fapt care-l agasa o dată în plus. În seara fatală, „scenariul" s-a derulat după reţeta ştiută. Tatăl, cu un pahar în plus consumat, a iscat o discuţie aprinsă cu femeia, în vreme ce tânărul stătea în faţa televizorului. Atunci, televizorul şi programul în sine şi-au pierdut importanţa pentru el, iar atenţia încordată i s-a concentrat asupra conflictului de dincolo. Simţea cum creşte în el o furie colosală, nestăpânită şi în mintea lui bolnavă a prins viaţă gândul că trebuie să facă dreptate (sic!), omorându-l pe bărbatul scandalagiu, devenit între timp pentru el o entitate duşmănoasă şi nicidecum tatăl său. Avea însă nevoie de o confirmare şi atunci i-au căzut ochii pe micul ecran, unde Cristina Ţopescu prezenta o emisiune. În momentul acela – afirma tânărul – a întrebat-o pe vedetă (în mintea lui? cu voce tare?) dacă trebuie să-l ucidă pe celălalt. Şi a văzut cum ea încuviinţa dând din cap; nici nu auzea ce vorbe rostea, însă lui, gestul i-a fost suficient pentru a trece la fapte...

Cutremurătoare „revelaţie" a unei minţi rătăcite! Dar mai există motive de spaimă, ştiind, de pildă, că asemenea psihopaţi aparent paşnici umblă cu duiumul pe stradă. Şi-apoi, când te gândeşti că atâtea şi-atâtea vedete de televiziune apar „pe sticlă" dând mereu din cap... A încuviinţare să fie, oare? *(A.N.P.)*

Dă şi... vei primi la rândul tău!

Avalanşa jocurilor-concurs la televiziune a făcut ravagii mai prin toată lumea înainte de a ajunge şi pe la noi. Mai ales în faţa mirajului unor premii fabuloase. Uneori însă datele personale ale concurenţilor sunt încă şi mai interesante, chiar dacă ele sunt prea puţin cunoscute de publicul larg. Aşa s-a întâmplat cu Tina Wesson, câştigătoarea premiului de un milion de dolari la un concurs intitulat „Supravieţuitorul II", cu o temă captivantă: pe pământ, prin apă, prin aer, pe înălţimile munţilor sau pe sub pământ, temerarii participanţi trebuiau să reziste până în ultima etapă la probe care l-ar fi făcut să se sperie până şi pe Robinson Crusoe. Ce a căutat Tina într-un astfel de concurs? Copil adoptat de o familie extrem de bogată, cu siguranţă că pentru ca banii nu au reprezentat motivul principal. Membră a unor asociaţii cum ar fi „Femeile remarcabile ale Americii" sau „Uniunea Atleţilor Creştini", Tina se mândreşte cu performanţa de a fi dus până la capăt maratonul de la Dublin, este mamă a doi copii şi o pasionată a... motocicletei. Îşi începe ziua cu un mic

dejun consistent şi o încheie, invariabil, cu o ascensiune pe munte alături de soţul ei. Şi pentru că vorbim de familie, a avut curajul să-i spună primului său soţ, prosper om de afaceri, că îşi doreşte să se întoarcă la marea sa pasiune din timpul şcolii, ceea ce a şi făcut în final. Este o sportivă pasionată şi o fidelă telespectatoare. dar poate că cele mai importante sunt trei fapte din viaţa ei care pot explica şi decizia de a participa la concurs şi forţa care i-a permis să meargă până la capăt. În primul rând, copil fiind, adoptată, şi-a uimit părinţii cerându-le ca suma de bani pe care aceştia i-o dădeau lunar pentru micile sale cheltuieli, să fie donată unei case de copii orfani. Apoi colaborând la acţiunea de caritate „Filiera viselor" ea a îndeplinit dorinţa unei fete de 16 ani suferindă de maladia Hodkin fapt, înmânându-i în final cheile unei maşini! În fine, admirând-o pentru tenacitate şi performanţele sale, prea puţini au ştiut că Tina suferise în ultimii cinci ani dureri îngrozitoare din cauza unei artrite reumatoide. Când dai şi când suferi atât de mult, un concurs, chiar şi premiat cu un milion de dolari, capătă altă semnificaţie... *(M.D.)*

FARSELE MEMORIEI

Christine Ullmann din Manheim (Germania) are acum 27 de ani şi parcurge una din cele mai bizare situaţii psihologice cu care s-ar putea înfrunta o femeie. Acum doi ani, pe când se afla în vacanţă într-o staţiune montană, Christine cobora cu schiurile pe un traseu fără probleme. La un moment dat s-a dezechilibrat şi, rostogolindu-se mai multe zeci de metri, a căzut în afara pârtiei şi a rămas acoperită de zăpadă aproximativ zece ore. A fost găsită de o echipă specializată, ghidată de însuşi soţul ei, Hans. După ce funcţiile vitale i-au fost refăcute a început calvarul.

Tânăra femeie era gravidă în luna a şasea, însă sarcina nu fusese afectată. În schimb, memoria Christinei suferise foarte mult. Unul dintre cele mai grave pete albe ale amintirilor sale era acela al imposibilităţii de a-l recunoaşte pe Hans drept tată al copilului pe care urma să-l nască. Timpul trecea şi psihiatrii nu reuşeau prin nici un mijloc modern să-i redea memoria. Chiar şi după ce a născut, Christine îl trata în continuare pe Hans ca pe un străin amabil, dar nu se putea apropia de el ca de un soţ. Lucrurile s-au agravat când, concentrându-se asupra unui set de fotografii din anii de liceu, femeia şi-a adus aminte de Jurgen, prima ei mare dragoste. În mintea amnezicei s-a produs o reacţie ciudată. Ea nu mai putea concepe, din acel moment, că tatăl fiului ei este altcineva decât Jurgen...

Medicii şi familia Christinei s-au sfătuit şi au decis că este bine pentru refacerea memoriei ei

să apeleze la iubitul din liceu. Om însurat şi cu copii, Jurgen a refuzat la început să intervină, dar apoi a cedat. Sub privirile propriei lui soţii, Christine s-a aruncat în braţele lui de cum l-a văzut, apoi i-a arătat cu duioşie „fructul iubirii lor", micuţul Michael. Situaţia era de-a dreptul absurdă, căci femeia bolnavă nu mai voia să se despartă de Jurgen. Hans era copleşit de disperare, poziţia lui în toată această ecuaţie fiind una insignifiantă. Ce era de făcut?

După mai bine de trei săptămâni, psihiatrii au decis să încerce o soluţie de şoc. Astfel, aranjând lucrurile cu un ziar local, ei au tipărit un articol în care se vorbea despre moartea lui Jurgen într-un accident de maşină. Când Christine a citit vestea, s-a purtat exact ca o văduvă. A plâns, s-a însingurat şi şi-a considerat viaţa pustie. Doar de dragul micuţului Michael nu şi-a pus capăt zilelor. Treptat, adevăratul soţ, Hans, a reînceput seducţia pentru a-şi câştiga din nou nevasta. După mai bine de şase luni, Chirstine s-a gândit că ar fi bine ca Michael să aibă un tată „simpatic" precum Jurgen şi a acceptat să-i devină soţie. Nu prea înţelegea de ce acesta nu voia să facă un act oficial de căsătorie. Memoria nu-i revenise, dar autorităţile au aranjat lucrurile pentru o nouă oficiere matrimonială... şi acum Christine trăieşte cu impresia că tatăl fiului ei este decedat, iar Hans este al doilea bărbat din viaţa ei. *(P.I.)*

Comoară sarazină

Într-un sat andaluz înconjurat de păduri, timpul părea că stă pe loc. Deşi resursele erau limitate, oamenii refuzaseră să-şi părăsească locurile natale. Creşteau vite, făceau puţină agricultură şi în rest confecţionau „suveniruri" pentru turişti, mici nimicuri pe care le vindeau la un târg din apropiere. Aveau lumină electrică, tinerii îşi organizaseră chiar o discotecă într-o cameră a hanului, dar existau încă foarte multe nevoi. Trebuia reparată şcoala, dispensarul de asemenea, dar banii erau întotdeauna prea puţini.

Cea mai mare distracţie a sătenilor erau poveştile pe care şi le spuneau aşezaţi în jurul unui stejar bătrân de pe izlazul comunal. Erau poveşti vechi despre lupte, despre banditi şi despre comori pe care străbunii lor le căutaseră zadarnic. Într-o zi însă o furtună cumplită se abătu asupra satului şi stejarul fu doborât de un trăsnet.

Sigur că oamenii se întristară dar, încercând să înlăture vreascurile, găsiră la rădăcina stejarului nici mai mult nici mai puţin decât un vas mare plin cu monede de aur, multe din ele de pe vremea sarazinilor.

Conform legilor ţării, o bună parte din comoară reveni satului, care îşi schimbă înfăţişarea aşa cum doriseră locuitori, mulţumiţi şi de faptul că, în afară de înfrumuseţările şi îmbunătăţirile comune tuturor, fiecare primi şi câte o sumă însemnată de bani. *(I.S.)*

MONSTRUL MARIN din Maryland

Nefericita vietate poreclită Nessie, mult-vânatul şi exploatatul „monstru" scoţian devenit celebru pe întrega planetă, chiar fără a fi fost văzut aievea de vreun muritor humanoid, poate să răsufle cumva uşurată (în caz că mai există). În primul rând, pentru că nu mai e singur pe lume şi – ca o consecinţă directă – pentru că în asemenea condiţii interesul maladiv al vânătorilor de aşa-zise fosile vii se disipează şi spre alte meleaguri sălbatice şi musai acvatice. De curând americanii au declanşat o acţiune amplă împotriva a ceea ce au numit monstrul marin din Maryland. De fapt, este vorba despre o problemă cât se poate de serioasă, care ar trebui să trezească în primul rând conştiinţele oamenilor de ştiinţă, ale marilor industriaşi şi nu numai ale lor.

Biologii scrutează cu un ochi foarte atent un eleşteu aflat în apropiere de Washington, unde au fost deversaţi nu mai puţin de 400 litri de ierbicide, în tentativa nimicirii unei specii de peşti carnivori care s-au înmulţit fără măsură. Apariţia şi răspândirea temuţilor *Channa Argus*, numiţi de americani Snakehead („cap de şarpe") sau... Frankenfish, are o istorie bizară. Primele specimene şi-ar fi făcut apariţia în SUA acum doi ani, după ce un new-yorkez, care cumpărase peştele viu pur şi simplu pentru a-l mânca, a renunţat la planurile sale culinare şi le-a redat libertatea tăcutelor făpturi. Tăcuţi, dar prolifici, în scurt timp peştii au „enclavizat" eleşteul în care fuseseră introduşi, ajungând să fie evaluaţi la sute de exemplare. Mai mult decât atât, această specie originară din China a fost semnalată şi în alte şase state americane, adusă de iubitori de animale – şi, nu în ultimul rând, de mâncăruri – exotice.

De unde vine însă marea îngrijorare a biologilor? Carnivorul Frankefish are un apetit devastator, în măsură să ameninţe toate speciile locale, motiv ce i-a determinat pe specialişti să folosească ierbicidele, care, distrugând algele, ar trebui să-i priveze de oxigen pe micii monştri. Dar aceştia par destul de rezistenţi la otrăvurile oamenilor, cu atât mai mult, cu cât au rarisima capacitate de a călători, efectiv, pe uscat, parcurgând distanţe de câteva zeci de metri. Astfel, dacă ei au ajuns în foarte apropiatul râu Little Patuxent, există mari şanse pentru specie să se răspândească în întreaga ţară. Motiv suficient de serios pentru extravaganţii amatori de delicatese piscicole să se întrebe dacă nu cumva era de preferat totuşi un borş sănătos, fie el şi din capete de... Snakeheads! *(A.N.P.)*

O lume nebună

2002 – câteva dintre cele mai insolite întâmplări

FRANŢA

În ianuarie 2002, un bărbat a încercat să stingă flacăra ce arde în cinstea soldatului necunoscut de la Arcul de Triumf, urinând pe ea. Fost militar de carieră, reformat, autorul isprăvii a fost arestat, apoi internat într-o clinică de psihiatrie.

Mistuiţi de focul pasiunii, doi tineri au perturbat traficul rutier de pe autostrada A7, în zona Vaucluse, deoarece timp de jumătate de oră au blocat şoseaua cu trupurile înlănţuite, într-o totală intimitate. Alertată, poliţia a sosit la faţa locului când scena de amor se consumase iar cei doi savurau relaxaţi plăcerea de a lenevi unul lângă altul, lungiţi pe caldarâm.

SUA

În timpul unui zbor transatlantic, un american a petrecut timp de câteva ore ţintuit de vasul WC-ului din avionul Boeing 767 cu care călătorea. El a tras apa în timp ce stătea pe scaunul toaletei şi vidul de aer a creat un efect de ventuză care l-a condamnat la „încarcerare" până la New York, unde tehnicienii i-au redat libertatea.

RUSIA

Un tânăr de 26 de ani a fost oprit de poliţia din Sankt Petersburg în timp ce se plimba pe stradă purtând în mână un lansator de proiectile antiaeriene. Omul a declarat că găsise „obiectul" pe un câmp din apropierea oraşului şi că avea de gând să-l ducă acasă pentru a-l arăta prietenilor.

ANGLIA

Electoratul din Hartpool (nord-estul ţării) a ales primar un candidat care în timpul campaniei electorale s-a deghizat în maimuţă. Costumul, care reprezenta de fapt mascota clubului local de fotbal, i-a purtat noroc lui Stuart Drummond; în mai anul trecut a ajuns în fruntea oraşului, pregătit să pună în practică programul său electoral. Unul din punctele „forte" ale acestuia consta în „banane gratuite pentru copiii din şcoli". Edilul-şef s-a făcut remarcat şi în octombrie anul trecut, când a ajuns pe prima pagină a publicaţiilor pentru „un scandal sexual" provocat într-un bar cu strip-tease.

Săptămâna 10-16 IANUARIE

1

VINERI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.50 Desene animate 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.05 Serial: „Amy" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (M. Britanie, 1974) 22.15 Serial: „Criminaliştii" 23.40 Film: „Conan distrugătorul" (SUA, 1984). Cu: Arnold Schwarzenegger.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.00 Debut 50 Plus 13.15 Istorie polemică 14.20 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Big Kahuna" (SUA, 1999). Cu: Kevin Spacey, Danny DeVito 21.55 **Serial: „Pasadena"** 23.10 **Film: „Salvarea din iad" (SUA, 1988). Cu: Gene Hackman.**

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.20 Siesta... şi fiesta 16.20 Deştept şi bogat 17.20 Bravo, bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Minţi periculoase" (SUA, 1995). Cu: Michelle Pfeiffer 23.00 Taverna 0.45 Documentar.

LUNI 7.30 Bună dimineaţa, România! 10.30 Siesta... şi fiesta (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Calea de mijloc 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: Iubiri încurcate" (SUA, 1997). Cu: Ben Affleck.

MARŢI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Fetele din Piaţa Spaniei" (Italia, 1997, partea I) 22.00 Seara bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.30 Film: „Vendeta nocturnă" (SUA, 2000) 3.15 Serial: „Viaţa la răscruce".

MIERCURI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Fetele din Piaţa Spaniei" (ultima parte) 22.00 Seara bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Scream" (SUA, 1996, partea I).

JOI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Bărbaţii" (Germania, 1985) 23.30 Interes general: Piaţa şi banii 0.30 Film: „Scream" (ultima parte).

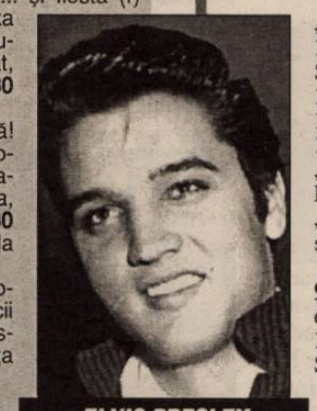

ELVIS PRESLEY
PRIMA, sâmbătă, 23.00

acasa

VINERI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Miresele din Copacabana" (ep.1).

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" 9.30 Serial: „Rază de lumină" 10.20 Serial: „Prima dragoste" 11.15 Serial: „Amor latino" 14.00 Club 700 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 18.00 Serial: „Arabela" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 23.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 8.45 Serial: „Zorro" 9.45 Serial: „Rază de lumină" (ultimul ep.) 10.30 Serial: „Prima dragoste" 11.15 Serial: „Amor latino" 13.15 Serial: Eco Moda" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Dana de pică 18.00 Serial: „Arabela" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 23.00 Serial: „Regina".

LUNI 6.00–13.15 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

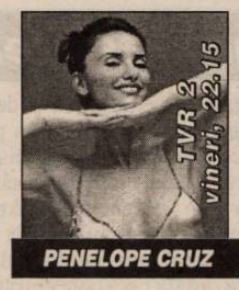

PENELOPE CRUZ
TVR 2, vineri, 22.15

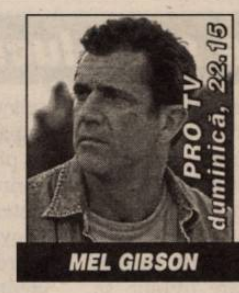

MEL GIBSON
PRO TV, duminică, 22.15

GEENA DAVIS
PRO TV, sâmbătă, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fără apărare" (SUA, 1996). Cu: Demi Moore, Alec Baldwin 22.30 Film: „Armata întunericului" (SUA, 1992) 0.15 Serial: „Totul despre sex" 1.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Serial: „Scorpionul negru" 11.15 Promotor 12.00 Documentar 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Film: „Dacii" (coprod., 1966). Cu: Mircea Albulescu, Amza Pellea 16.00 Film: „Amor cu fantome" (SUA, 1998) 18.00 Serial: „Smallville" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sărutul dulce al răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Geena Davis, Samuel L. Jackson 22.30 Film: „Contact" (SUA, 1997). Cu: Jodie Foster 1.30 Serial: „ Viaţa la Casa Albă".

DUMINICĂ 7.45 Desene animate 9.00 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 10.00 Serial: „Scorpionul negru" 11.00 Parte de carte 13.00 Serial: „Susan" 13.30 Bucătăria lui Radu 14.00 Serial: „Misterele Planetei Albastre" 15.00 Cu papucii prin deşert 15.30 Film: „Haiducii" (România, 1966). Cu: Toma Caragiu, Ion Besoiu 17.30 ProTv Magazin 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Gravidul" (SUA, 1994). Cu: Arnold Schwarzenegger, Danny DeVito 22.15 Film: „Mad Max II" (Australia, 1981). Cu: Mel Gibson.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Alte 48 de ore" (SUA, 1990). Cu: Eddie Murphy, Nick Nolte 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 1.30 Film: „Sărut fatal" (SUA, 1999).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Cu orice preţ" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Arma dreptăţii" 0.30 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 1.30 Film: „Aparenţe înşelătoare" (SUA, 1995).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Regele Cobra" (SUA, 1999) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Crimă imaginară" (SUA, 1994). Cu: Mimi Rogers, Billy Zane.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo Show 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Atacul submarinului" (SUA, 2002) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.30 Film: „Rafală ucigaşă" (SUA, 1976).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Ambianţa 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo Winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Detectivii buclucaşi" (SUA, 1999). Cu: Leslie Nielsen 22.30 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „Foc încrucişat" (SUA, 1992) 22.00 Serial: „24 de ore" 23.00 Film: „Love Me Tender" (SUA, 1956). Cu: Elvis Presley 0.45 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 10.00 Top 10 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 16.00 Film: „Trandafirul galben (România, 1982) 18.00 Focus 19.00 Film: „Focul ucigaş" (partea a II-a) 20.00 Film: „Albii nu pot să sară" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes 22.00 Film: „Sânge şi vin" (SUA, 1997). Cu: Jack Nicholson.

LUNI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 14.45 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Nemuritorul" (r) 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo Winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Priviri ucigătoare" (SUA, 1996) 22.30 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 14.45 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo Winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Peripeţii în L.A." (SUA, 1988). Cu: Keanu Reeves 22.30 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 14.45 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo Winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Cod roşu" (SUA, 1999) 22.30 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 14.45 Serial: „În familie" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo Winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Conştiinţă încărcată" (SUA, 1985). Cu: Anthony Hopkins 22.30 Focus Plus 23.00 Am cu ce.

2 TVR

VINERI 7.00 Poesis 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Samuraiul" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 19.05 Serial: „Poliţist în Brooklyn" 20.30 Documentar 21.10 D'ale lu'Mitică 22.15 Film: „Lumina ochilor tăi" (Spania, 1998). Cu: Penelope Cruz 0.20 Film: „Jocurile minţii" (coprod., 2000).

SÂMBĂTĂ 9.00 Arta apărării 10.35 Desene animate 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.50 Arca lui Noe 12.30 Zestrea românilor 13.05 Planeta singuratică 14.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a III-a) 16.00 Atlas 17.05 Serial: „Bonanza" 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 20.10 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Film: „Un strigăt disperat" (partea a II-a) 22.45 Concert: Company Segundo pe arena l'Olympia din Paris (partea a II-a).

DUMINICĂ 8.45 Tradiţii 9.15 Croinici votive 9.45 Ferma 10.40 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 11.50 Serial: „Mărul lui Newton" 13.30 Medalion: Nicolae Mureşan 14.00 Documentar 15.00 Club Art (r) 16.40 Florea din Grădină 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.05 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Film: „Darul" (Anglia, 1998) 22.45 Serial: „Jocurile minţii".

LUNI 7.00 Poesis 10.05 Primul pas 12.00 Serial: „Samuraiul" 13.40 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Eco 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Răscruci 19.05 Serial: „Poliţist în Brooklyn" 20.00 Documentar 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 23.10 Teatru: „Aşa este (dacă vi se pare)" de Luigi Pirandello 0.55 Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.10 Poesis 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 E dreptul tău 19.10 Serial: „Poliţist în Brooklyn" 20.00 Documentar 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Întoarcerea lui Vodă Lăpuşneanu" (România, 1980) 23.05 Remix – „undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Samuraiul" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Volei: Petrom Ploieşti – Chance Odolena (Cehia) 19.05 Serial: „Poliţist în Broklyn" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Dreptate în lumea mafiei" (SUA, 1999) 23.25 Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Samuraiul" 13.45 Desene animate 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Puls 2002 19.05 Serial: „Poliţist în Brooklyn" 20.00 Documentar 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Nero Wolfe, detectiv – şampanie pentru o persoană" (SUA, 2001). Cu: Timothy Hutton 23.30 Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trenul evadării" (SUA, 1985). Cu: Eric Roberts 22.30 Film: „10 to Midnight" (SUA, 1983). Cu: Charles Bronson 0.00 Film: „Femeia dorită" (SUA, 1999). Cu: Holly Hunter.

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Girls! Girls! Girls!" (SUA, 1962). Cu: Elvis Presley 12.30 Serial: „Bob" 13.00 Serial: „Pretender" 14.00 Film: „Hoţul din Bagdad" (M. Britanie, 1978) 16.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 17.00 Film: „Aparenţe înşelătoare" (SUA, 1999) 19.00 Observator 20.00 Film: „Un admirator fanatic" (SUA, 1996). Cu: Robert De Niro, Wesley Snipes 22.00 Film: „Bull Durham" (SUA, 1988). Cu: Kevin Costner, Susan Sarandon.

ERIC ROBERTS
ANTENA 1, vineri, 20.00

DUMINICĂ 8.30 Film (r) 10.00 Desene animate 12.00 Documentar 13.00 Serial: „Bob" 13.30 Serial: „Pretender" 14.30 Serial: „Aventuri extreme" 15.00 Film: „Vânzătorul de iluzii" (SUA, 1992) 17.00 Film: „Ten Wanted Men" (SUA, 1954) 19.00 Observator 20.00 Film: „Cine-i Harry Crumb?" (SUA, 1989). Cu: John Candy 22.00 Serial: „Stargate: SG1" 23.00 Film: „Pruncul, petrolul şi ardelenii" (România, 1981)

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Suspicious Agenda" (SUA, 1994) 21.45 Maeştrii râsului 23.15 Serial: „MacGyver" 0.15 Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Spiders" (SUA, 2000) 21.45 Maeştrii râsului 23.15 Serial: „MacGyver" 0.15 Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Operaţiunea Delta Force 5" (SUA, 1999) 21.45 Maeştrii râsului 23.15 Serial: „MacGyver" 0.15 Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 14.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Ultimul drum" (SUA, 1999) 21.45 Maeştrii râsului 23.15 Serial: „MacGyver" 0.15 Serial: „Dilemele vârstei".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

TELE 7

VINERI 8.00 Strada copiilor 8.25 Fabrica razei de soare 9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Documentar 13.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 20.50 Chestiunea zilei 21.00 Alo, Florin!

SÂMBĂTĂ 8.00 Strada copiilor 8.30 Fabrica razei de soare 9.30 Aventurile ştiinţei 12.00 Serial (r) 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 18.00 Viaţa în roz 18.30 Cutia muzicală 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Carnavalul lupilor" (SUA, 1996) 21.50 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 22.45 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Strada copiilor 9.05 Fabrica razei de soare 10.30 Vertical 12.10 Cântăreţii străzii 12.40 Secretele succesului 13.30 Auto Motor Sport 14.00 Chestiunea zilei (retrospectivă) 15.00 Cântece populare 18.00 Documentar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Păpuşa" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Hollywood" 22.30 Documentar (r).

LUNI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MARŢI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MIERCURI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.45 Loto – Pariul Trio.

JOI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

ARNOLD SCHWARZENEGGER
ROMÂNIA 1, vineri, 23.40

SUSAN SARANDON
ANTENA 1, sâmbătă, 22.00

JACK NICOLSON
PRIMA, duminică, 22.00

MICHELLE PFEIFFER
ROMÂNIA 1, duminică, 20.00

CÂT COSTĂ ALT CORP?

Actriţele şi actorii vor cu orice preţ să aibă o imagine impecabilă. Posibil, mai ales că o armată de specialişti abia aşteaptă semnul lor: stilişti, cosmeticieni, artişti make-up, profesori de fitness, chirurgi plastici... Dar, cum nimic nu e pe gratis, banii curg în valuri din conturile starurilor în cele ale „vrăjitorilor" care ştiu să transforme răţuşca cea urâtă în zâna cea frumoasă. Cu cât tratamentul este mai scump, cu atât mai bine pentru toată lumea. Adică nu doar pentru cei plătiţi să livreze frumuseţe, ci şi pentru vedetele care par să fi intrat într-un adevărat concurs al... banilor cheltuiţi pe „corecturi" ale imaginii.

◆ ***Melanie Griffith,*** deşi nu mai e foarte tânără, uimeşte prin aspectul tenului iar ***Jennifer Aniston,*** deşi e încă tânără, n-a uimit decât în ultimul timp prin aspectul tenului. Şi într-un caz şi în altul tenul e de cumpărat! Cinci zile la rând se face un tratament care constă în curăţarea cu un aparat a celulelor moarte ale pielii de pe faţă, gât şi decolteu, apoi în lustruirea pielii cu un praf transparent. În final, medicul stimulează cu laser colagenul din piele şi diminuează depigmentarea. Adio pete şi imperfecţiuni! Miracolul durează trei luni, un tratament costă 2500 de dolari, ceea ce înseamnă că pe an... obrazul subţire cu 10000 de dolari se ţine.

◆ Cu aproximativ 5000 de dolari, ***Tom Cruise*** şi-a cumpărat un zâmbet de... milioane, după ce şi-a

îndreptat dinţii şi i-a îmbrăcat într-un material sclipitor de alb.

◆ Mult timp, ***Madonna*** s-a chinuit să-şi modeleze corpul în sala de gimnastică. Dar, după două naşteri, abdomenul nu mai voia să rămână plat la comanda exerciţiilor fizice. Aşa că vedeta a apelat la chirurgia plastică. I s-a extras grăsimea de pe abdomen şi i s-a injectat apoi în muşchii abdominali. „Sculptura" a costat 6500 de dolari.

◆ Actriţei ***Tori Spelling*** i-a dat tăticul ei, producătorul Aaron Spelling, aproape 70000 de dolari pentru a-şi construi o nouă înfăţişare. Sânii au fost măriţi, fesele remodelate, ochii micşoraţi, dar ce te faci cu un cap mult prea mare faţă de corp? S-a găsit şi pentru asta soluţia: s-a extras grăsimea de sub piele şi faţa s-a micşorat cu cel puţin un centimetru.

◆ O dată la două săptămâni, ***Jennifer Lopez*** şi ***Sarah Jessica Parker*** se duc la un specialist în make-up care le ataşează la rădăcina genelor fire de păr natural, provenite din blană de vulpe roşie de Indonezia. Operaţiunea costă în jur de 200 de dolari.

◆ ***Denzel Washington*** frapează prin etalarea unei danturi impe-

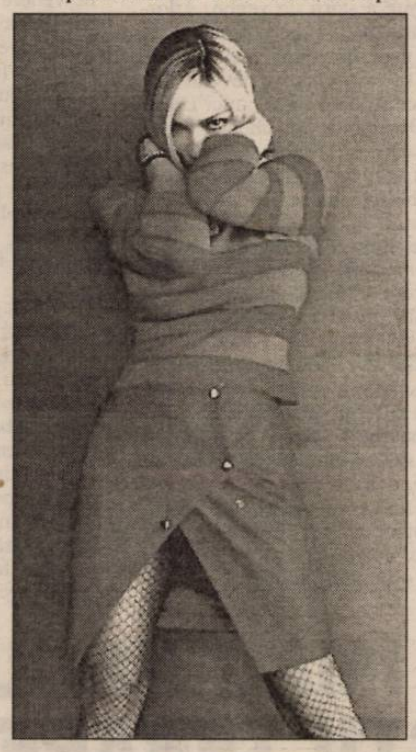

cabile. N-a fost întotdeauna aşa: dinţii au fost acoperiţi cu un strat subţire de porţelan, care le-a dat strălucire, i-a egalizat, având totodată rol de stimulator al musculaturii mandibulei, egal cu efectul unui lifting facial. Pentru un look perfect trebuie îmbrăcaţi cel puţin opt dinţi şi costă 2000 de dolari... bucata. Faceţi socoteala!

◆ Pe ***Julianne Moore*** natura a înzestrat-o cu păr creţ, spre necazul ei. Pentru a-l îndrepta, de două-trei ori pe an, face un tratament al părului pe bază de căldură emanată de un aparat de ceramică, asemănător fierului de călcat. Tratamentul durează aproximativ şase ore şi costă în jur de 800 de dolari.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

BĂRBATUL cel mai SEXY al anului 2002

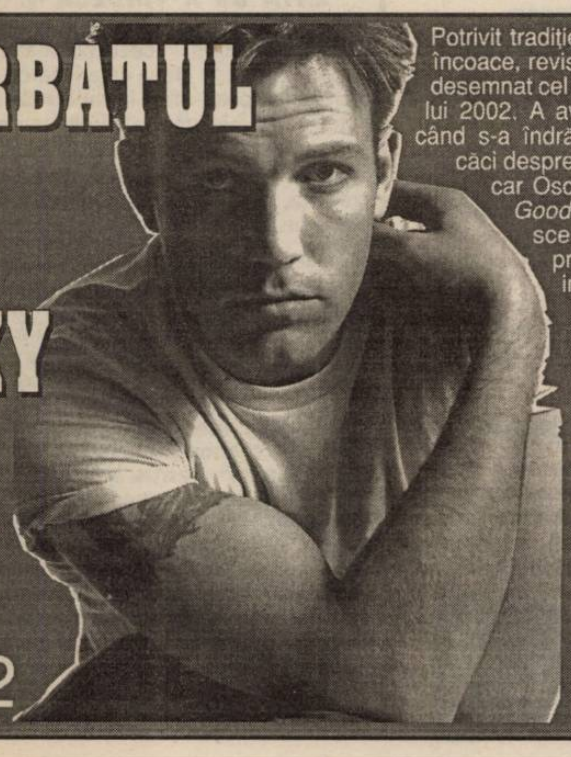

Potrivit tradiţiei sale de peste 16 ani încoace, revista americană People a desemnat cel mai sexy bărbat al anului 2002. A avut fler Jennifer Lopez când s-a îndrăgostit de Ben Affleck, căci despre el este vorba. Nici măcar Oscarul pe care i l-a adus *Good Will Hunting* (pentru scenariu original) nu l-a propulsat atât de sus în inimile publicului, pe cât l-au ajutat anul acesta povestea de dragoste cu J.Lo. şi apariţia în clipurile ei. La aflarea veştii, iubita lui a ţinut să spună: „nu aveam nevoie de acest titlu pentru a şti că el este cel mai sexy bărbat al planetei". Bomba latină a ţinut să mai spună că singura diferenţă între ea şi revista People este că ea îl va considera sexy şi când va avea vârsta de 100 de ani...

Ciudaţi şi ciudoşi

◆ ***Anthony Hopkins*** este singurul cetăţean american cu titlul de sir şi Cavaler al Imperiului Britanic. Din 12 aprilie 2000 este cetăţean american, cu dreptul de a-şi păstra aceste titluri. Este actorul care reuşeşte, interpretându-l pe Hannibal Lecter, să nu clipească minute în şir.

◆ ***Matt Damon*** (*Good Will Hunting*, *Identitatea lui Bourne*) este numărul 1 în preferinţele femeilor care apelează

la fertilizarea in vitro, ele mulţumindu-se însă cu material biologic provenit de la sosii cât mai reuşite ale actorului.

◆ ***Elizabeth Taylor*** rămâne în fruntea actriţelor pasionate de bijuterii. Ea a asociat dragostea pentru bijuterii cu bărbaţii pe care i-a iubit. Dovada supremă de iubire pe care i-a oferit-o Richard Burton a fost un inel cu diamant, care a primit numele celor doi. Piatra era atât de mare încât Liz nu a putut niciodată să-l poarte. Odată, inelul a fost uitat de Richard la barul hotelului Negresco, dar i-a fost returnat cu promptitudine.

◆ ***Jim Carrey*** este campion al generozităţii: după succesul

filmului *How the Grinch Stole Christmas*, a dăruit patru automobile Porche Carrera agenţilor şi managerilor echipei sale. Reamintim că el se află printre puţinii actori de la Hollywood plătiţi cu 20 de milioane de dolari pentru un rol. Avea de unde să dea!

◆ ***Mel Gibson*** este considerat cel mai fidel bărbat de la Hollywood. El s-a căsătorit în 1980,

prin intermediul unui serviciu matrimonial care i-a recomandat-o pe Robyn Moore, cu care este împreună şi în ziua de azi şi cu care are şapte copii. Mel Gibson se deosebeşte de ceilalţi oameni deoarece rinichii săi sunt „în potcoavă", adică legaţi între ei ca şi cum ar fi unul singur.

ALUNGAREA ENTITĂȚILOR MALEFICE, în bolile mentalului

A-e-a sosit la redacție o scrisoare mai puțin obișnuită, semnată doar atât: Cristina Ardeleanu. Textul, consistent în ce privește volumul și conținutul de idei, poartă un titlu destul de incitant: „Alungarea entităților malefice, condiție absolut necesară a succesului în tratamentul bolilor mintale". Am ales să reproducem o parte a acestei scrisori, din mai multe considerente. Primul ar fi că tema se subordonează specificului acestei pagini a revistei „Magazin" iar terapia propusă nu cade în extrema credinței oarbe, a habotniciei. Autoarea vorbește despre energii malefice (opuse celor benefice), în legătură cu afecțiuni care au luat o amploare fără precedent, și în România de azi. Pe de altă parte, ea nu are „exclusivitate" în enunțarea ideilor respective, care sunt puse în discuție la modul foarte serios, pe diverse filiere. Dar – fără îndoială – dumneavoastră, stimați cititori, vă veți da seama de realitate și adevăr. Totodată, solicităm persoanei care se regăsește în identitatea menționată mai sus să ia legătura cu noi, pentru a face precizările cuvenite. (Selecția fragmentelor și subtitlurile ne aparțin.)

Maladiile sufletului se extind

Considerați irecuperabili, mulți dintre bolnavii mintal, izolați de societate sau rupți de realitate, ajung să trăiască într-o carapace în care sunt singuri, ei, cu Răul ce-i macină și care-i conduce adesea, printr-un complex de stări ce combină trăsături ale propriei personalități cu amplitudinea agresiunii interpuse între conștient și subconștient, la suicid ori la acte de violență inimaginabilă. Considerată o „neșansă" ce numai pe alții îi poate paște, maladia mentalului, grefată pe incertitudinile vremurilor de azi și pe ambientul modificat brutal, se extinde cu viteză amenințătoare. Conștientizat și strategic eliminat, procesul poate fi ținut sub control și redus la limitele suportabile de către societate.

Bine zis „boli psihice": adică, boli ale sufletului, pentru că omul, ignorându-și sufletul, ajunge să și-l piardă, așa cum un părinte, refuzând să-și sprijine copilul, își refuză de fapt ajutorul de bătrânețe. Din fericire, flagelul poate fi stăpânit, căci, decodificat, el își sugerează singur remediul. Anxietăți, depresii, violențe de tip impuls, vorbit singur etc. – iată câteva boli incluse, majoritatea, în cazuistica tipică de posesie și deci vindecabile.

Răul chemat și răul trimis

Situația cea mai fericită apare când subiectul are suficientă forță să facă față valului, singur, prin autoterapie ocupațională, grijă față de alții etc. Dacă însă șocul psihic face ca omul să se îndoiască de sine și de Divinitate, starea de slăbiciune poate duce la ruperea totală a legăturii cu agentul de agresare, astfel încât „datele problemei" să le dețină doar acesta din urmă. Strategia de atac a

entităților negative speculează cu predilecție momentele de oboseală ori de adormire a stării de veghe. Adormirea stării de veghe reprezintă un moment ușor de atins, mai ales de către cei la care viciul a devenit virtute, cei ce se cred niște „micĭ Dumnezei". Decelabile, răul chemat și răul trimis au aceeași origine, același mod de atac și deci același remediu. Manifestările bolnavului se recunosc relativ ușor: stări de rău, valuri de spaimă, valuri de întuneric, depresii... Mai puțin ușor sunt însă identificate atunci când se cere un diagnostic clinic precis. De câte ori nu am întâlnit oameni „perfect sănătoși", din punct de vedere clinic, dar care se topeau pe picioare, cum se spune! Din păcate, amprenta puternic materialistă a educației moderne îi împiedică pe mulți să caute măcar înțelegerea a ceea ce se află dincolo de cele cinci simțuri. Lovindu-se de propriile convingeri, acești oameni se arată complet dezarmați, lipsiți de acea recunoscută protecție a „luminii divine".

Remedii antimalefice

Abandonul bolnavului, fără luptă, pradă unor forțe care îi accentuează angoasele, pesimismul, conduc în mod perfid la o extremă a căderii lui: autoculpabilizarea. De aici, și acele tendințe de suicid ori, în momentele de revoltă, de violență atroce împotriva celor din jur. Apropiații însă trebuie să cunoască unele – să le spunem – reguli de comportament, în asemenea situații.

În primul rând, bolnavul nu trebuie bruscat. Boala trebuie combătută, și nu omul care și așa suferă. Nu întâmplător, se spune că, dacă vezi într-un pom fructe stricate, le scuturi ca să cadă, nu tai pomul. Dragostea celor din jur (nu doar compasiunea) constituie un flux de energie pozitivă ce sprijină lupta împotriva invaziei de energii negative. De aceea, suferindului trebuie să i se repete mereu că e bine să încerce și el să se vindece, o dată, de două ori, până când va constata singur că poate obține astfel ameliorarea dorită. Esențial este însă și ca un membru al familiei să-și asume rolul de participare activă la vindecare: o opțiune benevolă, venită din dragoste și din devotament, dar și din foarte obiectiva disponibilitate din punctul de vedere al timpului ce trebuie dedicat bolnavului. De regulă rudă apropiată, această persoană care asigură suportul familial al acțiunii de vindecare trebuie să aibă în vedere nu numai îngrijirea corpului fizic al bolnavului (acesta manifestă frecvent dezinteres sau incapacitatea totală de a se îngriji pe sine însuși), ci trebuie și să se implice, să urmărească orice manifestare, orice afirmație a suferindului, cu mare atenție.

*

Strategia în discuție este foarte complexă și referirea la ea se face tocmai pentru că ea nu depinde de existența sau nonexistența unor calități extrasenzoriale la persoanele aflate în preajma bolnavului mintal. În contextul incidenței cotidiene a fenomenelor în discuție, vom continua expunerea de față, pe care ne-am dori să o prelungim într-un dialog real, cu dumneavoastră, cititorii. Va fi, fără îndoială, spre folosul tuturor celor ce vor înțelege și vor ști să se implice.

Remedii pentru AFECȚIUNI ALE PLEOAPELOR

Atunci când se vorbește despre afecțiuni ale vederii, nu trebuie limitată referirea la globul ocular, perceput ca singur reprezentant al organului de simț respectiv. Ochiul înseamnă și partea protectoare, pleoapele, ale căror afecțiuni pot genera probleme de vedere extrem de grave. Binecunoscuții terapeuți *Doina-Elena* și *Aliodor MANOLEA* se referă, în cele ce urmează, la asemenea maladii, oferindu-vă totodată câteva sugestii legate de vindecarea și de profilaxia lor.

URCIORUL. Înroșirea și umflarea pleoapei, cu aspectul unui furunculă, la rădăcina unui păr din geană.

ȘALAZIONUL. Inflamația unei glande sebacee din pleoapă, care, cronicizată, poate duce la formarea unei pungi de puroi, iar netratată poate degenera într-un chist purulent.

Infuzie din semințe de mărar. Se pune o lingură de semințe de mărar măcinate în 200 ml apă clocotită. Se lasă la infuzat 20-25 minute, după care se strecoară. Folosind un pansament steril, se spală pleoapa cu infuzia respectivă, după ce s-a răcit.

ECTROPIONUL. Întoarcerea pleoapei inferioare în exterior, cauzată de contractura mușchiului ce asigură închiderea pleoapei. Lacrimile nu mai hidratează globul ocular, care se usucă. Se previne prin gimnastică locală iar după instalare se rezolvă chirurgical.

ENTROPIONUL. Întoarcerea pleoapei inferioare în interior, determinată de slăbirea țesuturilor pleoapei. Se previne prin gimnastica locală iar după instalare se rezolvă chirurgical, prin repoziționarea pleoapei.

BLEFARITA. Inflamația marginii pleoapei, însoțită de dureri și mâncărime, mai ales în astigmatism sau hipermetropie.

Cură de o lună cu *infuzie de măceșe* preparată astfel: se pun două linguri de fructe uscate la 500 ml de apă clocotită, se acoperă vasul și, după 15-20 minute, se strecoară foarte bine, pentru a se evita rămânerea în lichid a perilor foarte fini din interiorul fructului. Cantitatea se bea pe parcursul unei zile.

SPASMELE MUSCULARE ALE PLEOAPEI (așa-numita „zbatere a ochiului") sunt determinate de contractura involuntară a mușchilor pleoapei. Dacă odihna nu înlătură acest neajuns, sigur o cură cu magneziu este de bun augur.

*

COCTEIL SUPERENERGETIC

Pentru o vitalizare deosebită și ca adjuvant extrem de eficient în îmbunătățirea percepției vizuale, puteți folosi următorul cocteil energetic, care se servește dimineața. El are următoarea compoziție:

- două linguri praf de soia sau arahide neprăjite;
- o lingură de drojdie naturală;
- două linguri de lecitină (granule sau praf);
- trei cuburi de gheață;
- două linguri de suc proaspăt de fructe;
- miere de albine, după gust.

Amestecul se mixează cu viteză mare, timp de un minut, apoi se servește imediat, fără alte adaosuri.

În aceleași scopuri, se mai pot servi și:

- un supliment alimentar format din Complex B Forte cu zinc, vitaminele E, A, C Forte (dimineața și seara);
- Beta caroten, 25000 UI/zi (luate în trei reprize).

IMAGINI CU FUNCȚII TERAPEUTICE

Tehnicile terapeutice bazate pe canalizarea energiei vitale universale folosesc numeroase forme de acțiune simbolice. În general, se consideră că filosofiile și religiile orientale, care au aplicații directe în vindecarea și în păstrarea sănătății organismului uman, reprezintă sursa unică a acestor semne-simbol cu proprietăți energizante. Este suficient să amintim aici faimoasele *mandale* din budism și tantrism – diagrame ce concentrează imaginea Universului, având rol foarte important în meditație – sau *simbolurile* utilizate de practicanții Reiki – diferențiate în funcție de nivelul aplicației, cu menirea de a potența fluxurile de energii pozitive ce servesc în terapia respectivă. Prea puțin (sau deloc) se vorbește însă și despre capacitățile similare ale unor asemenea simboluri ce țin de civilizația spirituală occidentală, iar *crucea* ar fi cea dintâi imagine care ar trebui menționată, fără suspiciunea de încălcare a preceptelor religioase specifice.

Bioterapeuții și parapsihologii folosesc totuși, uneori, și alte imagini în timpul tratamentelor, concepute oarecum asemănător cu amintita mandala. Ele au același rol de stimulare a echilibrului energiilor pozitive și benefice, pe de o parte, și pe de altă parte de anihilare și eliminare a energiilor negative și malefice. Terapeutul *Nina Petre* ne prezintă câteva asemenea simboluri (numite de ea „figuri magice"), care pot fi utilizate direct, chiar de către pacient. Înainte de a vi le prezenta (cu indicațiile de rigoare), vă invităm să observați amănuntul semnificativ că, în cadrul lor, *cercul* și *crucea* apar în mod regulat.

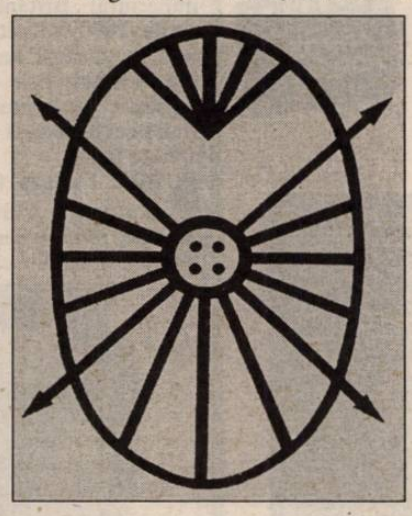

Simbol pentru eliminarea energiilor uzate din organism

Priviți centrul figurii magice timp de câteva secunde, după care parcurgeți relaxat cu privirea întregul desen. Din clipa în care simțiți o presiune în creștetul capului, fixați numai partea de sus a desenului. În scurt timp, veți avea o senzație de ușurare, datorită eliminării energiilor uzate din organism.

Explicarea fenomenului

Privind centrul figurii, biocâmpul dumneavoastră va începe să evacueze energiile uzate, în pământ. Privind partea de sus a desenului, veți intra în legătură cu energia cosmică vindecătoare, ce va pătrunde în organism prin creștetul capului. Ea va înlesni ieșirea energiilor uzate din corp, pe direcțiile celor patru puncte cardinale, de unde vor fi orientate spre sol.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultații parapsihologice

FARMECELE ȘI FĂT-FRUMOS

Orice problemă pe care o avem reprezintă efectul unei (unor) acțiuni precedente. Iată un adevăr elementar, banalizat, de care însă cel mai frecvent nu ținem seama. Colaboratoarea noastră *Emilia* VLĂDESCU – psiholog și parapsiholog, consideră că o persoană bolnavă trebuie să-și conștientizeze propriile greșeli, înainte să se atașeze de ideea că suferințele îi sunt cauzate de factori exteriori, de persoane mai mult sau mai puțin apropiate. Din păcate, cazuistica înregistrată de ea indică o atitudine total contrară, în sensul că foarte puțini sunt dispuși să-și recunoască propriile slăbiciuni, defecte, vicii. E oarecum paradoxal, căci o asemenea recunoaștere ar ajuta foarte mult în procesul de vindecare.

„MI S-AU FĂCUT FARMECE!" – afirmă unii pacienți, nu puțini, care greșesc astfel de mai multe ori. Mai întâi, neîncercând să se cunoască pe sine. Apoi, în înlănțuire directă, aruncând vina în exterior, excluzând deci și o contribuție a propriilor fapte sau gânduri la starea nefastă în care se află. Greșelile se amplifică astfel, neacordându-i propriului trup șansa unei însănătoșiri nemijlocite, ci fixându-se pe ideea magiei negre (farmece cauzatoare de boală) și punând sub răspunderea altcuiva sarcina vindecării, a alungării energiilor negative sau malefice – dacă acestea chiar există. În primul rând însă, datoria fiecărui individ bolnav este de a-și face o introspecție, știind că, în condițiile în care elementele negative (fie ele farmece sau altceva) „se prind" de el, o parte din vină îi aparține: slăbiciuni, lipsa unei credințe adevărate și puternice, resentimente etc. Mai există apoi o doză mare de orgoliu, de egoism, care distruge: ne arătăm generoși, vrem să fim puternici, dar o facem pentru propria satisfacție. Or, conduita corectă este orientarea unor asemenea atribute spre folosul celor din jur, căci din afară vine răsplata pentru acțiunile pozitive. „Dăruind, vei dobândi" este titlul unei cărți a lui Nicolae Steinhardt și trecem cu privirea peste coperta ei, fără a încerca să pătrundem prea adânc dincolo de cuvinte. Oare de ce?

URSITOARELE AU DECIS? E o problemă prea delicată, pentru a o aborda în câteva fraze, dar atât de importantă, încât nu de puține ori afectează puternic sănătatea, mai ales a fetelor, pe fond mental. Nu numai la țară, ci și la oraș, sunt destule tinere care vor să se mărite mai repede și-atunci merg la biserică și se roagă să le vină Făt-Frumosul multvisat. Această invocație (care nu prea are legături cu biserica, ci cu ideea de credință, acel sentiment intim, nemărturisit în gura mare tocmai pentru că e adevărat) poate deveni obsesie, dezechilibrând viața personală și socială a fetei respective. Emilia Vlădescu menționează că și în asemenea cazuri intervin aceleași probleme amintite mai sus. Tânăra nu se întreabă, înainte să meargă la biserică, dacă îi este „dată" căsătoria în acel moment. În fond, realizarea autentică în viață nu înseamnă doar unirea cu „cealaltă jumătate", ci și – în primul rând – ceea ce creăm noi. Avem dorința, uneori chiar pretenția să primim de la cei din jur, să ni se dea, dar noi ne arătăm zgârciți, când trebuie să dăruim noi înșine. Ei, bine, toate acestea nu reprezintă simple relații interpersonale, ci interferențe energetice care-și vor pune amprenta (și) asupra sănătății, mai devreme sau mai târziu.

ARTA DE A VINDECA nu reprezintă o sintagmă metaforică. Emilia Vlădescu afirmă că ea există ca atare, în cazul persoanelor care știu că aici nu încape ideea de a încerca să profiți de încrederea celor aflați în suferință, umblând cu jumătăți de măsură, cu gândul la un câștig material imediat. Arta respectivă înseamnă foarte mult, ea stabilindu-și poziția pe trei coordonate: credința, autocunoașterea și cunoașterea, aspecte pe care le vom aborda în articole viitoare.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

MIREASĂ

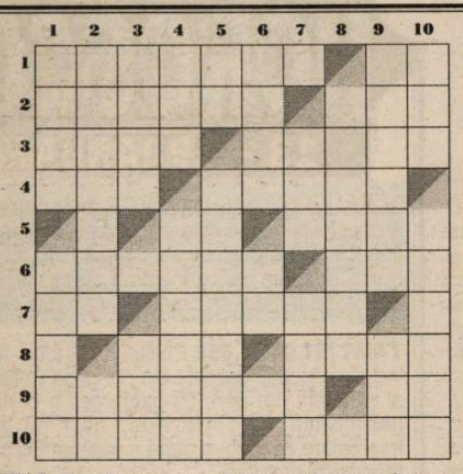

ORIZONTAL: 1) „Poetul de la Mârţişor", autorul versurilor „Nunta" şi „Mireasa" (Tudor) – Vocală dublă. 2) Comportare impusă miresei de normele creştine – Ca rochia miresei (masc.). 3) Pictor clasic, autorul pânzei „Femeia cu voaletă" (Theodor) – Palatul iubitelor sultanului. 4) Liric transilvan, semnatarul poeziei „Firave fete" (Aurel) – Regină a României care a devenit mireasă la 16 ani şi a îmbrăcat la nuntă un costum naţional românesc dăruit de Ferdinand (1891). 5) Barbu Ionescu – O mireasă ca Albă ca Zăpada. 6) Regină a Franţei şi a Scoţiei, care, la nunta sa, a purtat pentru prima dată rochia de mireasă de culoare albă (Maria; 1542-1567) – Nume chinezesc. 7) Primul cuvânt – Actor român distribuit de Dan Piţa în filmul „Rochia albă de dantelă" (Constantin). 8) Ţesătură albă de lână – Actor englez, sedus de „Mireasa regimentului" (Lupino). 9) Fructul iubirii – Iubita lui. 10) Ziua miresei – Nicovală.

VERTICAL: 1) Suferinţa dragostei – Văl de mireasă. 2) Melodia „De ziua nunţii tale" interpretată de neutata Ioana Radu – Ordin de transport! 3) Cereală – Acid ribonucleic (abr. md.). 4) „...Ancuţei" local cu multe momente de dragoste povestite de M. Sadoveanu – Devenirea unui mire. 5) Iubitul ei – Fată în ziua nunţii. 6) Cunoscută interpretă transilvană al unui „Cântec al miresei" (Florica) – Ţep! 7) Arbitraj (abr.) – Suita miresei. 8) Mireasa care a purtat la nuntă o coroană de aur oferită în dar de Dionysos (mit.). 9) Mireasa inimii (fig.) – Omăt. 10) Abonament (abr.) – Ilustră actriţă franceză protagonistă în filmul „Mireasa era în negru" (Jeanne).

DICŢIONAR: DAO, ARN, ARB, ABM.

GHEORGHE CÂMPEANU –*Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI („Mireasă"): ARGHEZI - AA - MORALA - ALB - AMAN - HAREM - RAU - MARIA - N - BI - BASM - STUART - DAO - OA - REPAN - R - V - ABA - LANE - ODRASLA - EA - NUNTA - ILAU.

Verificaţi-vă cunoştinţele

BALURI

1. Ce poet român a scris poezia „Balul pomilor"?
2. Cine a compus muzica operei „Bal mascat"?
3. Cine a realizat, în 1943, filmul „Bal la castel"?
4. Cine a compus muzica operetei „Bal la Savoy"?
5. Ce pictor român a realizat, după 1884, tabloul „Bal costumat în atelier"?
6. Cine a compus muzica operetei „Balul operei"?
7. Cine a realizat, în 1967, filmul „Balul pompierilor"?

Răspunsurile din numărul trecut

1. În mitologia românească fratele bogatului Moş Crăciun este mult mai săracul Moş Ajun. 2. Textul celebrului Stille Nacht a fost scris în 1824 de pastorul Iosef Mohr şi pus ulterior pe note de profesorul de muzică Franz Grüber. 3. Romanul „Velerim şi veler, Doamne" a fost publicat în 1933 de Victor Ion Popa (1895-1946). 4. Ciclul de lucrări pentru orgă „Naşterea Domnului" („La Nativite du Seigneur") aparţine compozitorului francez Olivier Messiaen (1908-1992). 5. Fresca „Închinarea Magilor" a fost realizată în 1488 de pictorul italian Domenico Ghirlandajo (1449-1494). 6. Romanul „Crăciunul de la Silvestri" a fost scris de prozatorul român Ionel Teodoreanu (1897-1951). 7. Filmul „Crăciunul alb" a fost realizat, în 1954, de regizorul Michael Curtiz (1888-1962) cel care în 1942 realizase celebra peliculă „Casablanca".

Poşta cititorilor

Mulţumind încă o dată din suflet cititorilor noştri pentru urările şi cuvintele frumoase adresate revistei şi rubricii cu ocazia Sfintelor Sărbători şi a Anului Nou le dorim la rândul nostru sănătate, bucurii şi împlinirea tuturor dorinţelor.

Pentru întrebările din 5 decembrie cu tema „Bicicleta" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti; Eugen Dumitru - Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Monica Ionescu – Bucureşti; Viorel Anastasiu – Ploieşti.*

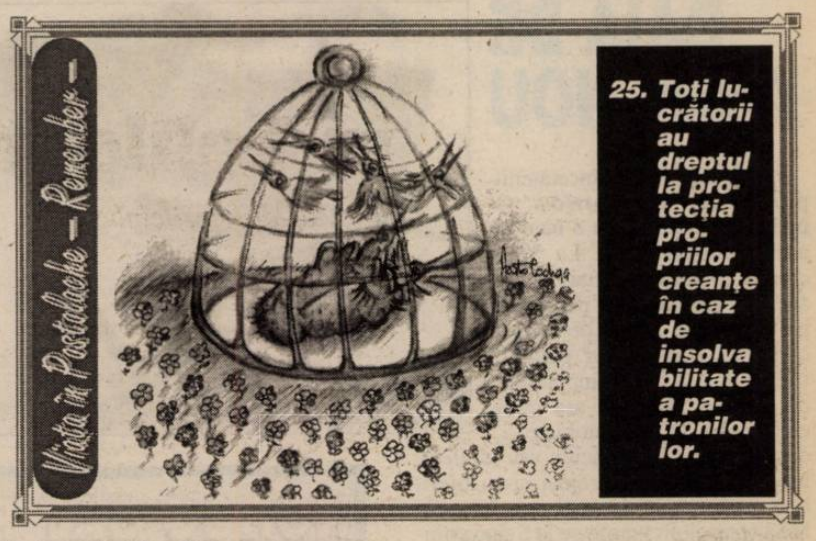

25. Toţi lucrătorii au dreptul la protecţia propriilor creanţe în caz de insolvabilitate a patronilor lor.

Dr. farmacist *Oltea Coşocariu:* Aveţi dreptate în ceea ce priveşte planta armurariu care are multiple întrebuinţări farmaceutice, dar rubrica „Ştiaţi că..." este concepută tocmai ca o rubrică de informaţii sumare. Constituie mai mult un îndemn pentru cititori de a căuta singuri detalii.

Nicolae Cazacovschi – Bacău. Vom încerca să vă furnizăm datele cerute imediat ce vom face documentarea necesară.

Aştept scrisorile dumneavoastră în noul an dorindu-vă mult succes. *(I. Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Beni - Schwarzbach, 1969

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

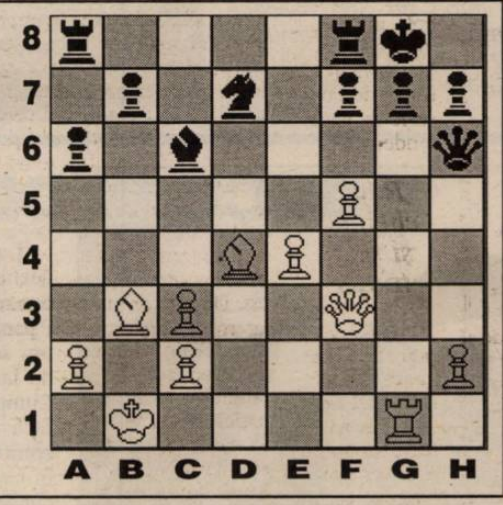

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Zilele scurte, de multe ori mohorâte, cu lumină filtrată de nori cenuşii... pot fi înviorate de prospeţimea, forma şi culoarea plantelor de apartament. Totul e să puneţi în practică unele idei:

PROSPEŢIMEA DIN APARTAMENT

◆ Aveţi un spaţiu gol într-o cameră, până una-alta neocupat de nici o mobilă? Folosiţi acel loc pentru amenajarea unui... „spaţiu verde". Mari sau mici, cu flori sau frunze frumos colorate şi armonios „croite", plantele pot participa la amenajarea casei, aducând o notă de vitalitate incomparabil mai mare decât preţul lor.

◆ Cel mai bine este să grupaţi plantele mici şi mijlocii, măcar câte două sau trei. Puteţi să obţineţi un efect interesant folosind mai multe plante de acelaşi soi, dar de talii diferite.

◆ O plantă mică şi ciufulită, aşezată la piciorul uneia cu port înalt şi semeţ este de asemenea de un efect deosebit.

◆ Un arbust de interior plasat în faţa unei ferestre bine luminate o poate „îmbrăca" mai bine decât o perdea obişnuită.

◆ Tot pe post de perdea se pot folosi plante căzătoare, ale căror ghivece sunt fixate în partea de sus a ferestrelor.

◆ Două plante înalte, aproape gemene ca înfăţişare, puse de o parte şi de alta a ferestrei, vor da încăperii un fel de grandoare armonioasă, ca două coloane.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„SCLIPIRI"

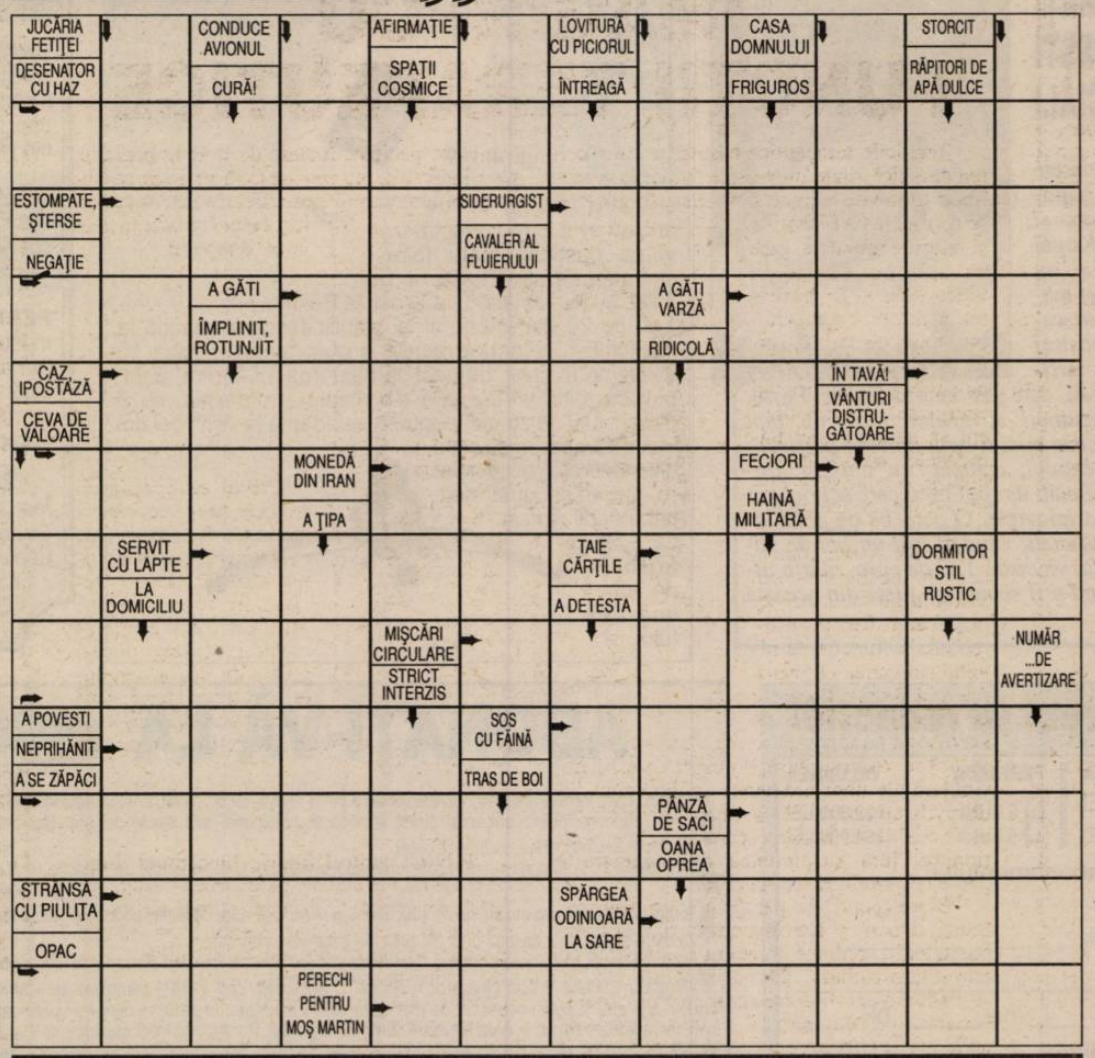

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ÎN PRAG DE AN NOU"

Orizontal: D - V - H - M - N - F - CALABALACURI - RAPAIALA - AC - SAMAR - MARINA - PUI - CUI - SIT - MARESAL - APT - NI - UITARI - S - CARPI - RITAT - TEU - LAC - IRA - CU - SPAN - STAB - RUTA - IDIOTI - MARITA - SERAL.

SPORT FLASH

Cinci români în topul golgeterilor-apărători

Olandezul Ronald Koeman, fost jucător la FC Barcelona, actual antrenor al formaţiei olandeze de fotbal Ajax Amsterdam, este cel mai bun marcator dintre fundaşi, conform ierarhiei alcătuite de Federaţia Internaţională pentru Istoria şi Statistica Fotbalului (IFFHS), la finalul anului 2002. Koeman a marcat în perioada 1980 – 1997 nu mai puţin de 193 de goluri, fiind urmat în acest clasament de argentinianul Passarella, cu 134 de goluri, şi compatriotul acestuia Bauza – 108 goluri. Căpitanul echipei naţionale a României, Gheorghe Popescu, se află pe locul 34, cu 63 de goluri. Alţi jucători români prezenţi în această ierarhie sunt Dan Petrescu, pe locul 52, cu 57 de goluri, Valentin Ştefan, pe locul 57, cu 55 de goluri, Cornel Dinu, pe poziţia a 66-a, cu 53 de goluri, şi Octavian Grigore, pe locul 73, cu 52 de goluri.

Divizia A – la coada campionatelor lumii

Campionatul Naţional de Fotbal al României, Divizia A, a scos locul 45 în ierarhia întocmită pe anul 2002 de Federaţia Internaţională de Istoria şi Statistica Fotbalului, publicată luni. Au fost observate cele mai importante 50 de ligi de fotbal din lume, iar ţări ca Japonia, Maroc, Iran, Algeria, Irak, Polonia, Ucraina, Bulgaria s-au clasat peste România. Spania a avut cel mai bun campionat pe 2002. Clasamentul celor mai bune ligi de fotbal din lume este calculat obiectiv şi este recunoscut din anul 1991 drept cel mai precis şi obiectiv. Punctajul de performanţă al fiecărei ligi este calculat urmărindu-se evoluţiile din competiţiile continentale ale celor mai bune cinci echipe din prima ligă. De regulă, patru-cinci cluburi din fiecare ţară joacă anual în competiţii continentale. Adunându-se punctele acestora, se obţine totalul ţării, după care se alcătuieşte ierarhia.

Navratilova adaugă la recorduri

Martina Navratilova a câştigat sâmbătă al 167-lea ei turneu de dublu. Americanca de 46 de ani a făcut pereche cu rusoaica de 17 ani Svetlana Kuznetsova pentru a învinge perechea Natalie Dechy/Emilie Loit cu 6-4, 6-4 în finala turneului australian de la Gold Coast. „Este destul de uluitor", a spus Navratilova. „Acum suntem într-o formă bună pentru Australian Open. Putem fi periculoase acolo", a adăugat americanca. La 46 de ani, 2 luni şi 17 zile, Navratilova este cea mai bătrână jucătoare din istoria tenisului care a câştigat un turneu WTA, un record pe care îl deţine de când a câştigat anul trecut turneul de la Madrid, la 45 de ani. „Vârsta este doar un număr", a spus Navratilova. Înaintea finalei de dublu, Dechy îşi câştigase primul titlu din carieră, învingând-o în finala de simplu pe elveţianca Marie-Gaianeh Mikaelian cu 6-3, 3-6, 6-3.

Ahonen, omul celor patru trambuline

O dată cu etapa de la Bischofshofen (Austria) s-a încheiat şi ediţia a 51-a a Turneului celor 4 trambuline. Dovedind stăpânire de sine, finlandezul Janne Ahonen a reuşit să-şi conserve importantul avantaj luat după trei etape şi a cucerit pentru a doua oară în carieră trofeul (şi bineînţeles autoturismul Audi oferit ca premiu de organizatori). El a fost urmat în clasamentul turneului de câştigătorii ultimelor două ediţii, germanul Sven Hannawald şi, respectiv, polonezul Adam Malysz.

GEORGE CUŞNARENCU

BAIA DE ANUL NOU

E deja un obicei încetăţenit printre cei mai curajoşi să întâmpine noul an cu o baie în apele reci ale mării. La Vancouver (Canada), mai multe zeci de persoane au participat pe 1 ianuarie la cea de-a 83-a ediţie a „Băii urşilor polari", sărind în apa cu o temperatură de 8 grade Celsius aşa cum erau îmbrăcaţi, în smokinguri, deghizaţi în Moş Crăciun sau în elani. La Nisa, cei mai curajoşi şi-au oferit baia tradiţională de anul nou în apele Mediteranei, în vreme ce la Scheveningen, cei mai hotărâţi olandezi n-au ezitat să intre în apele Mării Nordului. Dar cei mai tari în materie de băi în apele îngheţate rămân ruşii, urmaţi de „Focile din Berlin", membrii unui club care în fiecare 1 ianuarie fac o baie într-un mic lac îngheţat din capitala Germaniei.

„VRĂJITOAREA" ROWLING, plătită regeşte

J.K. Rowling, creatoarea personajului Harry Potter se află în fruntea listei celor mai bine plătite femei din Marea Britanie în anul 2002. Dacă ne luăm după clasamentul publicat de publicaţia *The Mail*, scriitoarea a câştigat anul trecut 48 milioane lire sterline (73,71 milioane euro), adică de şase ori mai mult decât salariul primit de regina Angliei în aceeaşi perioadă. Rowling este urmată la mare distanţă de Madonna, care a încasat în 2002 doar 27 milioane de lire sterline. Cântăreaţa şi „actriţa" americancă a figurat în clasamentul publicaţiei britanice datorită faptului că este căsătorită cu realizatorul englez Guy Ritchie, cu care locuieşte la Londra. Pe următoarele locuri figurează, bancherita Robin Saunders, prezentatoarea tv Anne Robinson şi actriţa galeză Catherine Zeta-Jones.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Numărătoare inversă pentru robotii „inteligenţi"
- Sunt plantele modificate genetic o ameninţare reală?
- 9 adevăruri dure despre osteoporoză...
- Decorporalizarea şi visul
- James Bond - arbitrul eleganţei

NOROC CÂT ROATA CARULUI

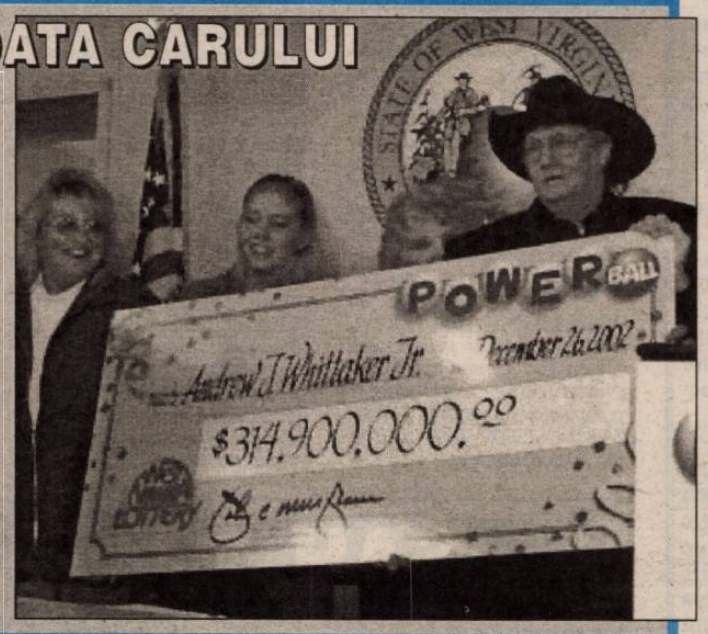

26 decembrie 2002 va rămâne o dată întipărită pentru totdeauna în memoria lui Andrew „Jack" Whittaker jr., un cetăţean al statului american Virginia de Vest, care a câştigat lozul cel mare la loteria Powerball, nu mai puţin de 314.900.000 dolari. Whittaker jr. a devenit astfel persoana care a câştigat cea mai mare sumă de bani la loteria din SUA. Predecesorul lui fusese un cetăţean din statul Indiana care pe 27 octombrie trecut a ridicat „modesta" sumă de 83,5 milioane dolari. Cea mai mare sumă din lume, câştigată la loterie, a fost atribuită la sfârşitul anului trecut în Spania, e vorba de 360 milioane euro. „El Gordo", potul de Crăciun, a intrat în buzunarele a 1.800 de persoane, fiecare primind cam 200.000 de euro.

CONCURS DE SALT ÎN GOL

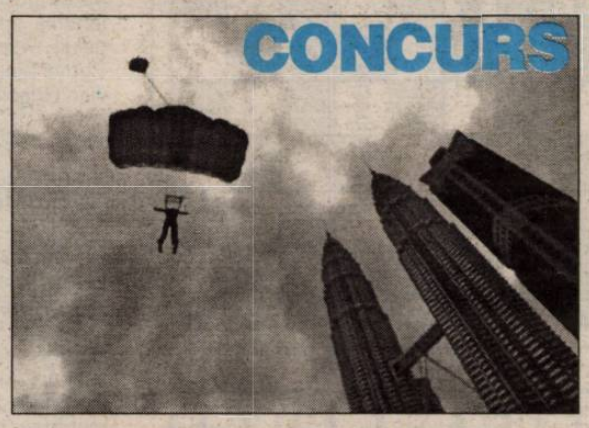

La Kuala Lumpur, capitala Malaieziei, s-a desfăşurat un concurs de sărituri cu paraşuta de pe cea mai înaltă clădire din lume, Turnurile Gemene Petronas, înalte de 452 metri. 70 de participanţi, toţi adepţi ai sportului numit „base jumping" (salt de la punct fix, nu din avion) au sosit la Kuala Lumpur din cele patru colţuri ale lumii, dorind să facă abstracţie de accidentele care au umbrit competiţia în 2001, când doi paraşutişti s-au rănit în cădere. Căderea liberă durează între 4 şi 6 secunde, după care se deschide paraşuta, aterizarea fiind efectuată, după alte secunde, pe o ţintă de 8 metri în diametru.

ADEVĂRAŢI PEŞTI ARTIFICIALI

Laboratoarele societăţii japoneze Eamex şi Dai-ichi Kogei din Osaka au pus la punct tehnologia prin care pot construi peşti artificiali, care ştiu însă să înoate. Peştii, destinaţi acvariilor, sunt de fapt nişte mici roboţi, imitând peştişorii exotici, echipaţi cu muşchi artificiali din polimeri care acţionează aripioarele. O pereche de peşti artificiali, vânduţi într-un bol de sticlă, va costa 130 de euro, marfa urmând a fi scoasă pe piaţă din această lună.

Brian Cunningham, 59 de ani, şi Jamie Young, 52 de ani, au avut ideea de a traversa „continentul alb" folosindu-se de sănii trase nu de câini, ci de... zmeie! Ei au sosit la Polul Sud pe 29 decembrie şi îşi planificaseră să ajungă la Patriot Hill, în partea opusă a continentului, după 10 zile, timp în care trebuiau să parcurgă 1.040 km. Echipaţi cu sănii ultrauşoare din titaniu şi aluminiu, cu 5 dimensiuni de zmeie, pentru a se adapta la vânt, cei doi irlandezi sperau să revoluţioneze călătoriile polare, dar au eşuat în mod lamentabil din cauza... lipsei aproape totale a vântului.

HOROSCOP 13 - 19 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este, din păcate, descreşterea curbei financiare. Se pare că aţi cheltuit cam multişor de sărbători şi acum vă concentraţi atenţia asupra... rămăşiţelor din frigider. In dragoste, canicula cât cuprinde.

TAUR (21.04-21.05): Poziţia lui Uranus faţă de Soare indică o situaţie delicată din punct de vedere psihic sau al sănătăţii. Se pare că parcurgeţi o perioadă în care pesimismul vă copleşeşte, deşi nu aveţi motive întemeiate. În a doua parte a săptămânii primiţi o sumă frumuşică de bani.

GEMENI (22.05-21.06): Toate curbele astrale principale se situează mult peste normal, ceea ce înseamnă că veţi parcurge o perioadă fastă din toate punctele de vedere. În mediul profesional se pot ivi divergenţe de opinie, însă veţi ieşi basma curată din toate încercările.

RAC (22.06-22.07): Vă obsedează un vis sau o întâmplare recentă şi nu prea aveţi chef de nimic până nu se limpezesc lucrurile. Din fericire, totul a fost doar un foc de paie şi viaţa decurge firesc din toate punctele de vedere. Joi sau vineri primiţi o veste excelentă despre bani.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară prezintă oscilaţii destul de mari, aşa că fiţi foarte prudent la toate cheltuielile. Viaţa în cuplu are unele sincope, nu vă puteţi abţine să nu detectaţi cu minuţiozitate toate defectele partenerului (reale sau imaginare). Atenţie la un Scorpion din anturaj!

FECIOARA (23.08-21.09): Două veşti bune vor sosi la începutul intervalului. Una provine din mediul profesional, iar cealaltă este de natură financiară. În a doua parte a săptămânii un membru al familiei vă produce o bucurie foarte mare, mult aşteptată.

BALANŢA (22.09-22.10): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este cel sugerat de Mercur şi Venus. Se pare că veţi avea unele probleme din cauza unei relaţii sentimentale cam fluctuante şi care are consecinţe materiale negative. Luaţi cât mai repede o decizie înţeleaptă şi promptă.

SCORPION (23.10-21.11): Nimic nou şi spectaculos în constelaţia dv. Soarele şi Luna se aspectează reciproc în mod favorabil, fapt care poate explica patima cu care vă aruncaţi în braţele iubirii. Practic, nu vă mai interesează nimic altceva, v-aţi refugiat pe o insulă uitată de lume.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Atenţie! Curba psihicului are sinuozităţi periculoase şi ar fi bine să nu luaţi hotărâri importante în această perioadă. Aveţi tendinţa să vă certaţi cu toată lumea şi asta ar putea avea cosecinţe dintre cele mai neplăcute. Din fericire, curba psihicului este în ascensiune.

CAPRICORN (21.12-19.01): Toate bune şi frumoase în constelaţia dv., dar de ce vă faceţi probleme singur? Ar fi păcat să stricaţi relaţiile cu un vechi prieten din cauza unor mofturi. Cenzuraţi-vă mai atent orgoliile şi folosiţi-vă din plin tactul şi înţelepciunea care vă caracterizează.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Mici probleme financiare s-ar putea ivi la începutul săptămânii, când veţi cheltui cu nepăsare mai mult decât vă permiteţi de obicei. O veste bună de departe, în weekend.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară este mai mofturoasă acum, când portofelul dv. s-a cam subţiat. Din fericire, o veste financiară excelentă vă înseninează şi chiar promite achitarea tuturor datoriilor. Conform cu relaţia Soare-Venus, dragostea vă îndulceşte fiecare zi.

Personalităţile săptămânii: *MIHAI EMINESCU, Ioan Slavici, Ion Budai-Deleanu, Petre Ispirescu, Ioan Georgescu (sculptor), F.Brunea-Fox;* Molière (Jean-Baptiste Poquelin), A.P.Cehov, Albert Camus, Benjamin Franklin, Paul Cézanne, James Watt, Faye Dunaway, Bran (Oliver Norvelle Hardy), Janis Joplin.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 608 • ANUL XLVI • 16 IANUARIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 3 (2358)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Să te laşi dus de vânt este o ambiţie de frunză moartă.*
(Gustave Thibon)

■ *Dacă încerci să prinzi un ţânţar, ai grijă să nu te calce o cămilă.*
(Mikael Agricola)

■ *Cine are bani, dar n-are copii, nu e bogat. Cine are copii, dar n-are bani, nu e sărac.*
(Proverb chinezesc)

MONSTRUL DIN AREMBERRI

Descoperite acum 20 de ani, în nordul Mexicului, resturile fosilizate al celui mai mare prădător marin din toate timpurile, zis şi „liopleurodon ferox", vor fi reconstituite la Muzeul de Istorie Naturală din Karlsruhe, Germania, pasul final fiind reconstituirea integrală a animalului. „Va fi nevoie de doi ani de muncă la muzeu pentru a da formă monstrului de 18 metri, în vârstă de 150 milioane de ani, care va fi repatriat în Mexic, un mulaj rămânând în Germania", a declarat geologul mexican Jose Guadalupe Lopez Olivos, de la Facultatea de ştiinţe ale Pământului a Universităţii din Nuevo Leon, din Monterrey, în nordul ţării. Numai craniul monstrului din Aremberri, numit aşa după localitatea în care au fost găsite fosilele, măsura 3,5-4 metri, restul rămăşiţelor, aflate în 16 cufere, aşteaptă să fie reasamblate de către specialişti din cele două ţări. Aremberri este o mică localitate situată la 300 km sud de Monterrey, în mijlocul unui spaţiu deşertic, locul în care grupuri de paleontologi şi geologi caută cu înfrigurare alte resturi fosile ale acestui Plesiosaur care domina mările în Jurasicul mijlociu şi superior. Exemplare de liopleurodoni au mai fost găsite şi în alte colţuri ale lumii, dar nici unul nu se compară cu cel aflat acum la Karlsruhe. Cel mai cunoscut monstru din această specie a fost descoperit în Australia, dar el nu măsura decât 12 metri. Se mai cunoaşte şi o altă reptilă marină din Jurasicul superior, prezent în mai toatele mările lumii, e vorba despre ihtiozaur, dar acesta era o palidă figură pe lângă monstrul din Aremberri. El putea atinge 20 de metri, avea o greutate de 50 de tone şi de departe semăna cu un crocodil marin de azi, cu patru înotătoare pe spate.

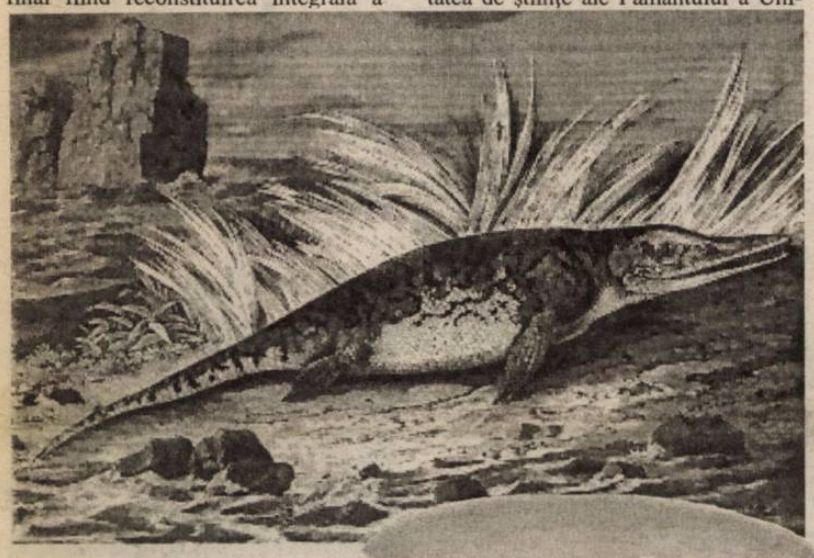

O stea ce o vedem şi nu-i...

EMINESCU

Pe 15 ianuarie 1850 se naşte în oraşul Botoşani Mihail, al şaptelea copil din cei unsprezece ai lui Gheorghe Eminovici şi Raluca, din familia Iurascu. Deşi unele mărturii fixează ca dată a naşterii poetului ziua de 14 decembrie 1849, iar forma Mihai se va impune mai târziu, pentru noi Eminescu s-a născut într-o zi geroasă de iarnă, exact în momentul în care România avea nevoie de un poet naţional.
(Continuare în pagina a 2-a)

FAPT DIVERS

Cel mai „lucios" polei din ultimii 28 de ani. Trecem prin cea mai cruntă iarnă din ultimii 28 de ani, spun meteorologii. Poleiul de vinerea trecută a făcut ravagii. Sâmbătă peste 400 de oameni s-au prezentat la spitalele din Bucureşti cu fracturi la mâini şi la picioare. Zăpezile abundente de la sfârşitul săptămânii trecute, în unele localităţi a nins neîntrerupt 120 de ore, au fost urmate de scăderi dramatice ale temperaturii, -22, -28 grade, însoţite de vânturi puternice, de peste 70 km la oră. Din cauza ninsorii abundente din judeţul Satu Mare, acoperişul cinematografului Arta, din Carei, s-a prăbuşit în noaptea de joi spre vineri, săptămâna trecută. Nimeni nu a fost rănit, dar imobilul, considerat monument istoric şi de arhitectură, a fost distrus în proporţie de 75 la sută. Se pare însă că după 15 ianuarie, vremea se va ameliora uşor.

Peste 100 de copii. În primele zile ale noului an, în sectorul 6, s-au născut 104 copii, numărul băieţilor fiind mai mare decât cel al fetiţelor. Cei mai mulţi copii au 2-3 prenume, unul, cel puţin, fiind inspirat din telenovele. Aşa că multe fetiţe se numesc *Esmeralda*, nume ca *Fernando* sau *Armando* fiind preferate pentru băieţi. Majoritatea părinţilor, care optează anul acesta pentru mai multe prenume date odraslelor lor, aleg unul pur românesc pentru al doilea.

Consultaţii intime. Conform unei anchete printre 450 de studenţi la medicină de la Universitatea din Bristol, majoritatea acestora practică examene medicale intime asupra pacienţilor adormiţi, fără consimţământul acestora, scris sau verbal. Studenţii au explicat acest comportament lipsit de respect prin faptul că nu pot refuza să efectueze un examen atunci când profesorul le cere acest lucru şi că uneori nu mai au timp să ceară acordul pacienţilor.

Invenţie pentru orele de vârf

JUMĂTATE PASĂRE, JUMĂTATE AVION

Americanii demonstrează că dacă ai aripi, e posibil să fii pasăre. Iar dacă poţi să şi zbori, înseamnă că eşti avion. Invenţia „jumătate avion – jumătate pasăre" a fost prezentată doritorilor pe Internet şi nu costă decât un milion de dolari. Dai nişte bani, dar reuşeşti să survolezi un câmp minat sau să zbori pe deasupra străzilor aglomerate în orele de vârf. „Nimeni n-a construit o asemenea maşinărie" ne asigură Michael Moshier, directorul de la Trek Aerospace, societatea care a fabricat aparatul. „ E primul avion pe care-l agăţi în spate şi care îţi permite să zbori ca o pasăre", a mai spus Moshier. *SoloTrek XFV* are o autonomie de zbor de două ore şi se manevrează ca un joc video, cu două manete. Zburătorul este ancorat de un trepied metalic pe care se găsesc elicele orizontale, tot harnaşamentul cântărind 136 kilograme. La asta se adaugă posibilitatea de a căra o pungă cu alimente, pilotul şi punga netrebuind să depăşească greutatea de 108 kilograme. Aparatul n-a fost prezentat niciodată publicului, dar fotografii cu el în timpul testelor apar pe site-ul firmei, aşa în caz că se găsesc doritori.

CLONAREA UMANĂ

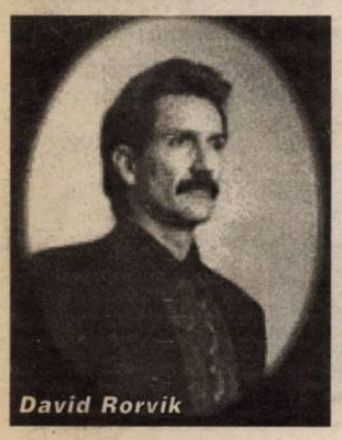
David Rorvik

Un tribunal american din Florida a somat societatea *Clonaid*, care a anunţat pe 26 decembrie 2002 naşterea primului copil clonat fără să producă, însă, nici o dovadă, ca până pe 22 ianuarie să dezvăluie locul în care se găsesc copilul „clonat" şi mama sa. Thomas Kaenzig, unul din vice-preşedinţii societăţii *Clonaid*, legată de secta raelienilor, riscă închisoarea dacă nu va prezenta pe 22 ianuarie dovezile cerute de tribunal. Deşi societatea a mai anunţat naşterea iminentă a altor trei copii clonaţi, afacerea miroase a şarlatanie. Povestea e mai veche. Dacă ar fi să ne luăm după afirmaţiile scriitorului David Rorvik, fiinţe clonate există pe planeta noastră de mai multe decenii. Afirmaţia nu aparţine unui personaj dubios, ci unui scriitor respectat, redactor medical al revistelor *Time* şi *New York Times*. În 1978, Rorvik a publicat o carte cu subiect s.f. intitulată *In His Image: The Cloning of a Man* (Clonarea unui om), la o prestigioasă editură medicală din SUA. Nebunia a fost lansată, însă, de *New York Post* care în ediţia din 3 martie 1978, înainte de apariţia cărţii în librării, a anunţat pe prima pagină... clonarea primului om, ştire preluată de toată presa lumii. Că totul a fost o fantezie transformată în realitate nu e de mirare, totuşi, David Rorvik rămâne un vizionar din familia lui Jules Verne.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Femina club

● Înfruntând frigul...
Dosarele frumuseţii
● Mirifica lume a produselor apicole

Rochii năvod, rochii cosmonaut, rochii geometrice, toate desenate de Pierre Cardin, toate readucând aerul nebun al anilor '60, la început de 2003.
(vezi pag. 16)

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

divanul galben

O stea ce o vedem şi nu-i... EMINESCU

(Urmare din pag. 1)

Prima poezie în ordine alfabetică, după primul vers, este *Luceafărul*. Puţini ştiu că prima strofă din „Legenda Luceafărului" suna în prima variantă astfel: *A fost odată ca-n poveşti / a fost ca niciodată / din rude mari împărăteşti / un ghiocel de fată*. După cum se vede în manuscrisul 2256, fila 45 verso, păstrat la Academia Română, Eminescu a modificat cu creion

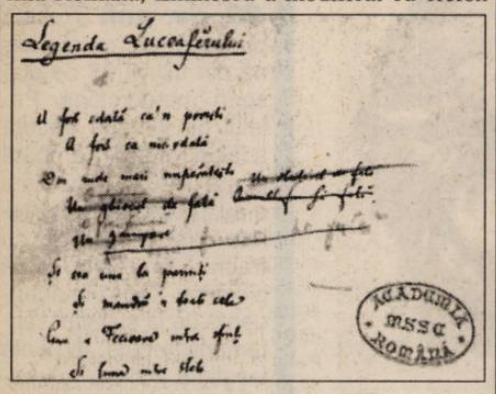

albastru al patrulea vers care a rămas de atunci, definitiv, „o prea frumoasă fată". Despre Eminescu nu s-au păstrat multe mărturii. Am ales pentru comemorarea a 153 de ani de la naştere, aceste cuvinte calde ale lui Ioan Slavici, un prieten de suflet al poetului moldovean care cobora dintr-o veche familie de răzeşi: „Eu rostiam la început vorbele cum se obicinuieşte prin Podgoria de la Arad. Eminescu se enerva

Statuia lui Mihai Eminescu din Chişinău

adeseori şi zicea că-i sfarăm timpanul pocind vorbele, dar nu se supăra şi nu-şi pierdea sărita ca mulţi dintre gramaticii de atunci. După părerea lui, cea mai dulce şi mai bogată în sunete era rostirea moldovenească. Ea însă nu poate să fie reprodusă prin literele pe care le avem. El stăruia dar pentru rostirea bucureşteană şi îndeosebi pentru cea din mahalaua Lucacilor, care e mai simplă şi poate să fie fixată cu destulă preciziune. Îi plăcea însă tot ceea ce avea un caracter particular nu numai în rostire, ci şi în genere în felul de a vorbi şi trăgea cu urechea când cătanele adunate la Viena din deosebitele părţi ale împărăţiei stăteau de vorbă între ele".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SIMONA ARDELEANU, Braşov: „...Am aşteptat mai multe săptămâni să scrieţi despre zodiacul arborilor din Japonia, aşa cum aţi promis cititorilor la cererea unei doamne din Bucureşti. De ce nu vă ţineţi de cuvânt? În altă ordine de idei, trebuie să vă spun, fără să vă flatez, că relaţiile dintre o femeie-Vărsător şi un bărbat-Scorpion sunt de obicei foarte bune, aşa cum aţi spus la un moment dat. În familia mea, s-a întâmplat ca în trei generaţii să existe astfel de cupluri fericite: eu şi soţul meu, fiica mea, şi ginerele, şi nepoata mea cu logodnicul ei. Persoanele care neagă importanţa rezultatelor acestor studii nu se privesc destul în oglindă, dar eu cred în ele (...) Aş vrea să vă mai întreb dacă există vreun semnal în astrologie asupra numărului de căsătorii ale unei femei şi dacă se poate şti asta de la naştere".

– Stimată doamnă, dezvoltarea unei singure teme ar întârzia răspunsurile la scrisorile primite la redacţie, de aceea n-am analizat pe larg zodiacul japonez. Vă pot spune că dumneavoastră, ca Vărsător născut pe 21 ianuarie, aparţineţi zodiei Ulmului; aceasta are intervalele 12-24 ianuarie şi 15-25 iulie. Niponii spun despre Ulmi că sunt moralişti, tradiţionalişti şi că pentru ei familia reprezintă o instituţie pe care o respectă chiar şi atunci când trebuie să facă mari concesii partenerului de viaţă. Referitor la afinităţile femeii-Vărsător, într-adevăr, acestea sunt maxime faţă de Scorpioni, Lei şi Vărsători şi minime faţă de cei născuţi în Fecioară. În ceea ce priveşte numărul de căsătorii, am mari rezerve faţă de cele ce se pot „citi" în tema astrală a naşterii. Numărul de iubiri (mai mari sau mai mici, trecătoare sau permanentizate) acesta poate fi întrevăzut prin intermediul legăturii dintre Venus şi Soare. De câte ori planeta dragostei are o poziţie favorabilă faţă de astrul zilei, de atâtea ori se poate întâmpla să ne cadă cineva cu tronc. Astrologul suedez Link Stromsberg adăuga faptul că pentru îndrăgostiţi este foarte importantă faza Lunii în care şi-au făcut prima declaraţie. Dacă mărturisirea s-a produs la Lună plină, atunci puntea sufletească se poate dovedi extrem de durabilă. În oricare altă zi din ciclul lunar legătura sufletească este mai fragilă. Oare câţi dintre noi am ţinut seama de ce se întâmplă pe cer într-o zi fierbinete din viaţa noastră?

*

– Dragă ***Mirela,*** poate că acesta este momentul de răscruce al vieţii tale, poate că e o simplă provocare. Ar trebui să iei singură o decizie, astfel încât în caz de eşec să nu poţi arăta pe nimeni altcineva cu degetul. Experienţa fiecăruia dintre noi arată că o mare iubire nu se uită niciodată, dar cum vor merge lucrurile după o lungă despărţire, asta cu greu poate fi anticipat. Se spune – mai ales prin filme – că totul poate fi luat de la început. Eşti tu capabilă de aşa ceva? Dacă pleci în SUA la Mihai, poate că vei lăsa în urmă regrete care se vor răzbuna, cine ştie? Astrologic vorbind, un cuplu de Berbeci nu prea cunoaşte armonie, dar nu te baza pe astfel de argumente. Mai scrie-mi şi spune-mi ce ai hotărât.

*

MIRELA S., Buzău: „...Situaţia mea este foarte dificilă, incredibilă aş zice. Acum doi ani m-am despărţit de primul meu iubit, pe care l-am adorat de când aveam 18 ani. Dar el a luat o decizie foarte dureroasă pentru amândoi şi din motive bine întemeiate a emigrat în SUA (...) A urmat o perioadă de coşmar pentru mine. Eu m-am supărat pe el şi nu i-am mai răspuns la scrisori. Acum am un nou prieten (Gelu) pe care nu-l iubesc la fel de mult, care mă iubeşte la nebunie şi m-a cerut în căsătorie (...) Dar când credeam că viaţa mea sentimentală s-a liniştit, mama mi-a spus că Mihai (cel plecat în SUA) i-a scris din nou şi că mă cheamă să mă mărit cu el acolo, că aranjează el totul, că are o situaţie suficient de bună pentru amândoi. Nu ştiu ce să fac... Mama mă tot bate la cap să-i răspund afirmativ lui Mihai, care s-a oferit să-mi trimită şi bani de drum. Cum s-ar simţi noul meu prieten dacă l-aş părăsi şi i-aş trăda încrederea? El nu are o situaţie materială prea bună, nici n-am avea unde locui decât cu părinţii (...) şi eu, şi Mihai suntem Berbeci, iar Gelu este Balanţă. Poate da astrologia o soluţie şi pentru mine, sau măcar un sfat?"

ALEXANDRA M.T., Ploieşti: „...Nu aţi avut niciodată un caz în care o fată iubeşte aproape la fel doi bărbaţi din aceeaşi zodie. Ce s-ar putea spune în această situaţie? Eu sunt Balanţă şi am în secret doi prieteni din Capricorn, studenţi la aceeaşi facultate, în ani diferiţi. Eu voi termina la anul, ei mai au câţiva ani până termină. După ce-mi iau diploma se va produce despărţirea de amândoi, căci ei sunt bucureşteni..."

– Dragă ***Alexandra,*** femeia-Balanţă este o excepţie, căci ea – spune teoria – se împacă excelent cu bărbaţi din toate zodiile (ceea ce nu înseamnă că nu este exigentă). Din puţinele date pe care mi le-ai dat, n-aş putea să-ţi spun decât că secretul «bifurcării» tale sentimentale va ieşi la iveală şi că n-am văzut pe nimeni cărând doi pepeni mari în mâini. Şi mai pot să-ţi spun că dacă i-ai încurajat pe amândoi, tu singură trebuie să rezolvi ecuaţia. Inima ta ce spune?

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

De ce unii băieţi nu au noroc în dragoste?

◆Unii, din prea mult orgoliu sau timiditate, alţii pur şi simplu pentru că nu sunt atractivi. Adică au un aer, un fel de a fi care îi fac antipatici, indiferent dacă sunt frumoşi sau urâţi. Din această ultimă categorie cunosc băieţi care au un şarm şi un vino-ncoa de ţi se moaie picioarele când se uită în ochii tăi şi-ţi aruncă un hallo, baby! *(Cristina Boariu, 17 ani)*

◆Pentru că nu au găsit persoana potrivită şi pentru că ei cred că orice fată pe care o cunosc e marea lor dragoste. *(Liliana, 16 ani)*

◆Unii au, alţii n-au, c-aşa a dat Dumnezeu. *(Dona, 17 ani)*

◆Aici e vorba de maturitate şi mai ales de răbdare. Până la urmă tot se va ivi cineva, care să-i smulgă din singurătate. *(Ileana Cosma, 18 ani)*

◆Pentru că sunt fraieri şi cred că dragostea există! *(anonimă, 16 ani)*

◆Pentru că fetele sunt tot mai pretenţioase şi nu toţi băieţii reuşesc să se ridice la standardele „impuse" de ele. Eu, de pildă nu m-aş uita la un tip care nu-şi poate permite să-mi ofere, cel puţin de două ori pe an, o cafea la Miami sau măcar la Veneţia. *(Cora D., 27 de ani)*

◆Porbabil pentru că au avut câteva dezamăgiri în dragoste ori s-au izbit de repetate refuzuri din partea noastră şi li s-a făcut frică să-şi mai forţeze norocul pentru a nu fi refuzaţi. Eu îi înţeleg pentru că am trecut prin asta. *(Dana, 16 ani)*

◆Pentru că sunt idealişti, romantici, lipsiţi de iniţiativă, retraşi şi pentru că aşteaptă mereu să vină Ileana Cosânzeana la ei şi să le cadă în braţe. O să aştepte mult şi bine... *(Ramona Vrânceanu, 17 ani)*

◆Lăsaţi, că au noroc la cărţi! *(Diana, 16 ani)*

◆Pentru că au coşuri pe faţă, pentru că nu-şi îngrijesc dinţii, pentru că au ochii mici şi inexpresivi, pentru că au buzele subţiri sau pentru că îşi rod unghiile sau pentru că poartă 39 la pantofi. *(anonimă, 18 ani)*

◆Pentru că n-au fost la vrăjitoare să-i dezlege! *(Pimpi, 17 ani)*

◆Pentru că au un ideal, un prototip de idealitate feminină la care nu au acces şi la care nu pot renunţa. E unul din 1001 de motive posibile. *(Camelia Opriş, 24 de ani)*

◆Din aceleaşi motive pentru care şi unele fete nu au noroc în dragoste. Nu pot să le numesc pentru că i-aş jigni pe aceşti dezmoşteniţi ai soartei. *(Angela Popa, 20 de ani)*

◆Am auzit la televizor că în România sunt aproape de două ori mai multe fete decât băieţi. În general statisticile sunt cam aiurea dar dacă e ceva adevăr în chestia asta eu zic că ar trebui să aibă noroc pentru că au de unde să aleagă. *(Magda Oprescu, 19 ani)*

„Săgeţile" olfactive ale iubirii

Feromonii sunt substanţe inodore eliberate de corpul nostru, în special prin sudoare. La unele animale, cum ar fi de pildă, elefantul sau şoarecele, feromonii joacă un rol important în comportamentul sexual. S-a constatat că acest lucru este valabil şi în cazul omului, dar într-o măsură mai mică, efectul acestor substanţe asupra receptorului uman simţindu-se la o distanţă mai mică de 30 cm. Bărbaţii care se află în raza de acţiune a feromonilor produşi de partenerele lor devin aproape instantaneu deosebit de pasionali şi asta datorită creşterii nivelului testosteronului.

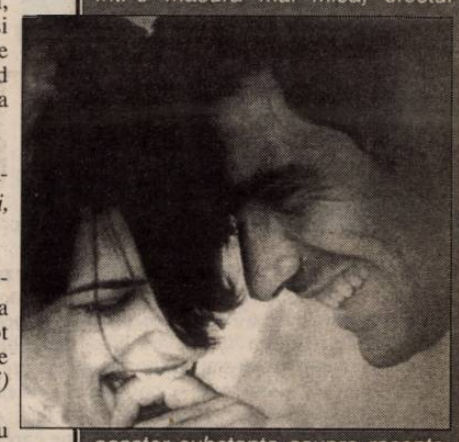

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Radioactivitate... crescută în Los Alamos

Semnal de alarmă

Scenă care în mod normal ar fi trebuit să fie una banală: muncitori forestieri angajaţi să taie copaci într-o pădure. Doar că pădurea se află în apropierea Laboratorului Nuclear de la Los Alamos. De unde au primit un telefon care îi prevenea să nu transporte în afara pădurii copacii din anumite zone pentru că s-ar fi putut să fie... radioactivi! Declaraţia autorităţilor a fost formală: „Laboratorul a identificat câteva parcele într-o zonă unde pădurea nu era foarte deasă, care fusese supravegheată înaintea şi după experimentele din anii 1940 şi 1950. Ca o măsură de precauţie, li s-a spus muncitorilor să nu se apropie de zona respectivă." Şi cine ar fi putut şti mai bine, de vreme ce acesta este Laboratorul unde s-a construit în 1945 prima bombă atomică?

Turnul de pe care s-a lansat bomba

Atenţie pe unde mergeţi

Aici, la Bayo Canyon, vreo 60 km nord-vest de Santa Fe, în ceea ce pe acele vremuri se numea „Zona Tehnică 10", se află unul din locurile favorite de plimbare călare şi de mici ascensiuni montane. Aici se studiau exploziile nucleare. Jim Danneskiold, purtătorul de cuvânt al Laboratorului, spune că a fost detectată o contaminare radioactivă pe o suprafaţă de un acru (0,4 hectare), unde în timpul testelor nucleare toţi copacii fuseseră distruşi. Zona a fost demult izolată cu un gard şi pentru muncitori şi pentru public, dar de data aceasta este vorba de interzicerea, ca precauţie, a unei suprafeţe înconjurătoare de peste 10 hectare. „Nu există nici un risc pentru turişti", spune Danneskiold. „Turiştii ar trebui să fie circumspecţi – spune Greg Mello, şeful grupului de monitorizare a activităţilor de la Laboratorul din Los Alamos – pentru că respiratul prafului este dăunător". Ca să nu mai vorbim că nu o dată lemnul îndepărtat de pe terenuri contaminate a fost oferit ca lemn de foc localnicilor... Nu mai departe de luna mai 2000, un incendiu a distrus mii de hectare din zona Los Alamos, punând în pericol chiar şi institutul. Şi determinând măsuri de rărire a pădurii pentru a preveni asemenea dezastre. Dar – cum se vede, nimic nu se poate face fără a plăti un preţ.

Decizie dificilă

Ce se poate face – ce trebuie făcut? Încă de acum 10 ani, SUA realizau 20% din electricitatea necesară în uzine nuclearo-electrice. Deşeurile nucleare s-au acumulat şi o unitate de prelucrare şi depozitare a lor, planificată să fie operaţională în 2010, costă 25 de miliarde de dolari. Incendiile sunt un pericol de temut pentru orice construcţie civilă sau industrială, dar pentru centrele nucleare dezastrul pe care l-ar produce poate fi unul apocaliptic. În plus, în zonele de teste sau unde funcţionează obiective nucleare populaţia rareori ştie despre ce este vorba – în Alsaka s-a întâmplat aceasta cu populaţia de eschimoşi, în alte ţări, mai ales cele est europene, cu ţăranii din satele aflate în apropiere. Mediul înconjurător reprezintă o problemă care a început să „urce" pe scara preocupărilor politicienilor şi a bugetelor naţionale. Dar diferenţa între bugetul militar şi cel al mediului într-o ţară ca Statele Unite este în general de 15 la 1. În alte ţări – nici nu mai vorbim. Omenirea, care, printre altele, trebuie să-şi asume trecutul şi să înveţe câte ceva din lecţiile sale, se află în faţa unor decizii care nu sunt aşa uşor de luat...

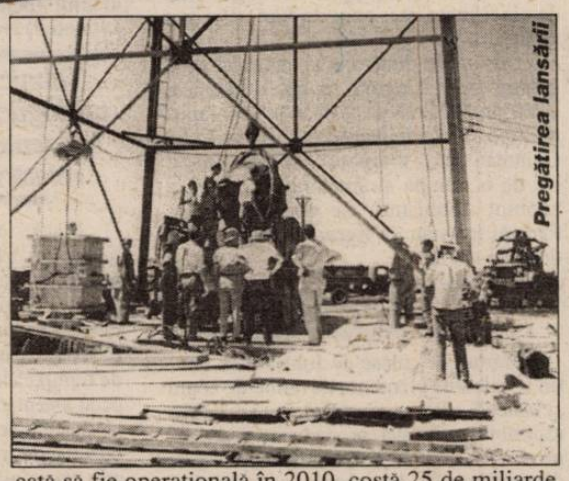

Pregătirea lansării

Participanţi la experiment

MIHAELA DOROBANŢU

Viaţa la 4 km sub gheaţă

La 400 de metri sub calota glaciară a Antarcticii, se găseşte lacul subglaciar Vostok. O echipă franco-rusă a realizat în zonă un foraj de profunzime, reuşind prelevarea unor mostre de gheaţă, de la 3623 metri adâncime. Din punct de vedere al vârstei, rezultă că amintitul lac este izolat de atmosfera noastră de câteva milioane de ani. Forajul, început în 1990 şi stopat opt ani mai târziu, a scos pentru analiză o uriaşă carotă de gheaţă, tranşată şi împărţită între cercetători francezi, ruşi şi americani. Concluziile analizelor au fost făcute publice recent, ele aducând informaţii de senzaţie. Trei straturi diferite conţin bacterii asemănătoare celor care trăiesc azi în izvoarele hidrotermale, la 30-50° C, dar cele identificate în gheaţă au vârste cuprinse între câteva mii şi 15 milioane de ani. Se apreciază aşadar că asemenea vieţuitoare trăiau în aer liber, înainte de această perioadă, ulterior ele adaptându-se la condiţiile extreme de temperatură, presiune, obscuritate, neoxigenare şi lipsă de hrană. Aceste explorări ale limitelor fizico-chimice ale vieţii sunt foarte utile în înţelegerea originilor vieţii.

Mutantul care atacă dantura

Mutanţii nu reprezintă acele specii de monştri ce apar prin filmele horror, ci vietăţi cu această titulatură pot fi create şi în laborator, din considerente practice. De curând, un grup de cercetători condus de Lennart Hammarström, de la Institutul Karolinska, Suedia, a alterat genetic bacteria numită *Lactobacillus zeae*, care nu e periculoasă pentru om, în scopul producerii unui anticorp contra altei bacterii, *Streptococcus mutans*, responsabilă pentru formarea cariilor dentare. Anticorpul se ataşează de molecula de *S. mutans* care atacă dinţii şi împiedică astfel caria să se formeze. Testat cu succes pe rozătoare, în laborator, procedeul poate avea o aplicaţie publică directă, prin introducerea bacilului mutant în compoziţia iaurturilor. Importanţa realizării este una majoră, în condiţiile în care o ţară precum Franţa înregistrează peste 60% dintre copiii de 6 ani, cu carii dentare.

Cu autoturismul prin casă

O companie industrială japoneză a considerat că e mai comod să călătoreşti prin propria casă folosind... un autoturism. Botezată Qi, această jucărie pentru adulţi foloseşte energie electrică, poate parcurge fără realimentare 80 km, cu o viteză de 30 km/h (atenţie la mobilă!) şi formele ei rotunjite evocă mai degrabă personajele durdulii şi simpatice din desenele animate. Gabaritul îi permite să ruleze printr-o locuinţă – desigur, cu-adevărat spaţioasă, nu printr-un apartament de bloc –, eventual pentru a admira minunăţiile din sufragerie ori gazonul din curte şi pentru o vizită rapidă la frigider. Năstruşnica idee costă în jur de 10000 euro şi are un handicap major: nu poate încăpea în ea decât o persoană. Pricină de certuri serioase între soţi, după cum se vede. *(A.N.P.)*

Ce-ar păţi Pământul dacă toţi oamenii ar sări în sus, în acelaşi timp

Ei, da, iată o chestiune serioasă!... Oare ar porni bătrâna noastră Terra într-un scurt voiaj prin spaţiu? Ori poate că ar răsufla puţin uşurată de povara miliardelor de oameni pe care-i duce-n spate? Acum, trebuie spus că, dacă s-a găsit cineva să pună o asemenea întrebare trăsnită, au venit repede şi specialişti ceva mai excentrici, cu calcule, ecuaţii, ipoteze. Să elucideze odată misterul! Şi iată ce zic aceştia.

Mai întâi, să evaluăm masa întregii populaţii umane de pe glob. Poate pentru uşurarea calculelor, poate fiindcă obezitatea se află în plin avânt (sic!), s-a pornit de la ideea că fiecare pământean cântăreşte 100 kilograme. Rezultă că 6 miliarde de oameni ar avea împreună 6 x 10^{11} kilograme. Comparativ cu masa Terrei (5,972 x 10^{24}), reprezentăm o nimica toată. Aceiaşi specialişti au calculat apoi ce energie s-ar degaja dacă toţi am sări deodată la înălţimea de 1 metru. Interesantă idee, să recunoaştem. Nu mai reproducem aici formulele, schemele şi rezultatele cu multe zerouri, ale calculelor, ci doar concluzia: nu, stimaţi cititori pământeni, nu s-ar întâmpla nimic cu planeta noastră. Eventual, cel mult, am mai scăpa noi de câteva grame din suta de kilograme ce ne-a fost atribuită...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

NUMĂRĂTOARE INVERSĂ PENTRU ROBOŢII „INTELIGENŢI"

Un astfel de robot dotat cu un braţ a reuşit să prindă o minge din zbor, un altul, robot-pradă, a reuşit să-şi mute ochii – captatori optici – din faţă în spate pentru a-şi surprinde duşmanul, un robot-prădător, şi pentru a scăpa din ghearele sale. În minicomputerul care îi echipează sunt programate caracteristicile mişcărilor pe care trebuie să le execute într-o anumită misiune şi operaţiile de decizie legate de o multitudine de situaţii care pot apărea în timpul evoluţiei lor. Ei testează, notează, selecţionează cea mai bună combinaţie pentru a acţiona corect. Recent, a fost realizat de către inginerul Krister Wolff de la universitatea Chalmers din Göteborg, un robot zburător – ornitopter mecanic – cu o anvergură de 2 metri, care a reuşit să bată din aripi şi să se ridice de la sol. O performanţă aparent banală. Lucrurile nu stau însă nici pe departe aşa având în vedere faptul că robotul n-a „învăţat" niciodată să zboare! Originalitatea acestei experienţe constă în faptul că realizatorul ei nu a programat caracteristicile mişcărilor de zbor în creierul informatic al robotului. Acesta a reuşit însă după 3 ore de calcul, printr-un program informaţional „evolutiv", să-şi însuşească lecţia zborului. O lecţie pe care păsările şi insectele şi-au însuşit-o în câteva milioane de ani de evoluţie. După mai multe încercări, ornitopterul mecanic a reuşit să atingă o înălţime de câţiva zeci de centimetri, bătând simetric din aripi. Acest aparat urmează să fie echipat cu un dispozitiv de analiză a zborului în timp real, cu un sistem de retrocontrol care să-i permită să-şi regleze poziţia şi echilibrul şi cu o sursă de energie care să-i confere mai multă putere. O serie de instituţii americane printre care NASA şi Darpa – o agenţie de cercetare militară americană – sunt interesate de acest proiect suedez pentru a-l folosi în operaţiuni militare. În Afganistan, de pildă, un astfel de aparat performant ar fi putut cerceta cu uşurinţă peşterile în căutarea teroriştilor.

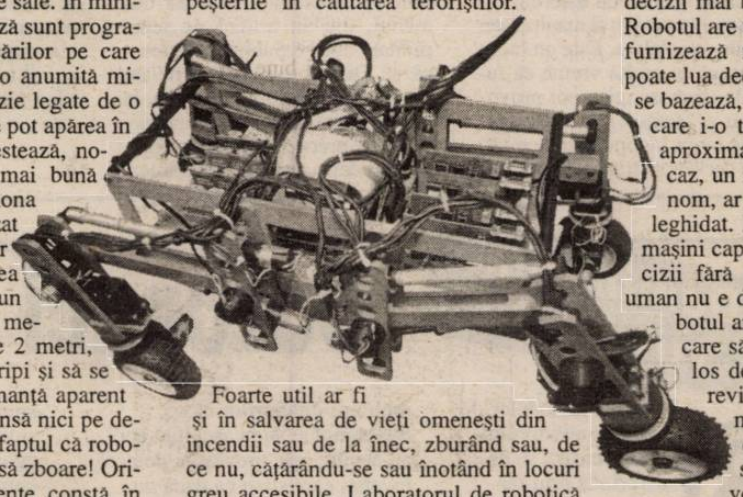

Foarte util ar fi şi în salvarea de vieţi omeneşti din incendii sau de la înec, zburând sau, de ce nu, căţărându-se sau înotând în locuri greu accesibile. Laboratorul de robotică din Paris a prezentat recent un model de robot hibrid cu patru picioare prevăzute cu tălpi şi roţi care ar putea fi folosit, de pildă, pe Marte. Un robot „responsabil", capabil să ia decizii, să se deplaseze pe un teren necunoscut, să evite obstacole sau să le escaladeze fără să-şi piardă echilibrul şi fără să rămână în pană. El poate scana relieful, poate recunoaşte tipul de sol (nisipul, de pildă) pentru a se decide dacă e nevoie să folosească roţile sau tălpile etc. Astfel de roboţi pot explora, filma, lua eşantioane, cartografia şi pot comunica cu operatorul aflat pe Pământ. De ce sunt însă atât de atractivi aceşti roboţi autonomi? Pentru faptul că în anumite cazuri e dificil sau imposibil să teleghidezi roboţii de la mare distanţă, pe planete ca Marte sau Venus, de pildă. Fiecare ordin de pe Pământ ar avea nevoie de zece minute pentru a ajunge la destinatar. E mult mai convenabil ca robotul să decidă singur. E însă acesta în măsură să ia decizii mai bune decât ale operatorului? Robotul are toate informaţiile pe care i le furnizează numeroşii săi captatori şi poate lua decizii în timp real. Operatorul se bazează, în principiu, pe imaginea pe care i-o trimite robotul, şi asta după aproximativ 30 de minute! În acest caz, un robot foarte inteligent, autonom, ar fi mai eficace decât unul teleghidat. Pe de altă parte, să concepi maşini capabile să ia cele mai bune decizii fără să fie ajutat de operatorul uman nu e deloc simplu. Pentru asta robotul are nevoie de un calculator în care să fie integrat un număr fabulos de algoritmi care să treacă în revistă mii de scenarii la fiecare mişcare pe care o face robotul ceea ce presupune şi un consum mare de energie. Inconvenientul major îl constituie însă faptul că operaţiile de decizie, extrem de complexe, ar trebui să fie executate într-un timp extrem de scurt, în unele cazuri de ordinul secundelor sau chiar mai rapid, ceea ce, deocamdată, nu e posibil. Pe Marte acest inconvenient ar putea fi minor dar în operaţiunile militare ar putea fi un dezastru. Un lucru este sigur. Aceşti roboţi vor semăna tot mai mult cu omul, şi vor fi capabili – în multe cazuri s-a şi dovedit acest lucru – să găsească soluţii tehnice inedite, la care omul n-ar fi ajuns, poate, niciodată.

DORIN MĂRAN

Răpiți de OZN-uri

Constatările profesorului Mack

Cei examinați de prof. Mack spuneau că au fost luați, contra voinței lor, de făpuri nepământene, fiind apoi supuși la proceduri elaborate, unele aparent cu scop reproductiv. În câteva cazuri martori independenți au semnalat absența fizică a victimelor pe timpul răpirii.

Se confirmă detaliile găsite de alți investigatori

Cel mai adesea răpirea începe acasă, ori la volanul automobilului. Dar ea a început și în timpul unei plimbări în natură, al plimbării cu un *snowmobil*, ori chiar în curtea școlii. Cel în cauză vede o lumină puternică, albă sau albăstruie, aude un bâzâit neobișnuit, simte o *prezență* pe care nu o vede în primul moment. Apoi descoperă că este paralizat și transportat, plutind, uneori *prin* obiecte solide, cum ar fi un zid sau capota mașinii, trecere însoțită doar de o senzație de ușoară vibrație. Adesea transportul este asigurat de un con de lumină. Unul, doi sau mai mulți omuleți plutesc alături.

Navele descrise aveau diametrul de la 1-2 metri la câteva sute de metri. Uneori o navă de mici dimensiuni zbura până la o enormă „navă-mamă". Pacienții prof. Mack au repetat aceleași descrieri, cunoscute de la alți autori, privind înfățișarea intrușilor. Unii veneticii sunt luminoși sau translucizi, alții au o înfățișare reptiliană sau chiar de „nordici blonzi" pletoși, dar majoritatea celor răpiți spun că au întâlnit omuleți cenușii cu capul ca o pară întoarsă și ochi negri imenși, cu o căutătură magnetică, între care un „șef" mai înalt, care încearcă să fie mai apropiat victimei. Adesea apar mai multe tipuri lucrând laolaltă.

Vizitatorii au o capacitate extraordinară de a se deghiza. În cazurile examinate de Mack, după o investigație mai atentă, s-a relevat că amintiri precum: un șir de motociclete, o pădure, o sală de conferințe, un interior de catedrală, Iisus într-o robă albă, un înger, un cangur înalt de cinci metri etc. erau de fapt nave sau vizitatori.

Deși mulți dintre cei în cauză își aduc aminte de o singură răpire, dramatică, sub hipnoză a reieșit că ei au suferit răpiri multiple, încă din fragedă copilărie. Ei își aminteau de o „prezență" sau de omuleți, ori de o lumină strălucitoare sau de un zgomot neobișnuit în dormitorul lor. Părinții insistau de fiecare dată că a fost doar un vis urât.

O altă medicină

Mărturiile culese de John Mack conțin și celelalte elemente devenite de acum „clasice" ale unei răpiri: examinarea răpitului pe o masă, procedurile de tip reproductiv, crearea de hibrizi, feți de mici dimensiuni în conteinere sau incubatoare, instrumentele care modifică „energia" sau „vibrațiile" organismului (noțiuni des raportate de către martori), vindecările inexplicabile, „mesajele" înscrise în mintea celor răpiți, uneori mesaje de tip apocaliptic, vizând viitoare catastrofe și responsabilitatea umană în evitarea lor. De asemenea, răpitorii repetă adesea că omenirea nu este încă pregătită pentru o întâlnire deschisă cu ei.

Deși procedurile au o aparență medicală sau chirurgicală, instrumentele raportate nu seamănă cu nimic dintr-un cabinet medical pământean. Pe lângă activitățile deja amintite, victimei i se recoltează fragmente de țesut, i se sondează craniul (pentru informații?) etc.

Tehnicile ufologilor nu influențează relatările

Mack descrie în detaliu tehnicile pe care le-a utilizat, subliniind grija de a nu influența, prin întrebările puse, răspunsurile martorilor. El însuși spune că a fost surprins adesea de faptul că informațiile primite contraziceau așteptările sale. Mai multe cercetări au dovedit de altfel că influența tehnicilor corecte de investigare asupra martorilor este nesemnificativă.

Nu putea fi vorba de impostori, deoarece majoritatea celor răpiți ezitau să-și relateze pățaniile sau, eventual, după o primă tentativă, refuzau să mai continue, din dorința de a se distanța de experiența trăită. De asemenea, câștigul social la care ei puteau spera de pe urma unei astfel de dezvăluiri era scăzut sau inexistent.

Mack precizează că detaliile obținute prin regresie hipnotică coincid în mod remarcabil cu cele reamintite conștient de alți martori, în condițiile în care aceștia nu s-au influențat între ei. De fapt pacienții săi și-au reamintit conștient circa 80% din informația obținută. E drept, memoria umană nu este infailibilă, dar din faptul că anumite detalii pot fi false, este lipsit de logică să se tragă concluzia că fenomenul nu există.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Cine ne apără mintea?

Un înalt ofițer al armatei ruse declara: „Este foarte clar că statul care va crea asemenea arme va cuceri o incomparabilă superioritate". Inutil de comentat care sunt armele la care se referea el. Mai interesant este să discutăm cum s-a ajuns de fapt la o asemenea idee. Totul pornește de la faptul că organismul, corpul uman, asemenea unui computer, conține un număr imens de procesoare de date. Unele pentru activitățile electrice, altele pentru cele chimice. Unele prelucrează semnale venite de la creier, altele de la inimă, unele de la sistemul nervos periferic, altele de la cortex, unele de la celulele urechii interne, altele de la retină... Problema este însă că nici semnalele, nici procesoarele care le prelucrează, nu se limitează doar la acestea. Există și alte surse, există și alte sisteme și moduri de prelucrare, și de aici se deschide o zonă fascinantă de investigație pentru omul de știință contemporan.

La pragul unei noi ere

Ne aflăm, putem spune, în acest punct. Am ajuns la un nivel la care procesoarele de date din organismul uman pot fi manipulate: întărite sau slăbite. Este un lucru cunoscut de multă vreme că luminile stroboscopice pot provoca (au și făcut-o!) crize de epilepsie iar în Japonia, nu de mult, s-a declanșat un adevărat scandal din cauza faptului că sistemul de lumini folosit în niște seriale de desene animate a provocat atacuri de diferite feluri la micii telespectatori și stări patologice serioase. Și tocmai capacitățile de procesare ale corpului, posibilitatea de a le modifica, produc cea mai mare preocupare. Interacțiunea cu sistemele de apărare ale corpului poate duce la cele mai neașteptate rezultate. Depinde ce se urmărește!

Armele-minune

Într-o ediție recentă a *U.S. News and World Report* se vorbește de adevărate „arme-minune", acționând în domeniul acustic, al microundelor sau al luminii laser. Se caută acele lungimi de undă care pot afecta comportarea umană. După un imens volum de investigații în acest domeniu, într-un articol pe teme militare dintr-o publicație rusească se face aprecierea că ne-am putea afla, omenirea întreagă, la pragul unui război psihotronic. O nouă preocupare se prefigurează pentru organismele internaționale: protecția împotriva intervenției psihice asupra ființelor vii. O sarcină extrem de dificil de realizat, pentru că distrugerea și crearea unei stări de confuzie în semnalele care în mod normal mențin în echilibru organismul nostru nu mai reprezintă, se pare, o problemă prea serioasă pentru cei care își propun așa ceva. Alterarea psihicului uman pare a nu fi un lucru de prea mare dificultate...

Sistemul de comunicații

...care suntem noi. De aici par să pornească toate. Există o definiție care prezintă informația ca „un semnal neaccidental folosit drept dată de intrare pentru un calculator sau un sistem de comunicații". Or, noi, organismul omului, suntem un asemenea sistem de comunicații! Care primește și semnale accidentale și neaccidentale. Funcționarea sa este un proces dependent de informație și ca atare extrem de vulnerabil în fața războiului informațional. În care omul, ca o sumă de procesoare de date, este un aspect dintre cele mai interesante. Iar mijloacele moderne, începând cu internetul, sunt chemate să joace un rol care, chiar dacă nu este suficient de clar explicitat, se poate lesne bănui că este extrem de important... Marea problemă care rămâne este cine ne apără mintea?

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

RUINELE DACIEI

Ipoteza Sarmizegetusei ca observator astronomic pare destul de interesantă pentru cercetători.

Deplasarea unor blocuri de câteva tone peste ape și munți, mii de oameni lucrând sub ordinele unui arhitect care dovedea în mod clar că are un plan precis de lucru, nu se pot justifica decât prin scopul urmărit. Și, cel mai plauzibil, era acela că dacii aveau în felul acesta un calendar care să le spună cu precizie și cursul zilelor, și anotimpurilor, dar și „programarea" celor mai înspăimântătoare fenomene astronomice pe acele vremuri, eclipsele de Lună și de Soare. În plus, un asemenea calendar le oferea preoților și informațiile necesare pentru stabilirea axei templelor pe care le construiau. Ruinele acestora, ale capitalei lui Decebal, Sarmizegetusa Regia, există în apropierea orașelor Deva și Hunedoara și este nevoie de un drum de doar două zile pentru a ajunge la ele. Și pentru a te întâlni cu două elemente. Unul, de spectacol, căci se spune, se crede, că printre ruine ar trebui să fie ascuns și locul unde se păstrează o parte din celebra comoară a lui Decebal. Celălalt, pentru că spiritul vechilor daci, al unei civilizații aproape pierdute, necunoscute, poate fi regăsit în ruinele vechiului Templu care își păstrează și azi misterul, pentru că în primul rând nu se știe cui i-a fost dedicat: ipoteza cea mai simplă este că era vorba de o zeitate solară. Sarmizegetusa nu poate fi însă „redusă" la a fi fost numai un observator astronomic. Nivelul de complicație al elementelor din construcția sa este grăitor, în primul rând spiralele și cercurile trasate pe pământ; însăși poziția cetății este incertă, chiar dacă înființarea sa a fost marcată prin emisia unei monezi (un sestert) la Roma, din ordinul Senatului și dedicată lui Traian, ca „cel mai bun Împărat". Alegerea locului de către Traian însuși nu a fost una întâmplătoare. Este desigur vorba de elemente evidente, cum ar fi avantajele economice și cele strategice, precum și de faptul că, prin construcție, era așezată la intersecția a două drumuri principale: așa-numitele *cardo maximus*, pe direcția Nord-Sud și *decumanus maximus*, orientat de la Est la Vest. Iar în chiar punctul de intersecție fusese construit Forumul – principala clădire publică!

Construită pe o suprafață estimată a fi avut aproximativ 32 de hectare, adăpostind 25.000-30.000 de oameni, Sarmizegetusa nu exista ca oraș doar între ziduri, ci și în afara lor, o dată cu atelierele diverșilor lucrători, cu templele, cimitirele, și cu o întreagă serie de clădiri private sau publice. Și tot acolo se găseau cele două calendare dacice: cel mic și cel mare. Purtătoare de o incredibilă bogăție de informații și semnificație...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAȘTERII___ și LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, județul_____.

M/3

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Dominarea viitorului

Cozonaci și apă „zgâriată"

Bizareriile metodelor de ghicire a viitorului nu încetează să ne surprindă prin fantezia lor, uneori de-a dreptul copilărească. Mulți specialiști ai ocultismului vorbesc despre folosirea „cozonacului" la ghicitul soartei, practicat în Egiptul antic. Practica, numită critomancie, folosea drept materie prăjiturile făcute la Curtea faraonilor. Acestea erau fără milă făcute bucăți și împrăștiate pe jos. Magicienii mergeau în patru labe printre firimiturile de varii dimensiuni și se concentrau asupra formelor rezultate în urma mutilării dulciurilor alese. Suveranul și suita ascultau apoi cu atenție cele prevestite de acei învățați care știau că dacă nu aduc vești bune, îi poate aștepta biciul sau vreo corvoadă care să le bage mințile în cap...

În vechea Grecie se obișnuia, atât pentru „prostime", cât și pentru aristocrați, să se „zgârie" apa. Metoda se numește lecanomancie și a fost practicată până în secolele XII-XIII în toată Europa. Oameni de bine, dovediți a avea harul prezicerii, aruncau o pietricică în apa liniștită dintr-un vas de argint sau de bronz. Undele formate erau interpretate cu o frenezie incredibilă. Cronicile spun că desenele apei nu erau suficiente; oficianții ascultau zgomotul produs la impact, ca și cum s-ar afla pe malul unui râu. Elenii afirmau că în apa limpede stau ascunse misterele lumii, apa fiind element primordial al Pământului și simbol al curgerii vieții. Mai sofisticată era lecanomancia în care pe apă plutea o pată de ulei de măsline. Piatra aruncată asupra ei genera figurine foarte clare pentru cunoscători. Păsări, șerpi, șobolani, mâini, picioare etc., toate se nășteau sub ochii oficianților. Și mai interesant era modul cum acele desene se reuneau pentru a forma pata de ulei inițială. Pentru asta trebuia puțină răbdare. Dacă se alăturau șerpii cu mâinile, era de bine; dacă se întâlneau întâi cu picioarele, molimele urmau să se năpustească asupra clientului. O legendă spune că însuși Aristotel ar fi practicat lecanomancia; filosoful se specializase în interpretarea stelelor de ulei din apa zgâriată. Cu cât erau mai multe și mai mici, cu atât mai mulți erau anii vieții. Stele mari și puține însemnau glorie și viață scurtă... Poate că și astăzi, în salatele cu ulei și oțet, ne-am putea ghici viitorul înainte de a savura dejunul fără să aruncăm vreo pietricică în ele.

PAUL IOAN

IDEI în dezbatere

CREIERUL din portbagaj

Dacă te tai la un deget, rana se vindecă pentru că în acea zonă sunt generate celule noi în locul celor distruse. De ce nu se întâmplă acelaşi lucru şi cu plăgile suferite de creier? „Acest organ este un individ scrupulos, spune dr. Paul Hoffmann de la Harvard University. Din naştere, el are mult mai multe celule decât poţi folosi într-o viaţă, aşa că nu mai consideră necesar să-ţi facă alte cadouri...".

Aşa s-a născut ideea de creier de rezervă, păstrat în „portbagajul" laboratoarelor unde sunt conservate culturi de celule cerebrale capabile să le înlocuiască pe cele moarte. Dar vor găsi acestea drumul spre porţiunea afectată de maladii precum Alzheimer, Parkinson? Vor şti ele să se specializeze, adică să preia funcţiile afectate? Răspunsurile sunt încă ezitante, aşa că transplantul de creier (parţial sau chiar total) părăseşte literatura ştiinţifico-fantastică. Dar în caz de reuşită (se speră că în anul 2050 acest lucru va deveni o banalitate), cum se va împăca creierul unui funcţionar cu un corp de atlet? Sau, într-o situaţie fără altă ieşire, cum va reacţiona un creier de femeie implantat unui bărbat? S-ar produce o cascadă de situaţii jenante care încă de pe acum îi fac pe specialişti să afirme că e mai bine să fii donor decât receptor.

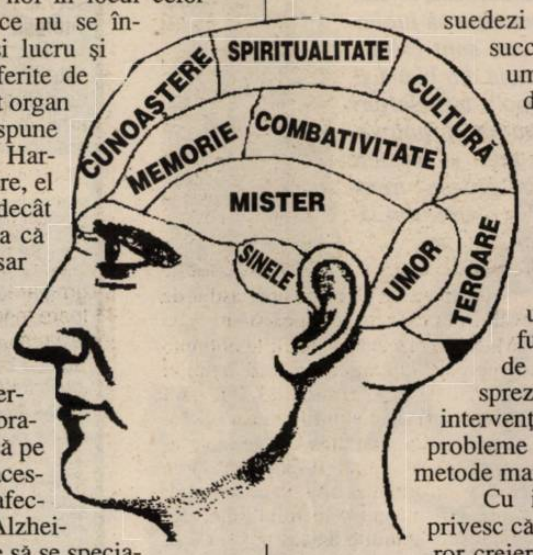

Cincisprezece sacrificii pentru o singură viaţă

Dezbaterile pe tema creierului din portbagaj nu se desfăşoară pe un teren virgin. Acum zece ani, neurologii suedezi au înregistrat un uriaş succes. Recoltând de la fetuşi umani celule producătoare de dopamină (neurotransmiţător care facilitează relaţiile creierului cu trupul), creierul unui bolnav de Parkinson şi-a revenit parţial; pacientului i-a revenit mobilitatea necesară efectuării cu succes a unor mişcări de rutină. Dar fuseseră necesari – din punct de vedere cantitativ – cincisprezece fetuşi pentru o singură intervenţie, fapt care ridică serioase probleme de etică. Oare nu există metode mai simple?

Cu indivie legitimă, experţii privesc către necuvântătoarele al căror creier îşi poate regenera celulele. De la canari la maimuţe rhesus, celulele-mamă implantate şi-au făcut datoria şi au generat neuronii necesari. De asemenea, dacă unui copil i se întâmplă un accident cerebral, acesta îşi poate reveni complet, dar un adult resimte tot restul vieţii o afecţiune sau alta din acelaşi motiv. „În jurul anului 2020 vom fi capabili să ne luptăm, cu mari şanse de reuşită, cu plasticitatea creierului omului adult, spune dr.Mark Snyder de la Harvard. Dar să nu mă întrebaţi ce se va întâmpla cu memoria receptorului atunci când va avea de-a face cu o parte din memoria donorului de celule-mamă. S-ar putea naşte un război al memoriilor cu implicaţii psihice imprevizibile, dar trupul receptorului va putea funcţiona aproape normal".

„Mă doare capul tău!"

Cu ani în urmă, actriţa Shirley McLaine a avut un şoc psihic atunci când „s-a văzut în vieţile ei anterioare". Vedeta hollywood-iană ar fi exclamat că „ar dori un alt cap". Ei bine, ideea ei trăsnită nu era deloc nouă. Căci unii neurochirurgi se întreabă, cu aparentă seriozitate, ce-ar fi mai „simplu": un transplant de creier sau unul de cap? Nu cumva legăturile dintre capul donorului şi corpul receptorului sunt mai lesne de efectuat decât delicatele „injecţii" cu celule-mamă? Mai în glumă, mai în serios, dr. Haynes Hold spune că peste patru-cinci decenii, singurul obstacol ar fi compatibilitatea dintre un stângaci şi un dreptaci, căci funcţiile lor cerebrale sunt inverse... Visele oamenilor de ştiinţă (poate există experimente secrete, cine ştie?) sunt îndrăzneţe, dar în prezent constatăm că tot tratamentele medicamentoase sunt cele care ne dau speranţe.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Ce credeţi că se-ntâmplă, atunci când o foame cumplită simţim că ne muşcă de măruntaie? Acidul clorhidric şi enzimele cărora nimic nu le rezistă (rolul lor fiind de a mistui hrana înghiţită) invadează în valuri stomacul, astfel încât ar fi de aşteptat ca în locul lui să ia naştere o adevărată gaură neagră.

De ce nu se digeră stomacul pe el însuşi?

Logic, dar vedeţi că acest greu încercat organ are un secret: pereţii săi secretă o substanţă vâscoasă, un mucus, care neutralizează aciditatea, acţionând ca un scut natural antiacid.

Toate bune şi frumoase, dacă n-ar mai apărea pe-acolo şi numita *Helicobacter pilori*, o bacterie pusă pe rele. Ea atacă pereţii stomacului şi distruge mucusul, astfel că organul cu pricina devine vulnerabil la propriile enzime şi acizi şi începe să se erodeze pe interior. Cu timpul, această confruntare „viscerală" degenerează, ajungându-se la formarea nişelor, ce pot deveni apoi găuri veritabile şi fatale (ulcerul perforat), dacă nu se ajunge la un consens. Concluzia ar fi că – vrem, nu vrem – trebuie să mâncăm, dacă dorim să nu ne „mănânce" stomacul pe noi.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Sunt plantele modificate genetic o ameninţare reală?

Seminţele binelui sau ale răului?

O problemă neaşteptată

Alarmaţi de posibilitatea ca peisajul britanic să fie profund afectat şi unele specii naturale, tradiţionale, să dispară, „fundamentaliştii" au dat vina pe recoltele de culturi modificate genetic. Lord May, Preşedintele Societăţii Regale, cea mai înaltă personalitate a vieţii ştiinţifice şi culturale britanice, a luat poziţie: *„Există într-adevăr probleme cu speciile invazive în Marea Britanie, dar ele provin mai curând de la plantele care pot fi cumpărate de la centrele de grădinărit"*. Şi dacă se poate discuta că noile tehnologii, care permit transformări genetice în plante în scopul creşterii rezistenţei şi productivităţii acestora, ar putea reduce „viaţa sălbatică" şi afecta peisajul satelor britanice, nu este mai puţin adevărat că tot ele aduc şi promisiunea de a furniza modalităţi de lucru în care Natura să nu fie în nici un fel trădată.

Prea puţine răspunsuri

Devenind Preşedinte al Royal Society în 2000, Lordul May, timp de cinci ani consultant-şef al guvernului britanic, încearcă să atragă atenţia tocmai asupra acestui tip de atitudine, în care, din instinct politico-ideologic, sau pe baza unor dogme inviolabile, „se ştie" că o cultură modificată genetic este de la bun început „rea" şi se consideră datele şi studiile ştiinţifice drept „irelevante". Vechea, obişnuita „luptă cu noul"? Un „târg faustic" între beneficii şi riscuri? Sau este vorba de ştiinţă ca o posibilitate de a pune întrebări inteligente în aceeaşi măsură în care tot ea este chemată să aleagă între răspunsuri uneori pripite, de încă şi mai multe ori insuficient elaborate.

Ameninţarea

Peisajul rural britanic, după părerea Lordului May, este mai curând ameninţat de plantele exotice care inundă piaţa şi devin foarte populare, decât de plante tradiţionale modificate genetic. Riscurile acestora, este el de părere, au fost mult exagerate, făcându-i pe unii să le considere un fel de... Frankenstein vegetali, răspândindu-şi seminţele peste plante „nevinovate" care astfel intră sub influenţa lor. Să fie aceasta cea mai gravă ameninţare? Cercetătorul este mai curând îngrijorat de plante care pot fi cumpărate de oricine la un banal centru de grădinărit dar care... pot scăpa de sub control. Aşa s-a întâmplat cu o plantă de apă australiană, *Crassula helmsii*, care „a scăpat" din bazinele parcurilor în 1956 şi acum infestează peste 2000 de lacuri şi bălţi din toată Marea Britanie! Şi nu este singurul exemplu.

Lord May, Preşedintele Royal Society

Blestem sau binecuvântare?

Lordul May speră ca decizia oficială privind recoltele modificate genetic să se bazeze pe o dezbatere reală şi amplă, ţinând seama şi de situaţia actuală şi de posibilităţile pe care le poate oferi agricultura biotehnologică de mâine. *„Dacă nu există beneficii clare care să contrabalanseze îngrijorarea, atunci publicul larg va ridica din umeri şi va lăsa decizia pe seama unei minorităţi de grupuri de interes special în această problemă, care vor reprezenta puncte de vedere extreme, fie pro, fie contra."* Mai clar nu se poate spune. Noile tehnologii pot fi folosite pentru o agricultură intensivă, cu recolte bogate, dar cu păsări şi insecte din ce în ce mai puţine şi primăveri din ce în ce mai tăcute. Dar, bine cunoscute, bine integrate şi apărate, tot ele pot fi folosite pentru o mult mai eficientă utilizare a „roadelor pământului", evitând, sau măcar reducând „forţarea" mediului cu îngrăşăminte şi substanţe chimice, în final, nocive. Şi totuşi, Adrian Bebb, de la „Prietenii Pământului", consideră că cercetătorul uită cât de îngrijorat este publicul larg privind „pericolul potenţial" al hranei şi recoltelor modificate genetic. Uitând, la rândul său, Adrian Bebb, că prima datorie a comunităţii oamenilor de ştiinţă este să informeze în permanenţă acest „public larg", invocat de atâţia şi de atâtea ori, asupra celor mai fierbinţi subiecte şi să o facă într-un limbaj clar şi accesibil.

O recoltă de plante modificate genetic: un nou răsărit sau un definitiv apus?

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

MEGALOPOLISURILE

În anul 1950 pe Pământ singurul oraş gigantic, de peste 10 milioane de locuitori, era New York-ul. Lumea luând-o năvalnic către oraşe – industrializarea rapidă, economia serviciilor în creştere – după nici o jumătate de veac (în 1995), numărul megalopolisurilor era 14; în 2015 vom avea 21 de supra-oraşe, care vor adăposti mai mult de jumătate din populaţia Terrei – probabil, pe atunci, în jur de 7,5 miliarde de locuitori. Iar în 2030, spune un model matematic, 60% din cetăţenii „satului planetar" vor trăi în mediul urban.

Mă voi apropia, în rândurile următoare, de urbanizarea din anii 2015 – în timp, la doi paşi de noi – pentru că repartiţia pe Terra a megalopolisurilor proiectează, de fapt, felul în care se va dezvolta civilizaţia omului. Oraşul „campion mondial" va fi Tokyo, cu 27,2 milioane de locuitori probabil şi cu actualul oraş-port Yokohama „canibalizat" de către capitala niponă. Va fi urmat de oraşul Dhacca (Bangladesh), actuală capitală a mizeriei lumii, care va avea în 2015 peste 22,8 milioane de locuitori şi de tehnopolis-ul şi centrul de afaceri indian Mumbay (Bombay-ul de pe vremea colonizatorilor britanici), care va fi locuit de 22,6 milioane de indieni. Cu peste 20000000 locuitori vor mai fi megalopolisul brazilian Sao Paolo (25,2 milioane locuitori), capitala Indiei – Delhi (20,9 milioane locuitori) şi Mexico City (20,4 milioane). Voi continua cu „clasamentele" e continente – cine ştie cărui cititor al revistei îi vor fi, cândva, de folos... – indicând, în paranteze, numărul de locuitori al fiecărui oraş gigant. În *Asia Orientală şi Centrală*, în afară de cele deja înşirate, vom mai avea: Jakarta (17,3) şi Bandung (5,3) în Indonezia, Manila (12,6) în Filipine, Ho-şi-Min City (6,3) şi Hannoi (5,2) în Vietnam, Rangoon (6,3) în Birmania, Osaka (11), al doilea megalopolis japonez, Bangkok (9,8) în Thailanda, chinezele Shanghai (13,6), Wuhan (7,8), Chongquin (7,4), Tianjin (10,3), Beijing (11,7), Shenyang (5,4), indienele Kalkuta (vechea Calcută, 16,2 milioane de locuitori), Bangalore (8,4), Ahmadabad (6,6), Surat (5,6), Pune (6,1), Hyderabad (7,5), Chennau (vechiul nume: Madras, (8,1 milioane), din Pakistan, capitala Karachi (16,2) şi Lahore (8,7) şi capitala Afganistanului, Kabul (5,4). În *Orientul Apropiat* Riyadh-ul şi Djeda-ul Arabiei Saudite (7,5 respectiv 5,2), Teheranul iranian (8,2) şi Bagdadul irakian (6,6). În *Europa*, în ordinea mărimii populaţiilor: Istanbul (11,4), Paris (9,9), Moscova (8,1), Londra (7,6) şi aglomeraţia Ruhr-ului (un fel de oraş întins peste mii de hectare de coline, cu 6,6 milioane locuitori. *Africa* va avea 4 megalopolisuri: străvechiul Cairo (11,5), uriaşul oraş nigerian Lagos (16), Abidjan (6,1) din Coasta de Fildeş şi Luanda (5,1) din Angola, *America de Nord:* fostul „campion" New York (creşte doar până la 17900000 locuitori), Chicago (7,6), Toronto (5,7), Los Angeles (14,5). *America Latină*, în afară de Mexico City şi Sao Paolo, va avea mari aglomeraţii umane în Guatemala City (5,3), Lima (9,4) din Peru, Santiago de Chile (6,5), Buenos Aires (13,2) din Argentina, Rio de Janeiro (11,5) şi Belo Horizonte (5,4) braziliene.

...Urmând ca, după 2050, să înceapă marea migraţie către zonele tropicale. Căci începând cam cu acei ani, micşorându-se numărul de locuitori ai Pământului, cetăţenii Republicii Terra se vor orienta spre locurile în care viaţa poate fi trăită cu mai puţină cheltuială de energie. Se vor fi pompat, pe atunci, ultimele picături de picături de petrol, se va rearanja – sub o formă imposibil de imaginat acum – administraţia planetară, ceea ce înseamnă că va fi deschis, deja, drumul către megalipolisul global – iată una din ipotezele de viitor pentru antientropicul Homo Sapiens.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Maladii „de sezon”: LARINGITA

În acest anotimp, mai frecvent copiii şi în special şcolarii mici suferă de laringită. Dintr-o dată, aceşti bolnavi fac stări gripale, răguşesc, au inspiraţie grea, însoţită de şuierături şi fac febră moderată. Sunt, de altfel, aceleaşi simptome care se declară însă şi în caz de: inhalarea unui corp străin, difterie ori tuse convulsivă.

Pentru precizare de diagnostic se impune neapărat consultul medicului pediatru sau în echipă cu O.R.L.-istul.

În caz de laringită se constată inflamaţia acută a laringelui, aceasta fiind cea mai frecventă cauză de infecţie gripală sau care poate fi produsă în principal de virusuri. Maladia începe cu o stare de prurit în gât, răguşeală, tuse uscată, paralel cu greutatea în faza de inspiraţie a actului respirator. Uneori febra poate fi moderată: până la 38,5°C.

Specialiştii aplică tratamente care să ducă la retragerea inflamaţiei din zona laringelui. În plus, bolnavului i se va da să bea zilnic lichide calde, emoliente, îndulcite uşor cu miere. Zona gâtului va fi protejată cu fulare moi şi calde şi îi va fi menajată pe cât posibil vocea. Aşadar, nu lăsaţi copilul bolnav de laringită să plângă, să strige ori chiar să vorbească prea mult.

Repausul la pat nu este obligatoriu, chiar dacă este prezentă febra dar se vor evita activităţile care presupun efort fizic.

Compresa la gât. Cu un pătrat de tifon împăturit, pus în apă, bine stors, înfăşuraţi gâtul copilului apoi acoperiţi-l cu un fular moale din lână. Pentru fixare, folosiţi bandă adezivă şi repetaţi operaţia aceasta de 5-6 ori pe zi. Noaptea, în schimb renunţaţi la procedura aceasta. Mai eficace – spuneau bunicile noastre, este gargara cu apă sărată. Puneţi o jumătate de linguriţă de sare de bucătărie într-un pahar cu apă fierbinte. Când s-a dizolvat sarea iar apa s-a mai răcit, faceţi gargară; aruncaţi apa sărată de fiecare dată şi repetaţi. Metoda este indicată numai pentru adulţi şi pentru copiii care ştiu să facă gargară.

În acelaşi scop sunt indicate şi inhalaţiile. Într-un mic vas puneţi apă clocotită în care infuzaţi muşeţel, flori de tei sau coji de nucă. Rămâneţi deasupra vasului, acoperiţi-vă capul cu un prosop mare şi inhalaţi cu gura larg deschisă aburii fierbinţi. După jumătate de oră, înfăşuraţi-vă gâtul cu fular uscat şi rămâneţi în cameră. Important este ca aerul din încăperea în care locuiţi să fie umed, fapt pentru care puneţi pe calorifere sau sobe vase cu apă.

Laringita, aparent banală, poate deveni gravă pentru că „agresează” căile respiratorii superioare.

Dr. VALERIU MANTA

Înfruntând frigul...

...cu feminitate. Chiar dacă gerurile ne biciuie fără milă, creatorii de modă ne sugerează o vestimentaţie călduroasă, lejeră, confortabilă. Pentru a ne determina să iubim acest anotimp, spun ei. Oricum, sunt călduroase şi în mare vogă bluzoanele din blană şi tricot, mantourile gen „cojoc”, trei-sferturi sau lungi, pulloverele şi vestele groase, tricotate, din lână.

UN «COCKTAIL» EXPLOZIV

Femeile şi bărbaţii nu sunt egali în faţa ţigării. Există numeroase riscuri specific feminine. Ba chiar, având în vedere cercetări recente, se apreciază că femeile şi tutunul reprezintă „un cocktail” exploziv. În general se spune că aceleaşi cauze conduc la aceleaşi efecte. Sintagma nu este valabilă, şi în cazul de faţă. Între un bărbat şi o femeie care îşi fumează pachetul zilnic, consecinţele asupra organismului nu sunt aceleaşi. „Femeile au un raport exploziv cu tutunul, amplificat de hormonii lor, explică dr. Anne Borgne.

Cicluri dureroase, sarcini cu risc, menopauză precoce... Ele devin dependente mai rapid şi, adesea, le este mai rău decât bărbaţilor atunci când încearcă să se lase de fumat”.

Cu aceste inconveniente specific feminine, să revedem lista îngrijorărilor împărţite mai mult sau mai puţin echitabil cu bărbaţii: maladiile cardiovasculare, probleme de respiraţie şi o mai mare vulnerabilitate faţă de cancere de toate tipurile (plămâni, sân, col uterin, vezică, rinichi, pancreas). Iată, etapă cu etapă, momentele cheie ale acestei mai mari fragilităţi.

◆ Pilula asociată cu ţigara reprezintă un pericol pentru inimă. Înainte de 44 de ani, 8 femei din 10 iau anticoncepţionale şi 41% dintre ele fumează. Efectele acestei asocieri sunt cunoscute: riscuri cardio-vasculare şi accidente vasculare cerebrale, cu dezavantajul flebitelor şi trombozelor, până la de 4-10 ori mai multe infarcte.

◆ Influenţa fumatului asupra ciclului este demonstrată de specialişti. Ciclurile fumătoarelor sunt perturbate şi mai dureroase, cu accentuarea dezavantajelor sindromului premenstrual. Fertilitatea este mai redusă. Pentru a rămâne însărcinată, o fumătoare trebuie să aştepte un timp de 3-4 ori mai mare decât o nefumătoare.

◆ „Femeile ştiu, ţigara diminuează creşterea fetusului în medie cu 250 grame”, recunoaşte dr. Gilles Grangé. De asemenea, fumătoarele au un risc de două ori mai mare de a pierde sarcina şi risc ridicat pentru sarcini extrauterine. De asemenea, copilul este expus la o dezvoltare mai înceată, la tulburări ale căilor respiratorii şi, uneori, la o naştere prematură. În

timpul alăptării, fumătoarele au mai puţin cu aproximativ un sfert din cantitatea de lapte a nefumătoarelor.

◆ Tutunul accelerează instalarea menopauzei, având o acţiune antiestrogenică, devansând cu 1-3 ani vârsta obişnuită. Tulburările, constând în pierderea memoriei sau bufeuri, sunt resimţite mai accentuat. Procesul de îmbătrânire a organismului este mai accelerat la fumătoare.

◆ Tutunul este un agresor recunoscut al frumuseţii. S-a demonstrat că ţigara influenţează circulaţia sângelui, deci şi procesul de oxigenare. Pielea devine ternă, palidă, cenuşie sau galbenă. Ridurile apar precoce şi sunt mai accentuate, mai ales în jurul gurii. La fel, părul este tern şi mai casant. Dinţii, galbeni, sunt fragilizaţi. Şi încă un lucru mai puţin ştiut: ţigara diminuează eficacitatea produselor cosmetice.

Suntem siguri că v-am oferit suficiente argumente pentru a vă lipsi de o plăcere atât de nocivă, pe termen lung.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

MIRIFICA LUME A PRODUSELOR APICOLE

Bucuria sărbătorilor va mai dura încă o perioadă de timp în inimile noastre; la fel şi efectul „bucatelor” tradiţionale ne marchează pe fiecare dintre noi. Pentru a înlătura neplăcerile apărute pe „obraz” vă invităm în lumea mirifică a plantelor şi a produselor apicole – (loţiuni ale feţei cu infuzii sau decocturi de plante, comprese cu infuzii sau decocturi care se aplică pe faţă timp de 10-15 minute, băi de aburi cu plante medicinale sau uleiuri volatile infuzate în apă fierbinte, măşti de plante în combinaţie cu produse apicole – miere, polen, lăptişor de matcă, propolis.

Pentru tenuri uscate se recomandă:

✿ *Florile de gălbenele* – care acţionează circulaţia periferică. Loţionările sau compresele cu infuzie preparată din 4 linguri de flori la o cană de apă sunt foarte utile.

✿ *Sunătoarea* atenuează ridurile. Folosiţi comprese cu infuzie preparată din 3 linguri de plantă la o cană de apă.

✿ *Rădăcină de nalbă mare* – are proprietăţi emoliente. Aplicaţiile cu decocţie prelungită (30 minute), preparată din 3 linguri de rădăcină la o cană de apă, în care se adaugă o lingură de miere ameliorează aspectul tenului.

✿ *Florile de crin.* Compresele calde cu infuzie la care se adaugă miere sunt reconfortante.

Mai putem încerca – aplicaţii cu *suc proaspăt de pepene galben* sau aplicaţii cu *suc de castravete* la care se adaugă *lăptişor de matcă.*

● Loţionările cu macerat la rece din 2 linguri de *sâmburi de gutuie* la o cană de apă au efect emolient.

● Comprese cu decoct de *salată verde,* preparat dintr-o căpăţână de salată la o jumătate de litru apă.

Pentru tenurile grase, seboreice, la care „porii” sunt în permanenţă dilataţi, se recomandă plante cu conţinut de tanin, având proprietăţi astringente, antiseboreice, precum şi plante cu uleiuri volatile – antiseptice şi calmante.

✿ *Florile de muşeţel,* datorită azulenului, au acţiune antiseptică protectoare pentru ten. Faceţi băi de aburi cu infuzie de 2 linguriţe de flori la o cană de apă.

✿ Comprese călduţe preparate din o lingură de *flori de potbal* la 100 ml de apă.

✿ *Frunzele de nuc* sunt puternic astringente. Se recomandă comprese cu infuzie preparată din 4 linguri de frunze la o cană de apă.

✿ La fel de eficiente sunt loţionările cu infuzie de *frunze de mentă* preparată din 50 g de frunze la un litru de apă.

✿ *Frunzele de salvie* au proprietăţi astringente şi antiseptice. Aplicaţi comprese cu infuzie preparată din o lingură de frunze la 100 ml de apă.

✿ Compresele cu infuzie preparată din o lingură de *cimbru* la 100 ml de apă – la care se adaugă 3-4 picături de tinctură de propolis sunt miraculoase.

Cuperoză. În cazul apariţiei unei reţele de vinişoare sau vineţii pe nas şi pometi, datorită vârstei sau datorită unor tulburări circulatorii periferice, se recomandă plante emoliente şi cu acţiune decongestivă.

◗ *flori şi frunze de nalbă* – comprese cu decoct din o lingură de rădăcină la 100 ml apă;

◗ *flori de levănţică* – infuzie din 2 linguri de flori la o cană de apă, cu care se fac tamponări repetate;

◗ *flori albe de nufăr* – loţionări cu decoct preparat din 4 flori de nufăr la 4 pahare de apă.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 3
Valabil până pe data de: 23 IANUARIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Doamna Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, ne face alte sugestii pentru meniurile săptămânii.

Rostbif

2 kg carne, 2 linguri de untură, sare.

Se alege o bucată de carne de la coaste, fragedă. Se sărează. Se lasă să stea o oră. Se pune într-o cratiţă, se toarnă deasupra două linguri de untură fierbinte şi se dă la cuptor. Este necesar ca bucata de carne să fie de cel puţin 2 kg, ca să nu se usuce în cuptor. Focul se potriveşte aşa fel încât carnea să se rumenească, fără să se ardă sosul din cratiţă, şi să nu fie nevoie de adăugat alt lichid. Carnea este gata atunci când este bine rumenită pe dinafară şi încă în sânge înăuntru. Friptura nu trebuie niciodată tăiată imediat ce a fost scoasă de la foc, deoarece feliile de carne pierd culoarea roşie, caracteristică acestei fripturi. După ce s-a răcit puţin, se taie felii subţiri care se servesc cu garnitură de legume şi cu sosul curăţit de grăsime, la care se adaugă puţină zeamă de carne. Friptura se serveşte cu sosuri picante, sau rece, cu maioneză şi salată verde.

Caramel

4 foi Lica (un pachet), 4 ouă, 150 g unt, 300 g zahăr, 300 g nuci, zahăr vanilat.

Ouăle (gălbenuş şi albuş), 200 g zahăr, untul şi zahărul vanilat se pun într-un vas aşezat în bain-marie şi se freacă până capătă consistenţa unei creme. Se adaugă restul de zahăr ars separat şi nucile rumenite uşor în cuptor şi zdrobite cu sucitorul pe masă. Două din foile pregătite se ung cu un strat din compoziţie. Fiecare foaie se acoperă cu o nouă foaie Lica. Se pune prăjitura pe un platou, peste ea se aşază un fund curat şi deasupra o greutate (fierul de călcat). După ce umplutura s-a întărit, a doua zi se taie prăjitura – după dorinţă – în bucăţi dreptunghiulare, romburi, pătrate.

Prăjitură cu nuci

*Ingrediente I: **6 ouă, 200 g zahăr, 120 g făină, praf de copt (1 plic).***

*Ingrediente II: **esenţă de rom, 100 g unt, 100 g zahăr, 150 g nuci măcinate prăjite, puţină marmeladă.***

*Ingrediente III (pentru glazură): **150 g zahăr, 1 lingură cacao, 1/2-1 linguriţă unt.***

Din primele ingrediente se face un blat ca pentru tort. Se freacă zahărul cu gălbenuşurile, se încorporează albuşurile spumă, apoi făina şi praful de copt stins cu suc de lămâie şi se coace în tavă, nu prea mare la foc potrivit. Se taie blatul în jumătate iar partea de a deasupra se amestecă cu al doilea rând de ingrediente. Se frământă în castron până se obţine o pastă care se pune peste blat uns cu marmeladă. Deasupra se toarnă glazura.

Glazura: Se pun la foc ingredientele III, cu 3 linguri de apă. Se fierb, apoi se toarnă fierbinţi peste prăjitură, întinzând compoziţia cu un cuţit umezit.

Tartă cu cremă de dovleac turcesc

2 pahare pireu de dovleac, 2/3 pahar zahăr pudră, 2 ouă, 1 pahar de smântână consistentă, 1 linguriţă rasă scorţişoară, câteva cuişoare pisate, puţină nucşoară rasă (facultativ), 1 pahar frişcă nebătută (2 pahare frişcă bătută), 6-8 nuci.

Se prepară aluatul de tartă, se tapetează forma şi se coace pe jumătate, apoi se lasă să se răcească. Pentru a obţine pireul de dovleac, se coace o bucată de circa 1-1 1/2 kg de dovleac, după care se scoate miezul, sau se dă dovleacul crud pe răzătoare mare şi se căleşte la foc slab cu 1-2 linguri de zahăr, până când devine ca un pireu. După ce se măsoară, se pune într-un castron şi se amestecă cu ouăle întregi bătute bine, zahărul, smântâna şi mirodeniile. Se răstoarnă compoziţia în formă şi se dă la cuptor la foc domol, 50-60 minute. Se scoate tarta dun cuptor şi se dă la rece. Se consumă ornată cu frişcă şi presărată deasupra cu nuci prăjite şi tocate mărunt cu cuţitul.

Remedii naturale

HERPESUL ne face zâmbetul amar

Herpesul – o afecţiune a pielii şi mucoaselor cauzată de un virus – se manifestă prin erupţii de băşici mici, pline cu lichid, dureroase şi care produc senzaţia de mâncărime. Cel mai frecvent apare pe buze şi obraji. Virusul rămâne în organism şi după vindecare, ceea ce înseamnă că poate recidiva (de exemplu după indigestii, răceală, gripă, expunere prelungită la frig etc.). Cum îi oprim evoluţia şi cum îl facem să dispară?

◆ Când simţim că herpesul se pregăteşte să apară, aplicăm imediat *gheaţă sau zăpadă* pe locul respectiv şi repetăm procedeul de câteva ori pe zi.

◆ Tamponăm locul de mai multe ori pe zi cu: *suc de lămâie, felii de mere, suc de portocale, alifie cu propolis, suc de varză, gulie sau roşii* (în special după apariţia erupţiei).

◆ Aplicăm comprese cu *decoct din rădăcină de brusture* (4 linguriţe de plantă mărunţită la o cană cu apă).

◆ Dacă herpesul se dovedeşte recidivant şi rebel, înghiţim câte *25 de picături de tinctură de fumărică,* de trei ori pe zi, timp de 10 zile, după care se face o pauză de 10 zile şi continuăm tratamentul o perioadă de trei luni. Totodată, facem aplicaţii externe cu *decoct de fumărică* (30 g plantă la 30 ml apă).

◆ *Tinctura de gălbenele* este deopotrivă eficace. Luăm câte 20 de picături de trei ori pe zi.

◆ *Roiniţa* ne poate, de asemenea, ajuta. Vara, *frunzele de roiniţă* proaspătă se strivesc şi se aplică pe herpes. De asemenea, din *rădăcină* se face un decoct şi se spală zona cu herpesul, după care se unge cu *alifie de roiniţă* (doi pumni de plantă proaspătă se fierb în untură de osânză de porc; după răcire, se încălzeşte pe aburi şi se strecoară).

9 adevăruri dure despre OSTEOPOROZĂ

1. Osteoporoza este o maladie caracterizată prin deteriorarea structurii oaselor, proces care de cele mai multe ori duce la fracturi grave, greu de vindecat şi cu potenţial handicapant.
2. Organizaţia mondială a Sănătăţii consideră osteoporoza a treia cauză de deces din lume, după bolile cardiovasculare şi cancer.
3. Peste trei milioane de români au fost diagnosticaţi cu osteoporoză.
4. La nivel mondial, peste 20% dintre persoanele cu vârste de peste 50 de ani sunt afectate de această boală.
5. Femeile aflate în perioada post-menopauză reprezintă aproape trei sferturi din totalul cazurilor înregistrate.

6. 5% este procentul bărbaţilor afectaţi de această boală.
7. 15-20% din cazuri sunt reprezentate de aşa-numita osteoporoză cortizonică, o formă a bolii determinată de tratamente pe termen lung cu cortizon.
8. În Stale Unite ale Americii se cheltuie anual 13 miliarde de dolari numai pentru tratarea fracturilor de şold.
9. Suplimentele de calciu şi vitamina B reprezintă singura strategie acceptată la nivel mondial în ceea priveşte profilaxia osteoporozei la vârstnici.

Un adevăr încurajator

Compania farmaceutică Sicomed Bucureşti a lansat pe piaţă un produs conceput în scopul prevenirii şi ameliorării tulburărilor metabolice care determină apariţia osteoporozei – Osteovit. Medicamentul are meritul de a valorifica rolul vitaminei K în metabolismul osos. Pe lângă vitamina K, în compoziţia produsului mai intră calciul precum vitaminele C, B6 şi D3. Se prezintă sub formă de tablete efervescente, cu gust de portocale şi este recomandat femeilor post-menopauză, persoanelor vârstnice, convalescenţilor după o imobilizare prelungită, precum şi adolescenţilor în perioada de creştere. Osteomed este un similar autohton al medicamentului Calcivet, produs de compania Hoffman-La Roche.

...dar şi o certitudine

În tratamentul osteoporozei două sunt medicamentele considerate „de vârf" la ora actuală: Fosamax (produs de compania MSD) şi Actonel (produs de Aventis). Un studiu internaţional desfăşurat pe parcursul a 12 luni în Europa a avut ca scop evaluarea efectelor pe care fiecare dintre cele două medicamente le are asupra femeilor în perioada post-menopauză. Concluziile specialiştilor susţin că în special Fosamaxul are meritul de a reface densitatea minerală osoasă. Astfel, după 12 luni de tratament cu o doză săptămânală de 70 de miligrame de Fosamax, luat în fiecare dimineaţă pe stomacul gol, s-a realizat o creştere cu 70% a densităţii minerale osoase din zona lombară a coloanei şi la nivelul oaselor bazinului. După trei luni de tratament, indicele de resorbţie osoasă a scăzut cu 56 de procente.

Studiul a fost efectuat pe un eşantion de 549 de persoane alese în mod aleatoriu din 10 ţări şi provenind din rândul femeilor aflate în post-menopauză şi afectate de osteoporoză.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SOIA întârzie apariţia osteoporozei

Produsele pe bază de soia conţin substanţe (izoflavone) care pe de-o parte „imită" estrogenul din organism, iar pe de alta au capacitatea de a reduce efectele negative ale estrogenului produs în mod natural de către organism, dar în exces în perioada menopauzei la femei. Izoflavonele din soia împiedică totodată pierderea calciului din oase (ceea ce duce la întârzierea apariţiei osteoporozei), împiedică dezvoltarea pilozităţii (creşterea părului pe faţă şi pe corp) sau pierderea podoabei capilare – fenomene specifice menopauzei. Produsele din soia mai conţin şi o substanţă (genisteină) care ajută la reprimarea celulelor maligne la nivelul sânului şi colonului.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

M. VOICU din Vaslui. Nodulii pe care dv. ştiţi că îi aveţi la nivelul sânilor şi care, după cum spuneţi, se măresc în zilele de sfârşit ale ciclului menstrual, trebuie supravegheaţi atent şi permanent. Chiar dacă aţi primit asigurări că aceşti „chişti plini cu lichid" sunt de natură benignă, din cauza pericolului pe care îl prezintă (risc de cancer) e mai înţelept să nu aşteptaţi să vă

Autoexaminarea sânilor

faceţi timp să mai treceţi o dată la cinci-şase luni pe la medic pentru a constata eventuale modificări la nivelul sânilor, ci să vă examinaţi dv. Pentru că încă sunteţi la vârsta ciclului menstrual, cea mai indicată perioadă pentru examinarea sânilor este între a 7-a şi a 10-a zi a ciclului (calculat din prima zi de sângerare). *Cum procedaţi:* ◆ *În faţa oglinzii* ridicaţi braţele şi încrucişaţi-le în spatele capului; examinaţi cu atenţie pielea sânilor pentru a vedea dacă au apărut pliuri, mici adâncituri (gropiţe) sau umflături ori modificări de dimensiune sau formă; verificaţi dacă mameloanele sunt normale sau sunt retrase spre interior; observaţi orice secreţie neobişnuită; căutaţi aceleaşi semne în timp ce vă sprijiniţi mâinile pe şolduri, apoi, din nou, cu mâinile la ceafă. ◆ Examinaţi-vă sânii şi *întinsă pe spate;* puneţi o mână sub cap iar cu cealaltă mână masaţi uşor, printr-o mişcare circulară sânul opus mâinii cu care palpaţi; verificaţi şi zona axilară; aceleaşi manevre le faceţi apoi pentru celălalt sân ◆ Autoexaminarea o puteţi efectua şi *la duş,* săpunul şi apa uşurând procedeul.

Aveţi în vedere faptul că nodulii anormali apar brusc, variază ca mărime şi consistenţă iar la palpare sunt în general duri. Uneori se simt la palpare ca nişte zone mai întărite, fără contururi precise. Nodulii canceroşi nu sunt de obicei dureroşi.

COMPRIMATE

Filmarea cu camerele de televiziune îi face pe oameni să arate pe micul ecran cu circa cinci kilograme mai graşi decât sunt în realitate. Evident, cele mai defavorizate sunt femeile, pentru bărbaţi contând mai puţin acest lucru; în cazul lor necazul este doar că apar cu maxilarele mai proeminente.

Femeile au o atenţie distributivă mai bună decât bărbaţii, fiind capabile să rezolve mai multe probleme simultan. Cercetările au demonstrat însă că atenţia distributivă este determinată genetic, ceea ce înseamnă că printr-o stimulare adecvată orice persoană poate să-şi dezvolte această calitate.

Bebeluşii au un sistem de recunoaştere mai evoluat decât al adulţilor. De exemplu, un bebeluş de şase luni poate deosebi chipul a două maimuţe, o capacitate care se pierde după vârsta de nouă luni din cauza evoluţiei creierului care dă prioritate aptitudinilor utile.

Toţi bărbaţii sunt de vină!

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

–Două aspecte revin de multe ori „printre rânduri" în scrisorile pe care le primim: cât de mult i se poate reproşa imposibilitatea de a avea copii reprezentantului masculin al unui cuplu şi care sunt motivele pentru care tot bărbatul se dovedeşte a fi cel mai violent dintre cei doi parteneri?

–Trebuie precizat de la început că în 15% din cuplurile infertile, responsabilitatea este divizată între parteneri. În plus, jumătate din formele de infertilitate cunoscute la bărbat pot fi vindecate prin diferite terapii sau prin intervenţii chirurgicale. Pentru asigurarea succesului însă, este de o mare importanţă să cunoaştem cât mai bine cauza. Şi aici nu mai sunt de ajuns „instrumentele clasice" folosite de obicei de andrologi: spermiograma, spermiocultura, fluximetria scrotală, examenele hormonale... Este necesar un volum cât mai mare de date şi o tehnică de a le analiza. Evident, o soluţie ar putea fi recurgerea la computer. Aşa s-a născut de pildă proiectul „Seme Soft" care porneşte de la o bază de date furnizate de la 50000 de pacienţi înregistraţi de centre de specialitate în probleme de infertiliate. S-a pus, de asemenea, la punct un software pentru intepretarea datelor care permite oricărui alt centru să-şi evalueze propriile date, legate de cazuri particulare mai noi sau mai vechi. Într-o primă etapă se speră că se va cunoaşte dimensiunea reală a fenomenului, urmând ca apoi cazurile să fie clasificate şi să se contureze soluţiile, în funcţie de nivelul de complicaţie şi de risc.

În ceea ce priveşte violenţa într-un cuplu, trebuie ştiut că, din punct de vedere fiziologic, agresivitatea este controlată de testosteron, un hormon secretat de gonade, în particular de testicule. Aşa se face că agresivitatea este un comportament cu nuanţă în special masculină – drept dovadă, castrarea reduce agresivitatea la toate speciile animale. Şi ovarul secretă testosteron, dar în cantităţi mult mai mici. La femeie, agresivitatea este reglată mai curând de prolactină şi are drept „ţintă" apărarea copiilor. În fine, nu trebuie uitat că factorii biologici sunt influenţaţi de cei culturali: educaţia, atitudinea colectivităţii, existenţa unor forme de represie... De multe ori, comportări agresive reprimate la femei sunt tolerate (şi, din păcate, chiar încurajate) la bărbaţi. Aşa că, problema se află la ei...

MIHAELA DOROBANŢU

„COPIII" LUI DARWIN

Adaptarea speciilor la condiţii de mediu are o formidabilă demonstraţie (dacă mai era nevoie) în paradisiaca insulă neo-zeelandeză Whenua Hou. Pe acest petic de pământ cu vegetaţie luxuriantă – rămăşiţă de acum 80 de milioane de ani a supercontinentului preistoric Gondwana – zburătoarele şi-au pierdut treptat prădătorii. Lipseau în special felinele şi lupii, mamiferele cele mai feroce. În atari condiţii, aripile multor specii şi-au pierdut din importanţă, după principiul funcţia creează organul.

Păsări cu aripi frânte

Pasărea Kiwi supravieţuieşte mai ales în rezervaţii

Şi, atunci când primii colonişti ai Noii-Zeelande (polinezienii) au sosit aici, o treime din speciile de păsări nu mai aveau aripi.

Gigantica pasăre Moa, căreia absenţa aripilor i-a fost fatală

Cea mai impunătoare era gigantica Moa, care atingea 2-2,5 metri înălţime. Dar această evoluţie avea să le fie fatală din cauza coloniştilor albi veniţi începând cu secolele XV-XVI, căci aceştia au adus cu ei şi mamifere care vânau păsări (printre altele, rozătoarele mâncătoare de ouă). În consecinţă, numeroase neamuri de zburătoare fără aripi au dispărut. Însăşi Moa a devenit o amintire. Astăzi, cele mai faimoase specii cu „aripi frânte" sunt gingaşa pasăre Kiwi şi papagalul Kakapo, un uimitor cătărător în copaci până la înălţimi de 30 de metri... Insula Whenua Hou este unicul adăpost de acest fel din lume.

Fabrica de îngeri a incaşilor

Pata neagră a unora dintre civilizaţiile precolumbiene, sacrificiile umane, continuă să intrige cercetătorii domeniului şi să alimenteze cele mai îndrăzneţe ipoteze. În ceea ce priveşte triburile incaşe trăitoare pe platourile Anzilor peruvieni, studierea ritualurilor sacrificiale a condus la o controversată concluzie: mitologia acestei etnii, incredibil de asemănătoare cu cea a vechilor greci, servea drept fundament pentru uciderea periodică a câtorva sute de copii.

Nu opriţi „moara timpului"!

Civilizaţia preincaşă Moche era renumită pentru cruzimea cu care-şi trata prizonierii. Sfâşierea cărnii de pe schelet fusese o practică de notorietate a războinicilor Moche, numiţi de unii istorici drept cei mai mari criminali de război precolumbieni. Dar incaşii, care le-au urmat în aceleaşi regiuni montane peruane şi boliviene, erau deţinătorii unor cunoştinţe economice şi culturale mult mai avansate. Şi, cu toate acestea, inscripţiile şi desenele de pe vasele de lut găsite în zona Machu Pichu şi Cuzco (în special) ne arată că astrologia şi miturile incaşilor cereau imperativ sacrificii umane. Legendele lor spun că fiecărui trib îi aparţinea câte o „casă" într-o constelaţie anume. Către aceasta erau trimişi cu mesaje de îndurare pentru soarta comunităţii câte 2-3 copii din fiecare trib. Vârsta acestor mesageri inocenţi era cuprinsă între 7 şi 12 ani. Periodicitatea uciderii lor era de patru ani. În total, spun experţii, aproximativ 500 de „îngeri" îşi luau zborul către casele stelelor, căci numai de acolo se puteau transmite rugăciunile către zeul central de origine solară, marele Viracocha. Acestuia i se cerea, prin intermediul ferocelui ritual, numit Capacocha, să nu oprească moara timpului pentru supuşii săi. Deja, afirmă miturile incaşe, în secolele XIII-XV această civilizaţie andină ajunsese în era celui de-al 5-lea Soare şi ea trebuia să rămână veşnică; era a 6-a nu exista, pentru că incaşii cunoşteau doar 5 planete.

„Fântâna copiilor stelelor" din Cuzco, o altă mare citadelă incaşă

Existenţa îngerilor incaşi – numiţi cachawi, adică mesager secret – ne aduce aminte atât de îngerii biblici, cât şi de relaţia indirectă între zei şi muritori la vechii greci şi romani, care foloseau instituţia oracolelor. Numai că sensul circulaţiei mesajelor era invers pe platourile Anzilor peruvieni. Muritorii implorau îndurare şi fabricau periodic îngeri în acest sens. Dar mai există un uriaş secret al acestei etnii amerindiene. Marele zeu solar Viracocha era prefigurat ca un om cu statură înaltă, cu barbă şi purtând un toiag! Or incaşii nu aveau păr facial, înălţimea lor obişnuită era una medie, iar prezenţa misteriosului toiag ne aduce aminte de caduceul zeului grec Hermes (toiag magic cu doi şerpi încolăciţi), cu care călăuzea umbrele morţilor în Infern.

Cam multe coincidenţe mitologice între incaşi şi greci, susţin specialiştii. Au existat cumva schimburi culturale între cele două civilizaţii? Nu există dovezi materiale, ci numai de natură spirituală, însă de ce nu ne-am putea gândi la călătorii de explorare şi nu neapărat comerciale peste Atlantic, cu multe sute de ani înaintea lui Columb? Unii cercetători susţin chiar că între Europa şi America de Sud au existat călătorii exploratorii începând cu secolul V î.Ch.! Deşi par utopice, aceste ipoteze au tot mai mulţi adepţi.

Arta pieselor de şah medievale

Ajuns în Europa prin secolele X-XI, în special datorită interferenţelor culturale ocazionate de cruciade, şahul a generat apariţia unei noi meserii afiliate Curţilor regale: piesele de şah artistice. Materia primă trebuia să fie una pe măsura jucătorilor din înalta societate; a fost ales fildeşul, adus pe bani buni din Africa şi chiar din Asia. Mai multe legende medievale franţuzeşti, confirmate de cronici credibile, spun că mulţi nobili comandau piese de mari dimensiuni, cu greutăţi de 1-2 kilograme fiecare, pentru a servi şi ca... proiectil în caz de primejdie. Ideea ar fi pornit de la marchizul Lafarquette, care, surprins într-un turn al castelului său din Valde-Sire de nişte hoţi, i-ar fi pus pe fugă aruncând în ei cu astfel de „bulgări" de ocazie. Lafarquette uitase să-şi ia spada asupra sa.

Cea mai celebră colecţie de piese de şah medievale a fost găsită într-o criptă a catedralei din Aachen (Germania); aceasta a fost realizată de meşteri anonimi din colţi de elefant şi fiecare exemplar are înălţimea de 18-20 de centimetri. Este numită doar omagial „colecţia lui Carol cel Mare", pentru că la Aachen şi-a dat duhul acest foarte important suveran al secolului IX, dar care nu avusese habar de jocul minţii încă necunoscut europenilor pe atunci. Denumirile din epoca făuririi pieselor (sec.XII-XIII) sunt puţin diferite de cele de astăzi.

❶ Regele stă în pragul castelului ca în faţa baldachinului ❷ Regina are alături două cameriste ❸ Cavalerul (ulterior Calul) are lance şi scut ❹ Carul de luptă, amintire a legiunilor romane, a devenit Tura ❺ Pionul, plin de umilinţă, era soldatul „carne de tun"

SHOGUNII
oamenii de fier ai Japoniei

Costumaţie shogunică de ceremonie

Necruţători, înţelepţi şi ataşaţi culturii tradiţionale japoneze, shogunii au reprezentat pentru ţara aceea un simbol al puterii asemănător ţarilor Rusiei sau dinastiilor totalitare medievale europene. Subiect favorit al literaturii epice nipone, shogunatul se deosebeşte de alte puteri statale similare printr-o disciplină sângeroasă, de tip militar, manifestată sub deviza: pacea internă este preţul puterii dure.

Începuturile. Anul 1185 a fost crucial pentru istoria Japoniei. Incapacitatea familiei imperiale de a stăpâni a condus la preluarea puterii de către clanul militar Minamoto. Se făcea, practic, trecerea de la antichitate la feudalism. Împăratul devenea „obiect decorativ" (cu sediul la Kyoto), iar guvernul, care conducea efectiv ţara, se afla la Kamakura (lângă actualul Tokyo). Şeful acestei noi puteri se numea, din istoricul an 1192, Sei-i-tai-shogun, pe scurt shogun, adică „general pacificator al barbarilor". Interminabilele lupte interne pentru supremaţia unor ţinuturi slăbeau economia şi comerţul. Seniorii (marii proprietari de terenuri) îşi vedeau pentru prima oară înfrânate ambiţiile şi rivalităţile de către o forţă unitară nemiloasă: reţeaua de luptători devotaţi clanului shogunului de la Kamakura. Ordinea începea să se instaureze, însă obedienţa faţă de „guvernul militar de sub corturi" (bakufu), cum era poreclit shogunatul, nu era completă. Trebuia o şi mai aprigă mână de fier.

Un „Ivan cel Groaznic" nipon. Anul 1600 a fost cel al venirii la putere a marii familii de shoguni Tokugawa. Era o nouă răscruce, se instaura autenticul shogunat care a precedat istoria modernă a Japoniei. Mai înţelept şi mai intransigent decât înaintaşii săi, Tokugawa Iyeyasu (primul mare conducător al clanului) a instituit o disciplină socială nemaiîntâlnită într-o societate încă măcinată de anarhie şi a favorizat explozia culturii şi civilizaţiei tradiţionale. O bună parte din acest mare succes s-a datorat înfiinţării oficiale a poliţiei secrete, modelată parcă după ceea ce făcuse Ivan cel Groaznic, primul ţar al Rusiei, între 1547 şi 1584. Ierarhia socială strictă (vasalii shogunilor erau seniorii, care se bazau pe devotamentul samurailor; urmau comercianţii şi ţăranii) avea rădăcini filosofice confucianiste. Supunerea faţă de rangul superior era aidoma obedienţei fiului faţă de tată.

Dar, spre deosebire de acel mare ţar, Tokugawa a dus o politică de izolare a ţării faţă de orice element de civilizaţie străină. El a favorizat specificul naţional în toate domeniile: buddhismul zen, literatura (inclusiv haiku-urile, poeme în 17 silabe), teatrul (inclusiv cel de marionete), arta grădinăritului, a ceaiului, a frumuseţii femeii (gheişele), a aranjării florilor (ikebana) etc. Însă treptat, după două secole de izolaţionism, infiltrările culturii occidentale (în special prin intermediul navigatorilor olandezi) au devenit din ce în ce mai accentuate. Shogunii au devenit mai toleranţi, iar înalta aristocraţie din jurul lor se arăta interesată de valorile europene. Asta a fost fatal shogunatului. Demonstrând o înţelepciune şi un patriotism neîntâlnite în Occident, clanul Tokugawa a cedat fără vărsare de sânge puterea împăratului în anul 1867 (excepţionala „perioadă Meiji"), lăsând istoria modernă a Japoniei imperiale să-şi urmeze cursul firesc. Dar „lecţiile" lăsate în urmă de cei peste 250 de ani de shogunat Tokugawa fuseseră învăţate. Elanul cultural tradiţional japonez din acea perioadă se simte din plin şi astăzi. De aceea, în pofida occidentalizării societăţii nipone, obiceiurile păstrate cu sfinţenie de acest popor ne fascinează şi astăzi. Oricât de avansată ar fi economia ţării lui, japonezul începe ziua cu ritualul ceaiului şi salută pe oricine aplecându-se umil.

Grup de samurai-savanţi din perioada Tokugawa

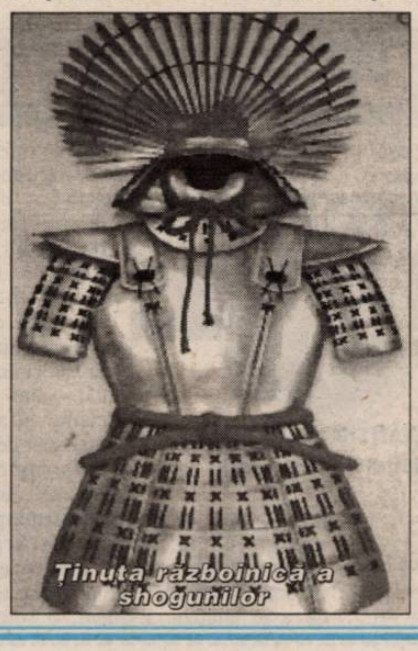

Ţinuta războinică a shogunilor

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Conspirația contra lui Abraham Lincoln

Cine au fost „Juda, Brutus și spionul”?

Jurnalul lui Lafayette Baker, cu însemnări cifrate, a fost în cele din urmă descifrat, unele fragmente fiind publicate de-a lungul timpului. Iată, de pildă, ce scria Baker într-o confesiune decodificată, datată 5 februarie 1868 și publicată în *Colburn's United Service Magazine*, un jurnal militar englezesc: „Sunt permanent urmărit. Sunt profesioniști. Nu pot să-i păcălesc. *În noua Romă erau trei bărbați, un Juda, un Brutus și un spion. Fiecare plănuia să ajungă rege după ce Abraham va muri.* Nici unul nu avea încredere în celălalt, dar au mers împreună în acea zi, așteptând momentul final, când unul din fiii lui Brutus urma să se strecoare lângă acel om blestemat pentru a-i străpunge creierul cu un glonț. *În timp ce omul căzut murea, Juda a venit pentru a-și prezenta omagiile în fața celui pe care-l ura și când în sfârșit l-a văzut murind a zis «Acum timpul îl are pe el și națiunea mă are pe mine»*. Dar, vai, soarta i-a jucat un renghi. Juda a căzut în dizgrație și împreună cu Brutus au ajuns în locul pe care-l meritau. Cine era spionul? Acum pot să vă spun în deplină siguranță: eram eu”. Până la urmă, s-a dovedit că siguranța despre care vorbea Baker a dispărut, el fiind otrăvit cu arsenic nu mult mai târziu, în același an, 1868. Dacă în privința „spionului” lucrurile sunt clare, analiștii s-au întrebat, pe bună dreptate, cine sunt Juda și Brutus? Răspunsul l-a oferit epoca în care s-au desfășurat evenimentele tragice. Când actorul Booth, în vârstă de 27 de ani, l-a omorât pe președintele Lincoln, el era faimos pentru rolul pe care-l interpreta într-una din piesele lui Shakespeare, „Julius Caesar”, așa că aluzia lui Baker este mai mult decât limpede: Booth este „unul din fiii lui Brutus”, conspiratorul (culmea, și pe tatăl lui îl chema tot Brutus!). Viitorul președinte Andrew Johnson, care, cum se va vedea, îl cunoștea bine pe actor încă înainte de asasinarea lui Lincoln, este de asemenea unul din „fii”. Juda era Edwin Stanton, ministrul de Război al lui Lincoln. Trimiterile la Shakespeare ale generalului Baker nu sunt întâmplătoare. O foarte populară revistă a timpului, *Harper's Weekly*, a prezentat cititorilor multe din secvențele procesului, arătându-l cu degetul pe Andrew Johnson, ca principal conspirator al asasinării lui Lincoln, și pe unealta acestuia, Booth, sub forma unor caricaturi politice cu dese trimiteri la Shakespeare, două dintre aceste desene numindu-se chiar „Romeo și Mercutio” și „Moartea politică a unui fals Caesar”.

Romeo (Stanton) și Mercutio (Johnson) ironizați de Harper's Weekly

Asasinatul povestit în ziar înainte de a se petrece!

În 1865 cel puțin două ziare au prezentat istoria asasinării lui Lincoln cu câteva ore *înainte* ca ea să se petreacă! În 1868, generalul Baker scria în jurnalul lui codificat că cel puțin trei proprietari de ziare au fost implicați în planul asasinării președintelui Lincoln, prin intermediul banilor murdari și a dezinformării, ceea ce tot complicitate se numește. Și pentru că vorbim de complicitate, asemănarea cu cazul Kennedy merge până într-acolo încât astăzi se recunoaște, chiar dacă neoficial, că cei care au conspirat la asasinarea lui Lincoln au fost oamenii lui de încredere, care lucrau pentru vicepreședintele devenit ulterior președinte, adică Andrew Johnson. Președinții americani au stat relativ liniștiți în scaunele lor după ce au reușit să ajungă la Casa Albă. Totuși, un președinte poate fi suspendat din funcție, în cazuri extreme, dacă acțiunile lui au pus în pericol națiunea americană. De-a lungul scurtei lor istorii, SUA au cunoscut doar trei acțiuni de „suspendare” a președintelui: prima a fost la adresa lui Andrew Johnson, în 1868, suspendare pentru „crime și comportare nedemnă” care a căzut la vot; a doua a fost la adresa lui Richard Nixon, în 1974, implicat în cazul „Watergate”, nefinalizată deoarece Nixon a fost convins să-și de-a demisia de bună voie; ultimul caz este al președintelui Clinton, în urma scandalului „Monica Lewinski”, care a căzut la vot. Lui Andrew Johnson, americanii nu i-au putut ierta implicarea, din postura de vice-președinte, în eliminarea violentă a președintelui Lincoln. În timpul investigațiilor pentru suspendare, au ieșit la iveală amănunte deloc plăcute pentru Andrew Johnson. Unul dintre acestea era o hârtie pe care erau scrise aceste nevinovate cuvinte: „Nu vreau să vă deranjez. Sunteți acasă?” Singura problemă era că aceste cuvinte erau și semnate: John Wilkes Booth. Și încă un amănunt: rândurile fuseseră scrise cu 7 ore înainte de asasinat! În acest fel se făcea legătura între asasin și conspiratori. Un alt amănunt ieșit la iveală a fost cel legat de apartenența lui Andrew Johnson la francmasonerie. Una din depoziții sună așa: „Ei (președintele Johnson și Pike) au vorbit destul de mult despre Masonerie. Mai mult decât despre orice altceva. Din ce au vorbit ei între ei, eu am înțeles că (Pike) era superior Președintelui în Masonerie. Am înțeles din conversație că președintele îi era subordonat ca grad în Masonerie...”. Aici se încheie povestea unei afaceri urâte despre care s-a recunoscut, încă de la început, că a fost un complot, chiar dacă complicii sus-puși n-au fost pedepsiți niciodată.

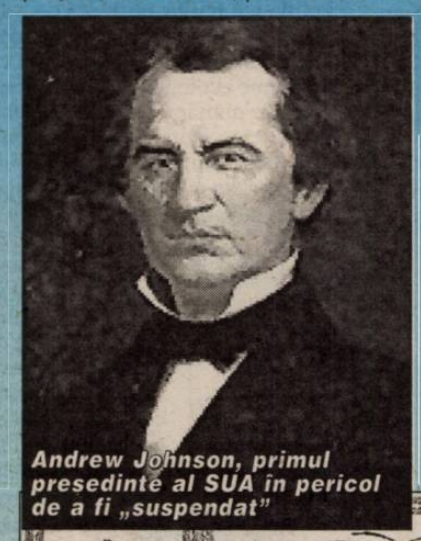

Andrew Johnson, primul președinte al SUA în pericol de a fi „suspendat”

Complicii „mărunți” ai lui Booth au fost spânzurați

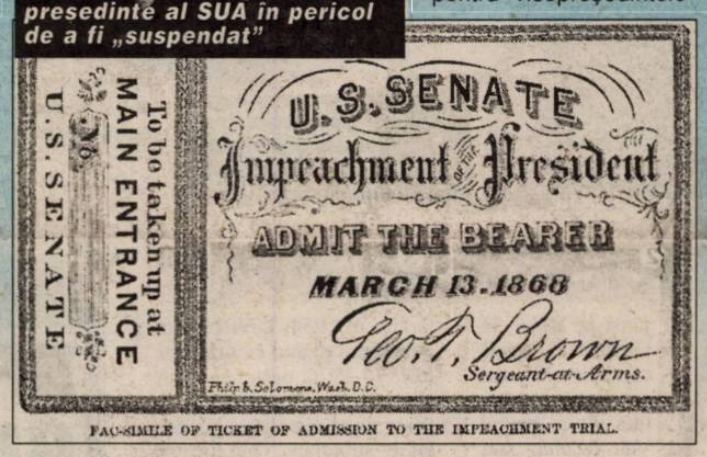

FAC-SIMILE OF TICKET OF ADMISSION TO THE IMPEACHMENT TRIAL.

GEORGE CUȘNARENCU

Muzeul orașului

ATENA

Deschis publicului în 1981, Muzeul Orașului Atena a fost rodul unei munci de amenajare care a durat vreme de opt ani. Ca majoritatea muzeelor de acest fel, conține o colecție suficient de eclectică de obiecte de artă, mobilă, documente, legate de istoria modernă a cetății. Una din clădirile care găzduiesc muzeul este ea însăși o operă de artă și a servit ca primă reședință în capitala Greciei pentru regele Otho și regina Amalia. La primul etaj, expoziția permanentă conține de altfel o serie de mobile din salonul reginei, printre care faimosul ei pian.

Inițial muzeul a fost numit Vouros-Eftaxias, după cei doi fondatori: Lambros Eftaxias, un colecționar avid, membru al Parlamentului din 1952 până în 1967, și Alexandros Vouros. Acesta din urmă era diplomat și unchiul lui Eftaxis. Lui îi aparțineau clădirile, moștenite de la străbunicul său. Donate nepotului, acesta a fost considerat proprietarul lor până la moartea lui în 1996.

Fiind o colecție privată, exponatele oglindesc mai mult gustul donatorului decât cel oficial-academic. Din fericire colecționarul nu a făcut rabaturi, așa că obiectele expuse sunt o reflectare vie a vieții orașului, chiar dacă printre ele se află și obiecte de bucătărie ale casei regale.

Multe dintre exponate au fost achiziționate în străinătate în special la Viena, Paris și Leipzig, orașe în care Eftaxis și-a desăvârșit studiile și și-a început munca serioasă de colecționar.

Achizițiile s-au bazat însă pe o singură idee fundamentală. Trebuie ca obiectul respectiv să fie legat de istoria Atenei. Unele artefacte au fost grupate astfel încât să creeze o cameră de zi specific ateniană de la sfârșitul secolului al XIX-lea.

De asemenea există aici o capelă ortodoxă tipică, asemănătoare tuturor așezămintelor de acest fel de pe lângă castele și alte reședințe private. Sunt expuse o multitudine de piese de ceramică, țesături, lămpi, dar cele mai interesante sunt colecțiile de stampe, schițe, litografii și picturi ale călătorilor străini care au poposit pentru o vreme în oraș. Alături de aceste opere, de o apreciere considerabilă se bucură cele ale artiștilor greci. Cele mai îndrăgite tablouri poartă semnăturile lui Georgos Gounaropoulos, Constantine Maleas, Johann Michael Witmer. Foarte apreciat de marele public este și un portret al Lordului Byron, realizat de un autor necunoscut.

Ilustrațiile de toate genurile, expuse în muzeu, creează un fel de legătură în timp între diversele evenimente istorice, desfășurate în capitala Greciei, începând din secolul al XVIII-lea.

Este deosebit de interesantă o comparație între aceste ilustrații și descrierile făcute orașului în aceeași perioadă. De asemenea merită urmărită evoluția Atenei până în zilele noastre și felul în care civilizația contemporană se sprijină pe unele dintre cele mai strălucite vestigii ale unui trecut încărcat de artă și de glorie.

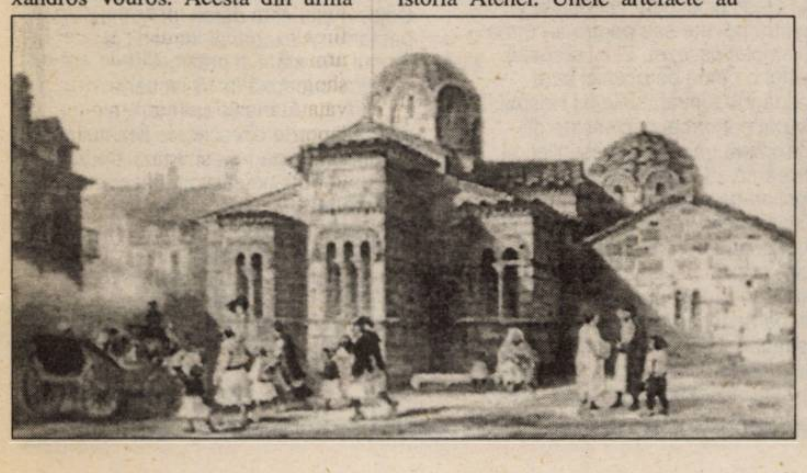

IRINA STOICA

◆ *...șoimul a fost folosit la vânătoare din cele mai vechi timpuri? Era dresat în mod special să atace capul și ochii animalului urmărit.*

◆ *...în mitologia chineză există un zeu al literaturii? El se numea Wen Changtadi și era secondat de o mulțime de slujitori.*

◆ *...turcoaza este o piatră semiprețioasă netransparentă, de culoare verde/albastră, cunoscută încă din antichitate? Cele mai importante zăcăminte se găsesc în peninsula Sinai, Iran, Turkestan și America de Nord.*

◆ *...moșmonul este un pom fructifer din familia rozaceelor cu un fruct de mărimea unei nuci, cu un gust dulce-acrișor? La noi este cultivat pe suprafețe reduse și este folosit ca portaltoi pentru gutui.*

◆ *...porcul spinos este un mamifer rozător sălbatic, având spinarea și flancurile acoperite de spini lungi? Trăiește în Africa, sudul Europei și Asia.*

◆ *...odobașul era un grad militar în oștile țărilor române spre sfârșitul evului mediu? Era un grad inferior căpitanului.* (I.S.)

Știați că...

Viitorul aparține spațiului

URIAȘE ERUPȚII SOLARE

Ca oricare altă stea a Galaxiei, Soarele posedă o atmosferă care include straturile: *fotosfera*, cu grosimea de circa 400 km, *cromosfera*, zonă de tranziție, groasă de 10000-15000 km și *coroana solară*, care se întinde până la o distanță de mai multe raze solare de suprafața astrului zilei. Coroana solară este regiunea cea mai îndepărtată și mai puțin densă a atmosferei solare; ea este compusă dintr-o plasmă fierbinte (1.000.000 K!) care emite în spațiu raze „X”, protoni, elecroni etc, ansamblu cunoscut sub denumirea de „vârf solar”. (Interacțiunea particulelor din acest „vânt” cu magnetosfera terestră a dat naștere centurilor de radiații care au primit numele de „centuri Van Allen”). Cromosfera este sediul *erupțiilor solare*, fenomene explozive care apar în regiunile active și sunt evidențiate prin creșterea bruscă a strălucirii unei zone mici a cromosferei; acestea se manifestă prin lansarea unor uriașe „limbi de flăcări” – plasmă, având milioane de grade – și izbucniri de unde radio și „X” și de puternice fluxuri de protoni și electroni relativiști. Erupțiile solare cromosferice, a căror strălucire atinge cotă maximă la câteva minute după declanșarre, pot fi *slabe* (f), *normale* (n) și *strălucitoare* (b).

Pentru prima dată, la 31 octombrie anul trecut, cercetătorii de la Observatorul Național Solar din New Mexico au observat, folosind un nou telescop, erupții solare extrem de puternice produse simultan pe părți opuse ale Soarelui! Știind că evoluția strălucirii și a intensității unei erupții solare depinde de mecanismul transformării energiei magnetice a

Soarelui (petele solare ating până la $3{,}2 \times 10^3$ A/m!) în energie de radiație, astrofizicienii americani au apreciat că decalajul de doar câteva secunde dintre cele două „explozii” ar putea fi cauzat de aceste câmpuri magnetice; nu trebuie omisă nici influența vitezei de peste 600 km/s a „limbilor solare de flăcări” expulzate în timpul erupțiilor solare și a căror forță o echivalează pe aceea a milioanelor de bombe termonucleare!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În lumea traficanţilor de animale sălbatice

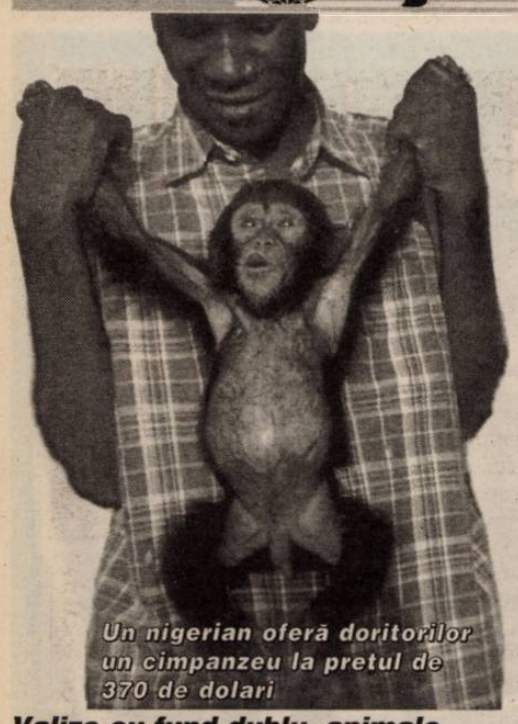

Un nigerian oferă doritorilor un cimpanzeu la preţul de 370 de dolari

Valize cu fund dublu, animale cosmetizate, documente false... Iată doar câteva trucuri folosite de traficanţi pentru a înşela vigilenţa vameşilor. O afacere extrem de profitabilă – mai ales pentru intermediari – la care oricine poate deveni complice, cumpărând un animal exotic: un papagal, o maimuţă sau o biată reptilă.

Filierele acestui comerţ ilegal încep de obicei din pădurile tropicale, unde trăiesc cele mai multe specii de animale şi plante, şi sfârşesc în Europa, SUA şi în unele ţări asiatice: Japonia, Taiwan, Singapore. Riscurile sunt mici, profiturile însă ating sume exorbitante, crescând vertiginos în fazele intermediare. De pildă, un papagal gri, originar din Gabon, cumpărat cu câţiva euro de la cel care l-a capturat e vândut cu 15-30 euro de către traficantul african, cu 300-350 de către traficantul european, american sau japonez iar clientul final îl cumpără din magazine cu, atenţie!, 800-1200 euro. Un adevărat business din care poţi câştiga o avere investind puţin şi asumându-ţi riscuri... acceptabile. Oricum, incomparabil mai mici decât cele pe care le presupune traficul de droguri. Uneori, traficanţii dau lovitura cu un număr mic de exemplare din specii foarte rare. De pildă un şoim-erete de vânătoare se vinde în magazine cu sume între 5.000 şi 20.000 de euro iar unele specii foarte rare de papagali, cu 20.000 sau chiar 40.000 de euro. Traficul nu vizează doar animale rare. Există un mare număr de colecţionari de animale periculoase sau doar respingătoare care ar da bucuroşi bani buni pentru iguane, scorpioni, broaşte veninoase sau şerpi. Multe din animalele traficate sunt însoţite de certificate de creşcătorie, unele autentice, altele falsificate. Puţine specii de animale rare sau din rândul celor periculoase, mai cunoscute şi mai larg răspândite în unele zone, se pot însă reproduce în captivitate pentru a fi vândute în mod legal. Pe de-o parte creşcătoriile nu sunt însă o bună soluţie pentru a îmbunătăţi oferta în traficul legal de animale exotice iar pe de altă parte ele constituie un alibi pentru traficanţii de animale crescute în mediul lor natural. Şi nu doar un alibi, ci şi o sursă suplimentară de câştig, pentru că unele animale de creşcătorie sunt mai scumpe şi asta datorită faptului că se pot adapta mai uşor, în comparaţie cu cele sălbatice, în mediul artificial al proprietarului. Ce-i de făcut pentru a stopa acest comerţ ilicit care micşorează pe zi ce trece efectivul animalelor exotice? Poliţia are puţine mijloace de a stăvili acest fenomen, vameşii sunt adesea corupţi iar cei care le vânează sunt băştinaşi săraci care nu-şi pun probleme ecologice. Comerţul internaţional cu un mare număr de specii de animale sălbatice sau de creşcătorie este legal şi asta în cadrul uneo convenţii internaţionale semnate de peste 150 de state ai căror reprezentanţi se întâlnesc într-un forum o dată la doi ani pentru a stabili ce specii sunt în pericol din cauza comerţului legal sau ilegal sau din cauze naturale. Măsurile administrative luate de statele participante la această convenţie nu au reuşit însă să stopeze braconajul milioanelor de animale exotice. O ultimă soluţie ar fi informarea publicului asupra faptului că animalele trăiesc un adevărat supliciu în captivitate, din cauza stresului de neadaptare şi că mor, nefericite, înainte de bătrâneţe.

Un tânăr american care obişnuieşte să-şi ia micul dejun în compania păianjenilor

DORIN MĂRAN

Captură de papagali pe un aeroport din Franţa care au fost returnaţi şi puşi apoi în libertate în Amazonia

Reptilă „made in" Congo, găsită de vameşi în bagajele unui pasager

Papagal uriaş capturat de un localnic într-o pădure din Guyana

Pagini secrete ale omenirii

Expediţia doctorului Schor

S-a spus, la un moment dat: activităţi stranii au loc în interiorul Marii Piramide! „Misiunea Enterprise pentru investigaţii arheologice terestre" s-a hotărât să facă lumină. Printre altele, ea şi-a propus să verifice procedura şi rezultatele unei iniţiative private, care a avut drept ţintă platoul de la Gizeh şi a fost condusă de Dr. Joseph Schor, creatorul unei Fundaţii care urmăreşte demonstrarea profeţiilor celebrului Edgar Cayce, supranumit şi „profetul adormit". Interesant este că scopul declarat al expediţiei Schor, pe baza căruia s-a şi obţinut viza din partea autorităţilor egiptene, a fost *„explorarea unor falii geologice şi cavităţi subterane potenţial periculoase pentru turişti şi monumentele antice."* Dar mulţi au fost convinşi de la bun început că intenţiile mergeau mult mai departe: verificarea afirmaţiilor privind Atlantida, inclusiv Sala Documentelor despre care am mai amintit şi noi, atât de visatul depozit al unei vechi, ample şi până acum pierdute cunoaşteri a unor civilizaţii mai mult sau mai puţin dispărute.

Ceva se întâmplă înăuntru! Dezvoltarea de tehnici şi tehnologii de investigaţie a fost cu totul spectaculoasă: de la determinări de potenţial seismic pe platou şi în imediata vecinătate a Sfinxului, la experimente de propagarea sunetului şi studii ale geologiei platoului de imediată subsuprafaţă. Apoi – tăcere. Ca şi în atâtea alte expediţii asemănătoare. Nimic final nu a fost adus la cunoştinţa lumii. Nici o permisiune specială acordată de Guvernul Egiptean de continuare a măsurătorilor în interiorul Piramidei. Doar obişnuitele anunţuri: „suntem pe calea cea bună; urmează un anunţ privind o spectaculoasă descoperire".

Şi când nimeni nu se mai aştepta la cine ştie ce element de spectacol, un membru al expediţiei Schor a făcut o serie de dezvăluiri de senzaţie. În primul rând faptul că „întârzierile" şi „scuzele" autorităţilor egiptene nu au fost menite decât să... ascundă descoperiri arheologice ale expediţiei Schor care ar fi schimbat total modul în care noi cunoaştem şi percepem trecutul. Drept care, se pare, autorităţile respective s-au hotărât să le ţină „confidenţiale" un timp... indefinit. Care sunt aceste noi informaţii, unele, se spune, înregistrate pe bandă video şi cu ajutorul unor sofisticate instalaţii ştiinţifice (să nu uităm că totul s-a petrecut la sfârşitul anilor 1990)? De ce s-a vorbit şi de necesitatea unei „presiuni politice" pentru a le face publice? Deocamdată, tot ce se poate face sunt doar nişte supoziţii...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera de la Faţa Apei

Ajunşi pe DN 1, în localitatea Bucea, continuăm drumul pe şoseaua asfaltată de-a lungul Văii Iadului, cam 20 km până la punctul de întâlnire cu Valea Izvorului. O punte de lemn ne ajută să trecem pe celălalt mal. Înaintăm în susul apei pentru ca, după ce păşim pe o potecă, să ajungem direct la intrarea în peştera.

Pentru o localizare mai corectă trebuie spus că la capătul de sus al satului Remeţi, în malul stâng al Văii Iadului, putem observa o spectaculoasă faleză de calcar, denumită Peretele Cornului. La picioarele ei, în extremitatea dintre amonte, uşor mascată de arbuşti, se deschide intrarea în *Peştera de la Faţa Apei,* al cărei nume a fost sugerat de imediata vecinătate a râului. Altitudinea deschiderii este de 500 m.

Primele referinţe privind peştera ni le-a dat Valeriu Puşcariu, care a explorat-o în anul 1928, dar descrierea ei a fost publicată cu 23 de ani mai târziu. În 1954, I. Viehmann a întocmit planul cavităţii iar în 1975-1976, peştera a făcut obiectul unor cercetări ştiinţifice de climatologie şi ecologie subterană, întreprinse de Gh.Racoviţă şi V.Crăciun.

Peştera de la Faţa Apei are o lungime totală de 250 m. Ea se compune dintr-o galerie îngustă, uşor meandrată, care urmăreşte în cea mai mare parte o diacliză directoare. Din acest motiv, mai ales în prima jumătate a cavităţii, bolta se ridică frecvent la 20-30 m înălţime şi este întreruptă de numeroase hornuri. Tot aici, se pot vedea suspendate în peretele drept câteva coridoare mici, ce schiţează un nivel superior, fosil. Acest prim sector al peşterii este sec; în schimb, cea de-a doua jumătate a galeriei este parcursă de un pârâu subteran, ce apare dintr-un sifon şi primeşte pe dreapta un scurt afluent.

Cursul de apă din galeria principală dispare după aproximativ 100 m printr-un sorb, în vecinătatea căruia se deschide un fel de puţ, care, în momentul explorării era punct de captare a pârâului subteran.

Concreţiunile sunt slab dezvoltate, rezumându-se doar la câteva scurgeri parietale.

Iubitorii peşterilor pot vizita oricând această minune a naturii. Trebuie doar să-şi pună un echipament adecvat.

Peştera de la Faţa Apei te întâmpină cu bucuria pe care orice loc din natură o are. Pitorescul perisajului, sălbăticia pereţilor de piatră au generat un mare interes iubitorilor de drumeţie.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

SFÂNTUL ANTONIE CEL MARE

Mâine, 17 ianuarie, creştinii ortodocşi din ţara noastră îl prăznuiesc pe Cuviosul Antonie cel Mare.

Preotul Nicolae Barbu ne spune, în cartea sa, că Sfântul s-a născut în Egiptul de Sus în satul Carna de lângă Heracliopolis în jurul anului 251. Din fragedă copilărie este atras de învăţătura creştină, de un mod de viaţă închinat Domnului şi, la 16 ani, când îi mor ambii părinţi, începe să-şi urmeze chemarea sa. După ce îşi lasă sora mai mică în grija unor femei credincioase, împarte averea săracilor şi se retrage în Munţii Pispir. Vreme de 15 ani duce o viaţă de pustnic trăind în post şi rugăciune, locuind chiar o perioadă într-un mormânt din apropierea satului său. El reuşeşte să-şi învingă temerile şi ispitele trupeşti plecând apoi în deşertul Tabaidei, unde petrece în singurătate alţi 20 de ani, fiind considerat „Patriarhul călugărilor singuratici". În curând însă este asaltat de credincioşi care veneau la el pentru poveţe sau pentru a-i urma exemplul ascezei. El îşi creează astfel o ceată de ucenici care răspândea învăţăturile lui Hristos. În timpul prigoanei declanşate de Maximian împotriva creştinilor, el încearcă să-i întărească şi să-i sprijine pe credincioşi. De aceea pleacă împreună cu ucenicii săi la Alexandria pentru a-i încuraja pe cei care cădeau victimele persecuţiilor sau pentru a se jertfi el însuşi. Privit de oameni ca un adevărat părinte spiritual el este permanent înconjurat de mulţimi care îi răpesc complet liniştea necesară rugăciunii.

Considerându-şi misiunea încheiată se retrage pe un munte înalt, unde se hrănea cu roadele unei mici grădini pe care şi-o îngrijea singur. Periodic însă, cobora la chiliile ucenicilor săi, dându-le învăţătură duhovnicească şi uimindu-i pe toţi, chiar şi pe filozofi, cu harul şi înţelepciunea sa.

Mulţi împăraţi romani creştini au dorit apropierea de el, şi chiar Constantin cel Mare i-a trimis o serie de scrisori de caldă apreciere.

În anul 355, cu un an înainte de moartea sa, Sfântul îşi părăseşte din nou locul pustniciei sale, coborând pentru a doua oară în Alexandria. Aici reuşeşte să-i combată pe adepţii ereziei ariene şi apoi se reîntoarce în pustietatea devenită familiară unde se stinge din viaţă la 105 ani. Cojocul său este dăruit lui Atanasie, patriarhul Alexandriei, devenit la rândul său sfânt şi prăznuit de biserica ortodoxă la 18 ianuarie.

Sfântul Atanasie cel Mare a păstrat o parte din scrierile Sfântului Antonie pe care l-a admirat nespus în timpul vieţii pe care i-a descris-o cu amănunt.

Biserica creştină deţine o serie de opere ale Sfântului Antonie, în special epistole dictate ucenicilor săi.

A fost considerat unul dintre părinţii monahismului, învăţătorul drept şi înţelept al vieţii isihastre.

IRINA STOICA

Durere cu... noroc

Bill Miller este un tânăr de 20 de ani din Ţara Galilor. Locuia împreună cu părinţii săi, învăţători, şi îşi câştiga existenţa ca acordor de piane. Ar fi vrut să îmbrăţişeze meseria părinţilor dar, din păcate, pentru el era imposibil. La 12 ani avusese unul dintre acele accidente stupide pe care le au mii de copii, fără să pătească mare lucru. La el însă lucrurile nu s-au petrecut aşa. Căzuse dintr-un copac, se ridicase uşor şi nu dăduse nici o atenţie cucuielor. Peste câteva zile începuse să simtă dureri de cap, din ce în ce mai puternice. Alarmaţi, părinţii l-au dus la doctor dar, cu tot controlul atent, n-a fost depistată nici o afecţiune gravă. Durerile au încetat, dar băiatul a început să vadă din ce în ce mai prost. Din nou doctori, din nou controale, ochelari, tratamente complicate, dar în cele din urmă întunericul s-a instalat definitiv peste ochii băiatului, fără ca cineva să poată interveni în vreun fel. Băiatul îşi acceptase cu demnitate suferinţa încercând să înfrunte destinul vitreg.

La 20 de ani, tânărul îşi câştigase reputaţia de om care nu mai avea nici o încredere în doctori şi în minunile medicinii. Uneori era însă obligat să calce pragul celor pe care îi ura atât de mult. Aşa s-a întâmplat cu câteva luni în urmă, când înnebunit de durerile de dinţi, a trebuit să meargă la un specialist. Doctorul a constatat că dantura pacientului este un adevărat dezastru şi, pentru început a fost obligat să-i scoată măselele de minte. În urma extracţiilor, tânărul a început să distingă lumini şi apoi, zi după zi, vederea i-a revenit la normal. Nimeni nu-şi poate explica minunea, dar Bill urmează acum cursurile unei şcoli pedagogice pentru a-şi vedea realizat visul de a deveni învăţător. În plus, merge cu regularitate la dentist. *(I.S.)*

Nu goniţi ca nebunii!

Vulturii vă aşteaptă...

Austriecii au găsit un mod ingenios şi original de avertizare a şoferilor bolnavi de mania vitezei. Au instalat pe autostrăzi panouri mari pe care sunt redaţi patru vulturi hoitari, cunoscuţi şi de vulturi pleşuvi, deasupra acestora s-a scris „Salut turbaţilor (vitezomanilor), noi vă aşteptăm".

Vulturii pleşuvi sunt consumatori de cadavre, au un rol important în distrugerea şi îndepărtarea acestora din teren, sunt consideraţi ca ciocli, groparii leşurilor din natură.

Iniţiatorii acestui mod de avertizare afirmă că siluetele celor patru vulturi pleşuvi au asupra şoferilor o influenţă pozitivă mai mare decât a semnelor de circulaţie referitoare la limitarea vitezei.

Vulturii şi cele scrise, pe lângă amuzamentul şoferilor, le sugerează totuşi posibilitatea de implicare, prin vitezele mari, în accidente tragice. Vulturii pleşuvi au devenit astăzi o varietate pentru continentul european, dar imaginea lor a rămas, cum se vede, pe panourile de avertizare. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

CRIMĂ în numele banului

O poveste desprinsă parcă dintr-un jurnal de ora 5 al unor televiziuni de-ale noastre a zguduit la un moment dat America: o femeie, Sante Kimes, împreună cu fiul său, Kenneth, dement – dar total devotat ei – au ucis-o pe Irene Silverman, o bătrână de 82 de ani, extrem de bogată, în conacul acesteia din New York (care doar el valorează 7 milioane de dolari). Fiul a mărturisit că el a fost cel care a îngropat apoi corpul, undeva în interiorul unui şantier de construcţii din New Jersey, dar investigările nu au reuşit nici până acum să localizeze cadavrul. Cei doi criminali, mama (66 de ani) şi fiul (46 de ani) au fost condamnaţi fiecare la câte 125 de ani, dar lucrurile nu par a se opri aici. Pentru că ei sunt bănuiţi şi de alte crime, printre care uciderea unui prosper om de afaceri.

Vedeta (Maureen Stampleton) în realitate şi în rolul de ucigaşă

Kenneth – fiul criminalei

Emoţia produsă de această crimă a determinat unul din cele mai cunoscute canale TV din Statele Unite, CBS, să realizeze un film TV pornind de la cele întâmplate. În rolul victimei a fost invitată să joace o cunoscută actriţă, astăzi în vârstă, Maureen Stampleton, iar în rolul ucigaşei, superstarul unui popular show TV, numit chiar cu numele ei: Mary Tyler Moore Show. Laureată a Premiului Emmy (Oscarul pentru televiziune), Mary Tyler Moore s-a documentat extrem de serios pentru acest rol şi s-a supus unei cure de... îngrăşare. Ea a vizitat una din închisorile newyorkeze în care a ajuns Sante Kimes şi s-a pus la punct cu toate detaliile unei personalităţi capabile de răul suprem fără să clipească. Performanţa sa, după părerea şi a specialiştilor, şi a publicului, este cu totul remarcabilă. În aşa măsură încât ea însăşi se gândeşte

Sante Kimes – ucigasa

Irene Silverman – victima

să nu mai revină pe platourilre televiziunii decât pentru... un nou rol. „Multe staruri s-au prezentat la audiţie pentru rol, dar Mary a câştigat fără nici o problemă", cum spune unul din producătorii CBS. Iar avocatul lui Sante a anunţat că până şi clienta sa va privi filmul – din închisoare, bine înţeles – şi că tot ea este foarte bucuroasă că o celebritate ca Mary Tyler Moore o interpretează pe ecran... *(M.D.)*

SĂRBĂTOAREA HOŢILOR

În a treia duminică din ianuarie se celebrează la Hoaxville (SUA) „Ziua hoţilor", sărbătoare anuală înfiinţată în acea localitate în anul 1919. Comunitatea de aproape o mie de suflete, izolată pe coamele Munţilor Stâncoşi, petrece cu whisky şi berbecuţi la grătar şi aniversează ziua când s-a furat ultima oară în comuna lor. Pare incredibil, şi totuşi cronicile arată că la 24 ianuarie 1918 s-a produs acolo ultimul furtişag. De atunci, în odaia cu gratii din micul local amenajat pentru şerif n-au mai poposit decât alte genuri de infractori: scandalagii, trişori şi, cel mai des, turmentaţii care alungaţi din cârciumi n-au mai vrut să se-ntoarcă în toiul nopţii alături de consoarte.

Oamenii de mândresc cu acest lucru care demonstrează că există şi pădure fără uscături. Sărbătoarea mai poartă şi numele ultimului şterpelitor, Fredy Jones. Legenda adevărată, povestesc bătrânii, spune că Fredy era un om de treabă, muncitor la distilăria de whisky din Hoaxville. În ziua de salariu, toţi bărbaţii se întâlneau la cele două cârciumi disponibile şi-şi „dregeau glasul" până spre ziuă. Jucau biliard sau poker în timp ce ascultau melodiile desuete ale pianului mecanic şi vocile piţigăiate ale cântăreţelor angajate cu acea ocazie. Pe la miezul nopţii, Fredy se cam afumase şi cum rămăsese lefter, s-a ridicat de la masa de joc şi a luat din cuier o haină de iarnă care semăna cu a lui. Ajuns acasă, omul s-a culcat

pe o canapea uitând să se mai dezbrace. A doua zi era duminică. S-a trezit spre miezul zilei şi atunci şi-a dat seama că nu-i paltonul său. Căutând prin buzunare, a găsit o cutiuţă de catifea care ascundea un inel de aur. A cui să fie?

În acelaşi timp, în familia Jefferson se desfăşura o dramă. Jim Jefferson trebuia să se logodească şi nu-şi găsea inelul împricinat. El plecase din cârciumă în zori şi nu-şi mai găsise paltonul. Mary îl aştepta îmbujorată, dar iminentul logodnic nu mai sosea. Lucrurile s-au lămurit abia după-amiază, când Fredy s-a întors la local şi a anunţat că şi-a confundat paltonul şi a găsit un inel... Când Jim a aflat, era deja seară.

Şi-a recuperat podoaba şi logodna s-a desfăşurat în cele din urmă. Numai că şeriful, cunoscând toată povestea, a aplicat legea din Hoaxville: dacă un obiect „înstrăinat" nu e returnat în 12 ore, se consideră furt. Fredy a fost „priponit" la arest pentru o săptămână. El a fost ultimul om pedepsit astfel, în ciudata localitate montană americană.

Cum de oamenii de acolo nu au „uscături"? Se spune că disciplina fusese instaurată datorită faptului că acolo se practica fără restricţii linşajul. Oamenii nu mai aşteptau să vină un judecător de la zeci de kilometri distanţă, din cel mai apropiat oraş. Frica e cel mai bun paznic, spune o zicală. În fotografie se observă cum este păzită mica distilărie din Hoaxville. Portarul, angajat mai mult de formă, îşi permite să tragă aghioase atunci când lucrul este oprit, inclusiv noaptea. *(P.I.)*

O lume nebună

2002 – câteva dintre cele mai insolite întâmplări

Germania

■ Poliţia din Glueckstadt (nordul ţării) s-a făcut de râsul lumii după ce, cu ajutorul radarului instalat într-un cartier în care viteza maximă permisă era de 30 km pe oră, a identificat un şofer „periculos de grăbit"; era vorba de fapt de un raţoi care zbura la câţiva centimetri de sol, cu o viteză de 39 km pe oră. Bătăile lui „frenetice" de aripi puseseră pe jar poliţia din oraş.

Japonia

■ O femeie din Japonia a fost oripilată când în timp ce mânca din orezul pregătit, cumpărat de la un magazin, a simţit în gură „ceva" cu o consistenţă ciudată. Avea să constate că în orez se afla un deget de om. Societatea care pregătise mâncarea a fost nevoită să recunoască public că fragmentul de corp uman aparţinuse unui angajat care fusese victima unui accident: robotul de bucătărie îi secţionase degetul.

Suedia

■ În timpul alegerilor, o femeie-candidat, reprezentând partidul creştin-democrat, a susţinut relansarea natalităţii prin difuzarea la televizor, la sfârşit de săptămână, de filme pornografice. „Oamenii vor avea astfel mai mult chef să facă dragoste", a spus Teres Kirpikli, mamă a trei copii.

Tunisia

■ Un muncitor constructor angajat să facă unele lucrări la o parfumerie a profitat de absenţa patronilor pentru a bea – în loc de alcool – conţinutul sticluţelor cu parfum. După ce aromele i s-au urcat la cap, a început să stropească pereţii buticului cu licorile parfumate.

Israel

■ Un om de afaceri evreu în vârstă de 48 de ani, care se afla cu treburi profesionale în Eilat (localitate din sudul ţării) s-a gândit să îmbine utilul cu plăcutul, aşa că a făcut apel la un serviciu de femei de companie pentru a petrece o noapte de vis. Când „fata" s-a prezentat, stupoarea a fost peste măsura puterii lui de suportabilitate, fapt ce i-a provocat o criză cardiacă. Prostituata era chiar fiica lui. *(A.P.)*

Care e numărul maxim de soţii?

Egipteanul Saied Ragab al-Sawirki, proprietar al unor lanţuri de magazine de îmbrăcăminte şi aparatură electrocasnică, a fost condamnat la şapte ani de închisoare şi muncă silnică, pentru încălcarea legii privind numărul maxim de... soţii. Potrivit Coranului, un bărbat poate avea doar patru soţii în acelaşi timp, pe care trebuie să le trateze în mod egal. Totuşi, împotriva literei legii, bărbatul era căsătorit cu cinci femei, iar pe parcursul vieţii avusese nu mai puţin de 19 consoarte. Una dintre soţiile lui a fost de asemenea condamnată la trei ani de închisoare pentru că s-a căsătorit cu Sawirki a patra oară, după ce divorţase de el de trei ori, fapt ilegal în Egipt. Legea îi permitea ca, după trei divorţuri, să se căsătorească, dar cu alt bărbat.

În ciuda faptului că legea egipteană recunoaşte dreptul bărbatului de a avea patru soţii în acelaşi timp, poligamia nu este foarte răspândită în această ţară. *(A.P.)*

Săptămâna 17-23 IANUARIE

1

VINERI 7.30 Bună dimineaţa, România! **11.50** Desene animate **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Conferinţă de presă **16.00** Convieţuiri **17.05** Serial: „Amy" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „În apărarea ei" (Canda, 1998). Cu: Michael Dudikoff **22.00** Serial: „Criminaliştii" **23.30** Film: „Wyatt Earp" (SUA, 1993). Cu: Kurt Russell, Val Kilmer.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Aventuri cu Lilipufi **11.00** Debut 50 Plus **13.15** Istorie polemică **14.20** Mulţumesc! **16.00** Poveste fără sfârşit **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Viaţă dublă" (SUA, 2000). Cu: Demi Moore 22.00 **Serial: „Pasadena"** 23.15 **Film: „Crimă şi pedeapsă" (SUA, 1998)** 1.00 **Marele Jazz.**

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **10.00** Tip-top, minitop **11.00** Viaţa satului **12.00** Tezaur folcloric **13.00** Ultima ediţie **14.20** Siesta... şi fiesta **17.15** Bravo, bravissimo! **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Omul din Lună" (coprod., 1999). Cu: Jim Carrey **23.15** Taverna **1.00** Crime în cetatea filmului.

LUNI 7.30 Bună dimineaţa, România! **10.30** Siesta... şi fiesta (r) **14.30** Spectacolul lumii (r) **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Sănătate pentru toţi! **18.05** Serial: „Dragoste şi răzbunare" **19.00** Jurnal **20.00** Iartă-mă! **21.00** Serial: „Om bogat, om sărac" **22.00** Calea de mijloc **23.30** Profesioniştii **0.30** Film: „Haos" (SUA, 1999).

MARŢI 7.30 Bună dimineaţa, România! **11.00** Iartă-mă! (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.05** Serial: „Amy" **18.05** Serial: „Dragoste şi răzbunare" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Condamnaţi la dragoste" (coprod., 2000). Cu: Juliette Binoche, Emil Kusturica **22.10** Seara bună! **23.30** Cu ochii'n 4 **0.30** Film: „Panică la Hollywood" (SUA, 2000). Cu: Melanie Griffith **3.00** Serial: „Viaţa la răscruce".

MIERCURI 7.30 Bună dimineaţa, România! **11.00** Profesioniştii (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.05** Serial: „Amy" **18.05** Serial: „Dragoste şi răzbunare" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Est-Vest" (coprod., 1999). Cu: Catherine Deneuve **22.15** Patinaj artistic **0.30** Film: „Justiţie mafiotă" (SUA, 1991) **3.00** Serial: „Viaţa la răscruce".

JOI 7.30 Bună dimineaţa, România! **11.00** Tezaur folcloric (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Eveniment **16.00** Convieţuiri **16.30** Panorama **17.05** Serial: „Amy" **18.05** Serial: „Dragoste şi răzbunare" **19.00** Jurnal **20.00** Tratatul de la Elysée **21.00** Germania în imagini: Bonn **22.30** Patinaj artistic **23.40** Interes general: Ora de adevăr **0.30** Film: „Asasini de ocazie" (Italia, 2000) **3.00** Serial: „Viaţa la răscruce".

MELANIE GRIFFITH
ROMÂNIA 1, marţi, 0.30

acasa

VINERI 6.00–13.20 Reluări **13.45** Serial: „Seducţie" **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Miresele din Copacabana".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" **9.30** Serial: „Prima dragoste" **11.15** Serial: „Amor latino" **14.00** Club 700 **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Serial: „Iubire fără de păcat" **18.00** Serial: „Arabela" **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Singură şi disponibilă" **23.00** Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 8.45 Serial: „Zorro" **9.45** Serial: „Prima dragoste" **11.15** Serial: „Amor latino" **12.00** Serial: „Singură şi disponibilă" **13.15** Serial: Eco Moda" **15.45** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Dana de pică **18.00** Serial: „Arabela" **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Singură şi disponibilă" **23.00** Serial: „Regina".

LUNI 6.00–13.15 Reluări **13.45** Serial: „Seducţie" **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00–13.20 Reluări **13.45** Serial: „Seducţie" **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00–13.20 Reluări **13.45** Serial: „Seducţie" **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00–13.20 Reluări **13.45** Serial: „Seducţie" **15.30** Serial: „Taina din adâncuri" **16.30** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Îngeraşii" **18.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

CATHERINE DENEUVE

VAL KILMER

UMA THURMAN

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **15.00** Serial: „Prietenii tăi" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Vrăjitoarele din Eastwick" (SUA, 1987). Cu: Jack Nicholson, Michelle Pfeiffer, Susan Sarandon **22.15** Film: „Justiţiarul întunericului" (SUA, 1990) **0.00** Serial: „Viaţa la Casa Albă".

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Serial: „Scorpionul negru" **11.15** Promotor **12.00** Documentar **13.00** Serial: „Maggie" (ep.1) **13.30** Serial: „Susan" **14.00** Film: „Zile fierbinţi" (România, 1976). Cu: Mircea Albulescu, Marga Barbu **16.00** Film: „Cărările destinului" (SUA, 1997) **18.00** Serial: „Smallville" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Specialistul" (SUA, 1994). Cu: Sylvester Stallone, Sharon Stone **22.00** Film: „Banii altor oameni" (SUA, 1991). Cu: Danny DeVito, Gregory Peck **0.00** Serial: „Viaţa la Casa Albă".

DUMINICĂ 7.45 Desene animate **9.00** Serial: „Rebelii şi tocilarii" **10.00** Serial: „Scorpionul negru" **11.00** Parte de carte **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Maggie" **13.30** Serial: „Susan" **14.00** Bucătăria lui Radu **14.45** Serial: „Misterele Planetei Albastre" **15.45** Film: „Haiducii lui Şaptecai" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu **17.30** ProTv Magazin **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Reţeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock **22.15** Film: „Mad Max III" (Australia, 1985) **0.15** Serial: „Viaţa la Casa Albă".

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Uriaşul meu" (SUA, 1998). Cu: Billy Crystal **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Serial: „Alias" **0.30** Serial: „Asta-i televiziunea" **1.30** Film: „Vieţi paralele" (SUA, 1994). Cu: James Belushi, Liza Minnelli.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **15.00** Serial: „Prietenii tăi" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Eclipsă totală" (SUA, 1993). Regie: Anthony Hickox **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Serial: „Arma dreptăţii" **0.30** Serial: „Asta-i televiziunea" **1.30** Film: „Pasiunea înşelătoare" (SUA, 1992).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **15.00** Serial: „Prietenii tăi" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Război la înălţime" (SUA, 2002) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.15** Film: „Trecut întunecat" (SUA, 1995).

JOI 8.00 Ştirile ProTv **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **15.00** Serial: „Prietenii tăi" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo Show **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Trenul terorii" (SUA, 2001) **23.45** Marcă înregistrată **0.30** Film: „Androidul" (SUA, 1998).

prima

VINERI 8.00 Zid **14.30** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Ambianţa **16.00** Serial: „Nemuritorul" **17.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Largo Winch" **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Martor din umbră" (SUA, 1999) **22.30** Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **11.00** Sport Magazin **14.30** Serial: „ED" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Mutant X" **20.00** Film: „Înfruntarea" (SUA, 1997). Cu: Anthony Hopkins, Alec Baldwin **22.00** Serial: „24 de ore" **23.00** Film: „Să ne iubim!" (SUA, 1960). Cu: Marilyn Monroe, Yves Montand **0.45** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **7.30** Desene animate **10.00** Top 10 – top muzical **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambianţa **16.00** Film: „Misterele Bucureştilor" (România, 1983) **18.00** Focus **19.00** Film: „Focul ucigaş" (partea a III-a) **20.00** Film: „Verdict sub ameninţare" (SUA, 1994). Cu: Armand Assante **22.00** Film: „Cei mai buni dintre cei buni 3" (SUA, 1995).

LUNI 8.00 Zid **14.30** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În familie" **16.00** Serial: „Nemuritorul" (r) **17.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Largo Winch" **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Zeul cartoforilor 2" (Hong Kong, 1994) **22.30** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid **14.30** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În familie" **16.00** Serial: „Nemuritorul" **17.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Largo Winch" **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Cursuri de vară" (SUA, 1987) **22.30** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid **14.30** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În familie" **16.00** Serial: „Nemuritorul" **17.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Largo Winch" **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Cârcotaşii în Europa **22.00** Poliţia în acţiune **22.30** Focus Plus.

JOI 8.00 Zid **14.30** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În familie" **16.00** Serial: „Nemuritorul" **17.00** Serial: „Vânătoarea comorilor" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Largo Winch" **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Nate şi Hayes" (coprod., 1983). Cu: Tommy Lee Jones **22.30** Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.00 Poesis **8.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **11.20** Serial: „Samuraiul" **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **17.00** Serial: „Zona crepusculară" **19.00** Documentar **20.05** Serial: „Poliţist în Brooklyn" **21.10** D'ale lu'Mitică **22.15** Film: „Pulp Fiction" (SUA, 1994). Cu: John Travolta, Uma Thurman **1.00** Film: „Vampirella" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării **10.35** Desene animate **11.00** Lumea lui Chit-Chit **11.50** Arca lui Noe **12.30** Documentar **13.15** Planeta singuratică **14.10** Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a II-a) **16.00** Atlas **16.35** Serial: „Bonanza" **18.10** Serial: „Tabăra din Alpi" **18.45** Serial: „În înaltul cerului" **20.10** Serial: „În faţa instanţei" **21.05** Film: „Un strigăt disperat" (partea a III-a).

DUMINICĂ 8.40 Tradiţii **9.10** Croinici votive **9.40** Ferma **10.40** Desene animate **11.05** Prietenii lui Piticot **11.50** Serial: „Mărul lui Newton" **13.30** Medalion: Ileana Sfetcu **14.00** Documentar **15.00** Club Art **16.35** Florea din Grădină **18.10** Serial: „Tabăra din Alpi" **18.45** Serial: „În înaltul cerului" **19.30** Serial: „Stevens contra Stevens" **20.05** Serial: „În faţa instanţei" **21.10** Film: „Bebert şi omnibuzul" (Franţa, 1963) **23.50** Film: „Flori sălbatice" (SUA, 1999). Cu: Eric Roberts.

LUNI 7.00 Poesis **10.10** Primul pas **11.20** Serial: „Samuraiul" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Eco **17.00** Serial: „Zona crepusculară" **17.35** Răscruci **19.00** Documentar **20.05** Serial: „Poliţist în Brooklyn" **21.10** Serial: „Locuinţă pentru doi" **23.00** Teatru: „Pilafuri şi parfum de măgar" **0.30** Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate **11.20** Serial: „Samuraiul" (ultimul ep.) **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Documentar **17.00** Volei: Unic Piatra Neamţ – Panellinios (Grecia) **18.45** Aleea cu ghimpi **19.30** Documentar **20.05** Serial: „Poliţist în Brooklyn" **21.10** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.45** Film: „Buzduganul cu trei peceţi" (România, 1977, partea I) **23.20** Remix – Integrala „Roşu şi Negru".

MIERCURI 7.05 Desene animate **8.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **11.20** Serial: „Casa visurilor" (ep.1) **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Documentar **17.00** Serial: „Zona crepusculară" **19.00** Documentar **20.05** Serial: „Poliţist în Broklyn" **21.10** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.45** Film: „Operaţiunea Kebab" (Italia) **23.25** Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate **8.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **11.20** Serial: „Casa visurilor" **13.45** Desene animate **16.30** Documentar **17.00** Serial: „Zona crepusculară" **17.35** Puls 2003 **19.00** Documentar **20.05** Serial: „Poliţist în Brooklyn" **21.10** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.45** Film: „Nero Wolfe, detectiv – Musafirul nepoftit" (SUA, 2001). Cu: Timothy Hutton **23.20** Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator **10.00** Serial (r) **11.00** Serial: „Milagros" **12.00** Film: „Vorbe de alint" (SUA, 1983) **14.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Pumnul de fier" (SUA, 1988). Cu: Sylvester Stallone, Robert Loggia **22.00** Film: „Mesagerul morţii" (SUA, 1988). Cu: Charles Bronson **0.00** Film: „Despărţirea" (SUA, 1998). Cu: Bridget Fonda.

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins **10.00** Casa de piatră **11.00** Film: „Paradisul din Hawaii" (SUA, 1966). Cu: Elvis Presley **12.30** Serial: „Bob" **13.00** Serial: „Pretender" **14.00** Serial: „Cu capu-n nori" **14.30** Film: „Toate pânzele sus" – Secretul epavei" (România, 1976) **16.00** Serial: „Cei şapte magnifici" **17.00** Film: „Grease" (SUA, 1978). Cu: John Travolta, Olivia Newton-John **19.00** Observator **20.00** Film: „Chemarea străbunilor" (SUA, 1992). Cu: Val Kilmer **22.00** Film: „Viaţă periculoasă" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 8.30 Film (r) **10.00** Desene animate **12.00** Documentar **13.00** Serial: „Bob" **13.30** Serial: „Pretender" **14.30** Serial: „Aventuri extreme" **15.30** Film: „Un pod prea îndepărtat" (coprod., 1977). Cu: James Caan, Michael Caine, Sean Connery **19.00** Observator **20.00** Film: „Anunţ periculos" (SUA, 1992). Cu: Bridget Donda **22.00** Serial: „Stargate: SG1" **23.00** Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975) **1.00** Film: „Cei şapte gladiatori" (coprod., 1984).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Milagros" **14.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Oraşul groazei" (SUA, 1999) **21.45** Divertisment: Râsoteca **23.15** Serial: „MacGyver" **3.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.00** Film: „Grace Quingley" (SUA, 1984). Cu: Katharine Hepburn, Nick Nolte **14.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Sudden Terror: The Hijacking of Buss No.17" (SUA, 1996) **21.45** Divertisment: Râsoteca **23.15** Serial: „MacGyver" **0.15** Serial: „Dilemele vârstei" (ultimul ep.).

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **14.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Tunetul negru" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff **21.45** Divertisment: Râsoteca **23.15** Serial: „MacGyver".

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.00** Film: „Sabrina" (SUA, 1954). Cu: Audrey Hepburn **14.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Vanishing Point" (SUA, 1997) **21.45** Divertisment: Râsoteca **23.15** Serial: „MacGyver".

AUDREY HEPBURN
ANTENA 1, joi, 12.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

TELE 7

VINERI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **10.30** Chestiunea zilei **12.00** Documentar **13.00** Videoclipuri **17.00** Documentar **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **20.50** Chestiunea zilei **21.00** Alo, Florin!

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial pentru copii **10.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **12.00** Serial (r) **16.00** Ocolul pământului cu farfuria plină **18.00** Viaţa în roz **18.30** Cutia muzicală **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Răul din adâncuri" (SUA, 1987) **21.00** Serial: „Agent 22 – Nebunul" **22.30** Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Serial pentru copii **10.30** Vertical **12.10** Cântăreţii străzii **12.40** Secretele succesului **13.30** Documentar **14.00** Chestiunea zilei (retrospectivă) **15.00** Cântece populare **18.00** Documentar **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Termen-limită" (coprod., 1987) **21.45** Serial: „Hollywood" **22.10** Loto-Pariu Trio.

LUNI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!

MARŢI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!

MIERCURI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Chestiunea zilei **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin!

JOI 8.05 Serial pentru copii **9.30** Videoclipuri **11.00** Documentar **13.00** Videoclipuri **17.00** Documentar **18.00** Cântăreţii străzii **18.30** Secretele succesului **19.20** Şapte ştiri **20.00** Serial: „Sifonarul îndrăgostit" **21.00** Alo, Florin! **23.45** Loto – Pariul Trio.

OLIVIA NEWTON-JOHN

ARMAND ASSANTE

LIZA MINNELLI

MICHAEL DUDIKOFF

James Bond

arbitrul eleganţei

De la sobrietatea lui Sean Connery până la stilul sport-elegant al lui Pierce Brosnan, trecându-se şi prin etapa semi-extravagantă specifică lui Roger Moore, James Bond este fără îndoială personajul care de 40 de ani încoace se identifică cu un arbitru al eleganţei masculine. Lindy Hemming, costumierul şef al Agentului 007 de la *Goldeneye* încoace, povestea că la început, spionul „avea dreptul" la costume nu neapărat impecabile, dar care în mod obligatoriu să atragă atenţia, în timp ce în zilele noastre, aproape că se merge pe ideea ca unele din hainele purtate de acest personaj să mai fie văzute la nimeni altcineva. Ce firme de prestigiu se află în spatele rafinamentului 100% britanic? Majoritatea costumelor şi a cămăşilor sunt semnate de Brioni şi asta în ciuda faptului că... agentul rămâne un adept convins al mărcii Turnbull & Asser. În privinţa accesoriilor, James Bond este, de asemenea, un privilegiat, afişând tot ce este „în top" – un ceas Seamaster Chronometre Driver Profesional Omega care îi serveşte în acţiunile sale curajoase şi ca detonator sau spărgător de gheaţă; un telefon mobil Ericson T68, care îl ajută să expedieze rapid fotografii sau să-şi pună ordine în afaceri, exact ca un computer. Dar, imaginea „pe picior mare" nu ar fi completă fără acel Aston Martin, o bijuterie a şoselelor.

Parada modei

Standardului, pe care James Bond îl promovează, i se răspunde pe măsură. Aşa se

face că la avanpremiera londoneză a filmului *Die Another Day* invitaţii au fost de rang mare. Însăşi regina Elisabeta a ţinut să fie prezentă, să dea mâna cu Agentul şi să-l felicite pentru eroismul şi ingeniozitatea sa. Cele două James Bond Girls s-au etalat la rândul lor ca nişte regine ale frumuseţii şi eleganţei – Halle Berry purtând o creaţie semnată de Oscar de la Renta iar Rosamund Pike, fidelă imaginii ei de blondă glacială, a îmbrăcat o rochie-furou argintie, lipită de trup. Soţia agentului nu a fost nici ea mai prejos – în „formă", adică puţin plinuţă, dar elegantă şi foarte sigură că nu are nevoie de o talie de viespe pentru a-l seduce pe mult-râvnitul James Bond.

Undă verde blănurilor naturale

După cum ştim, în ultimii ani cele mai în vogă actriţe şi top-modele s-au înscris într-o campanie furibundă împotriva folosirii blănurilor naturale pentru confecţionarea hainelor. Stiliştii aproape că s-au văzut nevoiţi să-şi tempereze pentru o vreme extravaganţele şi să găsească „înlocuitori" ale materiei prime de provenienţă animală. Dar noul James Bond pare să fi avut curajul de a rupe barierele ultimului deceniu şi de a da din nou undă verde creaţiilor vestimentare din blană naturală. Pentru aniversarea de 40 de ani a faimosului Agent 007, stilistul Fendi (cel care a îmbrăcat-o pe Gwyneth Paltrow în *Familia Tenenbaum*) a realizat 30 de mantouri folosind blănuri preţioase de iepure, vulpe, vizon şi zebelină. Colecţia a fost gata cu mult timp înainte de lansarea filmului *Die Another Die*, dar autorul ei a ţinut-o în mare taină, refuzând să le-o prezinte până şi celor două fete James Bond – Halle Berry şi Rosamund Pike. Surpriza trebuia să fie maximă la ceremonia de lansare a filmului (22 noiembrie 2002), ceea ce s-a şi întâmplat.

Al 20-lea James Bond

Die Another Day *este considerat cel de-al 20-lea episod oficial al seriei care a făcut din James Bond o mare vedetă de cinema, inspirat de eroul romancierului Ian Fleming. De menţionat este faptul că* „Niciodată să nu spui niciodată" *(1983), nefiind produs de familia Broccoli care deţine drepturile de autor, nu a fost inclus în seria oficială. După Sean Connery şi Roger Moore, Pierce Brosnan este cel de-al treilea actor care îl întruchipează pe James Bond; este la cel de-al patrulea film al său din această serie.*

Agentul 007, scos parţial din joc

Povestea din *Die Another Day* este oarecum atipică pentru că, în timpul unei operaţiuni secrete în Coreea de Nord, Agentul 007 este scos din joc, fiind capturat şi aruncat într-o închisoare militară. Un timp, este transformat dintr-un om de acţiune într-o pasăre în colivie care speră să-şi recapete libertatea şi să reintre în scena înfruntărilor periculoase. Dar abia după câteva luni, în urma unui schimb de prizonieri, i se împlineşte visul, numai că fostul agent este investit doar cu simplul rang de observator. Privilegiile de altădată îi sunt luate, nu însă şi „efectele" indispensabile în aventurile la care ia parte.

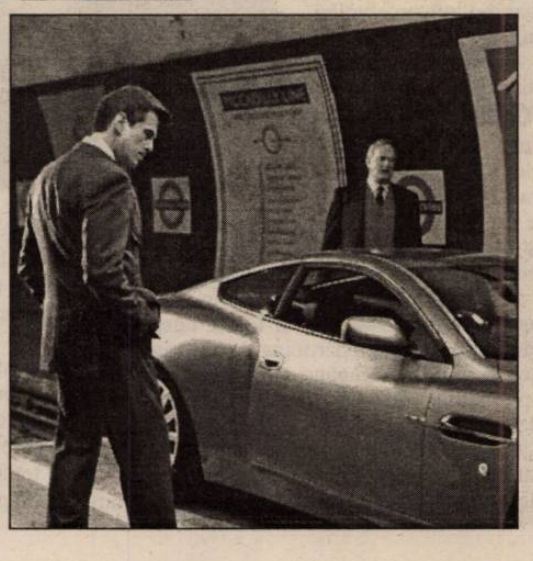

◆ ***Madonna cântă pentru James Bond.*** Tema muzicală a filmului, intitulată deopotrivă *Die Another Day* este compusă şi interpretată de Madonna, căreia producătorul i-a acordat şi o scurtă apariţie pe ecran, în rolul unui profesor de scrimă.

◆ ***Halle Berry, între vis şi realitate.*** James Bond Girl – nr.1 din film declara că a acceptat să joace pentru că, la fel ca milioane de oameni de pe întreaga planetă, şi

ea este un fan al acestei serii, în special al ultimelor episoade. „Când eram foarte tânără, unele dintre intrigi mi se păreau foarte complicate. Îmi plăcea însă să descopăr trucurile pe care personajele le foloseau pentru a ieşi din situaţii limită, felul cum erau îmbrăcaţi, locurile unde se petreceau aventurile, fiind mai puţin interesată de meandrele poveştii. Îmi plac mai mult ultimele filme din serie, poate pentru că m-am maturizat sau poate pentru că... Pierce Brosnan mi se pare un Bond de vis."

◆ ***Pierce Brosnan, 100% Bond.*** Întrebat care este cea mai frumoasă amintire din timpul filmărilor la *Die Another Day*, actorul a răspuns: „Halle Berry. Să lucrezi cu ea e super!"

◆ ***Producătorii au ştiut ce vor.*** Alegerea lui Lee Tamahori ca regizor al filmului a fost un fapt îndelung cugetat de producătorii Michael G. Wilson şi Barbara Broccoli. „Obiectivul nostru a fost să găsim un

regizor capabil să lase în urmă tot ceea ce această vastă industrie a făcut până acum şi să răspundă aşteptărilor actuale ale publicului. Ne trebuia cineva care să ştie să construiască o poveste nouă, care să surprindă spectatorul cu ceva la care în nici un caz nu se aştepta. Or, Lee Tamahori este extrem de dinamic şi dotat cu un simţ vizual deosebit de ascuţit."

◆ ***James Bond l-a învins chiar şi pe Harry Potter.*** În primele trei zile de la lansare, cel de-al 20-lea James Bond a spulberat totul din calea sa, chiar şi pe simpaticul Harry Potter din camera secretelor. În timp ce micul vrăjitor înregistrase încasări de 42,4 milioane de dolari, Agentul 007 împuşca dintr-un foc 47 milioane de dolari, depăşindu-şi propriul record – precedentul James Bond (Lumea e prea mică) încasase în primele trei zile 35,5 milioane de dolari. Astfel, pronosticurile celor care îl consideraseră pe Harry Potter un rege de durată au fost răsturnate iar copilul-magician s-a trezit detronat de invincibilul James Bond.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

VINDECAREA ştiinţă şi credinţă

- *Bioenergia - testată ştiinţific*
- *„Miracolul palmelor" constituie un fenomen cât se poate de normal!*
- *Religia şi ştiinţa, două domenii ce se apropie tot mai mult*
- *Tumorile sunt generate de „amnezia" celulelor corpului fizic*

Omul are nevoie să vadă, ca să creadă. Ştiinţele vin în întâmpinarea acestui mod de raportare la lumea înconjurătoare, căutând şi deseori oferindu-i dovezi adresate strict celor cinci simţuri. În cazul terapiilor care utilizează preponderent acţiunea asupra câmpului energetic, lucrurile stau cu totul altfel şi destul de frecvent însuşi terapeutul este pus în dificultate, dacă trebuie să explice exact ce fenomene se petrec şi cu ce efecte, în corpul pacientului, în urma tratamentului prin bioenergie, de exemplu. Aici apare, firesc, scepticismul şi din păcate, ca o consecinţă directă, exploatarea opusului lui – credulitatea – de către falşi vindecători sau de către persoane ce posedă calităţi extrasenzoriale, însă le folosesc în sens negativ.

Tendinţa actuală a ştiinţelor este de a se apropia de religie şi de fenomenele non-ştiinţifice, dacă le putem numi astfel. În domeniul terapiilor, unii cercetători sunt interesaţi de multă vreme de aşa-numitele „mâini vindecătoare". Într-un

articol anterior, remarcam că o echipă de cercetători americani din Tennessee au explicat astfel „miracolul": palmele aşezate pe corpul pacientului determină producerea în cantităţi mari a imunoglobulinei de tip A, care este secretată de organism pentru a distruge microbii, virusii şi bacteriile. Prin metoda respectivă, şansele de însănătoşire urcă la 60%, iar acolo unde există durere, aceasta dispare în proporţie de 55%. Nu în ultimul rând, oamenii de ştiinţă menţionează şi încrederea pacientului în procedeul amintit, astfel nefiind inhibată producerea substanţei respective.

Cel mai frecvent, medicii şi cercetătorii în domeniu resping totuşi necondiţionat asemenea practici. Astfel se întâmplă şi în cazul bolilor tumorale, când acţiunea bioenergeticianului este incriminată ca fiind o cale de activare şi de dezvoltare a celulei canceroase. Reproducem mai jos replica succintă a unui asemenea terapeut cu numeroase vindecări remarcabile şi de necontestat, la activ; urmează ca raţiunea umană să-şi spună, probabil, cuvântul.

„Celula umană se organizează şi lucrează numai cu informaţie divină. Când între om şi Divinitate comunicarea se întrerupe, celula nu mai ştie să se organizeze şi atunci apar tumorile. Din momentul când bolnavul urmează diverse căi de vindecare complementare – în acelaşi timp rugându-se foarte mult, recunoscând şi regretând greşelile făcute –, comunicarea se restabileşte, celula primeşte informaţia necesară şi, treptat, boala dispare."

Remediu contra ameţelilor

Inepuizabilele resurse naturale de sănătate îmbină deseori utilul cu plăcutul, dacă se poate vorbi în asemenea termeni, când ne referim la diverse patologii.O dovadă în plus ne-a oferit-o prof. Eleonora Zamşa, prezentându-ne un remediu simplu împotriva ameţelilor, preparat uşor de obţinut în casă, exclusiv natural, care nu numai că nu are contraindicaţii, ci şi atrage prin calităţile sale... culinare. Este vorba despre o tinctură de portocale, pregătită conform indicaţiilor de mai jos.

Coaja unei portocale mari şi foarte sănătoase, tăiată în cubuleţe mici, se pune la macerat în alcool de 25º-30º. Se ţine timp de 6 zile, agitându-se zilnic, după care se strecoară. Neîndulcită, tinctura obţinută poate fi considerată un foarte plăcut aperitiv, dar constituie şi un remediu sigur împotriva ameţelilor. Eficienţa ei sporeşte, dacă se îndulceşte cu miere şi se consumă între mese. (În ambele cazuri, se păstrează la rece).

În cazul persoanelor care au ameţeli, este sufucient ca acestea să consume câteva înghiţituri de trei ori pe zi, efectul făcându-se simţit chiar din prima zi, oricât de puternice ar fi ameţelile. În plus, coaja de portocale uscată poate fi şi un bun potenţator şi aromatizant pentru ceaiurile lipsite de aromă, cum este cazul celui de măceşe, excelent vitaminizant, foarte util şi necesar mai ales în sezonul rece, comparabil fiind cu ceaiul de cătină albă.

Ipostaze ale deochiului

Ochiul – această „poartă" a individului către cunoaştere – constituie şi locul de trecere al unor energii subtile, nu întotdeauna pozitive. Dacă zicem că ne încântă sufletul privirea unor imagini frumoase, plăcute (lumină, forme, culori, întâmplări etc.), există şi reversul stării respective, când prin mijlocirea ochilor primim informaţii nocive (întuneric, imagini violente, mesaje vizuale subliminale, alternanţe foarte rapide de flash-uri colorate sau nu etc.). Fluxul energetic dirijat prin ochi are sau poate avea o forţă nebănuit de mare. Unul dintre efectele percutante ale propagării ei îl reprezintă *deochiul.* Cunoscut de mii de ani, acesta a fost şi este considerat fie boală, fie magie, fie autosugestie, mai puţin ceea ce înseamnă, de fapt: influenţa bioenergetică negativă, care apare drept urmare a privirilor invidioase sau răutăcioase din partea cuiva şi care duce la disfuncţii, la distrugerea câmpului energetic şi la formarea „găurilor" în biocâmpul individului – după cum ne arată cunoscutul bioenergoterapeut Volodea CIORICI.

SIMPTOMELE DEOCHIULUI sunt: dureri de cap, vârsături, aprinderea la faţă, hemoragii nazale, căscat, ochii roşii duşi în fundul capului, anorexie, slăbiciuni, depresii ş.a.m.d. Nimeni nu poate nega faptul că, atunci când ne aflăm în compania anumitor persoane, ne putem simţi foarte bine, ca la contactul cu alţi oameni să ne simţim rău, epuizaţi energetic. De aici, şi expresii vechi, precum „a avea ochiul dracului", „a avea ochi răi", „a fi deocheat" etc. Asemenea forme de energii negative au consecinţe grave din mai multe motive, existând influenţe voluntare şi influenţe involuntare, spontane, după cum ne va indica terapeutul.

AUTODEOCHIUL pare o glumă, dar nu e deloc aşa. Volodea Ciorici a cunoscut mai multe cazuri de acest gen, unele de gravitate extremă. El relatează situaţia unei tinere de 16 ani, din Bucureşti, care se deochea singură, atunci când se privea în oglindă. Tot o formă parţial de autoadmiraţie fatală apare şi în cazul altei fete, de numai 14 ani, frumoasă şi foarte talentată la muzică. Tânăra cântăreaţă a participat la un concurs de interpretare, recitalul ei atrăgând aplauzele repetate şi admiraţia publicului, ceea ce a determinat-o să revină pe scenă de mai multe ori, foarte încântată de propriile calităţi. Ajunsă acasă, s-a simţit rău şi părinţii i-au recomandat să se culce. Din nefericire, nu s-a mai trezit: peste noapte, a suferit un stop cardiac, în somn.

EXCESUL DE DRAGOSTE poate şi el să facă rău, cât nici nu ne închipuim. Cazul Vioricăi T., din Bucureşti, e destul de elocvent. Femeia îşi dădăcea copilul cu atâta drag, încât nu-şi dădea seama că, printr-o asemenea formă energetică de exprimare a sentimentelor şi a trăirilor în preajma copilului, îl influenţa în rău. Ea s-a prezentat la cabinetul terapeutului convinsă că „îmbolnăvirea" acestuia avea cu totul alte cauze. A fost însă ajutată să conştientizeze realitatea şi, cu ajutorul tratării manuale şi al rugăciunilor, şi-a readus copilul la starea normală.

CINE DEOACHE? Volodea Ciorici porneşte de la un caz înregistrat în anul 1991, când i s-au adresat pentru ajutor două vânzătoare de la un magazin. Ele mărturiseau că aproape în fiecare zi, cineva dintre colegele lor suferea de ceva banal doar în aparenţă: dureri de cap, ameţeli etc. S-a depistat până la urmă cauza tuturor acestor stări negative, în persoana şefei magazinului, o femeie de circa 40 de ani, respectabilă, dominatoare şi totodată „mămoasă", care venea frecvent în raioane şi le admira pe angajatele tinere, alteori le compătimea cu o prefăcătorie subtilă. Terapeutul a remediat situaţia „blocând-o" pe patroană şi învăţându-le pe fete procedee de apărare împotriva energiilor negative. De obicei, deoache indivizii „întorşi" de la sânul mamei, cei cu ochi triunghiulari şi cu privirea fixă. La fel se întâmplă cu persoanele invidioase, cu cele dezamăgite în viaţă, care fac să nu le fie bine celor din jur, prin replici aparent binevoitoare: „Vai, ce bine arăţi azi!"!, „Vai, ce copii frumoşi ai!" ş.a.m.d. Dacă persoana respectivă deţine o energie puternică, atunci cuvântul lui nu mângâie, ci intenţia răuvoitoare, disimulată, distruge câmpul energetic, determinând apariţia afecţiunilor amintite mai sus. Încă un aspect mai remarcăm aici, care ţine de cotidian şi deci ar fi bine să dea de gândit, măcar în ideea adoptării unei conduite profilactice. Unele mame ţin la birou, la locul de muncă, fotografii ale copiilor şi ale altor persoane apropiate, arătându-le colegilor, cunoscuţilor, pentru a se mândri. Ei, bine, în acest fel, ele pot pricinui, fără să ştie, mult rău celor dragi, pentru că influenţele negative de tipul deochiului se pot propaga şi pe această cale. Există însă antidot împotriva oricărui agresor, iar terapeutul vă va prezenta metode de protecţie, în articole viitoare.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

DECORPORALIZAREA ŞI VISUL

În mod natural, fiecare individ uman are acces la vis (se pare că şi unele specii animale) şi, chiar dacă această – să-i spunem – stare de agregare a „materiei" spirituale este deseori greşit interpretată şi înţeleasă, atitudinea faţă de ea nu conţine nimic insolit. Dimpotrivă, vorbind despre decorporalizare, cei mai mulţi au senzaţia abordării unui tărâm ocult, plin de mistere ţinute sub cheie de persoane cu puteri magice. Cuvântul însuşi generează în parte confuzia, trimiţând către ideea „pierderii" consistenţei propriului corp, în schimbul transferării conştiinţei într-o entitate superioară invizibilă.

Colaboratoarea noastră ***Emilia VLĂDESCU*** – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut – a fost solicitată să lucreze în numeroase cazuri, unele de notorietate, unde s-a impus recurgerea la decorporalizare. Ea încearcă să elucideze, măcar în parte, nuanţa de bizar ce planează asupra domeniului. De fapt, spune ea, *„decorporalizarea este o metodă de cunoaştere, la care au acces anumite persoane. Există cunoaştere prin intermediul unor domenii precum ştiinţele, literatura, ca şi cunoaşterea spiritualizată, prin care ai acces la o treaptă de evoluţie superioară. O altă metodă este decorporalizarea: „ruperea" de trup, ieşirea în afară şi pătrunderea în Marele Univers, iar cei ce o practică sunt dotaţi şi ajutaţi de Divinitate. Cei ce o fac pe cont propriu, fără îndrumarea unei persoane iniţiate, riscă de multe ori să ajungă în ipostaze din care să nu ştie cum se iese. În timpul somnului, toţi ieşim din corp, dar numai unii procesează fenomenul. De asemenea, se poate realiza decorporalizarea conştientă, în stare de veghe, atunci când subiectul are nevoie de mai multă informaţie într-un anumit domeniu."*

Starea de sănătate reprezintă un context de referinţă, care solicită decorporalizarea. Emilia Vlădescu ne-a relatat, în acest sens, cazul unui bărbat dispărut de acasă, din Bucureşti. Avea probleme de memorie şi deseori fabula, descria o realitate... inexistentă, însă într-un mod coerent, ce nu genera suspiciuni, într-o primă fază. Familia s-a temut că ar fi putut ajunge într-un anturaj dubios, unde să fi fost chiar ucis. Privindu-i fotografia, Emilia a vizualizat trei entităţi, apoi persoana dispărută părea a se afla într-un loc ca o staţie de metrou, unde apăreau câţiva bărbaţi îmbrăcaţi în uniforme, care îl întrebeau ceva. Prima concluzie a fost că se află într-un spital; nu în Bucureşti, unde rudele îl căutaseră, fără succes. Într-adevăr, a fost identificat într-un spital din Braşov, internat în acelaşi salon cu alte două persoane (cele trei entităţi), după ce o echipă de gardieni din gara Braşov (staţia de „metrou" şi bărbaţii în uniforme) îl găsiseră şi îl transportaseră la Urgenţe.

Un alt caz impresionant este cel al unei tinere care, de la circa 3 ani, realiza decorporalizări spontane, pe care ulterior şi le-a conştientizat şi le-a controlat. Mulţi ani mai târziu, suferind de noduli la sân şi accese de panică, a reuşit să-şi remedieze singură problemele, recurgând la această tehnică de autocunoaştere. Nu trebuie însă confundată metoda respectivă – conştientizată, pentru a putea fi utilizată în mod eficace – cu valenţele ascunse ale visului. Bazat în esenţă pe ideea de simbolizare, visul include şi o valoare existenţială (deci, şi terapeutică), atunci când subiectul însuşi are o evoluţie spirituală mai înaltă. Este un domeniu extrem de incitant, departe de a putea fi descris în doar câteva fraze, motiv pentru care ne vom permite să revenim asupra lui, în articolele viitoare.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Traian Amza din Craiova

Din scrisoarea sosită la redacție înțelegem că sunteți coproprietar al unei suprafețe de teren, dreptul dv. izvorând dintr-un titlu de proprietate eliberat potrivit dispozițiilor Legii nr. 18/1991.

Deși nu am înțeles exact care este nemulțumirea dv., având în vedere întrebările ce ni le-ați adresat, facem următoarele precizări.

Ne spuneți că titlul de proprietate a fost eliberat pe numele celor cinci moștenitori ai fostului proprietat, dv. fiind unul dintre ei, și că, momentan, vă aflați în indiviziune cu privire l acel teren.

Ne spuneți, de asemenea, că autorul dv. a făcut în timpul vieții o repartiție a terenului și că fiecare moștenitor recunoaște această repartiție.

Despre titlul de proprietate - legea nr. 18/1991

Trebuie să știți că acest aspect nu este de natură să producă nici un efect din punct de vedere juridic.

Astfel repartizarea făcută de autorul dv. pentru a produce efectele unei împărțeli de ascendent, în termeni juridici, ar fi fost obligatoriu să îmbrace forma unei donații sau forma unui testament. De asemenea, nici declarațiile date de fiecare dintre moștenitori cu ocazia îndeplinirii formalităților cerute de Legea nr. 18/1991, pentru reconstituirea dreptului de proprietate, nu produc nici un efect în sensul pe care dv. îl aveți în vedere.

Dacă la momentul formulării cererii de reconstituire, fiecare dintre moștenitori ar fi făcut dovada unui drept de proprietate exclusiv cu privire la o anumită parte din terenul moștenit, așa cum spuneți dv. că a fost repartizată de „titularul decedat", vă asigurăm că titlul de proprietate nu ar mai fi fost eliberat pe numele tuturor moștenitorilor ci, fiecare dintre dv. ar fi avut un titlu de proprietate ce constata un drept exclusiv asupra porțiunii de teren „repartizată".

Ceea ce trebuie să știți dv. este faptul că în acest moment vă aflați în stare de indiviziune, că toți cei cinci, în calitate de descendenți, aveți drepturi egale. Având în vedere această stare de indiviziune, nici unul dintre dv. *nu are un drept de proprietate asupra vreunei anumite porțiuni materiale din teren*, ci doar o cotă parte ideală de 1/5 din dreptul de proprietate asupra terenului.

Potrivit dispozițiilor legale fiecare dintre coproproietari are folosința bunului (terenului), cu condiția ca în exercitarea acestei folosințe să fie respectate drepturile celorlalți coproprietari. Astfel, dacă sora dv. a perceput fructe produse de acel teren, trebuie să știți că ele se cuveneau tuturor coproprietarilor proporțional cu cota parte a fiecăruia, însă dv. trebuia să restituiți cheltuielile ocazionate de producerea și perceperea acelor fructe (produse).

Astfel pentru ca fiecare dintre dv. să aibă un drept de proprietate exclusiv este necesar să puneți capăt stării de indiviziune, printr-un partaj, chiar voluntar, iar în situația în care există neînțelegeri nu vă rămâne decât calea unei acțiuni în justiție, de ieșire din indiviziune.

În cadrul unei astfel de acțiuni, regula este ca partajarea să se facă în natură și să se atribuie părți din bunul respectiv fiecărui coproprietar.

La momentul la care instanța va forma loturile fiecărui coproprietar, ea putea avea în vedere ceea ce doriți dv. și anume ca fiecăruia să i se atribuie terenul conform repartiției făcută de autorul dv. situație în care puteți să administrați orice mijloace de probă. Cu privire la valoarea probatorie a celor două declarații, trebuie să știți că ele nu au putut fi reținute de instanță deoarece nu aveau legătură cu acțiunea la care le-ați administrat, pentru motivele precizate anterior.

Trebuie să știți că prejudiciile ce susțineți că v-au fost cauzate prin simplul fapt că ați fi avut dreptul să folosiți acea parcelă nu le puteți dovedi cu acele declarații. Dreptul de folosință vi l-ați fi putut exercita pe orice altă parcelă, pentru că, de altfel, nici parcela cu care s-a înscris mama dv. în CAP și nici alta nu erau proprietatea dv. exclusivă.

Dv. aveați dreptul să folosiți o suprafață de 1/5 din totalul terenului, aleasă de comun acord cu ceilalți. Doar dacă v-a fost îngrădit acest drept, puteți cere daune, și nu în situația în care terenul a fost folosit de alt coproprietar, dar dv. nu v-ați manifestat intenția de a-l folosi. În această situație aveți doar dreptul la fructele acelui teren și obligația să restituiți cheltuielile ocazionate de producerea și perceperea lor așa cum am precizat anterior.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocați MIHĂILĂ & OANCEA

Verificați-vă cunoștințele

FERESTRE

1. Ce se înțelege printr-o „fereastră oarbă"?

2. Ce reprezintă, în geologie, o „fereastră tectonică"?

3. Ce pictor olandez a realizat, în 1663, tabloul „Femeie la fereastră"?

4. Unde se află, în țara noastră, „Palatul cu 365 de ferestre"?

5. Cine a publicat, în 1926, volumul de eseuri „Ferestre colorate"?

6. Cine a realizat, în 1954, filmul „În spatele ferestrei"?

7. Cine a compus melodia „La fereastra unde doarme o pisică" devenită șlagăr în perioada interbelică?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Poezia „Balul pomilor" a fost scrisă de Dimitrie Anghel (1872-1914). 2) Muzica operei „Bal mascat" a fost compusă de Giuseppe Verdi. 3) Filmul „Bal la castel" a fost realizat, în 1943, de regizorul francez Jean Grémillon. 4) Muzica operetei „Bal la Savoy" aparține compozitorului maghiar Paul Abraham (1892-1960). 5) Tabloul „Bal costumat în atelier" este opera lui Theodor Aman (1831-1891). 6) Muzica operetei „Balul operei" a fost compusă de maestrul austriac Richard Henberger (1850-1914). 7) Filmul „Balul pompierilor" a fost realizat de regizorul ceh Milos Forman.

Poșta cititorilor

Am primit târziu câteva scrisori cu răspunsuri la tema „Bicicleta". Cum data trimiterii era corectă menționăm numele celor trei cititoare care au dat 7 răspunsuri corecte.

Este vorba de: *Ana Moscu – Brăila; Georgeta Ivan – Ploiești* și vechea noastră prietenă *Florentina Gorea – Topliță.*

Pentru întrebările din 12 decembrie cu tema „Scări" am ținut cont de mai multe variante de răspuns pentru întrebarea numărul 5. Așadar am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța; Florentina Gorea – Topliță; Mihai Waspusch – București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Monica Ionescu – București* și *Ion Ciocșan – Pucioasa.*

Trebuie menționat că prietenul revistei și al rubricii Prof. Marin Ștefan din Șimleul Silvaniei a răspuns corect la cele două întrebări care nu au fost formulate de domnia-sa.

Vă dorim mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

Viața în Postolache – Remember –

26. Toți lucrătorii au dreptul la demnitate în muncă.

ȘAH

Hahn - Tarrasch, 1883

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1... Nc3 2. Td1 Tf1 3. Tf1 e3 4. Rg2 e2 cu câștig.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

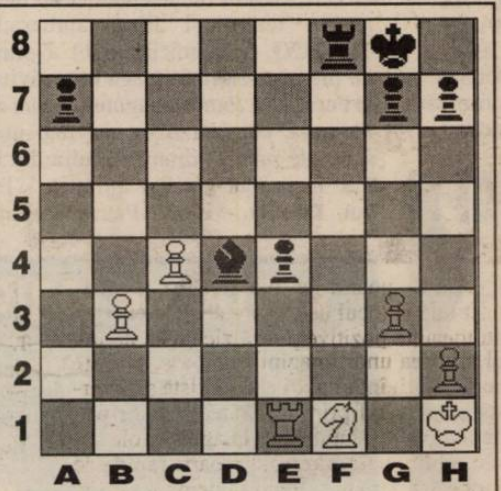

SPORT FLASH

Scandal în pauza mare de fotbal

Portarul Florin Prunea de la FCM Bacău a participat cu ceva timp în urmă la un miting împotriva conducerii LPF, mai exact împotriva lui Dumitru Dragomir, împotriva blaturilor din fotbalul nostru. Ceea ce părea înecat în uitare, iese acum la suprafață, o dată cu reacția celui vizat. Dumitru Dragomir n-a uitat strigăturile aruncate atunci în aer („Hoții, hoții!") și l-a suspendat pe Prunea pe o perioadă de 9 luni, amendându-l și cu ceva milioane. Dragomir vrea ca Prunea să dea o dezmințire în presă dacă vrea să i se ridice sancțiunea, iar Prunea nici nu se gândește. Cert este că această sancțiune a declanșat un scandal uriaș, portarul fiind decis să-și găsească dreptatea și să-și reia locul în echipa din Bacău. De partea lui este dreptul la opinie, pe care Dragomir îl contestă. Mai mult, îl acuză pe Prunea că și-a însușit ilegal niște fonduri, motiv pentru care sâmbătă Prunea a deschis acțiune penală împotriva lui Dragomir. Apoi, impresia generală este că gestul lui Dragomir este împotriva clubului FCM Bacău, al tuturor fotbaliștilor sau, mă rog, împotriva tuturor fotbaliștilor care strigă pe la mitinguri cuvinte grele la adresa LPF. Avocatul lui Prunea, Cătălin Dancu, a precizat că se va alcătui o comisie de specialiști, formată din avocați români și străini, urmând să se întocmească un raport cu toate neconcordanțele sesizate în ceea ce privește regulamentele fotbalului românesc și internațional. Jucătorii naționalei, dar și cei din Divizia A, se declară solidari cu portarul Bacăului. Cei din țară au anunțat chiar că se gândesc să boicoteze returul campionatului, dar Florin Prunea a declarat că locul fotbaliștilor este pe teren și că nu ar trebui să se recurgă la asemenea gest. „Vom convoca Adunarea Generală a AFAN și este posibil să aibă loc și o grevă, dar cred că acest lucru va fi de rău augur" a spus Prunea. Viorel Moldovan (FC Nantes) a spus că „jucătorii ar trebui să nu reînceapă campionatul. Dragomir este bolnav de tupeu, se crede buricul pământului". Ionel Dănciulescu (Dinamo) spune că jucătorii nu sunt de acord cu hotărârea și că vor fi solidari cu Prunea, care a început această revoluție în fotbal. Gică Popescu este și mai categoric: „Sancțiunea este incredibilă. Numai în România e posibil să se întâmple așa ceva. Sunt alături de Florin și îl voi susține din toate puterile. Trebuie luat taurul de coarne. Acum sau niciodată".

Români la capătul lumii

Luni a început primul turneu de mare slem al anului, Openul Australiei. Deși e în celălalt capăt al lumii, avem și noi niște jucători acolo, dintre aceștia, cei mai bine cotați fiind Adrian Voinea și Andrei Pavel. Nu știu cum vor evolua ei în Australia (istoria ne spune că nu s-au simțit niciodată bine în aerul Pacificului), dar ei, după tragerea la sorți de săptămâna trecută, ar trebui să câștige primele partide, în care vor întâlni jucători ceva mai slabi.

Astfel, Voinea îl va avea ca prim adversar pe brazilianul Andre Sa, în caz de succes urmând să-l întâlnească pe câștigătorul partidei Andy Roddick (SUA, 9) – Zeliko Krajan (Croația). Desemnat cap de serie numărul 21, Andrei Pavel va întâlni în primul tur un jucător venit din calificări, în turul secund, dacă va ajunge acolo, urmând să joace cu învingătorul din partida Atilla Savolt (Ungaria) – Peter Luczak (Australia). Beneficiar al unei invitații (wild-card) oferite de organizatori, australianul de origine română Andrew Ilie va avea, ca și Pavel, un adversar provenit din calificări.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

CYCLAMA, o floare de iarnă

Cyclama este o plantă de seră, cu flori albe, roz, purpurii, roșu pal sau roșu aprins, care înflorește din august-septembrie până în aprilie. În florării se comercializează varianta *Cyclamen persicum.*

În apartament, dacă sunt bine îngrijite, aceste plante – mai ales dacă sunt viguroase și sănătoase – pot înflori fără întrerupere timp de câteva luni. În timpul înfloririi, îi prieste un loc mai răcoros și cu multă lumină. Udatul se face cu regularitate, însă cu grijă, pentru ca apa să nu stropească frunzele și florile. Florile trecute și frunzele îngălbenite trebuie îndepărtate la timp pentru a avea putere să se hrănească și să producă alte flori. După perioada de înflorire, frunzele se usucă treptat, dar tuberculul din pământ rămâne viu, doar că intră într-o stare de repaos. Udatul se reduce treptat, însă nu trebuie suprimat complet. La începutul lunii iunie, ghiveciul se pune la umbră, la o fereastră cu expunere la vest, sau pe un balcon descoperit. Udatul se face la cel mult cinci zile. La începutul lunii august, tuberculii pornesc în vegetație și dau naștere la mici frunzulițe. În acest moment, tuberculii trebuie mutați în pământ proaspăt (amestec în părți egale de pământ de frunze, pământ de grădină și turbă). În timpul transplantării, pământul vechi se scutură de pe rădăcini; părțile de rădăcină putrezită se înlătură și ele. După transplantare, ghiveciul (care nu trebuie să fie prea mare) se pune într-un loc luminos, însă nu în bătaia soarelui. După câteva săptămâni, tuberculii se acoperă de frunze, iar din septembrie începe să înfloreas-că. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„BLUF"

CATEGORICĂ ÎNDATORAT, OBLIGAT		ACRIT MĂSURI DE VALOARE A AURULUI		ASMUTE CÂINII ÎN INEL!		ȚARC LĂCAȘ DE ÎNVĂȚĂTURĂ		A AVEA HABAR DOR		ZVĂPĂIATĂ FLUIER CU CLAPE
PUTERNIC FILTRU DE AER					CASĂ MODESTĂ VECHI BAN TURCESC					
				VASE DE AGREMENT PRĂPASTIE CALCAROASĂ					ÎN VOCE! ALEȘI ÎN PARLAMENT	
	A AGRESA A ÎNȘIRA						RĂMAS BUN PENTRU VECIE FANTOME			
			CERCURI... AUTO SOLDAȚI							A AȘEZA LA RÂND
GARNITURĂ UTIL BA								FĂCUT DIN MERS ÎNMÂNAT		
		LUGOJANA DIN BANAT NECESAR				A LINGUȘI CURG DIN ZDRENȚE				
NU SCOATE O VORBĂ GAZ LA ARĂGAZ				N-AU SUCCES ÎN VIAȚĂ ADUCĂTOR DE PLOAIE						ORGAN DE RESORT
					BALAMA PRECUM					
INOROG CORABIA CONDAMNAȚILOR								CAMION URIAȘ		
						OS AL BAZINULUI				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SLIPIRI"

Orizontal: P - P - D - S- V - S - CARICATURIST - PALE - OTELAR - NU - ORNA - CALI - SITUATIE - AV - BAN - RIAL - FII - U - GRIS - ATU - T - NARA - TURNURI - CAST - RANTAS - FASTACI - IUTA - SAIBA - OCNAS - MAT - URSOAICE.

PROCESUL STATUILOR

O statuie din marmură, înaltă de 2,5 m, a lui Napoleon Bonaparte, lucrare a lui Domenico Banti, va constitui subiectul unui proces parodie organizat în martie de un grup de venețieni care nu vor ca statuia să intre în muzeul din orașul Dogilor. „E ca și cum ai aduce statuia amiralului Nelson la Luvru" a declarat un organizator. „Efectiv, Napoleon a jucat un rol în istoria orașului. Dar și Benito (Mussolini) a jucat. Și pentru asta îi punem o statuie într-un muzeu?" se întreabă unul din avocații care a pus la cale acest proces. Statuia a fost comandată de negutătorii venețieni ca un semn de mulțumire adus lui Napoleon, care a făcut din port o zonă lipsită de taxe și a tronat în piața San-Marco din 1811 până în anul 1814, când orașul Dogilor a fost cucerit de austrieci iar statuia a fost „ascunsă" pe insula San Giorgio Maggiore, nu departe de Veneția.

50 DE ANI DE CARIERĂ

Lumea modei s-a reunit vinerea trecută la Florența (Italia) pentru a aduce un emoționant omagiu lui Pierre Cardin, în cadrul unei defilări retrospective care a rezumat cei 50 de ani de carieră ai celebrului stilist de origine italiană. În vârstă de 80 de ani, creatorul cu o mulțime de talente (om de afaceri, creator de costume și de măști pentru teatru și film, ambasador UNESCO, academician etc.) a primit un premiu pentru întreaga lui activitate la Festivalul *Pitti Immagine Uomini* din Florența, ediția a 62-a, cel mai mare salon de *prêt-à-porter* masculin din lume. În timpul paradei intitulate „Trecut, Prezent, Viitor", Pierre Cardin a prezentat 250 din cele mai cunoscute creații vestimentare ale sale, 150 pentru femei și 100 pentru bărbați, de la faimoasele modele cosmonaut până la rochiile cu forme geometrice și patrafirele cu hublou. Pierre Cardin s-a născut pe 2 iulie 1922 în regiunea Veneției, dar părinții lui au emigrat în Franța pe când el avea doar doi ani și se numea Pietro. La Veneția a revenit de mai multe ori, printre altele și datorită faptului că acolo are un castel.

S-a arătat Fecioara?

N-a început bine anul, că au și început să li se arate unora tot felul de semne „divine". Imagini care aduceau cu cea a Fecioarei Maria au apărut pe zidurile caselor dintr-un sat al provinciei canadiene Saskatchewan, fapt ce a atras o mulțime de curioși. Misterioasele imagini, care și-au făcut apariția încă din septembrie anul trecut în niște localități în care nu se poate ajunge decât cu avionul, au reapărut săptămâna trecută la Buval, o localitate cu 1.000 de locuitori, prilej cu care unii dintre rezidenți le-au fotografiat și chiar înregistrat pe casetă video. O localnică care a declarat agenției *Reuters* că imaginea Feciorei era strălucitoare și că i-au dat lacrimile în fața acestui mesaj divin a recunoscut că, totuși, mama ei i-a spus că e posibil să fi văzut propria ei umbră.

Lecție de logică: 4x4 = terorism!

După campania publicitară stupidă de la sfârșitul anului intitulată „ce mașină ar conduce Iisus", în SUA a apărut recent o altă campanie contra mașinilor de teren care în esență spune cam așa: „când umpli cu benzină rezervorul unei mașini de teren 4x4, nu doar participi la poluarea mediului înconjurător, ci încurajezi și terorismul"! Raționamentul agenției numite „Proiectul Detroit" este simplu: banii dați pe benzină ajung în Arabia Saudită de unde se importă petrolul, iar de acolo, aceștia, banii adică, ajung în buzunarele unor grupări teroriste care amenință planeta! După calculele agenției, în SUA sunt peste 20 de milioane de jeep-uri care consumă între 16 și 26 de litri la 100 km, ceea ce corespunde cu un consum de câteva milioane de barili de petrol importat zilnic. Concluzia logică a Proiectului Detroit: dacă faci plinul unei mașini mai economice, (care consumă tot petrol importat, și care tot poluează mediul, nu?) ești patriot!

Beatles-ii, furați

Casete înregistrate de The Beatles, furate în urmă cu mai bine de 30 de ani, au fost găsite de poliția britanică și olandeză în timpul unor razii contra rețelelor de piratare a materialelor audio. Este vorba despre vreo 500 de casete înregistrate în 1969, în timpul faimoasei sesiuni muzicale numite „Get back", sesiune marcată de certuri și divergențe înainte de despărțirea finală a celor 4, care conțin câteva duzini de cântece inedite, dar și altele mai cunoscute, cum ar fi chiar melodia „Get back" care a apărut pe albumul „Let it be". Cântecele trebuiau să apară pe un album semnat Beatles, care n-a mai apărut niciodată din cauza neînțelegerilor dintre membrii legendarei formații. Cu toate acestea, de atunci, copii piratate ale acestei sesiuni muzicale au circulat nestingherit prin lume.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- La ce să ne așteptăm de la 2003?
- Soarta nesigură a Antarcticii
- Sănătatea din ceașca de cafea
- Galeriile Tretiakov – un mileniu de artă
- Uriașul adormit din Dușanbe

HOROSCOP
20 - 26 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Un ghinion financiar vă pândește luni sau marți, așa că fiți atent la buzunar! În a doua parte a intervalului, situația materială se redresează; vineri primiți bani.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară este oscilantă, iar poziția lui Mercur față de Soare este nefavorabilă. În consecință, amânați orice investiție dacă nu vreți să pierdeți aproape totul.

GEMENI (22.05-21.06): Nici un nor nu tulbură seninătatea constelației dv. Mai mult, Soarele și Luna formează acum o pereche ideală, așa că dragostea decurge în cuplu „exact" ca în luna de mirare.

RAC (22.06-22.07): Emblema acestei săptămâni pare să fie norocul. Într-adevăr, Jupiter vă zâmbește cât se poate de generos, deci puteți să vă încercați șansa la jocurile oficiale de noroc.

LEU (23.07-22.08): Totul vă merge din plin în mediul profesional, însă în cadrul familial se pot ivi disensiuni de natură financiară. Se pare că jumătatea dv. vrea să facă unele cheltuieli suplimentare.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Marți sau miercuri veți primi o veste excelentă de natură profesională. Poate este vorba de o promovare sau de o simplă mărire de salariu. Atenție la un Taur din anturaj!

BALANȚĂ (22.09-22.10): Timpul frumos vă îndeamnă spre o scurtă vacanță, unde o aventură sentimentală n-ar fi exclusă. Din păcate, problemele la serviciu se înmulțesc prea mult și asta vă stresează.

SCORPION (23.10-21.11): Dacă în primele zile ale perioadei vă simțiți ca-n sânul lui Avram, începând de miercuri sau joi lucrurile se complică atât în mediul profesional, cât și-n cel familial.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară este în continuă creștere iar joi are un maxim impresionant. Veți primi, poate, o sumă consistentă și veți reuși să vă achitați toate datoriile restante.

CAPRICORN (21.12-19.01): Se profilează, din păcate, o săptămână a ghinioanelor, atât financiare, cât și-n dragoste. Relațiile cu partenerul de viață prind o pojghiță subțire de gheață...

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două vești bune vor sosi în acest interval favorabil din toate punctele de vedere. Ambele știri provin din sfera materială și vă vor permite să faceți unele investiții de suflet.

PEȘTI (19.02-20.03): Curba financiară crește lent dar sigur spre un maxim (joi sau vineri). Pe de altă parte, viața sentimentală suferă câteva sincope datorate exceselor dv. de orgolii.

Personalitățile săptămânii: *Ion Luca Caragiale, Grigore Alexandrescu, Victor Eftimiu, Grigore Vasiliu Birlic, Nicolae Ceaușescu;* Edouard Manet, Pierre A. Caron de Beaumarchais, Virginia Woolf, Frederico Fellini, Humphrey Bogart, Paul Newman, Placido Domingo.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 609 • ANUL XLVI • 23 IANUARIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 4 (2359)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Cele mai bune ocazii par nişte simple ghinioane.
(Napoleon)

Când eşti mort de foame se găseşte întotdeauna un prieten dispus să-ţi dea ceva de băut.
(Antoine Blondin)

Poţi să fii prost, dar trebuie să mai iei şi pauză.
(La Rochefoucauld)

PREMIERĂ MONDIALĂ

NOSTRADAMUS A ÎMPLINIT 500 DE ANI

Anul 2003 este anul când lumea sărbătoreşte 50, 100 sau 500 de ani de la naşterea, moartea sau apariţia unor invenţii care au marcat istoria planetară. Anul acesta se vor împlini 5 secole de la naşterea farmacistului Michel de Nostre-Dame mult mai bine cunoscut sub numele de Nostradamus (născut în decembrie 1503), renumit în epocă pentru delicioasele reţete de dulceţuri şi alifii, azi uitate, redescoperit ulterior drept unul din marii prezicători ai lumii. Aproape că nu există un moment major al istoriei pe care Nostradamus să nu-l fi prezis în scurtele lui poeme în patru versuri, cel puţin aşa spun cei care-i atribuie profeţii precum domnia lui Napoleon, bomba atomică, aselenizarea pe Lună (sic) sau asasinarea preşedintelui Kennedy (în imagine, catrenul X-72). Deşi făcea calcule greşite asupra poziţiei planetelor, din care nu putea face dulceaţă, Nostradamus a aplicat în catrenele sale regula de bază a întregii literaturi profetice: să fii suficient de abscons pentru ca toate calamităţile anunţate să fie interpretate în mai multe feluri astfel încât, în orice moment, profeţia să pară că s-a petrecut în realitate. Se pare că, totuşi, Nostradamus n-a prezis şi inventarea oalei-minune şi nici naşterea celui mai prolific scriitor, Georges Simenon, autor a 75 de anchete ale comisarului Maigret, 350 de romane, 1.200 de povestiri şi numeroase alte schiţe.

702 ACE ÎNFIPTE ÎN PICIOARE

Un canadian de 34 de ani a bătut recordul lumii la înfipt ace în piele reuşind să strecoare sub epidermă 702 ace în mai puţin de opt ore. Marea decepţie pentru Brent Moffatt a fost că din cauza durerii a trebuit să se oprească din tentativa de a-şi străpunge pielea cu 1000 de ace. După cum se vede şi în imaginea alăturată, acele au fost plasate pe ambele picioare între genunchi şi gleznă. Tânărul este însă bucuros că, deşi a avut senzaţia că picioarele i-au fost electrocutate în timpul înfigerii acelor, a reuşit să bată vechiul record care era floare la ureche, doar 200 de ace înfipte în piele. Tentativa a fost filmată şi va fi prezentată oficialilor de la Cartea Guinness a Recordurilor.

TRANSPLANT DE MAXILAR

Un transplant de maxilar a fost realizat joia trecută, în premieră mondială, la Institutul Regina Elena din capitala Italiei. Mandibula a fost prelevată de la un cadavru şi transplantată unei persoane în vârstă de 80 de ani care suferea de un cancer al maxilarului inferior care îi atacase aproape în întregime masa osoasă. Operaţia a durat 11 ore, s-a încheiat cu succes iar pacientul, după spusele medicilor „a ieşit din faza critică". Mandibula transplantată provenea de la spitalul din Cesena şi ea a fost dusă iniţial la spitalul Rizzoli din Bologna unde a fost tratată prin radioterapie şi conservată în azot lichid pentru a fi sterilizată înainte de a fi folosită în cadrul operaţiei. Reuşita de la Roma deschide drumul unor intervenţii chirurgicale avansate, deoarece până acum pentru înlocuirea maxilarului atins de cancer era folosită masă osoasă a pacientului, provenită din picior.

Bibliotec[illegible] Jud. [illegible]
M[illegible]

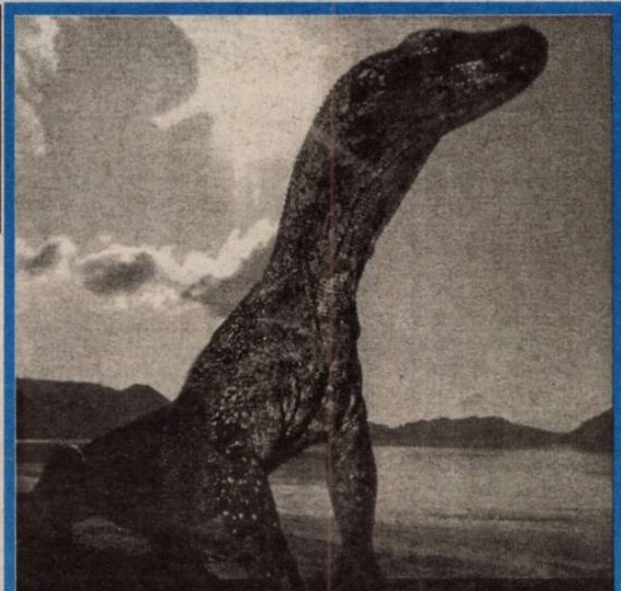

ULTIMII DRAGONI DE PE TERRA

Femina club

Dosarele frumuseţii

Machiaj luminos

•

Alimentele care vindecă

Deşi iarna e grea, toamna lui 2003 se anunţă blândă. Asta reiese din creaţiile designerului Kathy Ho, prezentate recent la Săptămâna Modei din Hong Kong.

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Bucureştiul, cel mai ieftin din Europa. *Tokyo şi Osaka rămân, în continuare, în fruntea clasamentului anual al celor mai scumpe oraşe din lume, conform unui studiu publicat recent. Pe locul trei se situează, surprinzător, oraşul Oslo care i-a furat locul Hong Kongului. Libreville din Gabon e pe acelaşi loc patru cu Hong Kong, deşi nimeni nu-şi poate explica această poziţie a capitalei africane. Londra, care în 2001 era al cincilea oraş scump din lume, a fost anul trecut al 7-lea. Parisul rămâne cel mai scump oraş din zona Euro (locul 10 în lume), iar New York-ul, care e în fruntea oraşelor din America de Nord, se plasează pe locul 11 mondial. Cât despre Bucureşti, el este cel mai ieftin oraş din Europa! În apa Dâmboviţei, lucrurile se văd invers...*

Gao Gao va flirta cu Bai Yun. *Celebrul urs panda, în vârstă de 11 ani, s-a mutat în casă nouă, la Grădina Zoologică din San Diego. Gao Gao a fost împrumutat din China şi, după o carantină de 30 de zile la spitalul Grădinii Zoologice, el urmează să-şi petreacă următorii şase ani alături de o femelă panda, rezidentă a Grădinii. Îngrijitorii speră ca în urma flirtului care se va înfiripa între Gao Gao (foto) şi Bai Yun, să rezulte un pui de panda la fel de frumos ca părinţii.*

Miss beţiva. *Deşi mulţi băutori urăsc să li se spună beţivi, tailandeza Arunothai Sriaran ţine la acest epitet ca la o coroană de aur. Ea a primit titlul de „Miss beţiva" în cadrul unei întreceri pentru promovarea vinurilor Thai, după ce a tras la măsea cinci doze de vin şi a mers în zig-zag printre două rânduri de sticle de vin fără să răstoarne nici una. „Beţiva", în vârstă de 36 de ani, şi-a învins 14 rivale după ce a terminat traseul obligatoriu în 7 secunde. Pentru victoria ei, Arunothai a primit echivalentul a 120 dolari.*

divanul galben

Căderea Romei la Grădina Icoanei

Regizorul Alexandru Darie (43 de ani) revine la Teatrul Bulandra (sala de la Grădina Icoanei), după o absenţă de câţiva ani, cu un nou spectacol, de data asta „Anatomie. Titus. Căderea Romei", un comentariu la Shakespeare semnat de Heiner Müller, a cărei premieră a avut loc pe 17 şi 18 ianuarie. Ca şi în cazul altor montări ale sale, Alexandru Darie, unul dintre cei mai buni regizori de teatru din România, i-a avut în echipă pe scenografa Maria Miu şi pe compozitorul Adrian Enescu. Din distribuţie fac parte actori folosiţi de regizor şi în alte spectacole, cum ar fi Comel Scripcaru, Dan Astilean, Radu Amzulescu, Camelia Maxim sau Marian Râlea. Textul lui Müller are la bază piesa lui William Shakespeare „Titus Andronicus", dramaturgul german făcând o interpretare modernă, trecând prin toate registrele teatrului, de la Brecht la comedia burlescă, de la filonul tragic la inflexiunile comice. Heiner Müller, născut în 1929 şi mort în 1995 la Berlin, introduce în piesă personajul naratorului, provocând astfel publicul să reflecteze asupra mecanismelor puterii ce scapă de sub control. Este un spectacol despre răzbunare, cruzime şi violenţă, în care morala pare venită din alt timp.

„Castelul" de la „Nottara"

Teatrul Nottara are o lună plină, trei spectacole în premieră. Este vorba de „Sărbători fericite" de Jean Poiret, „Prăpăstiile Bucureştilor" de Matei Millo şi „Castelul" după Kafka. Spectacolul „Sărbători fericite", a cărui premiera a avut loc pe 18 ianuarie, este regizat de Dinu Cernescu, din distribuţie făcând parte Ion Dichiseanu, Crenguţa Hariton, Diana Lupescu pe acelaşi rol cu Victoria Cocias, Luminiţa Erga, Anda Caropol, Viorel Comănici s.a. Scenografia a fost realizată de Sică Rusescu, iar ilustraţia muzicală aparţine Mădălinei Cristescu. Jean Poiret (1926-1992) a fost şi un apreciat actor şi cineast francez, începându-şi cariera artistică în spectacole de cabaret, alături de Michel Serrault. A scris mai multe piese, printre care şi „Colivia cu nebune", jucată şi la Teatrul de Comedie din Bucureşti. Spectacolul „Prăpăstiile Bucureştilor" este semnat de tânăra regizoare Ada Lupu, care i-a distribuit pe actorii Alexandru Repan, Ion Grosu, Ruxandra Sireteanu, Dan Bordeianu, Alexandru Gheorghiu, Gabriel Răuţă, Andreea Măcelaru etc. Scenografia aparţine Vioricai Petrovici, iar muzica lui Iosif Hertea. Prima reprezentaţie va avea loc pe 23 ianuarie. Cel de-al treilea spectacol care va fi adus în aceasta lună la rampă – „Castelul" – este o coproducţie cu Teatrul *Pygmalion* din Viena, iar dramatizarea, regia si scenografia aparţin lui Tino Geirun, director al acestui teatru vienez. În „Castelul", rolul principal va fi interpretat de Mircea Diaconu, alături de care vor juca Diana Lupescu, Luminiţa Erga/Gabriela Crişu (pe acelaşi rol), Constantin Cotimanis, Valeriu Preda, Alexandru Jitea/Gabriel Răuţă. Până la sfârşitul lunii ianuarie, la „Nottara" vor începe repetiţiile la „Război şi pace" de Tolstoi, în regia lui Petre Bokor, premiera fiind programata pentru luna martie, tot atunci urmând a vedea scena şi „Jocul dragostei şi al morţii" de Romain Rolland, spectacol în regia lui Lucian Giurchescu.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MIRELA N. DANIELESCU, Timişoara:
„...Citind această rubrică, am devenit o pasionată a ceea ce dumneavoastră numiţi „astrologia inimii" şi am găsit în unele cărţi foarte vechi unele aprecieri pe care vi le trimit spre publicare (...) Cea mai dificilă femeie din întreg zodiacul este cea din Săgetător; cele mai puţin pretenţioase femei sunt cele din Scorpion, Taur, Berbec şi Vărsător. Cei mai pretenţioşi bărbaţi sunt cei din Fecioară, Taur şi Balanţă; cei mai adaptabili bărbaţi sunt cei din Săgetător, Peşti şi Scorpion. Toate aceste superlative se referă la relaţiile în cuplu şi sunt analizate după planetele Marte şi Venus. Pentru viaţa conjugală clasică se mai foloseşte şi planeta Jupiter (...) Eu personal mă recunosc în această statistică, căci sunt născută în Săgetător şi am fost căsătorită de patru ori (...) Acum am peste 60 de ani şi vreau să transmit celor mai tineri, în special fetelor, să creadă în „astrologia inimii", dar să asculte şi de „astrologia minţii", dacă există aşa ceva. Mai vreau să precizez că viaţa a făcut în aşa fel încât toţi bărbaţii pe care i-am avut au fost dintr-o zodie de Apă (Peşti, Rac, Scorpion) şi m-am înţeles foarte bine cu ei până când s-au îndrăgostit de altă femeie, susţinând că mă iubesc şi pe mine, şi pe respectiva. Nu i-am putut crede şi acum cred că am să încep să scriu un roman autobiografic. Credeţi că merită?"

– Stimată doamnă, meandrele vieţii sentimentale pe care mi le-aţi expus în scrisoare sunt impresionante. Trebuie să vă mărturisesc faptul că superlativele astrologice pe care le-aţi pomenit sunt corecte (le-am amintit şi noi cu alt prilej). Aş dori să adaug la lista dumneavoastră şi alte aspecte interesante. Astfel, cea mai veselă viaţă de cuplu este asigurată de bărbaţii născuţi primăvara (Peşti, Berbeci şi Tauri), iar cele mai pline de umor, deci foarte receptive faţă de astfel de bărbaţi sunt femeile născute iarna (Săgetător, Capricorn, Vărsător). Celelalte persoane, spun astrologii statisticieni, sunt de obicei plictisitoare şi lipsite de spirit, şi pot face impresie excelentă în societate. Aşa o fi?

*

– Dragă *Anastasia*, din capul locului trebuie să-ţi spun că femeilor din Berbec li se potriveşte, de regulă, ambiţia profesională şi meticulozitatea cu care-şi cresc copiii. Asta nu înseamnă că nu sunt nişte sentimentale, dar mai puţin decât alte femei (zice teoria, practica...). Privitor la compatibilitatea interzodiacală, damelor din Berbec li se potrivesc cel mai bine Racii şi Capricornii, iar cu bărbaţii din Fecioară sunt mereu în contradicţie. În cazul tău, lucrurile sunt mai complicate şi nici nu mi-ai prezentat toate datele pentru a-mi forma o părere cât de cât despre situaţia ta. Dar având în vedere că oscilezi, cred că cel mai bun lucru este să-ţi vezi de carieră şi să nu uiţi, oricare va fi deznodământul sentimental, că nu există dragoste fără suferinţă – cu excepţiile de rigoare.

ANASTASIA L., Bucureşti:
„...Situaţia mea este foarte dificilă, căci am de luat o decizie sentimentală şi de carieră în acelaşi timp. Iubitul meu este Balanţă şi are serviciul în Bucureşti, iar eu sunt Berbec, dar am o mare şansă de a lucra la o firmă tocmai la Iaşi (...) N-am să vă ascund faptul că la Iaşi am un vechi prieten, de care m-am despărţit după ce am terminat liceul, adică acum patru ani. Nu ştiu dacă-l mai iubesc sau nu, dat în ultimul timp mă gândesc destul de mult la el. Mirel, băiatul de la Iaşi, este Scorpion... Nu vreau să mă sfătuiesc cu părinţii, pentru că ştiu dinainte răspunsul lor, şi anume să mă interesez întâi de cariera mea, şi apoi de măritiş. Eu nu văd lucrurile aşa de simplu. Nu ştiu ce să fac şi aş dori să vă întreb ce părere aveţi? Ce aţi face în locul meu?"

*

– Dragă *Maria*, au existat şi vor exista împăcări după obstacole mult mai grave decât cel pe care-l parcurgi tu acum. Pe de altă parte, teoria spune (poate şi realitatea) că femeii din Capricorn îi place să modeleze bărbaţii cu care are legături intime; aceşti bărbaţi sunt din zodiile de Apă (Peşti, Scorpioni şi Raci) şi ei se lasă, de obicei, modelaţi, chiar dacă uneori uită că nu sunt din plastilină... Cred că e prea devreme ca să iei o decizie definitivă. Mai fierbe-l puţin!

MARIA NEDELCU, Sibiu:
„...Am fost părăsită chiar la aniversarea zilei mele de naştere, la 15 decembrie. Prietenul meu ştia că nu îmi plac lungile excursii montane, şi totuşi a plecat de lângă mine cu un grup care, pe la miezul nopţii, a urcat de la cabana unde eram la o altă cabană. Eu am rămas singură, n-am putut să mă distrez cu cei rămaşi şi m-am dus să mă culc. Aşa mi-am petrecut ziua de naştere şi de atunci nu mai vreau să vorbesc cu T. (...) Decizia mea nu este absurdă, căci am aflat că T. a mai făcut astfel de gesturi şi cu o fată cu care era prieten înaintea mea. T. este Taur, oare aşa se poartă Taurii? Nu cumva nu mă mai iubeşte, doar se preface? Eu sunt din Capricorn şi sunt foarte echilibrată psihic, aşa că nu vreau să-l iert..."

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

În ce epocă v-ar plăcea să trăiţi?

◆ În viitor, pentru că în trecut s-au întâmplat atâtea lucruri îngrozitoare iar prezentul e plin de incertitudine şi violenţă. *(Silviu Vancea, 17 ani)*

◆ În anii '60: libertate, muzică bună şi un vid al prejudecăţilor. Flower power! *(Cosmin, 17 ani)*

◆ În orice epocă atâta vreme cât aş aparţine clasei sociale superioare. *(Ileana V., 22 ani)*

◆ Mi-ar plăcea să trăiesc într-un „veac al singurătăţii". *(Ioana Angelescu, 24 ani)*

◆ Probabil în perioada interbelică, în timpul maximei dezvoltări economice a României. *(Adriana Pavel, 19 ani)*

◆ Aş vrea să trăiesc într-o „epocă" pe care s-o construiesc eu. *(Letiţia Anton, 16 ani)*

◆ Într-un viitor luminos, în care să plouă cu bere, să ningă cu ţigări şi să nu existe umbrele. *(Mihai Beldiman, 18 ani)*

◆ Ca să răspund la această întrebare ar trebui să fiu doctorand în istorie, geografie, sociologie etc. Adică să ştiu în detaliu unde, când au existat cele mai generoase condiţii de viaţă, fără conflicte, epidemii, catastrofe naturale etc. Cred totuşi că aşa ceva nu a fost posibil, niciodată, în nici un colţ al lumii. Poate doar pe vremea lui Adam şi Eva. *(Adriana Marcea, 18 ani)*

◆ Mi-ar fi plăcut să trăiesc o bucată de vreme printre impresionişti, o alta în Egiptul antic, o vară pe moşia lui Tolstoi, o toamnă alături de Chopin... *(Codruţa, 17 ani)*

◆ În prezent. La Monte Carlo, singurul oraş din lume unde siguranţa cetăţenilor nu e vorbă-n vânt ca la noi. *(Liviu Grosu, 18 ani)*

◆ Undeva în Evul Mediu. În mijlocul bărbaţilor viteji, gata să-şi dea viaţa pentru femeia iubită, să o îmbrace în mătăsuri din Orient sau Egipt sau în blănuri de hermină şi zibelină. Într-o epocă în care petrecerile erau mai dese şi mai dezmăţate. *(Cipriana Ciocârlan, 16 ani)*

◆ Mi-ar fi plăcut să prind adevărata epocă de aur a Bucureştiului, a Micului Paris. Timpul balurilor în saloane luxoase în care se adunau crema societăţii, artişti, politicieni, bancheri, excentrici... În care automobilele alea caraghioase rulau pe Podul Mogoşoaiei alături de trăsuri elegante, şi regele îţi făcea cu mâna... *(Alice Dumitrache, 19 ani)*

„Festin" de Jan Steen (1626-1679)

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Băieţii (bărbaţii) înalţi au succes în dragoste, afaceri şi politică

În urma unor studii, psihologul american Roger Bellows de la Universitatea din California a ajuns la concluzia că băieţii înalţi au, faţă de cei cu statură mică sau medie, de zece ori mai multe şanse de a reuşi în viaţă. Şi, în primul rând, în dragoste pentru că fetele au o adevărată slăbiciune pentru băieţii înalţi în preajma cărora se simt protejate. Pe de altă parte, sunt atrase de masculinitatea degajată de statura lor „impozantă". Succesul lor în dragoste îi stimulează în tot ceea ce fac, devenind mai dinamici, mai stăpâni pe sine, mai întreprinzători în afaceri. Înălţimea le conferă forţă şi prestanţă, polarizând interesul şi încrederea celor din jur. Aceste atuuri pot fi foarte bine speculate, dacă sunt corelate cu o educaţie adecvată, în sfera politică în care pătrund cu mult mai multă uşurinţă decât cei scunzi. Roger Bellows oferă o listă cu sute de exemple de oameni înalţi care au făcut carieră politică: Bill Clinton, Gerald Ford, Jacques Chirac, Helmut Kohl etc.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

MISIUNEA COLUMBIA

un laborator la marginea lumii

...şi aşteptarea are un sfârşit

După mai bine de doi ani de la începutul pregătirilor, la 16 ianuarie 2003 naveta Columbia a decolat din nou de pe rampa 39A de la Cape Canaveral. După ce echipa ştiinţifică a fost desemnată la 28 septembrie 2000, iar piloţii la 1 decembrie, acelaşi an, zborul a fost planificat iniţial pentru luna iulie 2001. Dar misiunea de 16 zile a echipei de şapte membri, printre care primul cosmonaut israelian, Col. Ilan Ramon, iată că debutează de-abia acum. A fost o aşteptare chinuitoare, un prea îndelungat „cantonament" al echipajului, totul datorat unor...

Probleme neprevăzute

La sfârşitul lui 2000 totul părea clar şi hotărârile fuseseră luate. Dar, nici nu apucase să se usuce cerneala semnăturilor că au şi început necazurile. De-abia revenită în martie 2001 din California, unde suferise reparaţii de vreo 70 de milioane de dolari, naveta Columbia mai trebuie să suporte pregătiri suplimentare pentru zbor. Mai mult, alte misiuni au fost considerate a avea o prioritate mai mare, cum ar fi serviciile necesare întreţinerii telescopului spaţial Hubble. Şi, când în fine totul părea să fi intrat în linie dreaptă, la sfârşitul lui iunie 2002, şi naveta era pregătită să părăsească hangarul pentru rampa de lansare, mici fisuri au fost descoperite la naveta-soră, Discovery. Se generează o nouă prioritate: două zboruri suplimentare spre SSI – Staţia Spaţială Internaţională. Echipajul rămâne din nou la sol! Zborul Columbiei este amânat cu şase luni. Comandantul navetei, Rick Husband, nu dezarmează însă şi hotărăşte un neaşteptat – dar bine venit! – concediu general cu familiile. Inevitabila nervozitate dispare şi, la sfârşitul intervalului, toţi membrii expediţiei sunt perfect pregătiţi pentru un adevărat...

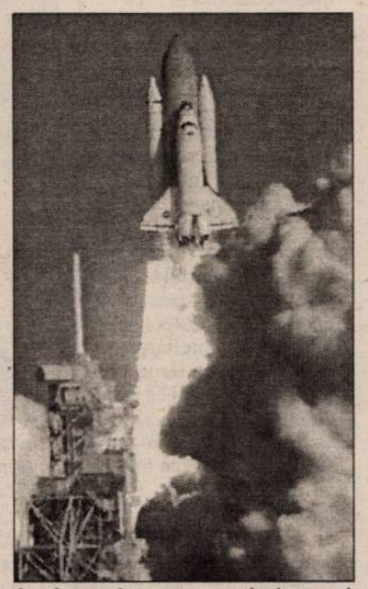

Maraton ştiinţific

Actualul zbor este al 28-lea al „veteranei" Columbia şi al 113-lea al unei navete spaţiale. De data aceasta însă, destinaţia nu este SSI. Imediat ce se va plasa pe orbită circumterestră, Columbia va deveni ea însăşi un laborator de cercetări, cu o echipă lucrând timp de 24 de ore în două schimburi sub conducerea Comandantului navei R. Husband, şi a pilotului William McCool. Prin munca lor, centrele NASA, universităţi şi şcoli din întreaga lume, vor deveni beneficiarii unor experimente de biologie, fizică, ştiinţe spaţiale şi ale pământului, tehnologie – un total de 79 de experimente printre care 15 propuse de... studenţi! Şi totul, cum subliniază John Charles, specialistul ştiinţific pentru fizică şi biologie al misiunilor NASA, nu pentru a studia spaţiul în sine, ci utilizând posibilităţile deschise de zborurile cosmice pentru a înţelege mai bine fenomenele fizice şi biologice.

Securitatea dă bataie de cap

Elementul cel mai spectaculos al actualei misiuni Columbia îl constituie însă măsurile de securitate fără precedent. Acestea sunt consecinţa directă a atacurilor teroriste de la 11 septembrie 2001, chiar dacă nu s-a înregistrat nici o ameninţare directă la adresa zborului. Nemaivorbind de faptul că sosirea echipajului la Cape Canaveral a fost ţinută secretă, că ora exactă a lansării nu s-a ştiut decât cu 24 de ore înainte, chiar şi specialiştii israelieni au afirmat că au fost surprinşi de formidabilele măsuri de securitate luate. „Nu pot compara cu nimic cunoscut. În Israel ştiu că avem şi noi probleme, dar nu avem asemenea restricţii", spunea Aby Har-Evan, directorul general al Agenţiei Spaţiale a Israelului. El a fost foarte impresionat când, părăsind hotelul pentru a merge la cină, a constatat că doi poliţişti au pornit imediat după el... În jurul Cape Canaveral a fost stabilită o zonă de „zbor interzis" supravegheată de avioane F-15 gata să intercepteze chiar şi mici aparate cu un singur motor care ar avea imprudenţa să se aventureze acolo. Dave Saleeba, Şeful securităţii NASA şi fost ofiţer al serviciului secret însărcinat cu paza Preşedintelui, a spus că securitatea în afara Centrului Spaţial Kennedy ar putea deveni „călcâiul lui Achile" pentru planul de protecţie. NASA insistă să spună însă că este vorba de simple măsuri de precauţie...

MIHAELA DOROBANŢU

„TOTALITARISM" INVIZIBIL

Videosupraveghere medicală şi psihologică. Un concept revoluţionar, imaginat de cercetătorii de la Massachusetts Institute of Technology (SUA), ce propune un control absolut al beneficiarilor, în propriul lor cămin.

Un posibil scenariu

O femeie – să o numim Mary – intră în bucătărie, deschide un sertar pentru a lua o ciocolată. În momentul următor una din camerele de luat vederi instalate în bucătărie emite un bip urmat de o voce sintetică care i se adresează politicos: „Bună Mary. Mă simt obligat să-ţi amintesc că 100 de grame de ciocolată reprezintă 500 de calorii, adică a treia parte din aportul caloric zilnic. Atenţie, trebuie să mai slăbeşti 4 kg. Te sfătuiesc să mănânci acum doar un iaurt slab. Îţi mulţumesc că m-ai ascultat." Mary se supune acestei interdicţii. După un timp, se îndreaptă spre un birou aflat în camera ei, echipat cu aparate medicale şi un ecran pe care apare imaginea doctorului – să-i spunem, Jones – care i se adresează: „Mary, pari deprimată. Va trebui să facem câteva teste medicale. După 20 de minute, rezultatele testelor sunt comunicate de doctorul Jones: „Mary, se pare că eşti însărcinată de trei săptămâni. Ceea ce e inexplicabil, atâta vreme cât n-ai avut nici un contact sexual de mai bine de o lună... Cum explici acest lucru?" Indiscreţia binefăcătoare a camerelor de luat vederi atinge dintr-o dată un punct nevralgic pe care potenţialii utilizatori ai acestui „panaceu universal" ambiental vor trebui să aibă curajul să şi-l asume: violarea intimităţilor, în cele mai delicate detalii..

Logistica şi banca de date

Întreaga arhitectură a acestui habitat este constituită din materiale antimicrobiene, din senzori de prezenţă, mişcare, contacte, mirosuri, temperatură etc., din câte o unitate medicală aflată în fiecare din cele şase încăperi, din camere de luat vederi şi microfoane conectate la computerele dintr-un cabinet exterior în care lucrează permanent echipe de specialişti: medici, psihologi, nutriţionişti, igienişti etc., gata oricând să răspundă nevoilor, dorinţelor, întrebărilor asistaţilor, să acţioneze în cazuri speciale. Aceste lucruri ar fi însă imposibile fără o informare complexă şi detaliată legată de o multitudine de parametri ai indivizilor. Cum ar fi: greutatea corporală, gradul de inteligenţă, capacitatea de a memora, calitatea pielii, a danturii, tonicitatea muşchilor, nivelul optimismului, gradul de sociabilitate, sensibilitate psihică şi mulţi, foarte mulţi alţi parametri care sunt măsuraţi, înregistraţi, analizaţi. În momentul în care e detectat un risc de boală, specialiştii intervin prompt. Recomandările zilnice sunt dictate de o voce sintetică fie de un specialist al cărui chip apare pe ecranele pereţilor, pe monitoare sau prin intermediul unui aparat portabil.

Sistemul are şi hibe

Ideea de a dota o casă cu astfel de sisteme de control şi ajutor e atrăgătoare, mai ales în cazul persoanelor cu o sănătate şubredă dar este greu de crezut că un asemenea tip de monitorizare – pentru unii încorsetantă – a sănătăţii poate anticipa pericolele la care sunt expuse persoanele vizate, doar prin acumularea şi analiza parametrilor fiziologici.

DORIN MĂRAN

Telefonul mobil PERICOL IMINENT

Dezvoltarea extraordinară a telefoniei mobile (dar şi concurenţa agresivă între companiile furnizoare de produse şi servicii specifice) a generat, cum era şi firesc, şi numeroase suspiciuni şi atacuri vehemente la adresa acestui sistem de comunicaţii. Miza principală: sănătatea utilizatorului şi, într-o măsură relativ mai mică, cea a persoanelor care trăiesc în zone aflate sub influenţa radiaţiilor de la antenele şi aparatele respective.

Creierul, lipsit de apărare

Raportul prezentat de doi senatori francezi recunoaşte existenţa unor efecte biologice ale folosirii celularelor, dar afirmă că în vecinătatea antenelor nu apare nici un fel de pericol. Prin urmare, să fim prudenţi! Pe de altă parte, experienţe derulate de zece ani încoace confirmă nocivitatea microundelor. În primul caz, într-un incubator a fost plasat un telemobil în funcţiune, la câţiva centimetri de ouăle fecundate. La sfârşitul celor 21 zile de incubaţie, 55% din embrioni erau morţi; în lotul-martor (aflat în vecinătatea unui telefon închis), mortalitatea a fost de 30%. Nuanţând, biologii admit că este vorba despre o toxicitate a microundelor faţă de embrionii de găină.

Influenţa microundelor asupra capului se măsoară pe „fantomă". Dar ce efect apare pe creierul adevărat?

Mult mai radical, profesorul Pierre Aubineau (director de cercetări la Universitatea din Bordeaux) afirmă: „Este vorba, în mod cert, despre un efect patologic. Fenomenul antrenează formarea de microedeme în ţesutul cerebral şi inflamarea meningelui. Ţesuturile cerebrale nu sunt apte să se apere împotriva unei asemenea agresiuni. Migrena reprezintă o consecinţă pe termen scurt, reversibilă. Dar, pe termen lung, nu pot fi excluse patologii indirecte." Concluzia se referă la experienţe laborioase realizate pe şoareci, dar avertismentul reputatului specialist trebuie luat foarte în serios.

Lucrul cu „fantoma"

Îngrijorarea sporeşte, atunci când aflăm despre circulaţia sangvină cerebrală a şoarecelui – afectată de microundele celularelor – că este foarte asemănătoare cu cea a omului. De aici, o primă sugestie profilactică: persoanele predispuse la migrenă şi utilizatorii care prezintă asemenea simptome să-şi reducă nivelul de expunere. Mai mult, microundele GSM pot modifica structura şi metabolismul vaselor sangvine. Ele stimulează celulele creierului şi meningele să producă aşa-numitele proteine de şoc termic, emise de celule aflate în stare de stres.

Dacă oamenii de ştiinţă îşi fundamentează afirmaţiile pe experienţe cu organisme vii, constructorii de telemobile evaluează debitul de absorbţie specific (DAS) pe... „fantome": recipiente de plastic umplute cu un gel care vrea să substituie creierul uman! Totuşi, diferenţa e mare, măsurătorile trebuind să ţină seama, în mod firesc, şi de numeroase alte amănunte, precum puterea de emisie a aparatului, condiţiile de recepţie a semnalului emis de antena cea mai apropiată, poziţia capului şi chiar a mâinii în raport cu acest releu, efectuarea comunicării în mişcare sau de pe loc etc. Totuşi, nici un telefon nu a ajuns să afişeze DAS corespunzător fiecărei convorbiri, pentru a-l sensibiliza pe utilizator.

În ciuda argumentelor palpabile prezentate de cercetători, oficialii din Hexagon nu par deloc îngrijoraţi, cel puţin în declaraţii. Nu există astăzi dovezi ştiinţifice că folosirea telefonului mobil prezintă vreun risc pentru sănătate – susţin ei.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Decimaţi de boli

Decimarea populaţiilor băştinaşe din America precolumbiană nu are drept cauză unică transmiterea de epidemii devastatoare de către coloniştii europeni. Peste 50 de cercetători din SUA au analizat mii de schelete provenind din 65 de situri răspândite în cele două continente americane, concluzia lor fiind că sănătatea localnicilor era deja foarte deteriorată în 1492, proces ce a durat cel puţin o mie de ani, până la data respectivă. Malnutriţia severă, întârzierile de creştere, anemii, infecţii multiple, carii, artrita, tuberculoza au slăbit puternic sistemul imunitar al autohtonilor. Pe acest fond, agenţii patogeni ai variolei, gripei, paludismului şi figurilor galbene – „exportaţi" peste ocean de conchistadori – au făcut ravagii, confirmate şi ele de studiul amintit. Totuşi, această palidă nuanţă de „domesticire" a faptelor europenilor nu justifică ororile comise şi nimicirea unor civilizaţii care aveau realizări uluitoare, unele dintre ele neegalate sau neexplicate, până astăzi.

Răcire prin încălzire

Experienţa cotidiană pare să fie foarte tranşantă: când încălzim un lichid, temperatura lui creşte (sic!). Totuşi, ceea ce se dovedeşte evident la nivelul simţurilor noastre arată cu totul diferit în lumea microscopică. Au demonstrat-o doi cercetători – un francez şi un austriac – răcind un sistem prin... încălzire. În cadrul experimentului lor, molecule de hidrogen intrate în coliziune cu heliu s-au încălzit, în acelaşi timp scăzând temperatura sistemului. Paradoxul respectiv, verificat anterior la scara nucleelor, reprezintă o premieră la nivel molecular. Drept urmare, cercetătorii lucrează acum pe sisteme mai complexe, cu scopul de a defini mai bine graniţele dintre lumile micro şi macroscopice. O posibilă soluţie pentru îndulcirea iernilor noastre?

Virtualul intră în real

După *realitatea virtuală*, a apărut în prim-plan *realitatea supradimensionată* (sau mărită?). De fapt, mărită cu ce? Găselniţa a fost pusă în circulaţie de doi studenţi australieni, pornind de la elementele unui joc PC foarte cunoscut: *Quake*. Acesta îl plasează pe jucător într-un cadru subiectiv, unde se confruntă cu diverşi monştri ce trebuie anihilaţi. Noul sistem (pus la punct după 6 ani de lucru) propune plasarea în spaţiu real, în care se suprapun elemente virtuale, create de calculator şi introduse prin intermediul ochelarilor tridimensionali aflaţi în dotarea jucătorului. În afara acestora, echipamentul celui ce pătrunde în hiperrealitate se compune dintr-un rucsac pentru un computer portabil şi o baliză GPS, în scopul reperării locului în care se află jucătorul în raport cu planul (real) al zonei, astfel putându-se „amplasa" monştrii în posturi plauzibile. Există şi o interdicţie în utilizarea acestui joc: nu pe stradă, în oraşe, unde în locul mostrului virtual ar putea apărea o maşină reală... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Trei categorii de informații

Prof. John Mack clasifică informațiile legate de fenomenul OZN în trei categorii: (1) cele din realitatea fizică obișnuită: observarea unor OZN-uri, cercurile arse pe pământ, leziuni, implante etc. (2) cele care dau impresia că vor putea fi și ele încadrate în universul nostru spațio-temporal, când vom avea cunoștințele științifice necesare: zborul în zig-zag al OZN-urilor, omuleții și cei răpiți care trec prin pereți etc. În sfârșit, (3) cele care nu vor putea fi explicate cu abordarea newtonian-carteziană sau chiar einsteiniană a spațiului și timpului: călătoriile extracorporale, lucrurile care parcă nu se petrec în lumea noastră etc.

Vise „bizare"

Multe răpiri sunt raportate ca „vise" bizare, cu obiecte zburătoare, dar în urma lor rămân cicatrice, julituri, sângerări etc. apărute peste noapte, fără o cauză explicabilă. Mulți răpiți vorbesc despre implante. Mărturiile independente ale unei răpiri sunt rare dar există. De multe ori celelalte persoane, care sunt cu cel ce urmează să fie răpit, par să fie „deconectate" și nu numai că nu-și vor aminti nimic, dar nici nu vor putea fi trezite de țipetele victimei înspăimântate. Alteori victima dispare în mod inexplicabil în perioada care corespunde răpirii, fiind căutată fără succes, după care reapare fără să poată da o explicație rațională absenței sale. La conferința de la M.I.T. Mack a descris un astfel un caz pe care l-a examinat personal. Toate aceste „dovezi" au însă o neliniștitoare trăsătură comună – sunt eluzive și imposibil de folosit ca dovadă față de un sceptic îndărătnic.

Dacă în exemplele de mai sus a fost vorba de răpiri fizice, Mack amintește că există și destul de multe situații în care se pare că în răpire a fost implicată doar o dublură spirituală, în timp ce trupul a rămas pe loc, uneori fiind văzut tot timpul de cei din jur.

Urme sufletești de neșters

Răpirea reprezintă o traumă, asemănătoare violului, care rămâne întipărită adânc în ființa victimei, chiar și atunci când aceasta nu-și reamintește conștient cele petrecute. Cel în cauză poate constata că anumite sunete, mirosuri, obiecte, locuri sau imagini îi provoacă, fără un motiv aparent, reacții puternice, de regulă de groază. El va avea insomnii, îi va fi teamă de întuneric (de pildă lasă un bec să ardă toată noaptea), va bloca ușile și geamurile împotriva unor nepoftiți etc. Astfel, o pacientă a prof. Mack, când era foarte mică, în urma unor răpiri (scoase la lumină ulterior) a dezvoltat o fobie față de păpușile ei, despre care începuse să creadă că se mișcă în timpul nopții, drept pentru care a cerut ca să fie toate distruse.

Cei ce conștientizează cele întâmplate vor prezenta adesea un sentiment de înstrăinare față de cei din jurul lor, simțind că sunt cumva „altfel" decât ei. Nu mai puțin important este ceea ce Mack a numit *„șocul ontologic"*. O persoană crescută în ideea că omul este singur în Univers, eventual în credința că este vegheat de un Dumnezeu ceresc, trebuie să-și reconsidere, pe propria piele, aceste convingeri, să admită că există și alte inteligențe, care ne domină când vor ele, utilizând o tehnologie mult superioară și având un comportament inexplicabil prin ceea ce cunoaștem.

Creșterea spirituală

E adevărat, există și un număr redus de martori care percep întâlnirea ca pe o „iluminare", ca pe o școală, simțindu-se „aleși" în acest scop. Mack vorbește de mai multe „tipuri de experiență" care par legate de o „creștere spirituală". El include aici chiar și trăirea terorii și a furiei, dar și faptul că uneori vizitatorii sunt percepuți ca intermediari între om și Dumnezeu, la modul în care erau imaginați îngerii. Unii au avut impresia, fiind răpiți, că s-au întors la patria lor cosmică, la un „acasă" de o nespusă frumusețe, căpătând o cu totul altă perspectivă asupra propriei lor identități, pe care o simțeau acum în același timp umană și nepământeană, ca și o altă perspectivă asupra spațiului și timpului, simțindu-se capabili să fie în mai multe locuri și în mai multe timpuri diferite simultan.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Stranii arme invizibile

Câți dintre noi știm că numele inventatorului Nikola Tesla, plecat înainte de Primul Război Mondial din Imperiul Austro-Ungar spre mirifica lume liberă a Americii, a fost șters din documentele Institului Smithonian, omis din manuale școlare și din reviste cu specific tehnic.

O tradiție de familie

S-a născut la 9/10 iulie 1856 la Smiljan, Lika și a murit la 7 ianuarie 1943 la New York. Invențiile sale acoperă domenii extrem de variate, de la telefonie și câmp magnetic, la sisteme de curent alternativ, rețele electrice, comunicațiile, radioul etc. Numărul patentelor sale depășește 700 iar unele din invențiile sale, deși acum seculare, sunt încă atât de avansate încât nu pot fi înțelese pe deplin și uneori nici chiar testate! A lucrat pentru companiile Edison și Westinghouse. A fost un adevărat excentric și mulți s-au mirat când a părăsit apartamentul său de la hotelul Waldorf Astoria (unde cina în fiecare zi în costum de seară!) pentru un laborator destul de rudimentar, undeva în Munții Stâncoși. Cercetările sale i-au adus Premiul Nobel în 1912, pe care de altfel l-a refuzat. Mulți îl consideră adevăratul geniu tehnic al secolului XX dar mai puțini știu că pe lângă faptul că a pus bazele televiziunii, a dotafoanelor, a dispozitivelor de purificare a aerului și de supraveghere electronică, tot el a realizat o întreagă familie de... arme invizibile! Și totul a pornit de la o tradiție de familie. Aceasta pentru că moștenea de la tatăl său o adevărată ură față de război, visul său fiind să pună capăt industriei înarmărilor. Să transforme războiul dintre oameni într-un... spectacol al mașinilor. El anunță astfel la o conferință de presă, în 1931, că era pe cale să descopere o total nouă și „nebănuită" sursă de energie. Ziariștii din 11 iulie 1934 s-au grăbit, în plină amenințare a unui nou război, să o numească „fasciculul morții": „fascicule concentrate de particule transmise prin aer care aveau o energie atât de formidabilă, încât putea doborî 10.000 de avioane inamice de la o distanță de 400 km". Doar că el privea această nouă armă ca pe o armă... a vieții, un „fascicul al păcii"! O imagine oferită tuturor țărilor și îndepărtând astfel orice pornire războinică – ridicând de fapt, în jurul fiecărei armate, a fiecărui stat, un fel de „zid chinezesc invizibil". Nimeni nu a părut să fie prea interesat însă în ideea lui! Finanțistul J.P. Morgan spunea că nu prea are încredere, iar Prim-Ministrul britanic, Chamberlain, amăgit de Hitler, credea că războiul avea să ia în curând sfârșit...

Un interes inegal

Decepționat de refuzurile primite, Tesla trimite proiectul intitulat *„Un nou mod de transmitere a energiei nedisipative concentrate prin medii naturale"* la mai toate țările aliate. Era de fapt vorba de prima descriere a ceea ce numim astăzi „arme cu fascicule de particule încărcate". Dar cine putea să-și dea seama la vremea respectivă?! Dispozitivul era o cameră vidată specială, cu unul din capete deschis spre atmosferă. Neașteptat pentru el, interesul cel mai mare îl manifestă... Uniunea Sovietică! Unui „birou" al acesteia de la New York îi este prezentat un plan. Prima fază a planului este testată în 1937 în URSS și Tesla primește un cec de 25.000 de dolari! Convingerea sa era că va realiza o... armă anti-război, o armă care să fie folosită exclusiv în scopuri defensive! Realitatea avea să-l contrazică aspru peste foarte puțin timp. Și nici nu mai avea să apuce momentul când, în timpul războiului rece, ambele țări își construiesc propriile arme cu fascicule de particule încărcate, deși, aparent cel puțin, nu „recunoscuseră" aceste arme în proiectul lui Tesla cu care seamănă totuși în mod izbitor!

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

TEMPLUL CEL MARE

Cu tot formidabilul ei sistem de apărare, Sarmizegetusa, și o dată cu ea întreaga Dacie, se pleacă în fața trupelor romane – ca de atâtea ori în istorie, și la noi, și aiurea, trădarea învinge acolo unde nici foamea, nici frigul, nici boala nu reușesc. Capitala lui Decebal devine un oraș roman, ca și provincia a cărei capitală rămâne: Ulpia Traiana Sarmizegetusa. Distanța între orașul cucerit și cel nou construit este de numai câțiva kilometri. Totul pentru mai puțin de două secole, cât avea să reziste stăpânirea romană...

Încă de la început însă romanii s-au concentrat pe principala exploatare a locului: aurul. Era una din legendele care făcuseră cunoscuți chiar și la Roma munții Daciei. Minele vechi au fost „modernizate", altele noi au fost construite. Și, o dată cu ele, noi așezări care să permită o viață relativ îndestulată și, în consecință – pacea. Noua capitală este un oraș de mari dimensiuni, cu străzi, apeducte, temple, la doar 8 km de Tapae, cum se numea atunci, trecătoarea care separa Banatul de Transilvania. Ruinele sale se găsesc la aproximativ 20 km de Hațeg. Cea mai mare construcție din oraș era Amfiteatrul, cu o formă eliptică și plasat la o înălțime de 100 m, pe latura de nord. Putea adăposti 5000 de oameni! După ce romanii au abandonat Dacia, el a devenit, din arenă de lupte pentru gladiatori, fort de apărare împotriva atacurilor popoarelor migratoare.

Și tot aici se afla și Templul cel Mare – o construcție de 46 m pe 34, cu un vestibul cu două coloane corintice și cu o curte interioară descoperită, delimitată de porticul pronaosului. Tot în interiorul Templului exista – și a fost descoperit – un sistem de canale, adaptat curburii naturale a terenului.

Cui îi era dedicat Templul? Nu este ușor de spus, pentru că în el se întâlnesc altare dedicate și Dianei, și Junonei și lui Hercule. Greu deci de „ghicit" care din ei era considerat zeul protector al Templului și, de ce nu, al țării întregi. Interesant este totuși de amintit că Dacii aveau o zeiță echivalent al Dianei, o zeiță a pădurilor și a Lunii, zeița Bendis. Herodot o menționează ca fiind adorată de femeile trace care o preluaseră de la „populațiile din nord", deci de la daci. Și, dacă ne gândim bine, numele Dianei, care a „preluat-o" pe Bendis, este de fapt cel care supraviețuiește și astăzi în limba română prin cuvinte ca zână sau sânziene... Oricum, Romanii au „păstrat" pentru capitala provinciei nu doar numele de Sarmizegetusa, ci și plasarea ei între Munții Retezat la sud și Poiana Ruscă, la nord, întinzându-se până spre Valea Jiului. Prin Ulpia Traiana trecea și drumul imperial care venea dinspre Dunăre – deci suficiente și firești motive pentru a atribui doar nevoilor de bună apărare localizarea Sarmizegetusei. Și totuși...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/4

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Sinceritatea șoarecilor

Printre metodele de divinație care folosesc animale se află și bizara myomancie, ghicitul cu ajutorul șoarecilor și șobolanilor. Pierdută pe la începuturile evului mediu, când au început să înflorească fortărețele nobiliare pe teritoriul european, myomancia era mai mult un spectacol pe care-l încuviințau și clericii, întrucât nu necesita prezența unei vrăjitoare.

O legendă spune că un anume conte Gontreaux, ajuns la sapă de lemn din cauza petrecerilor, s-a „inițiat" în această metodă și-și oferea serviciile contra cost. Cea mai palpitantă partidă de myomancie era aceea în care doi șoareci zburdalnici, ținuți la regim într-o cușcă, aveau de ales între belșugul sau sărăcia recoltelor. Rozătoarelor li se dădea drumul, iar în calea lor erau plasate două cizme cazone scâlciate pline cu boabe de grâu și porumb, duhnind a slănină. Dar într-una din ele străjuia o lumânare aprinsă; dacă șoarecii prindeau curaj și atacau și hrana din acea cizmă luminată, atunci belșugul devenea o certitudine pentru oamenii din acea zonă care plăteau show-ul cu bani grei. Nu există nici o relatare care să arate că șoarecii și-au învins frica de foc, dar metoda contelui avea un succes nebun, fiind adoptată și de cele mai înalte personaje ale nobilimii.

Legătura „organică" între șoareci și prosperitate era cunoscută din antichitate. Unii autori susțin că până și caravanele deșerturilor arabe aveau într-o traistă de piele câțiva șoareci. Dacă aceștia mureau de căldură sau dădeau semne de moleșeală, atunci drumul ales nu conducea către vreo oază, ci spre pieire. Despre „colivii cu șoareci vorbitori" se vorbește și la curțile imperiale chineze. Un obicei consta în a da drumul pe apa unui râu, într-un coș de nuiele, unei perechi de mici patrupede. Dacă „ambarcațiunea" nu se răsturna până să ajungă la destinație (din cauza agitației pasagerilor), atunci toate conflictele din acel an urmau să fie câștigate de marii proprietari de pământuri vasali împăratului. O altă legendă spune că și Columb ar fi avut pe navele cu care a pornit spre Lumea Nouă șoricei, pentru a vesti furtunile... Myomancia nu este, însă, pomenită în tratatele foarte serioase de ocultism, nefiind considerate animale oraculare.

PAUL IOAN

În exclusivitate de la Polul Sud!

REVELION PRINTRE GHEȚURILE ANTARCTICII

Pornit din nou spre pustiul de gheață al Antarcticii (20.11.2002 – 24.03.2003), exploratorul ***Theodor Negoiță*** ne trimite în direct primele relatări dintr-o lume fascinantă, în care doar cei mai curajoși au acces. Singura zonă terestră care se află încă în... epoca glaciară, Antarctica, își păzește și astăzi cu strășnicie câteva din secretele sale. Devenit în ultima vreme un subiect la ordinea zilei din cauza temerilor privind o topire accelerată a ghețurilor sale, fenomen care ar duce la grave perturbații planetare, misteriosul continent de la Polul Sud primește din nou vizitatori, printre care pe românul Theodor Negoiță. Încleștarea cu forțele naturii, mai dramatică în condițiile extreme ale Antarcticei, o regăsim în corespondența pe care ***Dl. Theodor Negoiță, Directorul Institutului Român de Cercetări Polare,*** *ne-a trimis-o de la Polul Sud... (M.D.)*

Furtună la bord

După cercetări extrem de interesante în Pacificul de Sud, între Noua Zeelandă și meridianul de 160 grade V, efectuate în cadrul echipei de oceanografi, am intrat în apele teritoriale ale Tratatului Antarctic, dincolo de paralela de 60 de grade. Trecerea spre Antarctica nu a fost lipsită de peripeții.

Oceanul devenise complet răvășit de furtuna care se instalase în scurt timp. Părea făcut din munți de apă. În momentele când vijelia își desfășura toată furia, curenții marini și vântul împingeau vasul în mai multe direcții, ceea ce era destul de periculos pentru noi. Marinarul de bord era îngrozit. Asemenea și ofițerul, doar comandantul vasului și-a menținut calmul și am depășit aceasta mare cumpănă pentru noi toți.

În asemenea condiții se trece de pe navigația automată, de pe cap compas stabilit anterior, pe conducerea manuală. Căpitanul care a condus, în cele două zile de groază, vasul cu mâna lui, a mărturisit totuși, că tot timpul i-a fost frică de puternica furtună care se abătuse asupra noastră, aceasta fiind cel mai periculos ciclon din viața lui, cea mai mare aventură.

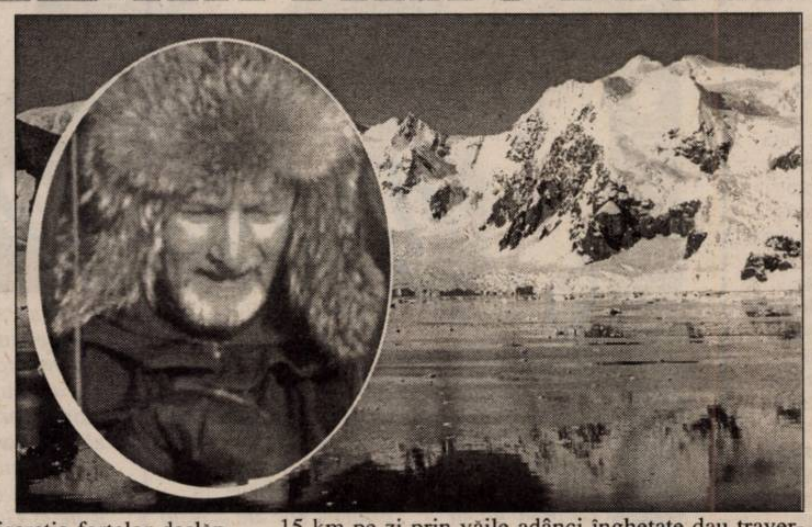

Vântul atinsese 32,5 m/secundă, curenții marini erau atât de puternici de parcă burta vasului se oprea în stânci, scrâșnind din toate încheieturile. În momentul când vasul se balansa la pupa și apoi la prora, era ridicat atât de mult încât elicea de propulsie rămânea în aer iar în acele clipe vasul se oprea, fiind și mai mult la discreția forțelor dezlănțuite ale furtunii. Între 400-800 tone de apă au spălat punțile noastre, lumina nu a mai funcționat, cablurile electrice exterioare au fost rupte de furtună, apa a intrat în camera din față a motoarelor, care deservesc utilitățile de pe vas. Majoritatea dintre noi au avut rău de mare, chiar și marinarii. Yuan Shoohong, căpitanul vasului, este faimos și totodată un om atât de modest. Anul trecut el a fost desemnat în grupul celor 10 cei mai curajoși oameni din Shanghai.

Sărbători antarctice cu tricolor

Înainte de Crăciun conform programului, ne-am oprit în Peninsula Antarctica, la stația chineză „Marele Zid". Am continuat să activez în grupul chinez participând la operațiunile de prelevare a cât mai multe eșantioane de sol, apă, gheață, vegetație, pentru continuarea cercetărilor noastre din cadrul Ministerului Educației și Cercetării. Parcurgeam peste 15 km pe zi prin văile adânci înghețate dau traversând culmile înalte înzăpezite ale munților, care se iveau din ceața născută pentru a învălui singurătatea întinderilor nemărginite ale Antarcticii. Vântul rece mi-a degerat în câteva locuri obrazul, dar în văile înguste, viața era alta.

Pe lângă sărbătorile de iarnă nu am trecut indiferenți. În patria pinguinilor, la stația chineză, au fost invitați șefii stațiilor celor șapte țări prezente în zonă. A fost mare sărbătoare cu prilejul Anului Nou, iar protocolul a inclus arborarea drapelelor și scurtă prezentare a programelor de cercetare. Tricolorul nostru flutura obsesiv, mângâiat de vânturile libere ale Antarcticii, în timp ce la orizont, printre fulgii de nea, o tăcere albă prefigura venirea unui An mai bun și pentru noi.

Ultimele 34 de ore am traversat 14 meridiane, de la 18 grade la 2 grade vest, menținându-ne în jurul paralelei de 62 de grade S. În acest moment traversăm meridianul zero, iar în cinci zile vom intra în Antarctica de Est.

Întrebări pline de candoare

Pot fi și picioarele sensibile la lumină?

Dacă întrebarea respectivă poate fi considerată cel puțin bizară, răspunsul surprinde și mai mult. Se știe că viața noastră este condiționată de lumină, aceasta dirijând ritmurile circadiene – cicluri biologice care reglează diferite funcții fiziologice: trezirea și somnul, temperatura corpului etc. La numeroase animale, precum vrabia, organe fotosensibile (care reacționează la lumină) sunt situate pe diverse părți ale corpului, permițând „ajustarea" acestor ritmuri. Cercetătorii credeau că la mamifere doar celulele retinei joacă un asemenea rol. Totuși, o echipă americană de cercetători a descoperit cu stupefacție că interiorul genunchilor este și el fotosensibil, iar iluminarea respectivei zone a corpului permite modificarea ritmurilor biologice. Știrea a făcut senzație în lumea științifică, dar după câtva timp a venit... contralovitura. O altă echipă, care a verificat uluitoarea descoperire, nu a găsit nici cea mai mică urmă de variație în funcționarea organismului, pe parcursul testului. Explicația frizează ridicolul. Primii cercetători uitaseră să acopere ochii cobailor lor și lumina folosită în cadrul experimentului doar în zona încheieturilor fusese difuzată discret, suficient însă pentru a acționa asupra ritmurilor circadiene pe cale naturală. Genunchii ne rămân în schimb același reputat barometru ce poate anunța schimbările meteo, uneori chiar mai exact decât instituțiile de specialitate!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Idei în dezbatere

Va deveni sexul o amintire?

În cadrul unei recente mese rotunde organizată de cercetători ai Universității Harvard, sub titulatura generală *„O viziune asupra secolului XXI"*, una dintre cele mai spinoase întrebări puse participanților a fost: vom mai avea nevoie de relații sexuale?

Provocatoare și derutantă, chestiunea a fost tratată cu maximă seriozitate. Căci dacă antropologi, psihologi și alte categorii de specialiști au ajuns să-și pună o astfel de problemă, aparent absurdă, atunci ceva e în neregulă în progresul (regresul?) societății umane. Și pentru a spulbera orice dubii, trebuie să subliniem că de fapt este vorba despre „divorțul dintre activitatea sexuală și reproducere". Această despărțire s-a produs deja în anii 60 ai secolului trecut, când s-a declanșat explozia de anticoncepționale pentru femei. Sexul ca necesitate și plăcere s-a detașat net de grija pentru urmași o dată cu venirea pe lume a primului copil conceput în eprubetă – Louise Brown, în anul 1978. Tendința se contura cu și mai multă limpezime după reușita clonării mioarei Dolly (1997). Apogeul indiferenței pentru sexul ca act reproductiv va fi consemnat în acest an, 2003, când clonarea umană pusă la cale de controversatul profesor Antinori va aduce pentru prima oară în istoria umanității un copil „creat" fără celule sexuale. Succesul, care atacă frontal macroetica umanității, este comparat cu procedeul de altoire a unei plante.

Să nu uităm că nu vorbim despre viitorul apropiat, ci despre – spun experții – jumătatea veacului al XXI-lea. Dacă astăzi meseria de „mamă purtătoare de embrion făurit în eprubetă" este încă o raritate, peste câteva decenii ar putea apărea o breaslă în toată regula! De ce? Psihologii susțin că nu numai superbele actrițe nu vor dori să se „mutileze" cu o sarcină, ci și femeile care țin la siluetă și au dare de mână pentru a închiria o mamă de serviciu.

Experții nu uită că în natură există exemple elocvente de lipsă de interes pentru sex. Vietățile partenogenetice (mame virgine, fără aport bărbătesc la procreare) sunt rare (câteva specii de șopârle), dar... Tot fauna ne dă o imagine imposibil de ignorat din rândul mamiferelor. Femelele multor specii (sunt citați în primul rând cimpanzeii) nu acceptă activitate sexuală decât în perioada de reproducere. Ele se apără cu înverșunare de seducția masculilor insistenți.

Evoluția spectaculoasă a ingineriei genetice contribuie din plin la îngrijorarea viitorologilor. Prin contribuția donatorilor anonimi (se vorbește deja și despre ovule conservate, nu numai de spermatozoizi) și prin analize sofisticate, o viitoare mamă, folosind un uter de împrumut, poate alege sexul copilului, culoarea ochilor, gradul de sănătate și longevitate, lipsa cheliei, a genunchilor noduroși etc. Cu discreție, astfel de selecții se fac de mai mulți ani. „Strâmbăm din nas când e vorba de soia modificată genetic, dar în cazul copiilor la comandă suntem mai înțelegători", spune antropologul Olivia Judson de la Harvard. *Proiectanții de bebeluși*, iată o altă meserie a viitorului.

LA CE-AR MAI FI BUNI BĂRBAȚII? Geneticienii răspund: la împrospătarea genetică a generațiilor. Dacă ei vor deveni niște paraziți sexuali, atunci odraslele de mâine vor fi mai vulnerabile, se va produce o degradare genetică ireversibilă. Antropologul Matt Ridley contestă triumful dragostei platonice, dar nu exclude dezinteresul generalizat asupra modului normal de reproducere.

LA CE-AR MAI FI BUNE FEMEILE? Răspunsul îl știe toată lumea, dar preferăm să amintim opiniile unor nespecialiști. Aristotel Onassis spunea că „fără femei, banii n-ar mai avea nici un rost". La rândul său, fostul secretar de stat al SUA, Henry Kissinger, afirma că „puterea este cel mai puternic afrodisiac". Iar afrodisiacele, după cum se știe încă din antichitate, au un scop precis, acela care explică succesul „afacerii Viagra".

PAUL IOAN

Anatomia secundei

AUTO-AERO-VEHICUL

Am inventat denumirea, nici n-aș ști cum să-i spun ciudățeniei care merge acum pe șosele: o mașinărie cu 4 roți, care roți sunt învârtite, printr-un cuplaj, de un arbore cotit, care dispozitiv, la rândul său este rotit de un... compresor!

Până să vi-l „bârfesc" mai mult pe inventator, să amintim că, urmare a inevitabilei închideri a robinetului petrolier planetar (cam prin 2045, după estimările ONU), constructorii de autovehicule „alimentează" acum de zor institutele, centrele și grupurile de cercetători într-ale tehnologiei construcțiilor de mașini și propun ca variante pentru, deja, perioada 2010-2020, următoarele:

- hidrogenul înlocuiește total benzina și motorina, într-un motor așa-zis „celular", care este, de fapt, un electromotor, în care ionii de H și oxigenul din aer „colaborează" pentru a scoate din el lucrul mecanic.
- combinația motor celular + motor clasic foarte economicos (tip Otto sau Diesel, adică benzină sau motorină), cu un mic computer de bord „împărțind sarcinile", adică preluând, la nevoie, și efortul motorașului clasic.
- electromobilul – doar că bateriile contemporane nu au încă randament și longevitate pentru curse lungi: poate fi o soluție pentru orașe.
- electromotor + motor clasic (cazul Toyota-Prins, l-am admirat la Summitul Mondial de la Johannesburg; s-au vândut deja peste 100.000 de bucăți; este remarcabil din punct de vedere ecologic, căci la drum normal jumătatea de motor Diesel este pusă în mișcare doar când autovehiculul urcă, iar la coborâre acumulatorii se încarcă cu curentul electric produs de axul roții (rotor) într-un stator cu care este dotat „subsolul" mașinii).
- motor clasic ultraeconomicos: s-a ajuns la consumuri de 3-4 litri carburant clasic pe suta de kilometri – dar mai puțin nu se poate, nu o permit legile fizicii.

...Și iată că vine un tip, pe nume Guy Négre, care nu reprezintă General Motors, nici Mercedes-Benz, nici Renault, ci lucrează pe cont propriu – un fel de Justin Capră al Franței... și declară că al său „Air Car" (în traducere: mașina cu aer) rezolvă toate problemele epocii contemporane, transformând motoarele clasice în – îl citez – „mașinării la fel de desuete ca televizoarele alb-negru, față în față cu ecranele TV color de astăzi"! Combustibilul? Aer compresat, până la câteva sute de kilograme pe centimetrul pătrat – deci de peste o sută de ori presiunea din pneuri – prin dispozitive simple, cu puțin mai complicate decât cele cu care ne umflăm roțile acum. Rezervorul? O cutie specială din fibre de carbon ranforsate, așezată sub șasiul mașinii. Nimic nu arde, nici o scânteie, nu iese pic de fum – că nu are de unde – aerul comprimat se destinde, împinge, în cilindri, pistoanele, arborele cotit preia mișcarea – iată vehiculul prezis de Jules Verne prin 1860 (!) circulând pe șoselele Europei...

Guy Négre a fost proiectant la bolizii de „Formula 1", a învățat, acolo, nu numai cum se comprimă aerul dar și cum se strâng banii, și-a capacitat fiul, pe Cybil Négre, inginer la „Bugatti", să intre în aventură – și iată-i pe amândoi gata să încurce cumplit de puternica industrie a automobilului, oferind o fabrică cu un potențial de 9.000 de mașinuțe cu aer pe an, care se poate transforma, spun cei doi Négre, într-un fel de „Mc.Donald's" al automobilelor – căci, aflați, 32 de companii terestre s-au arătat gata să preia oferta...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Într-un raport destul de recent al O.M.S., tuberculoza este socotită drept îmbolnăvirea care a creat o situaţie de urgenţă mondială.

Se apreciază, de altfel, că unul din trei locuitori ai Terrei este infectat cu Mycrobacterium tuberculosis şi acest procent nu este altceva decât un imens rezervor din care vor fi date la iveală cazuri noi de tuberculoză.

Sărăcia, supraaglomerarea planetei, infecţia cu HIV dovedesc că anual se vor infecta cu tuberculoză alte peste treizeci de milioane din locuitorii planetei. Faţă de aceste procente îngrijorătoare, totuşi, tuberculoza rămâne îmbolnăvirea cea mai neglijată din lume. Aşadar, maladia este infecţia cauzată de bacilii de tuberculoză, cea mai răspândită suferinţă din toată lumea. Transmiterea se face prin picături Pflüger, este recepţionată la toate vârstele dar face ravagii la sugar, aparent scade la şcolarul mic şi creşte din nou la vârsta preadolescenţei. Incubaţia este de trei-opt săptămâni, dar împotriva tuberculozei organismul are în general o rezistenţă a sa, naturală. Nu este lipsit de interes să cunoaştem că îmbolnăvirea aceasta atât de perfidă atacă aproape toate organele din corpul omului (plămâni, splină, ficat, encefal, meninge, rinichi, intestine etc.).

Ce este TUBERCULOZA

Pătrunzând în plămâni, la locul infecţiei apare o congestie locală. De aici, agenţii patogeni migrează către nodulii limfatici. Aparent, starea generală a bolnavului nu este afectată, dar se declară o creştere uşoară a temperaturii (în jurul a 37°C). Aceasta se resimte paralel cu lipsa poftei de mâncare, scăderea în greutate, tuse uscată, transpiraţie nocturnă şi mai frecvent starea de astenie şi de epuizare totală.

Deci, cel mai frecvent este afectat plămânul în care se formează caverne, care intră în tot arborele bronşic. Ca în mai toate bolile infecţioase, apariţia şi evoluţia tuberculozei depinde şi de puterea de apărare a organismului afectat. Condiţiile de viaţă şi de muncă (locuinţă igrasioasă, lipsa higienei, alimentaţie monotonă, deficitară, efort fizic deosebit de greu) fac să slăbească organismul şi în final, dau drum liber tuberculozei.

Prima formă de profilaxie este vaccinarea copilului mic (BGC). Când acesta nu este efectuat, dintr-o scăpare oarecare, dacă nou-născutul este alăptat i se face testul la tuberculină. Evaluarea reacţiei trebuie făcută la 2-3 zile de la aplicarea testului. Dacă acesta este pozitiv, la un copil nevaccinat, se presupune că însuşi copilul se confruntă cu agentul patogen sau a făcut deja o tuberculoză. Dar şi copiii vaccinaţi pot avea, în primii 5-10 ani, o reacţie pozitivă la testul cu tuberculină. Persoanele care au un antecedent de cancer al plămânilor în arborele genealogic ar trebui să renunţe la fumat, de preferinţă înaintea vârstei de 35 de ani. La fel, să locuiască în zone cu noxe puţine sau deloc, la aer curat de brad. Nu ar trebui uitat că o formulă de control la îndemână este realizarea radioscopiilor toracice care trebuie făcute cel puţin la doi ani.

Oricum, îmbolnăvirea de tuberculoză trebuie tratată numai în spitale sau în sanatorii speciale cu teberculostatice care înhibă bacilul tuberculos.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII ● INDISCREŢII ● INDISCREŢII

Viaţa în roz

Natty, Jean-Paul Belmondo, Jean Rochefort si Michel Drucker

Se iubesc de 13 ani, dar accidentul cerebral al celebrului actor Jean-Paul Belmondo a schimbat totul. La peste un an de la accident, când recuperarea aproape totală i-a permis să-şi reia activitatea artistică, Belmondo s-a gândit serios şi la căsătorie. Pentru a-i dovedi ataşamentul şi pentru a o proteja pe Natty, cea cu care şi-a împărţit viaţa timp de 13 ani, Belmondo s-a însurat. Radioşi şi emoţionaţi, amanţii magnifici au spus „da" în faţa ofiţerului stării civile, în primele zile ale acestui an. (Printr-o derogare, evenimentul a avut loc în prima duminică a anului). Un mariaj sobru, celebrat în intimitate, „protagoniştii" fiind înconjuraţi de prietenii foarte apropiaţi. Pentru a fi aproape de tatăl său la acest moment fericit, Florence a venit la Paris din Statele-Unite. Marele absent a fost însă Paul, fiul actorului. Rememorând primele clipe ale marilor iubiri cei doi îşi amintesc faptul că totul a început la Ronald-Garros, în 1989. De atunci Natty, o prezenţă discretă, şi-a găsit locul în clanul Belmondo, cucerindu-le inimile cu sinceritatea marii sale iubiri. (În ciuda vârstei sale, identice cu cea a... fiului lui Belmondo).

Natty şi Jean-Paul Belmondo la Roland-Garros in 1989

ALIMENTELE care vindecă

Sănătatea noastră depinde mai mult decât v-aţi imagina de ceea ce mâncăm. Numeroase studii recente probează acest adevăr: alimentaţia poate, într-adevăr, să ne apere de boli grave sau să le stopeze evoluţia. Studii epidemiologice internaţionale se ocupă de relaţia dintre frecvenţa unor maladii şi obişnuinţele alimentare.

Cercetătorii au ajuns la concluzia că o alimentaţie judicios aleasă poate reduce cu 30-60% riscul celor mai răspândite afecţiuni: maladiile cardio-vasculare şi recidevele lor, cancere şi, chiar dacă cercetările sunt mai puţin avansate, maladia Alzheimer. Oricum, „meniul" sugerat de ultimele date ştiinţifice nu anulează mai vechile reguli privind necesitatea unei alimentaţii variate şi echilibrate.

◆ ULEIUL DE RAPIŢĂ ŞI CANCERUL. Asistăm la sfârşitul supremaţiei uleiului de măsline în ierarhia acestora? Nu, pentru că şi-a demonstrat virtuţile: prin grăsimile mononesaturate diminuează colesterolul total, crescându-l pe cel bun (HDL), care protejează arterele. Dar, comparat cu uleiul de rapiţă, el furnizează organismului mai puţin „omega 3", aceşti acizi graşi, care sunt consideraţi azi un adevărat medicament. Ei diminuează riscul formării acelor cheaguri ce pot bloca o arteră, determină, de asemenea, scăderea colesterolului „rău" (LDL) şi ameliorează funcţionarea nervilor care comandă inima. „Numeroase cercetări au confirmat capacitatea lor de a reduce riscul infarctului, al tulburărilor de ritm cardiac şi al morţii subite", explică dr. Jacques Fricker, nutriţionist francez. „Aceasta nu este totul: omega 3 din uleiul de rapiţă protejează şi de cancer, fragilizând celulele canceroase. În sfârşit, un studiu făcut la Lyon pe 600 de pacienţi, a demonstrat că «omega 3» intervine în funcţionarea cerebrală diminuând aproape la jumătate riscurile maladiei Alzheimer", arată dr. Jacques Fricker.

◆ MANGO, un fruct cu virtuţi nebănuite. „Acest fruct tropical posedă cel mai mare conţinut de betacaroten, vitaminele E şi C, fier şi fibre. Din acest motiv, mango oferă protecţie eficace împotriva afecţiunilor cardio-vasculare, cancerului şi îmbătrânirii premature", afirmă dr. Pierre Dukan, nutriţionist francez.

◆ NUCILE ŞI CRIZELE CARDIACE. Realizat la Boston, ultimul studiu despre nuci s-a întins de-a lungul a 17 ani şi a avut drept subiecţi 21.500 de medici. Rezultatul: cei care au mâncat nuci de cel puţin două ori pe săptămână şi-au diminuat la jumătate riscul morţii subite cardio-vasculare şi cu 30% riscul anginei pectorale. Şi aceasta pentru că nucile sunt bogate în omega 3, vitamina E şi polifenoli, magneziu şi potasiu, care ameliorează tensiunea, dar şi proteine care „relaxează" arterele.

◆ NOUA „ARMĂ" ANTICANCER: ROŞIILE. Atul lor este licopenul. „Acest carotenoid are un efect preventiv demonstrat împotriva cancerului de prostată. Alte studii au evidenţiat o acţiune protectoare împotriva cancerelor de sân, ovar sau uter, la femei", constată dr. Jean Marie Bourre. Acest antioxidant, licopenul acţionează împotriva degenerescenţei celulelor şi, în consecinţă, împotriva cancerizării lor.

Despre alte „alimente-medicament", săptămâna viitoare.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Bejul este nuanţa de machiaj potrivită tuturor. Pur, diafan, luminos, bejul îndulceşte trăsăturile feţei, realizând un machiaj sobru, dar şic şi... fără vârstă.

MACHIAJ LUMINOS

Bejul, plin de naturaleţe, dă o mină superbă, cu condiţia evitării folosirii excesive. Aceasta înseamnă că trebuie să învăţăm să utilizăm fardurile luminoase care dau strălucire şi relief figurii. Mai întâi, cui i se potriveşte nuanţa? Machiajul „totul bej" este pentru dv. dacă aveţi tenul deschis, de la alb, la auriu şi părul blond, şaten sau chiar negru. Dacă însă sunteţi bronzată sau aveţi tenul mat este mai bine să vă abţineţi pentru că bejul are tendinţa de a vira spre gri, dând astfel o notă de „ten trist".

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 4
Valabil până pe data de: 30 IANUARIE 2003

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Pentru meniul săptămânii, câteva sugestii transmise de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de sus, doamna Chereji Clara.

Friptură delicioasă

500 g muşchi, 100 g cârnaţi afumaţi, 100 g slănină afumată, 2 cepe roşii, 100 g ghiveci, 1 căţel de usturoi, 100 g untură, boia, sare.

Muşchiul se curăţă, se taie felii, care se sărează şi se bat uşor. Se prăjesc pe ambele părţi. Slănina se taie cubuleţe, se prăjeşte la foc mic, iar în untura lăsată se călesţe ceapa, tocată. Se adaugă ghiveciul, feliile de carne, cârnaţii, tăiaţi felii, şi ustutoiul, zdrobit. Se potriveşte mâncarea de sare şi piper, apoi se pune vasul la foc mic, acoperit cu un capac. Se serveşte cu cartofi, fierţi în coajă tăiaţi rondele.

Chiftele de brânză

200 g telemea, 400 g brânză topită, 2 linguri de chimen, 2 linguri de ierburi aromatice tocate (pătrunjel, maghiran, busuioc), 2 linguri de susan, 1 lingură de curry, 1 lingură de boia, 1 lingură de piper măcinat.

Se mărunţeşte telemeaua, se mixează cu brânza topită, apoi se dă compoziţia la frigider pentru 1/2 oră. Se pun în boluri separate chimenul, susanul, boiaua, curry-ul şi piperul, apoi se formează chifteluţe din compoziţia de brânză. O parte din acestea se trec prin piper, alte câteva prin susan, câteva chifteluţe se dau prin curry. o parte prin boia şi câteva prin chimen. Se trece prin fiecare chifteluţă o scobitoare şi se dau la frigider până la servire.

Fasole verde cu caşcaval

150 g fasole verde, 150 g caşcaval, 2 cepe albe, 4 linguri de ulei, 1 lingură de seminţe de susan prăjite, sare, piper.

Se pun 3 linguri de ulei încins, în care se călesţe fasolea verde, tăiată bucăţele, timp de 2 minute. Se adaugă ceapa, tăiată felii, şi se lasă vasul pe foc încă 12 minute. Zarzavaturile astfel pregătite se pun într-un bol încălzit. În uleiul rămas se prăjeşte puţin caşcavalul, tăiat felii, apoi se adaugă legumele şi seminţele de susan şi se potriveşte mâncarea de sare şi piper.

Budincă de mere în aluat

*Pentru aluat: **200 g făină, 2 linguri ulei, 100 g margarină, 1 lingură de apă, sare.***

*Pentru umplutură: **4 mere frumoase, 2 linguri fructe confiate (zaharisite), 100 g stafide, 150 g zahăr, 1 linguriţă rasă scorţişoară, coajă rasă de la o lămâie, puţină coajă rasă de portocală, după gust, puţină nucşoară rasă.***

Din cantităţile prevăzute pentru aluat se prepară o cocă fragedă din care se iau cam 2/3 şi se întinde o foaie cu care se capitonează forma de budincă, în prealabil unsă cu unt. Foaia de aluat se înţeapă cu o furculiţă din loc în loc, apoi deasupra se pun felii de mere (curăţate de coajă şi seminţe), fructele confiate tăiate mărunt, stafidele, coaja de lămâie şi portocală, scorţişoară, nucşoară şi zahărul. Marginile foii se întorc peste amestec şi apoi se acoperă totul cu a doua foaie, făcută din restul de aluat şi întinsă numai cât este suprafaţa budincii. Se înţeapă şi aceasta cu furculiţa din loc în loc. Se coace la foc potrivit aproximativ 30-40 minute. Se răstoarnă pe o farfurie şi se serveşte rece.

Remedii naturale

PE TIMP DE IARNĂ E BUN UN...

...vin de ceapă. *Într-o sticlă de 1 litru se pun 150 g ceapă mărunţită, 100 g miere*

şi se completează cu vin natural. Se lasă la macerat 10 zile, după care se beau câte 3 linguri pe zi înaintea meselor principale.

...lichior de usturoi. *2 căţei de usturoi curăţaţi şi pisaţi bine se pun în 250 ml vin alb, se lasă la macerat o săptămână, apoi se bea câte o linguriţă dimineaţa pe stomacul gol.*

...cocteil de struguri. *Un strugure şi 2 căţei de usturoi*

mari, curăţaţi şi pisaţi se pun în mixer sau în storcătorul de fructe. Sucul obţinut se bea zilnic, dimineaţa, în cure de câte o lună.

...vin tonic din ţelină. *O ţelină rasă se amestecă cu 100 g miere şi se lasă la macerat 48 de ore, după care se adaugă 1 litru de vin alb. Se obţine un vin tonic din care se beau 2-3 păhărele pe zi, înaintea meselor.*

...suc vitaminizant. *Un praz, o crenguţă de ţelină, o ceapă,*

o legătură de pătrunjel se trec prin storcătorul electric iar sucul obţinut se bea dimineaţa, pe stomacul gol.

...mic dejun hrănitor. *1 iaurt în care se adaugă, în momentul consumării, o lingură cu miere.*

La Bucureşti, UN CENTRU DE TESTARE SIDA

În Romania, cele mai frecvente boli cu transmitere sexuală sunt SIDA, sifilisul şi gonoreea. Multe dintre persoanele contaminate nu urmează nici un tratament, devenind o sursă de îmbolnăvire deosebit de periculoasă pentru alţi indivizi. În acest context, Direcţia de Sănătate Publică din Bucureşti împreună cu Asociaţia Română Anti-SIDA au înfiinţat în Capitală primul Centru de testare şi consiliere HIV/SIDA din România. Care este rolul acestei noi instituţii medicale? Centrul va pune la dispoziţia populaţiei materiale informative despre virusul HIV şi maladia declanşată de acesta – SIDA –, va oferi consiliere înainte de testare şi după obţinerea rezultatelor, precum şi îndrumări către alte servicii medicale. Testarea se face respectând regula strictei confidenţialităţi, ceea ce permite persoanelor cu comportament sexual riscant să apeleze la serviciile centrului fără reţineri.

Noua unitate medicală oferă populaţiei consiliere nu numai în privinţa infecţiei cu virusul HIV şi a consecinţelor acesteia, ci şi în privinţa altor boli cu transmitere sexuală. Deopotrivă, personalul medical din unităţile sanitare de stat sau private, în special medicii specialişti dermatologi, stomatologi şi ginecologi, pot obţine informaţii legate de măsurile de igienă elementară necesare la locul lor de muncă şi în ceea ce priveşte recomandările făcute pacienţilor.

Comportamentul sexual în Romania

Cel mai recent studiu privind comportamentul sexual al românilor, realizat la sfârşitul anului trecut de PSI (Population Services Romania) – organizaţie non-guvernamentală în domeniul sănătăţii reproducerii, în colaborare cu alte organizaţii non-guvernamentale şi Ministerul Sănătăţii – arată că:

- 51% din populaţia tânără (între 15 şi 24 de ani) şi-a început viaţa sexuală înainte de 20 de ani.
- 21% dintre aceştia (din care 16% bucureşteni,) au avut primul contact sexual înaintea vârstei de 16 ani.
- 35% dintre bărbaţii tineri şi doar 8% dintre femei şi-au început viaţa sexuală înainte de 16 ani.
- 42% dintre persoanele chestionate au 1-2 contacte sexuale pe săptămână.
- 5% au un comportament sexual cu risc ridicat – sex cu parteneri ocazionali sau prostituate.
- 8% folosesc metode contraceptive ineficiente.

- Femeile din mediul rural, cu nivel de educaţie mai scăzut, folosesc metode tradiţionale de contracepţie.
- 62% dintre femeile chestionate au folosit o metodă modernă de contracepţie cel puţin o dată.
- 71% dintre bărbaţi (66% din zonele urbane) au folosit metode moderne de contracepţie.
- 52% dintre persoane folosesc prezervativul ca mijloc de protecţie a sănătăţii şi totodată contraceptiv.
- Ca mijloc contraceptiv, folosirea popularului prezervativ scade o dată cu vârsta, locul lui fiind luat de pilulele contraceptive.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

***Diaconescu Marin** din Ploieşti.* Cantitatea mare de gaze din stomac, care determină balonarea, durerile de stomac şi eliminarea aproape necontrolată de gaze prin cavitatea bucală (eructaţii) sau anus (flatulenţă) poate fi diminuată (implicit şi consecinţele ei)

BALONAREA ŞI DURERILE ABDOMINALE

prin câteva măsuri bune de urmat. *Pentru a reduce eructaţiile:* ● Mâncaţi mai încet şi evitaţi înghiţiturile lacome. ● Mâncaţi mai puţine alimente grele, bogate în grăsimi. ● Evitaţi să beţi băuturile cu paiul sau să beţi din sticlă cu gât îngust. ● Reduceţi băuturile carbogazoase şi berea. ● Evitaţi să mestecaţi chewing gum sau să sugeţi bomboane tari. ● Reduceţi, dacă nu puteţi să înlăturaţi complet, fumatul. ● Încercaţi să vă controlaţi stresul care vă poate accentua obiceiul nervos de a înghiţi aer. Nu vă întindeţi pe pat imediat după ce mâncaţi. *Pentru a reduce flatulenţa:* Identificaţi alimentele care vă produc cea mai mare cantitate de gaze (fasole, varză, mazăre, ridichi, ceapă, ouă fierte, banane, caise, prune, stafide, smântâni etc.). Eliminarea unora dintre acestea timp de câteva săptămâni vă va ajuta să constataţi dacă reprezintă cauza principală a excesului de gaze din stomac.

Secretele vitaminelor

Vitamina A

- Este socotită vitamina antiinfecţioasă (deoarece asigură protecţia împotriva multor boli infecţioase).
- Este considerată factor de protecţie anticancerigen.
- Este apreciată drept vitamina de creştere – contribuie la nutriţia cartilagiilor şi oaselor, vaselor sangvine, organelor digestive, tegumentelor, mucoaselor.
- Este un factor de întinerire.
- Se mai numeşte şi retinol.
- Nu se găseşte ca atare în fructe sau legume, ci sub forma provitaminei A, respectiv caroten,

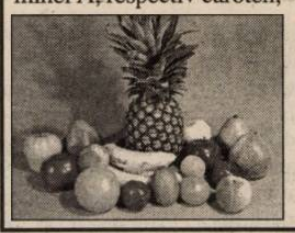

care în organism se transformă în vitamina A sub influenţa unei enzime (carotenaza).

- Intervine în metabolismul grăsimilor; stimulează asimilarea proteinelor; contribuie la buna funcţionare a ţesuturilor (piele, mucoasele căilor respiratorii, digestive etc.); ajută la refacerea ţesuturilor rănite; asigură integritatea pielii şi contribuie la formarea unor bariere împotriva microbilor; măreşte rezistenţa la tuberculoză; menţine vederea bună; stimulează funcţionarea glandelor endocrine; reglează somnul şi tensiunea arterială.
- Carenţa în vitamina A se rezolvă prin consumul de alimente bogate în provitamina A sau în produse farmaceutice cu vitamina A.
- Nu sunt recomandate curele de lungă durată de vitamina A deoarece pot apărea efecte toxice provocate de hipervitaminoză (dureri de cap, mâncărimi pe piele, dureri de oase etc.).
- Rezistă la fierbere, dar este foarte sensibilă faţă de oxigen (se degradează în prezenţa aerului şi a luminii).
- Cele mai importante surse de vitamina A sunt: fructe (caise, prune uscate, afine, mure, căpşuni, nuci, zmeură, piersici, măceşe, cătină); legume (spanac, salată verde, sfeclă roşie, frunze de pătrunjel, varză roşie, varză albă, ardei gras, mazăre verde, morcovi, roşii, ceapă verde); untură de peşte; unt; brânzeturi; lapte; ficat; creier; gălbenuş de ou.
- Doza zilnică necesară este de aproximativ 2 mg (care se găsesc, de exemplu, în 100 g morcovi şi 100 g măceşe).

SĂNĂTATEA din ceaşca de cafea

Dintotdeauna, cafeaua a fost un subiect controversat. Unii cercetători (medici, psihologi, sociologi) îi susţin virtuţile considerând-o bună pentru sănătate atâta vreme cât nu se abuzează de ea. Alţii o hulesc de-a dreptul, mai ales dacă licoarea neagră şi aromată este asociată cu ţigara şi cu alcoolul.

De data aceasta ne vom opri la argumentele demonstrate ştiinţific de reprezentanţi ai grupului de cercetători „pro cafea":

Cafeina din cafea *stimulează activitatea sistemului nervos central,* acţionând asupra funcţiilor fizice şi senzoriale. În momentele de surmenaj, de epuizare fizică şi psihică, o ceaşcă de cafea poate readuce senzaţia de bine, de confort psihic, de recăpătare a tonusului organismului.

Stimulează secreţiile gastrice, ajutând procesul de digestie. Asupra vezicii biliare, acţionează prin creşterea contracţiilor acesteia, ceea ce permite *o mai bună evacuare a secreţiei biliare.*

Ameliorează unele afecţiuni respiratorii caracterizate prin spasm bronşic, ca în cazul astmului bronşic, bronşitelor astmatiforme. Secretul constă în faptul că relaxează musculatura bronhiilor şi bronhiolelor, lăsând aerul să pătrundă cu mai multă uşurinţă în alveolele pulmonare. Cafeina, teofilina şi teobromina (substanţe din cafea) au rol bronhodilatator, motiv pentru care intră şi în compoziţia unor medicamente preparate în acelaşi scop.

Combate crizele de migrenă, deoarece îmbunătăţeşte circulaţia cerebrală şi menţine un echilibru optim între vasoconstricţie şi vasodilataţie.

Stimulează funcţiile aparatului cardiovascular; accelerează pulsul şi creşte presiunea arterială. De aceea se recomandă hipotensivilor – persoanele cu circulaţie sangvină mai lentă şi presiune sangvină mai scăzută, insuficientă pentru a vasculariza suficient creierul şi celelalte organe cu funcţii vitale. În schimb, *nu este recomandată hipertensivilor.*

Creşte diureza, în special datorită cantităţii semnificative de ioni de potasiu pe care îi conţine.

Exercită un *efect antioxidant,* contribuind la întârzierea procesului de îmbătrânire celulară. Datorită substanţelor antioxidante, cum ar fi taninul, are capacitatea de a reduce riscul apariţiei unor forme de cancer.

Ameliorează starea afectiv-emoţională, în special la femei. Unele studii arată că în rândul femeilor care beau o ceaşcă de cafea pe zi, numărul depresiilor nervoase şi tendinţa la sinucidere sunt mult scăzute.

Copiii, adolescenţii la vârsta pubertăţii, femeile însărcinate, hipertensivii, suferinzii de boli gastrice, unele categorii de bolnavi psihici etc. nu trebuie însă să-şi caute sănătatea în ceaşca de cafea, lor fiindu-le interzise virtuţile terapeutice ale acestui aliment!

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

E trist să fii singur şi totuşi...

– „Vă scriu pentru că mă gândesc că mai sunt fete ca şi mine, şi de ce nu, şi băieţi, care sunt singuri, nu au pe cineva de suflet cu care să-şi împartă viaţa. (...) În seara dintre ani o să stau în camera mea şi o să mă analizez cât mai critic cu putinţă. Însuşi faptul că nu am cu cine să petrec spune multe despre viaţa mea şi nu-mi place ce se vede..."

– Dragă Alina, e trist, într-adevăr, să fii singură în timp ce alţii petrec cu prietenii. Dar câteodată e o ocazie unică să stai de vorbă cu tine şi să te gândeşti la viaţa ta de până atunci. Poate faptul că acum nu îţi place cum trăieşti este un motiv suficient să analizezi ce e bine şi ce nu în modul în care te relaţionezi tu cu lumea în general. De ce nu ai prieteni? De ce nu ai UN prieten? De ce eşti tristă pentru că eşti singură, ce îţi doreşti de fapt de la ceilalţi? De ce nu poţi să-ţi îndeplineşti dorinţa de a avea oameni în jurul tău? Aş putea să continuu cu multe asemenea întrebări, dar mă gândesc că o dată ce reuşeşti să răspunzi la primele, îţi vor veni şi altele în minte, singure.

În acelaşi timp, tu ne-ai scris în ideea că nu eşti singura în această situaţie şi poate că scrisoarea ta îi va putea ajuta pe ceilalţi. Sau poate speri să scrie şi ceilalţi despre problemele lor, asemănătoare cu ale tale, şi astfel să te simţi mai puţin singură decât acum. Oricum, e o idee interesantă şi într-un sens şi într-altul, solidaritatea asta între cei singuri, sau pur şi simplu între cei cu acelaşi gen de probleme. Am senzaţia că nu mai funcţionează de mult la noi acest mecanism, dar acum e o ocazie în plus să verificăm asta. Va mai trimite cineva o scrisoare, provocat sau încurajat de tine? Sau eşti mai singură decât crezi, dar nu prin faptul că nu ai prieteni, ci prin faptul că ai curajul să scrii despre asta, să recunoşti problema pe care o ai şi să vorbeşti şi lumii despre ea. Eu cred că e un prim pas. Faptul că ai venit spre noi. Asta înseamnă că vei avea curajul să te deschizi şi în faţa altcuiva, a unui eventual prieten, care e la fel de retras şi timid ca şi tine şi aşteaptă să facă altcineva primul pas. Sunt curioasă, acum, când citeşti rândurile de faţă, ce ai făcut până la urmă? La ce te-ai gândit? La ce concluzie ai ajuns?

Eu sper să ne mai scrii, să ne mai împărtăşeşti din gândurile tale, la fel cum sper că vor scrie şi alţii în întâmpinarea ta. Să prindă mai mulţi curajul să se deschidă şi să vorbească despre ei, despre problemele lor, pentru că numai aşa există şansa ca aceste probleme să se rezolve şi viaţa lor să devină mai bună.

Noi îţi dorim şi ţie, aşa cum le dorim tuturor un an mai bun, cu mai puţine griji şi mai mulţi prieteni!

MIHAELA DOROBANŢU

„COPIII" LUI DARWIN

Acum 250 de milioane de ani, din ramurile primilor dinozauri s-au desprins şopârlele uriaşe care au reuşit să se adapteze cel mai bine schimbărilor climatice radicale produse de-a lungul erelor geologice care au urmat Paleozoicului. Dacă neputinţa la adaptare le-a fost fatală dinozaurienilor, genul varanidelor (sau dragonilor, cum li se spune în mod familiar) a supravieţuit până astăzi, prin două specii principale: Dragonul Komodo şi Varanul („Dragonul Noii Guinee").

Mai suple şi mai puţin pretenţioase la mâncare, aceste şopârle impresionante sunt protejate de legi speciale. Dragonul propriu-zis mai trăieşte doar în insula indoneziană

Ultimii dragoni de pe Terra

Dragonul Komodo

Komodo; cele mai mari exemplare (masculii) ating 3 metri lungime şi o greutate de 160-180 de kilograme. El este înfricoşător la vedere, dar principala lui hrană o reprezintă leşurile aruncate la ţărm, unde patrulează agale, netemându-se de nimeni. Aria de răspândire a Varanilor s-a restrâns la Noua Guinee; un mascul al acestei specii poate atinge 5-6 metri, dar se poate deplasa şi cu 20 de km/oră.

Varanul sau Dragonul Noii Guinee, care poftește la căprioare, turme de oi și chiar la oameni

Ca şi acum 250 de milioane de ani, dragonii văd şi aud foarte slab. În schimb, lunga limbă bifurcată îi ajută să localizeze prada. Aceasta preia din aer diverse molecule specifice, pe care le aduce în „cerul gurii" şi senzorii analizează natura mirosului. Dragonul ştie dacă victima se află în dreapta sau în stânga sa tocmai datorită bifurcaţiei: concentraţia unui anumit miros este diferită pe cele două ramuri ale limbii... Nu au trecut nici 100 de ani de când aceşti monştri uitaţi de timp au fost descoperiţi. Pare incredibil, dar ei au fost contemporani cu dinozaurii şi aveau pe atunci aproximativ aceleaşi caracteristici.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

El Djem MARELE COLOSSEUM AFRICAN

Unul dintre nenumăratele exemple ale „exportului de civilizaţie" specific Imperiului Roman îl reprezintă cel mai mare amfiteatru tip Colosseum construit în nordul Africii, pe teritoriul Tunisiei de astăzi. Lângă mica localitate El Djem, ruinele acestui maiestuos Colosseum ne dezvăluie o adevărată bijuterie arhitectonică, însoţită de legitima întrebare: de ce tocmai aici, într-un peisaj deşertic, a fost durată această superbă construcţie?

Ambiţia iniţială a romanilor a fost de a realiza aici una din cele mai mari plantaţii de măslini din imperiu. Iar clima uscată impunea zămislirea unei sofisticate reţele de captare, stocare şi distribuire a apei de ploaie. O dată finalizat acest obiectiv, cultivatorii s-au îmbogăţit şi au investit o sumă imensă în ridicarea unui Colosseum care să rivalizeze cu cel de la Roma. Şi au reuşit. La El Djem se află al treilea amfiteatru ca mărime din întreg Imperiul Roman, după cel de la Roma (care putea primi 43 de mii de spectatori) şi cel de la Capua (35 de mii de privitori). Finalizat în primii ani ai secolului III d.Ch., marele Colosseum african (numit de romani Thysdrus) găzduia 27-30 de mii de oameni dispuşi să savureze grozăviile desfăşurate în arenă, unde deliciul îl constituia lupta gladiatorilor cu leii. Majoritatea acestor luptători erau, spre deosebire de cei de la Roma, profesionişti. Ei se înrolau de bună voie în breasla respectivă, nefiind sclavi, prizonieri de război sau deţinuţi condamnaţi la moarte. Căutând gloria cu preţul vieţii, ei puteau acumula averi considerabile numai din 8-10 confruntări anule, dacă supravieţuiau. Exista şi şansa ca o femeie de rang înalt să dorească să se căsătorească cu un astfel de gladiator, după numai trei victorii.

Lungimea totală a elipsei amfiteatrului este de 138 de metri (un teren de fotbal are 100 de metri), iar lăţimea este de 114 metri. Spre deosebire de Colosseumul din Roma, la El Djem arhitecţii au prevăzut două pasaje subterane care conduceau spre arenă. Aici erau „anticamerele", unde fiarele şi gladiatorii se pregăteau de confruntare. Nu avea importanţă cât durează „circul", spectacolul se prelungea până când ultimul animal sălbatic sau ultimul om îşi găsea sfârşitul. Aspectul mercantil al manifestărilor nu era deloc neglijat, în apropiere existând centre comerciale de produse alimentare, de uz casnic şi artizanat (suveniruri din ceramică şi fildeş de elefant); nu lipseau băile publice în aer liber... Din păcate, conflictele locale începute după expansiunea arabă (secolul VII d.Ch.) au condus la distrugerea în bună parte a zidurilor şi gradenelor. Restaurarea parţială a Colosseumului de la El Djem s-a făcut şi datorită înscrierii acestuia în Patrimoniul Mondial UNESCO.

Defilarea unui învingător prin fața tribunelor extaziate

Vedere de ansamblu a Colosseumului El Djem, al treilea ca mărime după cel din Roma și Capua

INSTANTANEE

„TRIBUL COAFEZELOR"

Cine s-ar aştepta ca în pustietatea atât de ostilă a deşertului Namibiei, într-o oază nordică a acestuia, să existe un trib ale cărui fete şi femei să fie obsesiv preocupate de aranjarea părului? Exploratorii care au ajuns în mijlocului tribului Himba nu au descoperit oglinzi, căci în fiecare familie o femeie este oglinda celorlalte semene ale ei. „Doamnele" neglijează aproape complet vestimentaţia, dar acordă o importanţă uriaşă împletirii cozilor conform cu vârsta şi statutul social. Fetele, până la adolescenţă, au multiple cozi scurte. Pubertatea impune, de obicei, două cozi mari răsucite astfel încât o bună parte a feţei să fie ascunse. Când au devenit mame, femeile poartă cu mândria ajungerii la maturitate multiple codiţe lungi, iar chipul este complet eliberat de orice element ornametal capilar.

Adolescentă care-și marchează vârsta cu două cozi uriașe răsucite până-n dreptul ochilor

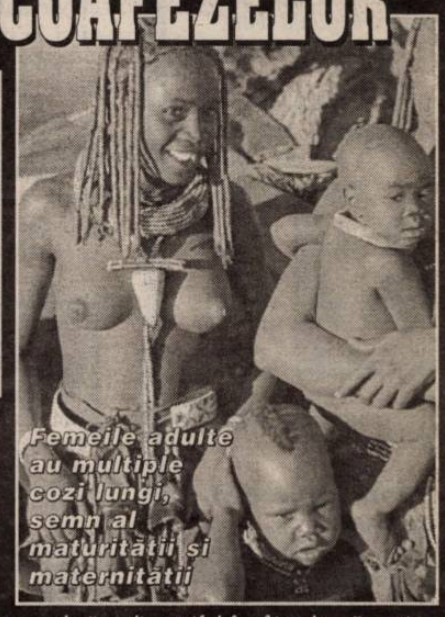

Femeile adulte au multiple cozi lungi, semn al maturității și maternității

Grecul care l-a pictat pe Dumnezeu

Sfânta Treime (1577, Muzeul Prado, Madrid), unde apare personalizat Dumnezeu-Tatăl susţinându-şi Fiul după răstignire; la Michelangelo, Creatorul este imaginat pentru prima oară în Renaştere, în scene ale Facerii lui Adam, a Evei şi a Lumii.

Chiar şi pentru un amator într-ale picturii, El Greco este unul dintre cei mai lesne identificabili artişti ai formelor şi culorilor. Siluetele lui alungite, ba fantomatice, ba cromatic stridente, sunt unice în istoria artelor plastice şi nimeni nu s-a încumetat să-l imite. Suferise maestrul de tulburări de vedere? Mult timp s-a crezut că avusese astigmatism; dar unui psiholog american i-a venit ideea de a provoca astigmatismul unor voluntari fără probleme optice (cu ajutorul unor lentile speciale) şi le-a urmărit modul cum desenează trupul uman. După primele încercări, în care corpurile figurau alungite, toate persoanele testate au creionat forma firească a omului. Concluzia? El Greco a fost sănătos şi doar şi-a personalizat în acest mod viziunea sa artistică.

Domenikos Theotocopoulos (zis El Greco după stabilirea sa în Spania) s-a născut în Insula Creta, cândva între 1541 şi 1545. Se ştiu puţine lucruri despre copilăria sa, iar în adolescenţă a fost ucenicul unui miniaturist specializat în decorarea bisericilor – fapt care i-a marcat întreaga operă, conferindu-i un ataşament impresionant faţă de sacru, în dauna temelor laice şi mitologice. Anul 1570 îl găseşte la Roma, la şcoala lui Tiziano, copleşit de capodoperele Renaşterii italiene. După şapte ani, nu se ştie din ce motive, emigrează în Spania şi se stabileşte definitiv la Toledo, dar continuă să-şi scrie numele cu caractere greceşti. Îi uimeşte şi-i încântă pe reprezentanţii clerului cu operele sale dedicate decorării altarelor şi cu modul nemaiîntâlnit cu care imaginează episoadele esenţiale din Noul Testament. Chipurile şi trupurile personajelor sale sunt deformate, dar tocmai acest „detaliu" conferă picturilor sale o atmosferă de profunzime a meditaţiei relgioase. Sobrietatea şi tristeţea însoţitorilor lui Iisus deconspiră un spirit religios autentic şi nu de circumstanţă. El Greco a fost un credincios desăvârşit, un om fără viaţă personală, un spirit devotat Bisericii până la uitarea de sine. De altfel, mult prea generos din fire, el moare în sărăcie, în 1614, fără să mai poată finaliza pânza referitoare la viziunea Sf.Ioan Teologul, Apocalipsa.

Autoportret

El Greco a fost al doilea maestru care a „îndrăznit" să-l figureze pe Dumnezeu-Tatăl, după Michelangelo şi ale sale compoziţii de pe bolta Capelei Sixtine. Dar pentru spaniolul de adopţie, Creatorul se prezintă privirii noastre mai umanizat (în „Treimea"), mai aproape de percepţia unui simplu muritor. El Greco n-a pretins niciodată că ar fi fost altceva.

Laocoon și fiii (1608, National Gallery of Art, Washington), unde drama eroului mitologic (singura pânză cu astfel de tematică) se desfăşoară pe fundalul oraşului Toledo

Știați că...

◆ *...Levantul era numele dat în trecut regiunilor de coastă ale Mării Mediterane? Este vorba de regiunile răsăritene.*

◆ *...zeița greacă a păcii se numea Eirene? La romani numele ei era Pax.*

◆ *...prin sabord se înțelege o deschidere practicată în parapetul unei nave? Se face cu scopul evacuării apei acumulate pe puntea superioară, datorită valurilor.*

◆ *...talerul era o veche monedă de argint germană? A circulat în aproape toată Europa.*

◆ *...rubinul este o varietate de corindon? Culoarea roșie se datorează unui conținut redus de crom.*

◆ *...scatiul face parte din familia fringilidelor? Este o pasăre sedentară de culoare verde-gălbui, puțin mai mică decât o vrabie.*

◆ *...somnul pitic este un pește originar din America de Nord? Fiind excesiv de răpitor se încearcă într-un fel stârpirea lui.*

◆ *...codul de legi al Inchiziției a fost elaborat de călugărul dominican Tomas de Torquemada (c. 1420 – 1498) marele inchizitor spaniol? El a fost și duhovnic al regilor Ferdinand al V-lea Catolicul și Isabela de Castilia.*

◆ *...năutul este o plantă erbacee din familia leguminoaselor? Se cultivă ca plantă alimentară în India, Turcia, nordul Africii și la noi, pe suprafețe restrânse, în Dobrogea.*

◆ *...știința care se ocupă de limba, istoria și cultura chineză se numește sinologie? Cuvântul vine din latinescul Sina, însemnând China, și grecescul „logos", însemnând studiu.*

◆ *...turnul înalt al unei moschei se numește minaret? În partea superioară acesta are un foișor de unde sunt chemați credincioșii la slujbă.*

◆ *...silnicul este o plantă erbacee din familia labiatelor, cu tulpini târâtoare și flori albastre sau violete? Crește în locuri umede, livezi, păduri și este o plantă meliferă.*

◆ *...vidra este un mamifer carnivor, semiacvatic, din familia mustelidelor, cu o blană deasă castanie-roșcată? Se hrănește cu pești, raci sau broaște și este răspândită în țara noastră pe lângă lacuri, văile râurilor mari și în bălțile din Delta Dunării.*

◆ *...chimistul englez William Ramsay (1852-1916) a fost membru de onoare al Academiei Române? Studiile sale asupra gazelor l-au dus – printre altele – la descoperirea heliului.* (I.S.)

Știați că...

GALERIILE TRETIAKOV

un mileniu de artă

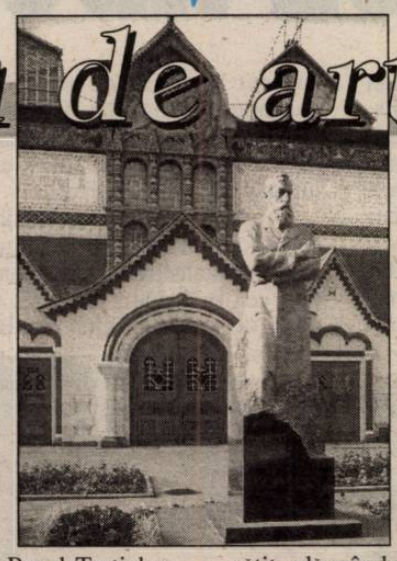

Galeriile Tretiakov din Moscova constituie unul dintre cele mai bogate muzee ale lumii, adăpostind opere deosebit de prețioase ale artei ruse și sovietice. Sălile muzeului și depozitele acestuia conțin peste cincizeci de mii de picturi, sculpturi, desene și gravuri, oglindind întreaga istorie artistică a Rusiei, din secolul al XI-lea până în zilele noastre.

Această colecție magnifică a fost fondată de Pavel Tretiakov (1832-1898), un colecționar moscovit, o proeminentă figură a culturii ruse. Încă din fragedă tinerețe el a început să colecționeze gravuri și fotografii din Europa de Vest, apoi mici pânze, în special peisaje semnate de pictori olandezi din secolul al XVII-lea. Interesul său a luat-o însă pe un drum alăturat, după o vizită la St. Petersburg, când a cunoscut nu doar comorile artistice ale lumii, expuse în Ermitaj, ci și colecția lui Prianishnikov, conținând opere ale pictorilor ruși. Din acel moment a hotărât să colecționeze numai opere ale concetățenilor săi, și, în 1856, a cumpărat primele două pânze ale unor artiști ruși, marcând astfel începutul galeriilor care aveau să devină celebre.

La mijlocul secolului al XIX-lea mai existau și alte colecții particulare la Moscova și Petersburg, dar nici una dintre ele nu a jucat în istoria artei și culturii rusești un rol atât de important ca Galeriile Tretiakov. Gustul colecționarului părea format anume în acest scop. Priceput nu doar în ceea ce privește artele figurative, era în același timp un admirator înfocat al lui Lev Tolstoi și al lui Dostoievski și iubea compozitorii ruși în special pe cei care alcătuiau Grupul celor noi, având o adevărată slăbiciune pentru Borodin și Musorgski. La rândul său s-a bucurat de sprijinul unor artiști de seamă ca Ilia Repin, astfel că an după an colecția a crescut, în 1870 casa familiei devenind neîncăpătoare. Este ridicată o nouă clădire, apoi aceasta este lărgită prin adăugarea unor noi anexe și în 1881, Muzeul este deschis publicului. Până în 1890, 50000 de vizitatori i-au trecut pragul, iar în 1852 Pavel Tretiakov donează Muzeul statului, la aceasta adăugându-se și colecția fratelui său, pictorul Serghei Tretiakov. După 1898, la moartea lui Pavel Tretiakov, care conducea Muzeul, coordonarea acestuia a fost încredințată unui colectiv din care făcea parte și fiica fondatorului. Munca de îmbogățire permanentă a colecției nu a încetat nici o clipă. Actuala fațadă a fost realizată în 1901-1902 după desenele lui Victor Vasnetsov. Este decorată cu vechea emblemă a Moscovei, Sfântul Gheorghe omorând balaurul, iar ancadramentele ușilor și ferestrelor sunt împodobite cu vechi motive populare. Aleea care duce la intrarea principală este dominată de statuia lui Pavel Tretiakov, realizată de Alexander Kibalnikov. În 1913 Muzeul a fost rearanjat iar după Revoluție a fost privit ca o adevărată școală. Operele expuse sunt de o valoare neprețuită iar colecția de icoane vechi, printre care și cele bizantine șau cele de Andrei Rublev, este unică în lume.

An după an, colecțiile s-au îmbogățit adăugându-se și cele de artă sovietică. În anii războiului operele de artă au fost puse la adăpost sigur, dar chiar în 1942 în Muzeu a fost, deschisă o expoziție închinată luptei eroice a poporului împotriva nazismului. După război a fost primul mare muzeu care și-a deschis porțile pentru public. Evenimentul s-a petrecut la 17 mai 1945.

Vasily Surikov

Alexei Savrasov

Zinaida Serebriakova

Ivan Shishkin

Arkady Rylov

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

SE POT CIOCNI GĂURILE NEGRE ÎNTRE ELE?!

După descifrarea, la finele lunii octombrie 2002, a unui set de fotografii făcute de telescopul cu raze „X" și transmise de satelitul științific CHANDRA, astrofizicienii au descoperit pentru prima dată *găuri negre* care se rotesc una în jurul celeilalte! Găurile sau golurile negre sunt obiecte cerești denumite astfel deoarece nu emit nici un fel de radiație electromagnetică sau corpusculară din cauza câmpului gravitațional excepțional de mare de la suprafața lor, care ar necesita viteze supraluminice pentru a-l părăsi! O gaură neagră se manifestă la exterior prin câmpul gravitațional, cel electrostatic și prin emisia de raze „X" datorată absorbției materiei... Gaura neagră constituie, astfel, o stare finală în evoluția unor stele masive, care și-au epuizat sursele de energie termonucleară și se află în starea de colaps gravitațional, care nu se poate opri!

Până recent se știa că astfel de goluri sau găuri negre există în centrul unor galaxii și ele ar putea explica energia enormă emisă de nucleele active de galaxii sau de quasari – obiecte cvasistelare care emit intens radiounde și radiații ultraviolete și infraroșii. Recenta descoperire a evidențiat că în galaxia NGC 6240, aflată la peste 630 de milioane de ani-lumină de Sistemul nostru Solar (aproximativ 200 megaparseci!), există nici mai mult nici mai puțin decât două astfel de găuri negre! Mișcarea de rotație a celor două găuri negre, una în jurul celeilalte, se va încheia peste câteva sute de milioane de ani, când cele două obiecte cerești se vor ciocni, provocând în acest fel una dintre cele mai intense și mai luminoase explozii din Univers. Astrofizicienii speră că următoarele fotografii, care vor fi obținute de la satelitul CHANDRA, să le permită să valideze ipoteza conform căreia, în jurul orizontului unei găuri negre există o regiune în care orice particulă incidentă se scindează în alte două particule, una căzând în gaura neagră și alta părăsind-o cu o energie mărită provenită din rotația găurii negre...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

URIAŞUL ADORMIT din Duşanbe

De mai bine de un an statuia din pământ a lui Buddha, lungă de 13 metri aflată într-o sală a Muzeului naţional din Duşanbe (Tadjikisan) nu a putut fi văzută de nici o persoană privată şi de nici un ziarist, probabil pentru a nu da naştere la manifestări religioase budiste pasionate sau, dimpotrivă, la atentate din partea unor musulmani fanatici, aşa cum s-a întâmplat la Bamiyan unde cele mai mari reprezentări ale lui Buddha, sculptate în roca munţilor, au fost dinamitate. Deşi budismul a dispărut de secole din această ţară musulmană, adepţii acestei religii din alte ţări ar fi putut constitui un motiv de îngrijorare pentru conducătorii muzeului. De altfel, în septembrie 2001, după ce sala în care se afla statuia a fost deschisă pentru scurt timp publicului, au avut loc rituri de adoraţie în faţa colosului din pământ. Cea de-a doua variantă, a unor eventuale atentate din partea musulmanilor, pare exagerată dar, nu poţi şti niciodată...

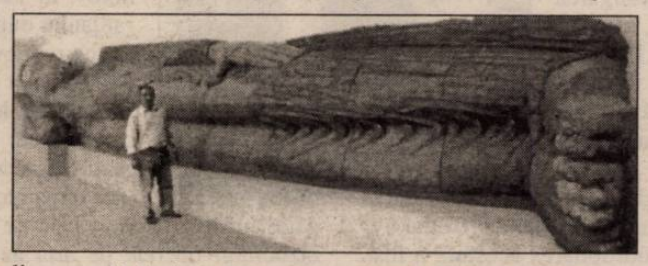

Această statuie a lui Buddha, stând culcat, a fost realizată în urmă cu secole în mănăstirea din Adjina Tepe şi este cea mai mare din Asia Centrală după distrugerea celor din Bamiyan. Din acea epocă a fost de câteva ori restaurată şi acoperită cu straturi de picturi. În urmă cu 14 secole, regiunea din sudul ţării în care se afla mănăstirea, a cunoscut o lungă perioadă de prosperitate datorită unei agriculturi bazate pe un vast sistem de irigaţie. O perioadă care a luat sfârşit în secolul al VIII-lea în urma cuceririi arabe; un preludiu al islamizării celei mai mari părţi a Asiei Centrale. De atunci, mănăstirea budistă a fost abandonată. În secolul al XIII-lea regiunea a fost invădată de trupele lui Gengis Khan care au jefuit oraşele şi au distrus sistemele de irigaţie. Regiunea a renăscut însă din propria-i cenuşă în secolul al XX-lea. Situl Adjina Tepe a fost redescoperit în 1959 iar în 1966 a fost scoasă la iveală şi gigantica statuie. Înainte de a o transporta, restauratorii muzeului Ermitaj din Leningrad au tăiat-o în 44 de bucăţi care au fost depuse în rezervele muzeului din Duşanbe. Timp de 30 de ani statuia, a fost uitată. Doar câţiva restauratori îşi mai aminteau de ea. În toamna anului 2000 câţiva oameni de decizie cad de acord asupra destinului ei: Buddha urma să fie restaurat. Blocurile decupate, deloc uşoare, care au fost deplasate de câte 6-7 oameni, au fost reasamblate asemenea unui puzzle iar părţile care lipseau sau care erau mutilate încă din timpul cuceririi arabe au fost reconstituite.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

UN TUNEL SPRE TRECUT

Săpăturile secrete Elementul cel mai interesant (ca să nu-i spunem altfel) al „Misiunii Enterprise Terestră" aparţinând doctorului Schor îl reprezintă nu atât activităţile geologice „deschise" pe platoul de la Gizeh, ci investigaţiile interioare, despre care destul de rapid s-a aflat că ar fi „înregistrat video", în mod accidental, lucruri cu totul remarcabile desfăşurate în interior aproape un an de zile. S-a vorbit despre săparea – în cel mai desăvârşit secret – a unui canal deasupra Camerei Regale, filmată cu o videocameră în 1996 şi apoi introducerea unui cablu de alimentare sub tensiune spre camerele superioare în februarie 1997. Când zvonurile au început să circule, pentru toată lumea era evident că toate acestea urmăreau un singur scop: pătrunderea în aşa-numita „Cameră a lui Isis".

În spatele uşilor închise Aceasta a fost denumirea pe care Expediţia Schor a dat-o spaţiului identificat în 1993 cu ajutorul unui robot de precedenta expediţii a lui Rudolph Gattenbrink, la capătul crestei sudice, cu o lăţime de aproape 3 cm – o descoperire cu totul senzaţională! – mergând în sus spre centrul piramidei, de la Camera Reginei. Ca şi Schor însă, nici ei nu au primit permisiunea oficială de a merge până la capăt cu explorările. Adică să reuşească să poată privi... în spatele uşilor închise. De data aceasta însă, din mărturiile şi informaţiile disparate adunate, s-a ajuns la concluzia că se încearcă efectiv săparea unui tunel clandestin prin Marea Piramidă, netrebuind ca cineva, oricine, să ştie nici că acest lucru se face, nici care ar fi rezultatele.

Fotografiile domnlui Hunter „Misiunea Enterprise Terestră" a hotărât atunci să apeleze la experienţa unui specialist independent, Larry Hunter, cu aproape 20 de ani de experienţă de teren în Egipt. Au rezultat o serie de fotografii revelatoare. Ele conţin dovada de netăgăduit că în interiorul Marii Piramide s-a săpat un tunel, că s-a introdus un cablu de înaltă tensiune şi că, de asemenea, cantităţi mari de material din piramidă erau pregătite pentru a fi transportate în altă parte. Mai mult, pe fotografii se observă imaginea unei frânghii care atârnă deasupra aşa numitei trepte principale a piramidei. Că nu s-au respectat nici un fel de proceduri şi protocoale arheologice, rămâne clar pentru toată lumea. Lucrul cel mai interesant şi total misterios este natura descoperirii făcute în interior, care să justifice dacă nu încălcarea atâtor reguli, cel puţin curajul şi riscurile asumate de expediţie în momentul când s-au luat aceste hotărâri. „Enterprise" şi-a luat măsuri de siguranţă şi a lăsat copii ale întregului material fotografic realizat în mai multe locuri, inclusiv la un redactor şef al unui cunoscut cotidian din Cairo. Toată lumea a promis că vor fi făcute cercetări şi verificări independente. Nimic nu a „explodat" însă până acum. Încă un mister care se adaugă mileniarelor taine pe care le ascund piramidele şi, în fond, întreaga istorie a începuturilor civilizaţiei Egiptului...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Labirintul de la Şura Mare

Săpată în placa de calcare tectonice a Munţilor Sebeş, monumentala peşteră Şura Mare, împreună cu celelalte peşteri din zonă, printre care interesanta Cioclovina cu Apă, în care s-au găsit podoabele de chihlimbar şi bronz din epoca Hallstattiană, constituie o adevărată comoară pentru patrimoniul ştiinţific al mediului subteran din ţara noastră.

Intrarea peşterii a fost anunţată de exploratorii Toma Ienciu şi Schadler, în 1929, pentru ca în 1934 I. Gherman să publice traseul parcurs cu o barcă pe o porţiune de doar 700 m. Au urmat alte încercări de pătrundere în peşteră însă blocurile de calcar, de sute de tone, obstrucţionau intrarea în peşteră. Prin 1963 T. Orghidan şi I. Bostan reuşesc să ajungă la 1800-2000 m distanţă de la intrare, unde au posibilitatea de-a admira concreţiuni de mari dimensiuni – baldachine sub formă de ciuperci. Explorarea acestei peşteri continuă datele îmbogăţindu-se cu o hartă a peste 3 km de galerii.

Deschiderea peşterii este monumentală, de aproximativ 40 m înălţime şi 12 m baza. Galeria activă, unică de altfel, are 3143 m lungime. Se pătrunde greu printre blocuri enorme, pentru ca după ce se parcurg 120 m de galerie să se ajungă într-o primă sală de proporţii imense cu tavanul înalt de circa 40 m. Din extremitatea estică a sălii, galeria cursului de apă subteran este presărată cu *dorne* a căror adâncime nu trece de 2 m. După aproape 1200 de m apar formaţiuni de calcit de mari proporţii, formate dintr-o „pălărie" sprijinită la 7-9 m înălţime de cei doi pereţi ai galeriei, din care se lasă în jos, sub formă de scurgeri în franjuri, „piciorul" în formă de baldachin, care atinge nivelul apei. Colorate în galben ruginiu şi alb, aceste formaţiuni rămân pentru cei care ajung să le privească o adevărată minune a frumuseţii. Forma şi originea lor dau adevărata caracteristică a Peşterii Şura Mare. Înaintarea în galerie este foarte greoaie şi obositoare şi datorită cascadelor înalte de 2-3 m. Dar, efortul merită... La circa 2300 m distanţă de intrare se pătrunde în *Sala Mare* unde se găsesc etalate cele mai frumoase gururi din ţară.

Peştera Şura Mare este considerată, datorită complexităţii şi sistemului, al proporţiilor şi al speleotemelor – pe cât de rare, pe atât de impresionante – ca fiind unul dintre cele mai grandioase fenomene carstice din România.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Schitul Sfântul IOAN IACOB

În nordul ţării, spre muntele Giumălau şi spre Obcina Floarei, la mică depărtare de satul Pojorâta, se află unul dintre cele mai pitoreşti schituri din Bucovina, schitul Sfântul Ioan Iacob-Corlăţeni. Situat la o altitudine de 1100 de metri, schitul, aparţinând de arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţilor, a fost ridicat în 1934 de familia Constantin şi Ecaterian Corlăţeanu.

Construit din lemn, el a fost uşor de dezmembrat, într-o perioadă de prigoană, aşa că, în 1962, primăvara a fost mutat în parohia satului Voroneţ. Credincioşii au continuat totuşi să respecte locul pe care se ridicase schitul, mai ales că Sfânta Cruce a acestuia rămăsese pe loc. Pentru protejarea ei, sătenii din Pojorâta au construit o capelă, sfinţită ulterior cu aprobarea mitropolitului Iustin Moisescu. Eforturile ctitorului Ilie Ţimpău au fost răsplătite tocmai prin această sfinţire, care a avut loc pe 21 iunie 1068. Insistenţele credincioşilor pentru reconstrucţia unei biserici pe aceste locuri nu au încetat nici o clipă, aşa că, în toamna lui 1970, s-a început reconstrucţia bisericii „Sfânta Treime". Locaşul în care putem vedea astăzi Sfânta Cruce a vechiului schit a fost terminat în 1987, resfinţirea lui făcându-se de către Părintele Protopop Toader Moroşan. Biserica a fost sfinţită din nou pe 15 iunie 1990 de către Înalt Prea Sfinţitul Pimen Suceveanul, prilej cu care s-a aprobat şi reînfiinţarea schitului. Viaţa isihastă a reînceput astfel în munţii Bucovinei, călugării de aici încercând să vină în întâmpinarea dorinţelor credincioşilor care, în curând, şi-au dorit o nouă biserică. Aceasta ar fi urmat să fie închinată Sfântului Ioan Iacob Hozevitul. După cum se ştie Sfântul s-a născut în apropierea acestor locuri, în satul Crăiniceni, comuna Horodiştea, aflată pe atunci în judeţul Dorohoi.

Exemplu de devotament şi smerenie creştină el s-a retras în ţara Sfântă (Hozeva) unde a oficiat slujbe în limba română, a devenit duhovnicul monahilor români şi a scris numerose pagini de învăţătură creştină. Trăind izolat într-o peşteră, în post şi rugăciune el s-a stins din viaţă la 5 august 1960 şi după 20 de ani moaştele sale au fost găsite mirosind a mir. În 1992 Biserica Ortodoxă Română l-a trecut în rândul sfinţilor. Având în vedere înaltele pilde ale Sfântului plecat de pe aceste meleaguri, locuitorii de aici şi-au îndreptat gândurile spre El.

Dorinţa lor s-a îndeplinit datorită eforturilor comune. Au contribuit la înălţarea locaşului credincioşi din Pojorâta, Bucovina, Botoşani, Iaşi, Bucureşti, preoţi şi alţi credincioşi din America. Întreaga activitate s-a desfăşurat cu binecuvântarea Arhiepiscopului Sucevei şi Rădăuţilor în timpul egumeniei Protosinghelului Visarion Breabăn şi cu sprijinul părintelui Ieroschimonah Iacob Bârsan. Sfinţirea noii biserici a fost făcută de Prea Sfinţitul Pimen Suceveanul pe 1 octombrie 1996.

La eveniment a luat parte şi părintele stareţ, exarhul mănăstirilor şi schiturilor, Arhimandritul Malchisedee Velnic.

Cele două biserici, în formă de cruce, cu acoperişurile în mai multe ape, decorate cu şiruri de ferestre şi turle mici, de dimensiuni diferite, expunând în interior icoane de preţ şi alte odoare sunt o dovadă a credinţei străbune a locuitorilor, credinţă respectată în buna tradiţie moldavă.

IRINA STOICA

Mingea care nu e bună de nimic

Nu întotdeauna trebuie să fii un „vizionar" ca să realizezi lucruri ieşite din comun. Uneori e suficientă „puţintică răbdare", timp de vreo câţiva ani, ca să devii un performer. Unul dintre aceştia este şi Tonny Evans din Ţara Galilor care a reuşit să realizeze cea mai mare minge din lume confecţionată din... benzi elastice. O minge plină pe dinăuntru pe care a finalizat-o în... 5 ani de trudă, ataşând nu mai puţin de 6 milioane de benzi, dispuse în toate sensurile. La capătul celor 5 ani de migală, mingea cântărea o tonă! Bineînţeles că această performanţă l-a trimis direct în Cartea Recordurilor. Tony Evans s-a gândit la o superpartidă de fotbal în care formidabila sa minge elastică să intre măcar o dată în poartă. (D.M.)

Sclava tranchilizantelor, timp de trei decenii

E greu de spus dacă franţuzoaica Florence Sabatou, din Reims, este o femeie norocoasă ori, dimpotrivă, o nefericită. De fapt, depinde din ce unghi privim situaţia ei. Mai exact, viaţa ei, căci nu e vorba despre un episod trecător, ci despre un lung, foarte lung coşmar trăit zi de zi, începând de la 26 de ani, după moartea mamei sale.

Şocul pierderii acestei fiinţe dragi a însemnat pentru Florence declanşarea unor accese de panică şi mai ales a oboselii cronice cauzate de insomnii prelungite. Pe vremea aceea era cadru didactic şi o colegă de serviciu i-a sugerat să ia nişte pastile tranchilizante. Astăzi, nu-şi mai aminteşte ce anume, dar ştie că noaptea următoare a trecut la fel ca şi cele anterioare, cu stres, cu spaime şi fără somn. Abia a doua zi, la ore, medicamentul şi-a făcut efectul, parcă scufundând-o într-o altă lume, ireală. Au urmat perioade alternative, de luciditate şi de somnolenţă, rupturi de lumea înconjurătoare, care i-au accentuat pas cu pas nevoia de a consuma calmante. Dependenţa de medicamente i-a schimbat cu totul viaţa Florencei, care trebuia să ia din ce în ce mai multe pastile pentru a nu resimţi neliniştea patologică ce o măcina pe dinăuntru.

Nefasta postură nu-i era străină, conştientiza perfect mlaştina în care se afunda şi de aceea a acceptat ideea de a fi internată într-o secţie de psihiatrie. Însă acolo, în locul ameliorării stării sale, a fost dopată şi mai puternic cu alte medicamente, astfel că femeia devenise un veritabil zombie. În perioadele de luciditate, a căpătat certitudinea că medicii fac experienţe pe ea şi a realizat cu spaimă că uitarea se instalase ca un văl peste mintea ei. Dacă punea un obiect într-un loc, după câteva minute îi era imposibil să-şi amintească de el, aşa că a inventat un joc pentru cei patru copii ai săi: cine „ghicea" unde a pus mama un anume obiect primea câţiva bani de buzunar, în funcţie de importanţă...

Anii s-au scurs astfel unul după altul, Florence devenise pentru cei din jur „femeia bolnavă" şi ea simţea mila lor ca pe o rană adâncă, pe care trebuia să o ascundă izolându-se într-un univers numai al ei. Târziu, foarte târziu, cineva a sfătuit-o să meargă la un cabinet de psihoterapie. Abia acolo a înţeles că existau şi alte metode decât perfidele tranchilizante, pentru a scăpa de problemele ei. S-a hotărât să lupte pe acest front, cu orice preţ. Nu a fost deloc simplu. Ajutorul psihoterapeutului şi tratamentele exclusiv naturale i-au readus luciditatea şi tonusul considerate pierdute definitiv. Iar când a reuşit să adoarmă şi să se trezească odihnită, după 6-7 ore de somn fără calmante, a înţeles că ieşise iarăşi la lumină, dintr-o noapte ce durase nu mai puţin de trei decenii! Astăzi, Florence a redevenit un om ca toţi ceilalţi, dar cu un ochi râde şi cu celălalt plânge. Râde, pentru că şi-a depăşit slăbiciunile umane şi a învins tirania medicamentelor şi plânge, fiindcă aceasta a costat-o trei decenii din viaţă. Tinereţea sa...

(A.N.P.)

A refuzat avansurile unei femei

Un caz mai puţin obişnuit de hărţuire sexuală s-a petrecut în Melbourne, Australia. Victima a fost un tânăr, Tom West, care lucra într-un magazin de blănuri. Patronul era foarte încântat de prestaţiile tânărului care se pricepea de minune să pună marfa în valoare, să stea de vorbă cu clienţii şi să-i convingă să cumpere. Într-o bună zi, soţia unui bancher s-a îndrăgostit de tânărul vânzător şi, discret, l-a lăsat să înţeleagă că ar fi fericită să se arunce în braţele sale. Tom nu s-a arătat flatat de avansurile femeii şi a refuzat-o politicos. Ofensată, aceasta a apelat la autoritatea patronului care i-a trasat lui Tom o nouă sarcină de serviciu: s-o facă fericită pe clienta sa. Tom nu s-a lăsat nici de data asta convins. A continuat să refuze avansurile femeii spre indignarea acesteia dar şi a patronului care a început să-l persecute şi să-l ameninţe în cele din urmă cu concedierea. Tom s-a adresat unui procuror care a acceptat ca acesta să înregistreze convorbirile cu patronul său. După câteva încercări a reuşit să obţină materialul incriminant. A urmat un proces în urma căruia a fost scos la iveală şi faptul că patronul împrumutase o sumă importantă de bani de la banca soţului clientei amorezate, la insistenţele acesteia. Verdictul dat de judecător a fost extrem de sever. Patronul magazinului a fost nevoit să-l despăgubească pe Tom cu suma de 100000 de dolari pentru hărţuire sexuală plus alţi 42000 pentru faptul că a fost în cele din urmă concediat. Cel de-al doilea mare câştigător din acest proces a fost avocatul lui Tom, răsplătit regeşte, pentru că l-a învăţat cum să câştige o avere fără să facă nimic. *(D.M.)*

SCRISOAREA UNUI CONDAMNAT LA MOARTE

Unul din cei mai odioşi criminali din istoria Statelor Unite a fost fără îndoială Timothy McVeigh, care la 19 aprilie 1995 a aruncat în aer o clădire federală din Oklahoma, tragedie în care au murit 168 de oameni, printre care mulţi copii. Lucrul aproape şi mai incredibil este că el a scris o scrisoare unui camarad din timpul războiului din Golf, Dave Dilly, cu puţin timp înainte de execuţia prin injecţie letală. O scrisoare în care tot ce găseşte să spună este că şi-ar dori ...o partidă de sex înainte de execuţie! Dilly îi trimisese un E-mail într-o ultimă încercare de a afla ce fusese de fapt în capul lui în momentul când a aruncat în aer clădirea. Îngrozit de răspunsul primit, scris de mână pe două foi de hârtie albă, el şi-a adus aminte de zilele petrecute împreună în armată şi de misiunile îndeplinite. Care, în cazul lui McVeigh, nu au făcut altceva decât să transforme un civil de 20 de ani, numai piele şi os, într-un super-Rambo gata să se angajeze în unul din cele mai cumplite acte teroriste cu care s-au confruntat Statele Unite. „*Tim era cel mai bun la toate* –îşi aminteşte Dilly – *de la demontarea şi remontarea armelor cu o viteză neegalată de nimeni până la plantarea minelor*". Ce s-a întâmplat după aceea? Greu de spus. Şi-a lăsat părul să crească şi a fost foarte dezamăgit că nu a reuşit să se înroleze în forţele speciale. Apoi Mc Veigh a căzut sub influenţa a tot felul de scenarii apocaliptice şi idei despre venirea Armagedonului şi era extrem de preocupat de măsurile necesare pentru supravieţuire: i-a arătat prietenului său că avea o impresionantă rezervă de alimente, medicamente şi arme! „Ceva se va întâmpla! Şi foarte curând!" repeta el mereu. Şi probabil că mentalitatea aceasta apocaliptică a avut şi ea rolul ei. S-au despărţit la sfârşitul războiului. Dilly nu a mai auzit de el până în ziua tragediei. Dar a spus că fostul lui camarad de arme „nu a fost niciodată tulburat de ceea ce făcuse. Pentru el fusese o misiune ca oricare alta. Nu şi-a cerut iertare. Pentru că nu s-a gândit niciodată la victime, nici măcar la copii. Poate – *a adăugat el* – sunt unul din puţinii oameni care i-au înţeles motivaţia. Dar nu-i pot găsi scuze pentru ce a făcut." Injecţia letală a venit ca o pedeapsă meritată. Dar pentru McVeigh probabil că nu a fost altceva decât încă o misiune. Ultima. *(M.D.)*

Camera execuţiei

Dave Dilly

Locul masacrului din Oklahoma

MOMEALA

Mai rămăseseră câteva zile până când Luca urma să împlinească şapte ani. Adoptat la două luni de familia milaneză Foglio, băiatul se cam plictisise de aceşti părinţi adoptivi plicticoşi şi foarte severi cu el. Aflase de câtva timp că mama lui murise la naştere şi că, într-un anonimat desăvârşit, tatăl său trăieşte. Cum să dea de el?

Unul dintre cei mai buni prieteni ai lui Luca era Mariano, un băiat de 14 ani de la care aflase multe „taine" ale vieţii. Bazându-se pe discreţia acestuia, micului orfan i-a venit o idee genială. Ce-ar fi să dea un anunţ la ziar conform căruia el ar fi câştigat la loterie o mare sumă de bani? Dacă dragostea de tată nu se manifestase în nici un fel, poate că banii puteau fi un magnet irezistibil. Zis şi făcut. Făcând rost de banii necesari anunţului, Mariano şi Luca au conceput anunţul astfel încât oricine să-şi dea seama că este vorba de un copil orfan născut la Milano, într-o anume perioadă, şi care vrea să-şi cunoască părintele căci nu vrea să dea banii părinţilor adoptivi . Textul a apărut la rubrica „Diverse".

Au trecut aproape două săptămâni şi nimeni nu-i telefona lui Mariano (al cărui număr figura în anunţ). Dar mai apoi, în aceeaşi zi, doi bărbaţi au sunat interesându-se cu „glasul sugrumat de emoţie" de soarta lui Luca. În seara aceleiaşi zile, la Mariano acasă s-au prezentat doi inşi de vreo 30-35 de ani, ambii susţinând că ar putea fi tatăl băiatului care câştigase la loterie echivalentul a 25 de mii de dolari. A sosit şi Luca, i-a contemplat pe cei doi „norocoşi" şi şi-a dat seama că nu seamănă cu nici unul dintre ei. Dar în faţa scepticismului lui Luca, cei doi pretendenţi la rolul de tată au început să se certe de mama focului. Când copilul le-a arătat fotografia Gloriei, răposata lui mamă, ambii s-au muiat. Într-adevăr, amândoi o iubiseră şi avuseseră de-a face cu ea; femeia nu se căsătorise cu nici unul, nu le spusese nimic despre existenţa celuilalt şi nici că rămăsese gravidă. Ce era de făcut? Testul AND de paternitate. După încă două săptămâni, analizele au arătat că Giancarlo era tatăl lui Luca. Explozia de bucurie a fost sinceră. Tatăl şi fiul se regăsiseră, dar urma momentul altui adevăr. Luca i-a explicat lui Giancarlo că nu avea nici un sfanţ, câştigul la loterie fusese doar o momeală. Şi, în ciuda aşteptărilor băiatului, tatăl n-a fost deloc dezamăgit. Era realmente fericit că îşi descoperise copilul. Pentru el mai exista încă un moment al crudului adevăr. Nu încercase să dea de urma iubitei sale, Gloria, pentru că stătuse aproape şase ani la puşcărie şi se temea să mai dea ochii cu ea. Nu aflase că murise la naştere. Dar pentru Luca, numai viitorul conta. *(P.I.)*

O lume nebună

◆ *O femeie din Japonia, care a fost inseminată artificial cu spermă prelevată de la soţul ei, a fost contaminată cu virusul HIV. Publicaţiile care au semnalat această... „premieră" în Japonia nu au precizat dacă bărbatul se ştia sau nu seropozitiv, dar se pare că nu acest lucru era foarte important, ci faptul că sperma folosită la inseminare nu a fost mai întâi trecută prin toate procedeele de decontaminare, care se practică în prezent. Aşadar, o neglijenţă a spitalului unde s-a practicat inseminarea. Cu prilejul scandalului care s-a declanşat în jurul acestui caz, autorităţile medicale nipone au recunoscut că au mai avut o situaţie asemănătoare cu câţiva ani în urmă, când sperma a fost contaminată, dar din fericire nici mama, nici copilul nu s-au infectat. De data aceasta, cuplul care şi-a dorit un copil nu a avut norocul celui dinainte.*

Japonezii se laudă totuşi, amintind că în 2001 în ţara lor s-a născut un bebeluş sănătos, provenit din spermă decontaminată pe baza folosirii unei metode de pionierat dezvoltată în Italia şi în Spania.

◆ *Yassine K, un francez în vârstă de 33 de ani, a fost surprins de poliţie chiar în momentul când sustrăgea obiecte vestimentare din vitrina unui magazin din Gap. Considerându-se foarte abil şi cu prezenţă de spirit, bărbatul a luat poziţia unui manechin şi a rămas înţepenit, fără măcar să clipească, convins că îi va păcăli pe poliţişti. Dar, până la urmă, o asemenea scenă putea „merge" doar în filmele de comedie. Aşa că a fost înhăţat şi dus în arestul poliţiei. A fost condamnat la şase luni de închisoare şi o amendă de 450 de euro. I s-au dat şi haine „noi", unele vărgate.* (A.P.)

Săptămâna 24-30 IANUARIE

1

VINERI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.50 Desene animate 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.05 Serial: „Amy" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Africana" (coprod., 1990) 22.00 Patinaj artistic 23.40 Film: „Fata de pe pod" (Franţa, 1999). Cu: Vanessa Paradis 3.00 Serial: „Viaţa la răscruce".

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 11.00 Debut 50 Plus 13.15 Istorie polemică 14.20 Mulţumesc! 16.00 Ora olimpică 17.00 Patinaj artistic 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Înainte şi după" (SUA, 1996). Cu: Meryl Streep, Liam Neeson 22.05 Serial: „Pasadena" 23.15 Film: „Dincolo de nori" (coprod., 1995). Cu: John Malkovich 1.25 Marele Jazz.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Siesta... şi fiesta 15.25 Patinaj artistic 18.15 Iarnă grea. Documentar 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Belfegor, fantoma de la Luvru" (Franţa, 2001). Cu: Sophie Marceau 22.55 Taverna 0.40 Crime în cetatea filmului.

LUNI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.30 Film: „Sirena" (SUA, 2000) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Calea de mijloc 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Roşu profund" (SUA, 1994) 3.30 Serial: „Viaţă la răscruce".

MARŢI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Călător în timp" (SUA, 2000) 21.50 Un om, un artist, o conştiinţă: Corneliu Baba 23.30 Cu ochii'n 4 0.30 Film: „Hollywood în flăcări" (SUA, 1997) 3.30 Serial: „Viaţa la răscruce".

MIERCURI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Un suflet sălbatic nu poate fi înfrânt" (SUA, 1991) 21.40 Seară bună! 0.30 Film: „Opt zile pe săptămână sub fereastra ta" (SUA, 1997) 3.30 Serial: „Viaţa la răscruce".

JOI 7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.05 Serial: „Amy" 18.05 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Ameninţarea" (Canada, 1998) 23.30 Interes general: Piaţa şi banii 0.30 Film: „Închisoare astrală" (coprod., 1998) 3.35 Serial: „Viaţa la răscruce".

LIAM NEESON
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 20.00

acasa

VINERI 6.00–13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Miresele din Copacabana".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Zorro" 9.30 Serial: „Prima dragoste" 11.15 Serial: „Amor latino" 14.00 Club 700 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 18.00 Serial: „Arabela" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 23.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 9.15 Serial: „Prima dragoste" 11.15 Serial: „Amor latino" 13.15 Serial: „Eco Moda" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Dana de pică 18.00 Serial: „Arabela" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 23.00 Serial: „Regina".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 0.15 Serial: „Amor latino".

MARŢI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 0.15 Serial: „Amor latino".

MIERCURI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 0.15 Serial: „Amor latino".

JOI 6.00 – 13.20 Reluări 13.45 Serial: „Seducţie" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 16.30 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Îngeraşii" 18.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 0.15 Serial: „Amor latino".

KATHLEEN TURNER
ANTENA 1, duminică, 20.00

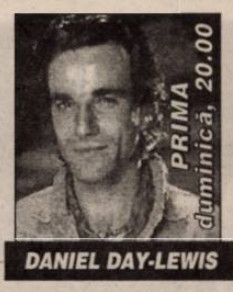

DANIEL DAY-LEWIS
PRIMA, duminică, 20.00

SOPHIE MARCEAU
ROMÂNIA 1, duminică, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Un nebun în Africa" (SUA, 1995). Cu: Jim Carrey 22.00 Film: „Presupus nevinovat" (SUA, 1990). Cu: Harrison Ford, Raul Julia, Greta Scacchi 0.15 Serial: „Viaţa la Casa Albă".

SÂMBĂTĂ 7.45 Desene animate 10.15 Serial: „Scorpionul negru" 11.15 Promotor 12.00 Documentar 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Film: „Accident" (România, 1976). Cu: Vladimir Găitan, George Mihăiţă 16.00 Film: „Drumul spre victorie" (SUA, 1981). Cu: Michael Caine, Sylvester Stallone 18.15 Serial: „Smallville" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lumea apelor" (SUA, 1995). Cu: Kevin Costner, Dennis Hopper 22.30 Film: „Noua dezordine mondială" (SUA, 1999) 0.15 Serial: „Viaţa la Casa Albă".

DUMINICĂ 7.45 Desene animate 9.00 Serial: „Rebelii şi tocilarii" 10.00 Serial: „Scorpionul negru" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Niciodată nu este prea târziu" 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „Misterele Planetei Albastre" 15.30 Film: „Zestrea domniţei Ralu" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu, Magda Barbu, Florin Piersic 17.30 ProTv Magazin cu Oreste 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Analiză finală" (SUA, 1992). Cu: Richard Gere, Kim Basinger 22.15 Film: „Iubire adevărată" (SUA, 1993). Cu: Christian Slater, Patricia Arquette, Gary Oldman 0.30 Serial: „Viaţa la Casa Albă".

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ambulanţa" (SUA, 1990). Cu: Eric Roberts 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Serial: „Asta-i televiziunea" 1.30 Film: „Asasinarea Primei doamne" (SUA, 1987). Cu: Charles Bronson.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Jesse" (ep.1) 15.30 Serial: „Prietenii tăi" (ultimul ep.) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Misiune de gradul zero" (SUA, 1990). Cu: Charlie Sheen 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Legături mortale" (SUA, 1993). Cu: Robert Urich 1.15 Serial: „Asta-i televiziunea" 2.00 Film: „Sălbatic şi mortal" (SUA, 1977).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 15.00 Serial: „Părinţii la Hollywood" (ep.1) 15.30 Serial: „Jesse" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Moarte misterioasă" (SUA, 1996) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Afaceri în familie" (SUA, 1995).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.25 Serial: „Părinţii la Hollywood" 14.45 Serial: „Jesse" 15.15 Serial: „Spitalul de urgenţă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Misiune în larg" (SUA, 2002) 22.30 La Bloc 0.30 Film: „Sezonul campionilor" (SUA, 1982). Cu: Robert Mitchum, Martin Sheen.

prima

VINERI 8.00 Zid 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Ambianţa 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Priviri ucigătoare" (SUA, 1996) 22.30 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Film: „În pat cu duşmanul" (SUA, 1991) 22.00 Serial: „24 de ore" 23.00 Film: „Nebunia spaţiului" (SUA, 1966) 0.45 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 10.00 Top 10 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 16.00 Film: „Masca de argint" (România) 18.00 Focus 19.00 Film: „Focul ucigaş" (ultima parte) 20.00 Film: „Ultimul mohican" (SUA, 1992). Cu: Daniel Day-Lewis 22.00 Film: „Sânge şi vin" (SUA, 1997). Cu: Jack Nicholson.

LUNI 8.00 Zid 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Fotbal 22.30 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Poliţistul din Beverly Hills" (SUA, 1984). Cu: Eddie Murphy 22.30 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cârcotaşii în Europa 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.30 Serial: „Prietene şi rivale" 16.00 Serial: „Nemuritorul" 17.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Largo winch" 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Poliţistul din Beverly Hills II" (SUA, 1987). Cu: Eddie Murphy 22.30 Focus Plus.

2

VINERI 7.00 Poesis 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.20 Serial: „Casa visurilor" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 19.00 Documentar 20.05 Serial: „Poliţist în Brooklyn" 21.10 D'ale lu'Mitică 22.15 Film: „Amantul" (coprod., 1991) 1.15 Film: „Sub tensiune" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării 10.40 Desene animate 11.05 Lumea lui Chiţ-Chiţ 12.00 Arca lui Noe 12.30 Documentar 13.05 Planeta singuratică 14.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a III-a) 16.00 Atlas 16.35 Serial: „Bonanza" 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.10 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Film: „Un strigăt disperat" (partea a IV-a).

DUMINICĂ 8.45 Tradiţii 9.15 Croinici votive 9.45 Ferma 10.40 Desene animate 11.05 Prietenii lui Piticot 11.50 Serial: „Mărul lui Newton" 13.30 Medalion: Romeo Văduva 14.00 Documentar 15.00 Club Art (r) 16.35 Florea din Grădină 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Stevens contra Stevens" 20.05 Serial: „În faţa instanţei" 21.05 Film: „Copilul meu" (Anglia, 1994) 22.40 Film: „Poveste de iubire la Praga" (coprod., 1998).

LUNI 7.00 Poesis 10.10 Primul pas 11.20 Serial: „Casa visurilor" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Eco 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Răscruci 19.00 Documentar 20.00 De ce, nene Caragiale, de ce? 21.40 Sport plus 23.00 Teatru: „Jocul de-a vacanţa" de Mihail Sebastian 1.25 Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.20 Serial: „Casa visurilor" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 E dreptul tău 19.30 Documentar 20.00 De ce, nene Caragiale, de ce? 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Buzduganul cu trei peceţi" (partea a II-a) 23.20 Remix.

MIERCURI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.20 Serial: „Casa visurilor" (ultimul ep.) 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 19.00 Documentar 20.00 De ce, nene Caragiale, de ce? 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Mamă şi fiică" (Canada, 1993) 23.25 Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 11.20 Serial: „Aventurile lui Chuck Finn" (ep.1) 11.50 Serial: „Viaţa la 15 ani" (ep.1) 13.45 Desene animate 16.30 Documentar 17.00 Serial: „Zona crepusculară" 17.35 Puls 2003 19.00 Documentar 20.00 De ce, nene Caragiale, de ce? 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.45 Film: „Nero Wolfe, detectiv – Jocul cu moartea" (SUA, 2001). Cu: Timothy Hutton 23.20 Din coasta Evei.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Vânzătorul de iluzii" (SUA, 1992). Cu: Steve Martin 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Afaceri interne" (SUA, 1990). Cu: Richard Gere, Andy Garcia 22.00 Film: „Vânătoare sălbatică" (SUA, 1981) 0.00 Film: „Jocuri riscante" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Parcul de distracţii" (SUA, 1964). Cu: Elvis Presley 12.30 Serial: „Bob" 13.00 Serial: „Pretender" 14.00 Serial: „Cu capu-n nori" 14.30 Film: „Toate pânzele sus – Misterele mării" (România, 1976) 16.00 Serial: „Cei şapte magnifici" 17.00 Film: „Puncte de vedere" (SUA, 1990) 19.00 Observator 20.00 Film: „Niciodată să nu spui niciodată" (M. Britanie, 1983). Cu: Sean Connery 22.00 Film: „Îngerul întunecat" (SUA, 1996). Cu: Eric Roberts 0.00 Film: „Cavalerii dreptăţii" (coprod., 1991). Cu: Peter O'Toole

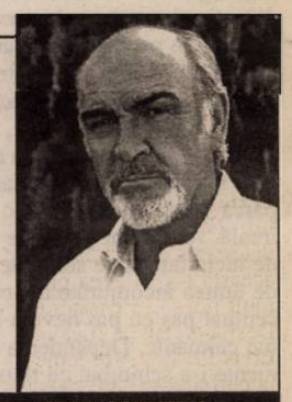

SEAN CONNERY
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

DUMINICĂ 8.30 Film (r) 10.00 Desene animate 11.00 Documentar 12.00 Film: „Grease" (SUA, 1978). Cu: John Travolta, Olivia Newton-John 13.30 Serial: „Cu capu'-n nori" 14.00 Serial: „Bob" 14.30 Serial: „Pretender" 15.30 Serial: „Aventuri extreme" 16.30 Film: „Dispăruţi în Kilimanjaro" (SUA, 1959) 19.00 Observator 20.00 Film: „Spioni în vacanţă" (SUA, 1993). Cu: Kathleen Turner 22.00 Serial: „Stargate: SG1" 23.00 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) 1.00 Film: „Grace Quingley" (SUA, 1984). Cu: Katharine Hepburn, Nick Nolte.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.45 Babiloniă 19.00 Observator 20.00 Film: „Podul dragonilor" (SUA, 1998) 21.45 Râsoteca 23.15 Serial: „MacGyver" 0.00 Serial: „Cu capu-n nori".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Suspect de crimă" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.45 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Răzbunare amară" (SUA, 1994) 21.45 Râsoteca 23.15 Serial: „MacGyver" 0.00 Serial: „Cu capu-n nori".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Moştenire condiţionată" (SUA, 1984) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.45 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Teroare de oţel" (SUA, 1998) 21.45 Râsoteca 23.15 Serial: „MacGyver" 0.00 Serial: „Cu capu-n nori".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Amicul Joey" (SUA, 1957). Cu: Rita Hayworth 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.00 Serial: „Isabella" 17.45 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „The Gladiator" (SUA, 1986) 21.45 Râsoteca 23.15 Serial: „MacGyver" 0.00 Serial: „Cu capu-n nori".

TELE 7

VINERI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 10.30 Chestiunea zilei 12.00 Documentar 13.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 20.50 Chestiunea zilei 21.00 Alo, Florin!

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial pentru copii 10.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 12.00 Serial (r) 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 18.00 Viaţa în roz 18.30 Cutia muzicală 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Pasărea de pradă" (coprod., 1995) 21.00 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 22.30 Serial: „Pe strada felinarelor sparte".

DUMINICĂ 8.10 Serial pentru copii 10.30 Vertical 12.10 Cântăreţii străzii 12.40 Secretele succesului 13.30 Documentar 14.00 Chestiunea zilei (retrospectivă) 15.00 Cântece populare 18.00 Documentar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Suspectul" (SUA, 2000) 21.45 Serial: „Hollywood" 22.10 Loto-Pariu Trio.

LUNI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MARŢI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

MIERCURI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin!

JOI 8.05 Serial pentru copii 9.30 Videoclipuri 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Secretele succesului 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Sifonarul îndrăgostit" 21.00 Alo, Florin! 23.45 Loto – Pariul Trio.

KATHARINE HEPBURN
ANTENA 1, duminică, 1.00

SYLVESTER STALLONE
PRO TV, sâmbătă, 16.00

RITA HAYWORTH
ANTENA 1, joi, 13.15

CHRISTIAN SLATER
PRO TV, duminică, 22.15

Charlize Theron UCIGAȘĂ ÎN SERIE

Anul trecut, pe 10 octombie, în Florida, Aileen Wuornos era executată, ca urmare a pedepsei de condamnare la moarte emisă de tribunal pe numele său. Cine a fost Aileen Wuornos? „Prima ucigașă în serie a țării", cum o numesc americanii. În 1989, ea a ucis șapte bărbați. Ce legătură are acest lucru cu lumea filmului? La numai o lună după ce aceasta a fost executată, la Hollywood se dădeau probe pentru castingul unui viitor film care va aduce pe ecran povestea criminalei. Filmul se va numi *Monster*, scenariul și regia vor fi semnate de Patty Jenkins iar actrița aleasă pentru a interpreta rolul lui Aileen este Charlize Theron. Turnările încep chiar în această lună.

Cazul Aileen Wuornos a stârnit multe comentarii în Statele Unite. În 1992, femeia (prostituată) a fost condamnată la moarte pentru uciderea a șapte bărbați cărora le-a suprimat viața cu un pistol, în timp ce întreținea raporturi sexuale cu ei. Cadavrele le-a îngropat în pădure. Prima victimă a fost un violator căutat de poliție, următoarele două erau foști polițiști, apoi un practicant de rodeo, cea de-a cincea fiind un misionar. Încă doi bărbați dispăruți, ale căror cadavre nu au fost însă găsite, au fost considerați victime ale femeii-ucigașe. La proces, Aileen Wuornos, care de altfel era lesbiană, a declarat că de fiecare dată s-a aflat în legitimă apărare. Ca o lovitură de teatru, iubita și partenera ei de viață, citată ca martor, a infirmat această variantă, acuzând-o pe Aileen. Avocatul apărării a încercat să emoționeze juriații și să-i determine să opteze pentru o pedeapsă mai puțin aspră, evocând copilăria acuzatei, perioadă în care a fost victima unor repetate abuzuri sexuale, fizice și psihice, care în mod firesc i-au marcat existența. Dar, condamnarea n-a lăsat loc nici unei speranțe.

Interesant este că ideea realizării unui film despre cazul Aileen Wuornos nu s-a născut de ieri-de azi, ci chiar dinainte ca femeia să ajungă după gratii. În timpul procesului, un realizator de filme documentare, Nick Broomfield, a denunțat practicile necurate ale polițiștilor. Acesta a povestit că înainte cu o lună ca Aileen să fie arestată, câțiva ofițeri de poliție au făcut demersuri pe lângă studiourile de la Hollywood pentru a le vinde în exclusivitate istoria sordidă a criminalei. Apoi, când Aileen a fost arestată, oricine încerca să se apropie de caz, să obțină informații suplimentare sau să vorbească cu criminala trebuia să „ungă" o armată de oameni – avocați, „prieteni bine intenționați", persoane de legătură etc. Cu alte cuvinte, Aileen Wuornos fusese transformată într-un pion pe eșicherul corupției.

Charlize Theron în „Trapped" alături de Kevin Bacon

În ceea ce privește povestea filmului *Monster*, aceasta se va axa pe legătura sentimentală a lui Aileen cu o femeie, relație care a condus la declanșarea crimelor în serie. Aileen, care considera această relație ca pe ultima ei speranță de iubire, devenise din acest motiv din ce în ce mai intolerantă și mai agresivă cu clienții ei, mergând până la crimă.

Deși Aileen Wuornos este numită „prima criminală în serie a Americii", adevărul este că înaintea ei au mai existat și alte cazuri, numai că felul cum a acționat ea este cel mai asemănător cu al bărbaților criminali în serie.

Charlize Theron în „Waking Up in Reno" împreună cu Billy Bob Thornton, Natasha Richardson și Patrick Swayze

Lumea filmului a inventat o sumedenie de „șmecherii", care în mod sigur agață spectatorul, dar care, folosite fiind în zeci și sute de producții, fără pretenția cuiva anume de a cere „drepturi de autor", s-au transformat în locuri comune. Deși sunt uzate până la epuizare, trucurile se repetă la infinit și, paradoxal, efectul vizual își păstrează... prospețimea.

◆ Protagonista filmului are nevoie de o rochie fastuoasă numai bună să o introducă într-o sală de bal cu pretenții? Nimic mai simplu: salvarea vine întotdeauna de la o draperie de mătase brodată sau de pluș fin... Cum se transformă automat în rochie nu se știe, dar în mod garantat la petrecerea simandicoasă, toate privirile sunt captate de unicatul fără asemănare.

◆ Când eroina filmului care a petrecut o noapte de dragoste cu iubitul ei trebuie să coboare din pat, nu e nici o problemă dacă nu dorește să apară complet goală în cadru. Un cearșaf, inspirat drapat în jurul trupului, acoperă ce trebuie și lasă la vedere ce-i mai frumos.

◆ În mod obligatoriu, o adolescentă rebelă care se ceartă cu părinții, care își exasperează profesorii și o apucă pe căi greșite are un piercing pe o nară și câteva

FĂRĂ CINEMA, unele șmecherii n-ar fi existat

tatuaje pe unde nici nu te aștepți. În plus, mestecă necontenit gumă, mai mult cu gura deschisă.

◆ O femeie care rămâne peste noapte în casa unui bărbat va apărea a doua zi dimineața îmbrăcată într-o cămașă de-a lui. Nu-i va fi niciodată nici prea mare în umeri și, mai ales, nici prea lungă, ci exact atât cât să lase să se vadă coapsele frumos arcuite.

◆ Americanii care își invită prietenii la un grătar în curte poartă întotdeauna blugi, pantofi de sport, cămăși înflorate sau cadrilate și, eventual, un șort. Se agită în jurul focului pe care sfârâie doi-trei cârnăciori și câteva bucățele de carne, indiferent de numărul persoanelor care participă la masa în aer liber.

◆ Orice bărbat care pică din avion, mașină sau cine mai știe prin ce întâmplare în junglă, se luptă să supraviețuiască și apare în cele din urmă îmbrăcat sumar, cu un mini-slip, confecționat parcă de un creator de modă plin de fantezie.

◆ O tânără care, de asemenea, ajunge întâmplător să trăiască o perioadă în junglă, poartă un același tricou până se sfâșie într-un mod foarte sexy, hainele sunt din ce în ce mai sumare, dar pielea îi rămâne la fel de catifelată și de netedă ca la început, deși nu beneficiază de mai multe luni de vreun epilator. În schimb, când într-o secvență din film o tânără se epilează, în mod evident pielea de pe picioare este impecabilă dinainte de a fi supusă acestei operațiuni.

◆ O femeie care trăiește în provincie este în afara modei. Rochiile de serie, cu floricele, peste care își trage un pulover de lână sau un șal, sunt de bază. De machiaj și accesorii, nici vorbă.

◆ Când, potrivit unei tradiții de familie, rochia de mireasă se transmite din generație în generație, tânăra care urmează să o îmbrace nu are nici o problemă: îi vine ca turnată, ca și cum străbunica, bunica, mama, mătușa etc. au fost croite pe același tipar, doar în epoci diferite.

◆ Dimineața, femeile se trezesc perfect machiate (măcar un pic de gloss și fard de pleoape) și pieptănate, ca și cum demachiajul corect de seară și părul încurcat peste noapte sunt fapte de domeniul fanteziei.

◆ Dacă într-un acces de furie o femeie își taie părul cu o foarfecă de bucătărie sau de grădină, în secvența următoare tunsoarea ei pare a fi făcută de un stilist sofisticat.

◆ Chiar dacă un bărbat își cunoaște iubita de două-trei zile, dar se hotărăște să o ceară în căsătorie, inelul pe care i-l dăruiește este exact pe măsură. În filme, toate inelele de logodnă vin ca turnate.

◆ Indiferent de vârstă, femeile de carieră – avocate, cercetătoare, doctorițe etc. – poartă ochelari de vedere. Nu tot timpul însă! Gestul de a-și scoate ochelarii în timpul unei conversații este bine studiat și face parte din... regie. Cu ochelari sau fără, văd foarte bine, pentru că niciodată nu se pune problema că ochelarii ar corecta o

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

NICOLAS CAGE
nu are noroc în dragoste

La nici două luni de la data când a spus DA în Hawaii, în fața altarului, Nicolas Cage și-a dat seama că nici de data aceasta nu va avea prea mult noroc în căsătorie. Deși a crezut că fiica lui Elvis Presley este femeia perfectă se pare că s-a înșelat.

Povestea de iubire dintre Nicolas Cage și Lisa Marie Presley, înfocată la început, a cunoscut chiar și înainte de căsătorie momente de furtună. După atentatul din 11 septembrie, cei doi declarau că se vor căsători cât de curând, pentru că după cum s-a văzut, viața e plină de surprize tragice și nu-și doresc nimic mai mult decât să fie împreună indiferent ce s-o mai întâmpla. Dar de la această promisiune au mai trecut vreo șase luni, timp în care protagoniștii cuplului s-au mai despărțit, au mai revenit și tot așa. Prietenii apropiați spun că aproape dintotdeauna s-au luat la ceartă, indiferent de subiectele pe care le discutau. Pur și simplu au puncte de vedere total diferite. Iar lucrul cel mai grav dintre ei este cel legat de dezacordul privind aducerea pe

lume a unui copil. Cage dorește să fie tată cât mai curând, în timp ce Lisa, care mai are doi copii din prima ei căsătorie, nu vrea să audă de încă o sarcină. Pretextul invocat de ea este că a avut mult de furcă cu kilogramele suplimentare dobândite de pe urma sarcinilor precedente și, pentru moment, nu e pregătită să repete experiențele care, la vremea respectivă, i-au pricinuit multe suferințe.

LIAM NEESON,
recompensat de regina Angliei

Actorul de origine irlandeză Liam Neeson a primit recent din partea reginei Elisabeta a Angliei titlul de Ofițer al Ordinului Imperiului Britanic, echivalentul Legiunii de Onoare din Franța. Pe de-o parte, această onoare este o dovadă a prețuirii de care cariera sa artistică se bucură în ochii casei regale iar pe de alta este o nouă dovadă a încercărilor de consolidare a relațiilor destul de fragile dintre Anglia și Irlanda. Numele lui Liam Neeson este legat de altfel de coproducția anglo-irlandeză *Bloody Sunday* – povestea evenimentelor tragice de la Derry, din 1972, când 13 persoane pacifiste au fost ucise de armata britanică. Copleșit de emoție, așa cum a fost și atunci când s-a întâlnit cu legenda boxului mondial Mohammed Ali, Liam Neeson a preferat să vină singur la ceremonie, fără soția sa, actrița Natasha Richardson, care s-a scuzat că rămâne acasă să aibă grijă de cei doi copii ai lor. Liam Neeson va apărea pe ecrane într-un nou film abia la începutul anului viitor, când mult amânata creație a lui Martin Scorsese, *Gangs of New York*, va fi în sfârșit lansată în cinematografe. El îi va avea ca parteneri pe Leonardo DiCaprio și pe Cameron Diaz.

DEMI MOORE
își umflă mușchii în 2003

Nimic nu-i imposibil, de vreme ce în jurul actriței roiesc ofertele mai ceva ca în jurul tinerelor speranțe de la Hollywood iar la sfârșitul anului trecut revista „People" a pus-o pe coperta ediției consacrate femeilor de 40 de ani care au știut să rămână „absolut fabuloase", actriței dedicându-i-se totodată un articol retrospectiv în care se elogia stilul ei personal. Amintita publicație a pornit cu *Ghost*, deci cu o Demi Moore tânără și drăguță care, deși urma să fie încoronată star prin intermediul acelui film, avea mult de luptat ca să se impună și să se mențină în fața concurenței acerbe. Aura sa strălucitoare a durat preț de un deceniu, fiind treptat eclipsată de Julia Roberts, Nicole Kidman, Uma Thurman sau mai tinerele Gwynneth Paltrow, Cameron Diaz...

După divorțul de Bruce Willis, eclipsa a fost totală, paginile revistelor i-au mai acordat spațiu doar când paparazzi au avut ceva imagini „furate" în timp ce actrița își plimba copiii, singură sau cu... fostul soț. Adică total neinteresante. Se pare însă că Demi Moore și-a propus să recupereze timpul petrecut în conul de umbră și să recâștige teren anul acesta, când publicul o va revedea într-o continuare la *„Îngerii lui Charlie"* și în *American Pie 3*.

HALLE BERRY,
victima unui viol

Oscarul ce i-a fost conferit anul acesta (Monster's Ball) i-a asigurat actriței Halle Berry un viitor artistic promițător. Ofertele pentru noi roluri au copleșit-o; deocamdată lucrează la X-Men 2, iar pentru anul viitor a semnat nu mai puțin de cinci contracte. Unul dintre filme este October Squall, în care actrița își va asuma și rolul de producător. Această peliculă este inspirată de povestea adevărată a unei tinere femei care în urma unui viol rămâne însărcinată. Contrar părerilor tuturor celor din jurul său, ea decide să păstreze copilul ce are ca tată propriul ei agresor. Fericirea maternă firească pentru orice femeie nu va dura mult deoarece pe măsură ce copilul crește, comportamentul lui se dovedește mai mult decât îngrijorător.

Câmpurile subtile influenţează

SĂNĂTATEA ORGANISMELOR VII

Cu câtva timp în urmă, am publicat în această pagină a „Magazinului" (nr.45/7 noiembrie 2002) un articol referitor la INFORENERGETICĂ, o „ştiinţă în devenire", cum o consideră cititorul nostru d-l Constantin Alexandru, care a lucrat foarte mult timp la studierea domeniului respectiv. Din materialul amplu pe care ni l-a furnizat, am preluat o prima parte – să spunem – de punere în temă a celor interesaţi. Revenim asupra subiectului, cu o completare necesară şi utilă, cu atât mai mult cu cât sănătatea organismului uman reprezintă unul dintre aspectele cele mai importante ale aplicaţiilor inforenergeticii.

Materia vie – sub influenţa energiei codificate

În articolul anterior, făceam precizarea că aşa-numitul *extrasenzorial* nu conţine nimic ocult, nimic misterios, lucru pus în evidenţă şi de ample cercetări ştiinţifice. Inforenergetica studiază câmpurile de natură subtilă specifice materiei vii, denumite de specialişti *biosic* şi *noesic*, aceasta fiind şi noutatea adusă de domeniul amintit: demonstrarea existenţei câmpurilor subtile, respectiv a câmpurilor de stare.

Procesele foarte complexe produse în celula vie sunt determinate de un program strict – un complex de informaţii transmise pe cale genetică, fapt ce necesită o anumită formă de energie, pe care sunt modulate informaţiile necesare, după cum precizează cercetătorul român. Această energie codificată există la toate formele de materie vie, fiind specifică fiecărei celule, fiecărui ţesut sau organ specializat, fiecărui organism viu, în ansamblul său. Ea este recepţionată şi consumată de componentele materiei vii, care la rândul lor produc energie. Câmpurile care însoţesc fenomenul în discuţie variază corespunzător nivelului, vitezei şi intensităţii variaţiilor necesare funcţionării normale a sistemului. Orice modificare a unuia dintre parametrii programaţi va genera impulsuri de autoreglare, „încărcare" cu o anumită energie, care modulează câmpul subtil de stare. Modificarea unor parametri poate fi generată şi de câmpuri externe, cel mai important fiind câmpul universal (numit „prana" în filosofiile orientale), în care sunt cuprinse numeroase subcâmpuri, cum ar fi cel astral, teluric, biosic, noesic, de interacţiune şi comunicare ş.a.

De la universul infinit, la universul corpului uman

Dintre câmpurile mai frecvent folosite pentru anumite determinări, d-l Constantin Alexandru le descrie succint pe cele mai importante.

Câmpul universal (al Divinităţii) cuprinde întregul Univers, fiind rezultanta câmpurilor tuturor energiilor care se produc (pozitive) sau se consumă (negative). În ansamblul lui, este infinit în timp şi în spaţiu, ca şi materia sub toate formele ei (inclusiv cea de energie).

Câmpul astral este generat de energiile aştrilor, mai mici sau mai mari, care se intersectează, se interconectează şi se influenţează reciproc, dar codificarea lor poate influenţa şi câmpurile particulare, de stare, specifice diverselor stări de agregare a materiei vii.

Câmpul de stare specifică este cel ce caracterizează orice formă de existenţă a materiei, constituindu-se din manifestarea energiilor interne ale materiei respective. Individualizarea lui şi capacitatea de a-i descifra codificarea pot asigura multiple informaţii asupra subiectului analizat, inclusiv sub aspectul sănătăţii unui organism.

Câmpul biosic reprezintă rezultanta câmpurilor particulare generete de fiecare subsistem al materiei vii, singura capabilă să genereze un asemenea câmp. El posedă informaţii dspre conectarea sistemului viu respectiv la nivelul înconjurător, la câmpul astral, cel teluric şi, în anumite condiţii, la cel noesic. Conectarea se face în ambele sensuri, la om, sistemul principal de conectare fiind format din *chakre*, care asigură atât intrările, cât şi ieşirile altor câmpuri şi din terminale de câmp, situate la extremităţile corpului (palme, tălpi). Cunoaşterea corespunzătoare a structurii unui sistem viu analizat permite decelarea informaţiilor referitoare la starea şi la funcţionarea fiecăruia dintre componentele acestuia.

Câmpul noesic, respectiv cel generat de sistemul cerebral al omului, este deosebit de complex, multe dintre componentele sale fiind încă necunoscute ori numai intuite. El este modulat cu informaţiile provenite din funcţionarea creierului uman, al cărei rezultat îl constituie gândurile (proiectarea, abstractizarea, analiza şi sinteza), starea spirituală şi conştiinţa de sine, precum şi conştientizarea conectării la câmpul universal şi la cel astral.

* * *

Succintele informaţii prezentate mai sus demonstrează clar câteva lucruri deosebit de importante. Să ne gândim doar la faptul că, abordând din perspectivă ştiinţifică fenomene considerate îndeobşte oculte (sau *para-normale*, dincolo de normalitate) se creează o apropiere extraordinară şi implicit încredere din partea omului comun în lucrul cu diverse forme de energie, la nivelul anumitor câmpuri ce caracterizează organismele vii. Totodată, rolul nemijlocit în modelarea sănătăţii omului, (şi) pe această cale, este de necontestat.

Hrana naturală atenuează agresivitatea!

În ultimul an, vocala E a devenit o „celebritate" mediatizată asiduu, ea reprezentând acei damnaţi aditivi alimentari pe bază chimică. Lipsa de informare (sau de discernământ) ne face să punem, cum s-ar zice, în aceeaşi oală produsii naturali cu cei de sinteză chimică, obişnuiţi să ne sensibilizăm atunci când vedem orice E marcat pe o etichetă, însă trecând nepăsători cu privirea peste la fel de numeroasele denumiri chimice. Dar să zicem că tot răul e spre bine: astăzi, majoritatea consumatorilor au cunoştinţă despre faptul că alimente precum cremele, budincile, îngheţatele (în general, dulciurile nepreparate în casă), produse gen chips sau snacks, băuturile răcoritoare la care singurul element natural este apa (!), sosuri gata preparate ş.a.m.d. – toate acestea au darul de a introduce în corp calorii inutile, fără efect nutritiv real, favorizând bilimia, obezitatea, creşterea insatisfacţiilor etc.

Dincolo de aspectul primar al alimentaţiei, unii cercetători urmăresc cu mare atenţie consecinţele acestui mod de hrănire „modern" asupra organismului uman, în timp şi asupra tuturor sistemelor şi funcţiilor. La Universitatea Oxford s-a studiat recent ipoteza că o nutriţie necorespunzătoare ar putea favoriza excitabilitatea şi agresivitatea. Pentru aceasta, s-a măsurat impactul suplimentării în vitamine, în elemente minerale şi în acizi graşi esenţiali asupra conduitei tinerilor delincvenţi aflaţi într-un centru special din Buckinghamshire. Au fost testaţi 231 tineri cu vârste cuprinse între 18 şi 21 de ani, împărţiţi în două grupe şi observaţi timp de nouă luni înaintea experimentului şi nouă luni pe parcursul acestuia. Din rezultatele studiului reiese că membrii grupei care au consumat „adevăratele" gelule au comis cu 26% mai puţine acte de violenţă, faţă de ceilalţi, care au primit un produs gen *placebo*. Iar diferenţa devine şi mai mare, dacă se elimină primele două săptămâni ale testului!

De unde provine misteriosul efect al vitaminelor în comportamentul uman? Încă nu se cunoaşte răspunsul, însă este foarte clar că acest efect există. Şi, chiar dacă oamenii de ştiinţă lucrează intens pentru lămurirea problemei, astfel încât ca să vină nemijlocit în folosul populaţiei, concluziile preliminare trebuie să dea serios de gândit oricui, atunci când îşi alege meniul şi modul de alimentaţie curent.

Stimularea iubirii

Iubirea înseamnă armonie, ea putând fi sentiment şi stare de spirit, în acelaşi timp. Se spune că, la fel ca sănătatea, ea nu poate fi cumpărată, ci doar „falsificată" de cei ce au mentalul alterat de influenţa nocivă a lumii materiale, a energiilor joase. Or, nici un individ uman nu poate să fabrice iubire autentică, întrucât aceasta este vibraţie înaltă, deci viaţă. Nu ne referim aici la amorul fizic, care a degenerat tot mai mult, făcând ca această alcătuire uluitor de complexă, reprezentată de trupul uman, să fie trasformată în marfă. De altfel, nu de puţine ori ajungem să confundăm trăirile noastre cu sentimentele reale, iar constatarea falsului aduce frecvent şi boli, în sensul direct al cuvântului. Nu întâmplător, cuvântul *afecţiune* se referă – în funcţie de context – la sentimente pozitive, la dragoste, dar şi la suferinţă, la boală. De aceea, este nevoie de o judecată foarte echilibrată, sănătoasă, pentru a discerne, fără putinţă de greşeală, atunci când cântărim sentimentele. Acceptând însă ideea de gândire pozitivă, creatoare, ne putem apropia cu luciditate de acest teritoriu sublim, de natură divină. Iar de regulă nici nu trebuie să căutăm căi labirintice, sisteme filosofice, pentru a vedea adevărul, realitatea. E suficient, de pildă, să privim la oamenii din jurul nostru, cu foarte mare atenţie: toţi cei ce duc lipsă de iubire ori încearcă să se amăgească cu surogate, cu ceea ce numeam iubire fabricată, suferă de afecţiuni fizice, mentale ori sufletesti. Şi aici nu există tratamente medicamentoase...

Există anumite tehnici terapeutice adresate în mod explicit corpului, care acţionează implicit şi asupra energiilor subtile, reconfortând totodată sufletul şi spiritul. Pentru potenţarea unor asemenea terapii, se folosesc uneori imagini simbolice, de genul mandalei, despre care am amintit într-un număr anterior al revistei „Magazin". Parapsihologul Nina PETRE ne prezintă şi de această dată un astfel de simbol (pe care-l numeşte „figură magică"), înzestrat cu puterea de a stimula iubirea din sufletele oamenilor. Iată şi indicaţiile legate de imaginea alăturată.

Gândiţi-vă cu iubire la o fiinţă sau la un obiect, privind centrul figurii (bulina neagră) timp de 2-3 minute, după care contemplaţi întreaga figură. Ea vă va amplifica sentimental, mărindu-vă aura la dimensiuni foarte extinse. Veţi avea o stare de supraenergizare plăcută, pe care ar fi bine să o păstraţi timp de 10-15 minute.

Simbolistica figurii

Bulina reprezintă spiritul omului, care este adăpostit în interiorul sufletului (cercul). Săgeţile sunt direcţiile principale de răspândire a iubirii: cele 4 puncte cardinale (săgeţile mai mari) şi 4 direcţii intermediare (săgeţile mici). Dacă spiritul iubeşte, sufletul poate ajunge până la marginile Universului nostru (pătratul). Iubirea deosebit de puternică se propagă pe direcţiile punctelor cardinale şi poate ieşi din Universul nostru (săgeţile care ies prin colţurile pătratului).

Avertisment. Această figură magică nu poate fi folosită în scopuri egoiste.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

COPILĂRIA ŞI IDEALUL PURITĂŢII

Ne place să privim primii ani ai vieţii pământeşti, aşa-numita „vârstă de aur", cu nostalgie şi cu îngăduinţă, considerând-o un fel de prototip al purităţii. Raportată la etapele ulterioare, copilăria chiar aşa şi este, căci omul acumulează energii negative – pe unele atrăgându-le şi însuşindu-şi-le cu bună ştiinţă – pe măsură ce înaintează în vârstă. Luată în sine, ea se prezintă însă sub cu totul alt chip, capabil să surprindă, să uimească şi să decepţioneze într-un anumit fel. De ce? *Emilia VLĂDESCU*, psiholog, parapsiholog, mediu şi bioterapeut, exprimă transant un punct de vedere cunoscut în principiu, dar foarte rar pus în discuţie: puritatea copilăriei constituie un fel de mit, căci orice om vine pe lume cu încărcătura a ceea ce a fost înainte.

VIEŢILE ANTERIOARE îşi pun amprenta asupra existenţei noastre prin acea încărcătură karmică, manifestată fie în sens pozitiv, fie în sens negativ (aici pot fi incluse eşecurile, bolile trupului, cele ale minţii, afecţiunile sufleteşti etc.). Emilia Vlădescu a avut ca pacient un copil trecut de 10 ani, cu manifestări foarte agresive, imprevizibil, uneori chiar sadic, însă şi cu părţi bune. Părinţii erau îngroziţi. Între „isprăvile" puştiului se numărau incendierea perdelelor, spălarea pereţilor casei cu furtunul sau lovirea cu cruzime a bunicii. Uneori, el se trezea în miez de noapte şi vorbea despre una şi aceeaşi lume „văzută" în somn, caracterizată prin mult foc, ritualuri magice neînţelese de el ca atare ş.a.m.d. Din punct de vedere clinic, copilul avea probleme psihice foarte grave, dar, supus unor şedinţe de terapie parapsihologică, a reieşit că într-o viaţă anterioară el făcuse parte dintr-o lume inferioară dominată de elementul foc, de violenţă, de magie, exact aşa cum o descria în urma trezirilor sale nocturne. Drept urmare, elaborarea strategiei de tratament s-a bazat pe amănuntele relevate în legătură cu amintita existenţă inferioară.

DE VORBĂ CU ÎNGERII. Asemenea relaţii nu le sunt străine copiilor, în primii ani de viaţă, după cum afirmă parapsihologii. Comunicările cu entităţi astrale reprezintă ceva obişnuit la această vârstă, când copilul încă nu a fost întinat de viaţa momentului prezent. Un alt caz înregistrat de Emilia Vlădescu în acest sens se referă la o fetiţă, cunoscută... înainte de a se naşte. Testând starea de sănătate a unei femei, ea a vizualizat un bărbat aflat pe un vapor şi naşterea unei fetiţe, de către pacientă. Lucrurile s-au petrecut întocmai, femeia dând naştere unei fetiţe, la puţin timp după întoarcerea soţului plecat pe mare. Ceea ce a observat terapeuta în următorii ani a relevat aspecte foarte interesante privitoare la copilă, în mod particular. Cu precădere în primii săi doi ani de viaţă, aceasta a arătat numeroase manifestări pozitive, benefice. Treptat, ea a început însă să-i copieze pe cei din jur, îndeosebi pe părinţi, în ea recunoscându-se destul de uşor influenţa modelelor adulţilor, ceea ce a dus în acelaşi timp la pierderea purităţii specifice şi a calităţilor native remarcate anterior.

„CONTAMINAREA" COPILULUI cu trăsăturile negative sau cu urmările manifestărilor negative ale părinţilor reprezintă un fenomen evidenţiat în mod curent. Deşi ne-am mai referit la el, reluăm doar ideea că pe linie karmică, mama este cea care transmite către urmaşi numeroase tare şi bolile corpului fizic reprezintă frecvent asemenea înlănţuiri cauză-efect. Un caz aparte înregistrat de Emilia Vlădescu a fost cel al unei femei însărcinate în luna a patra,căreia i-a spus că fătul nu evoluează normal. Pacienta fiind foarte suspicioasă, a îndrumat-o către medic, care i-a spus că totul este în regulă. Totuşi, terapeuta a convins-o că ar fi bine să se spovedească, mai ales că anterior sarcinii avusese un avort. Între timp, nici un semn nu arăta că femeia e însărcinată, ceea ce ajunsese să o îngrijoreze şi pe viitoarea mamă. Aceasta a avut un şoc, atunci când preotul i-a spus că făcuse o crimă, omorându-şi copilul nenăscut, şi-a conştientizat fapta şi în câteva zile fătul s-a dezvoltat aşa cum era normal. Momentul respectiv a însemnat nu doar depăşirea unei bariere, ci şi o deschidere în plus, o şansă acordată copilului pentru viaţa sa care încă nu începuse.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

CARTE DE GEOMETRIE!...

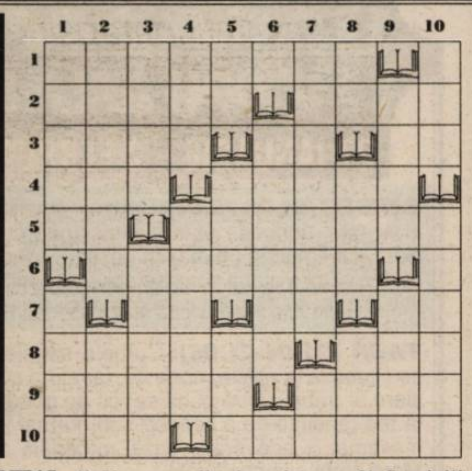

ORIZONTAL: 1) Un cerc plin de enigme... 2) Semicilindrii de cotă – Trage linii... cu mâna. 3) Suma la paralele! – Argint – Incluse în calcul! 4) Curge... în volum (pl.) – Prismă... de tablă. 5) Vin la dans! – Cuburi. 6) O dreaptă la drept vorbind (pl. masc.). 7) Ion Barbu – Nea! – O jumătate de romb! 8) Înscrise într-un triunghi – Echer. 9) Cerc cu un... trapez – Lucrări de geometrie. 10) Arc... în cercuri, până la un anumit... punct – Cap... cu laturile egale!

VERTICAL: 1) Volum – Trunchi... cu etaj! 2) Cerc degenerat – Arie... periferică. 3) Temelia triunghiului (pl.) – Un corp obişnuit... la poarta nouă. 4) Numeral a întâia – Cilindru. 5) Segment de segment! – Pasăre cu ora – Un animal cu stăpân! 6) Cerc... înşelător (pl.). 7) Rază la un... arc! – Catete! 8) Punct sucit! – Pun bazele trigonometriei! – Infinit... albastru. 9) Grămadă dezordonată – Pâlpâirea unei sfere. 10) Sector de curbă-n parc! – Ridicate cu un anumit grad (sing.).

LAURIAN BUTURE –*Adjud*

SOLUŢIA CAREULUI („Carte de geometrie!...”): REBISIST - A - OLAN - ACAR - MIZA - AG - LC - APE - CRETA - NS - JUCĂRIE - AVOCATI - P - A - IB - NA - RO - CATETE - CAL - ARENA - TEZE - TEL - PATRAT.

Fotografii de la cititori

CRISTINA SANTAVAN - Simleul Silvaniei (Sălaj)

«Ce să-i faci, aşa-i la nouă luni!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

ŞARPELE

1. Unde nu trăiesc şerpi pe planeta noastră?

2. Cum se numea Şarpele Universului din mitologia vedică, închipuit ca o cobră cu 1.000 de capete?

3. Cum se numeşte „Şarpele Fantastic”, adorat în religia greacă târzie, şarpe a cărui statuie, descoperită în 1962 în Dobrogea, se păstează la Muzeul din Constanţa?

4. Cine a scris romanul „Cuibul de vipere”?

5. Ce se înţelege în botanică prin „Pălăria şarpelui”?

6. Ce pictor francez, poreclit „Vameşul”, a realizat, în 1907, tabloul „Îmblânzitoarea de şerpi”?

7. Cine a realizat, în 1988, filmul „Şarpele şi curcubeul”?

Răspunsurile din numărul trecut *1) O „fereastră oarbă” este o adâncitură în peretele unui zid, având forma unei ferestre şi constituind un motiv arhitectonic. 2) În geologie prin „fereastră tectonică” se înţelege o deschidere făcută prin eroziune în formaţiunile geologice mai vechi, permiţând să apară la suprafaţa pământului formaţiuni geologice mai noi. 3) Tabloul „Femeie la fereastră” aparţine pictorului olandez Jan Vermeer Van Delft (1632-1675). 4) „Palatul cu 365 de ferestre” se află la Oradea şi a fost construit între anii 1762-1770 după planurile arhitectului vienez Franz Anton Hillebrandt. 5) Volumul „Ferestre colorate” aparţine marelui poet şi filozof român Lucian Blaga (1895-1961). 6) Filmul „În spatele ferestrei” a fost realizat în 1954 de regizorul Alfred Hitchcock (1899-1980). 7) Melodia „La fereastra unde doarme o pisică” a fost compusă de Ion Vasilescu.*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din 19 decembrie cu tema „Velerim şi Veler Doamne” am primit scrisori de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas – Piatra-Neamţ* şi vechiul nostru prieten *Dan Victor Munteanu – Galaţi* a cărui revenire în rândul prietenilor rubricii ne bucură.

– 5 răspunsuri corecte: *Monica Ionescu – Bucureşti* şi *Dinu Vasilescu – Târgovişte.*

Toate scrisorile amintite au conţinut detalii interesante, sugestii şi aprecieri pentru care vă mulţumim.

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră sperând că veţi rămâne în continuare prietenii noştri. *(I. Stoica*

27. Toate persoanele cu responsabilităţi familiale, care sunt angajate sau doresc să se angajeze în muncă, au dreptul să o facă fără a fi supuse discriminărilor şi, pe cât posibil, fără să existe un conflict între responsabilităţile lor profesionale şi familiale.

ŞAH

Trifunovic - Aaron, 1962

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE: 1. Ng8! Dg8 2. Td8 cu câştig uşor.

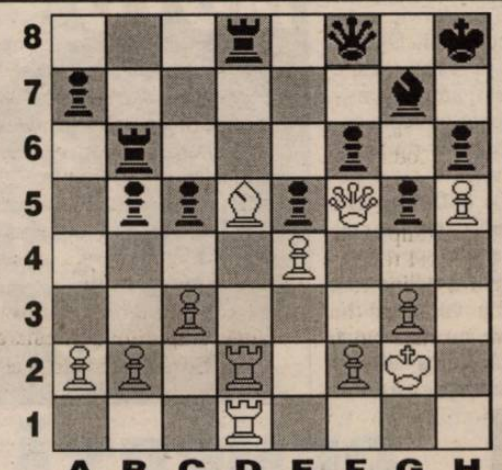

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Propuneri indecente. Ministerul Tineretului şi Sportului (MTS) şi-a adus aminte că păstoreşte, printre altele, şi Federaţia Română de Fotbal (FRF), unde preşedintele Mircea Sandu este un fel de stat în stat, şi s-a gândit să îi propună Naşului nişte „măsuri de îmbunătăţire a activităţii”. Perfecţionarea antrenorilor, analiza unor arbitri şi controalele antidoping după fiecare meci din retur. Sper ca aceste măsuri chiar să fie puse în practică şi să nu rămână doar nişte „propuneri indecente” semnate de Nicolae Mărăşescu din partea MTS şi atât. Cât despre Dumitru Dragomir, el are somnul liniştit, pe el nu-l bate nimeni la cap, poate uneori ţânţarii, dar acum e iarnă.

La antipozi, vara nu-i ca iarna. Tripla campion de la Australian Open, Andre Agassi, a avut nervi de oţel în meciul pe care l-a câştigat cu 6-2, 3-6, 6-3, 6-4 în faţa francezului Nicolas Escude, în turul al treilea al primului turneu de Mare şlem al anului. Juan Carlos Ferrero a supravieţuit unei bătălii dure cu un alt „cocoş”, Fabrice Santoro, pe care l-a jumulit cu tot cu fulgi, 4-6, 6-3, 4-6, 6-2, 7-5, în timp ce campionul de la Roland Garos, Albert Costa, a căzut în faţa

compatriotului său Felix Mantilla, în cinci seturi de coşmar. Cea mai bună jucătoare a lumii, Serena Williams, a avut nevoie de doar 46 de minute pentru a o zdrobi cu 6-1, 6-1 pe thailandeza Tamarine Tanasugarn şi a avansa în optimile de finală ale Openului australian. Kim Clijsters, considerată ca principala candidată la stoparea Serenei în tentativa sa de a câştiga patru turnee de Mare şlem consecutive a învins-o cu 6-2, 6-1 pe Tatiana Poutchek, în 55 de minute. Duelul se anunţă de pe acum interesant.

Pasărea Sven. Dovedind că este în mare formă, săritorul cu schiurile Sven Hannawald (Germania) a reuşit sâmbăta trecută, pe trambulina din Zakopane (Polonia), în cea de-a 15-a etapă a Cupei Mondiale,

să stabilească un nou record al trambulinei de 120 m, zburând prin aer 140 m fix, cu 3,5 metri mai mult decât fostul record, deţinut de polonezul Adam Malysz. Pentru liderul Cupei, finlandezul Janne Ahonen, trambulina de la Zakopane se pare că e o pacoste, el reuşind performanţa de a se clasa al 20-lea în prima zi de concurs, cea mai proastă clasare din actualul sezon, şi numai al 6-lea în a doua zi de concurs, de duminică, etapă câtigată din nou de Hannawald. În clasamentul general, conduce Ahonen, urmat de Hannawald, Malysz reuşind să se menţină pe podium. Ca o curiozitate, tribunele pentru spectatori au la Zacopane 50.000 de locuri în vreme ce populaţia oraşului nu depăşeşte 35.000 de locuitori.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Asparagusul este o plantă decorativă foarte populară, îndrăgită fiind pentru aerul permanent proaspăt de peste an şi pentru aspectul său elegant şi graţios. Originar din Africa de Sud şi Africa de Vest, asparagusul este o plantă care s-a adaptat deosebit de bine la condiţiile de apartament, de multe ori vitrege pentru alte plante. Îi merge bine şi la temperaturi de 12-14 grade, dar şi la 20-22 grade. Vegetează perfect la lumină difuză, dar suportă uşor şi soarele pentru o perioadă scurtă. Pulverizarea cu apă este necesară numai atunci când aerul este exagerat de uscat. În ceea ce priveşte udarea, aceasta trebuie să fie mai abundentă în timpul lunilor de vară, cu temperaturi ridicate. Dacă iarna planta este ţinută în camere răcoroase (dar nu mai puţin de 4 grade C), se udă foarte puţin. Pretenţii deosebite nu manifestă nici pentru pământul în care asparagusul este plantat.

ASPARAGUS

Ca să crească frumos şi ca să aibă o culoare sănătoasă, necesită multă hrană, aşa că se îngraşă frecvent, întotdeauna pe pământ uscat. Transplantarea poate fi făcută în fiecare an, primăvara.

În funcţie de preferinţe şi de locul unde este amplasat, asparagusul poate fi lăsat să-şi coboare lăstarii pletoşi spre pământ sau, dimpotrivă, poate fi ajutat (prin susţinere şi legare) să îmbrace coloane sau grilaje.

Secretele plantei:

● Îngălbenirea cu arsuri şi căderea frunzelor se datorează soarelui prea mult şi pământului uscat timp îndelungat.

● Îngălbenirea fără arsuri şi căderea frunzelor se întâmplă la lumină insuficientă.

● Dacă planta începe să se usuce parţial, fără motiv aparent, este posibil ca vinovată să fie apa prea multă, care a inundat şi a sufocat rădăcinile timp îndelungat. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU — „CARUSEL”

PROGRAM / EXPERT	O	LIPSIT DE URECHE MUZICALĂ / LUETA	A	MARE MAESTRU / ÎN CERC!	A	FOI ÎN TOP / VAS DE CROAZIERĂ	F	LACRIMA VIILOR / A PICA ZĂPADĂ	V	ÎNCHIDERE ERMETICĂ / CONSTRÂNSĂ	E
P	R	O	F	E	S	I	O	N	I	S	T
DRAGOSTE / SOI DE ARBORE FRUCTIFER	A	M	O	R	A AŞEZA LA RÂND / GRUP VOCAL	A	L	I	N	I	A
P	R	U	N	TORTURĂ / A MIZA PE CEVA	C	H	I	N	LENE! / ZEL	L	N
A	PAPUC DE LEMN / ZĂLOG	S	A	B	O	T	MÂNCARE PENTRU PAPĂ-LAPTE / CIUDATĂ	G	R	I	S
R	I	O	ÎN ŢARC! / TRAG CU SĂGEŢI	A	R	CHELNERIŢĂ / VOAL ŢĂRĂNESC		E	A	T	.
ORAŞ CU CARNAVAL / CEAPA OLTENILOR	P	R	A	Z	NOTĂ... LA CHIMIE! / MANIERĂ	M	I	BĂIATUL MĂTUŞII / ĂLA	V	A	R
B	O	POSTUL MARE LA MUSULMANI / PLUGĂRIT	R	A	M	A	D	A	N	O ZI PIERDUTĂ	
BIO! / ACHIU / NEASTÂMPĂR	T	A	C	A PLÂNGE... CARAGHIOS / CÂNTĂREŢI LA OPERĂ	O	R	A	C	A	I	ZECE SUTE
	E	R	A	B		A		E	ÎN TEMĂ! / COADĂ DE CANGUR!	E	M
LOCUINŢĂ / ÎNNODATĂ DE UITUCI	C	A	S	A	ŢĂRMURI	M	A	L	U	R	I
B	A	T	I	S	T	A	LOC DE TREIERAT	A	R	I	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „BLUF”

Orizontal: N - M - S - O - S - D - RECUNOSCATOR - TARE - COLIBA - NARA - IOLE - OC - A - ATACA - ADIO - SET - VOLANE - A - NECESAR - PAS - NU - ANA - ADULA - MUT - RATATI - METAN - TATANA - RINOCER - TIR - GALERA - ILIAC.

ELECTRO-CUTARE

Duminică, 19 ianuarie, la Los Angeles s-a desfăşurat ceremonia decernării premiilor Golden Globes aflată în acest an la ediţia cu numărul 60. În ajunul spectacolului, celebrul fabricant italian de automobile, Maserati, a avut ideea de a organiza o petrecere în cinstea evenimentului, prilej cu care a invitat şi câteva din cele mai trăsnet modele feminine. Toată lumea a fost de acord că bomba sexy a petrecerii de la „The Pussycat Dolls" a fost Carmen Electra, care a electrocutat în mod plăcut întreaga asistenţă. În schimb, Martin Scorsese a obţinut Globul de Aur pentru regie.

La cel de-al 27-lea Festival internaţional de circ de la Monte Carlo care şi-a deschis porţile pe 16 ianuarie, spectatorii au putut să vadă şi altceva decât o piramidă executată de gimnaşti: Dresorul german Maike Probst, care nu se vede în imagine, a reuşit să „construiască" o piramidă dintr-un măgar, un ţap, o maimuţă şi un cocoş, lucru ieşit din comun în lumea circului. Chiar şi în lumea literaturii, pentru că la aşa ceva nu s-a gândit nici George Orwell, autorul celebrului roman „Ferma animalelor".

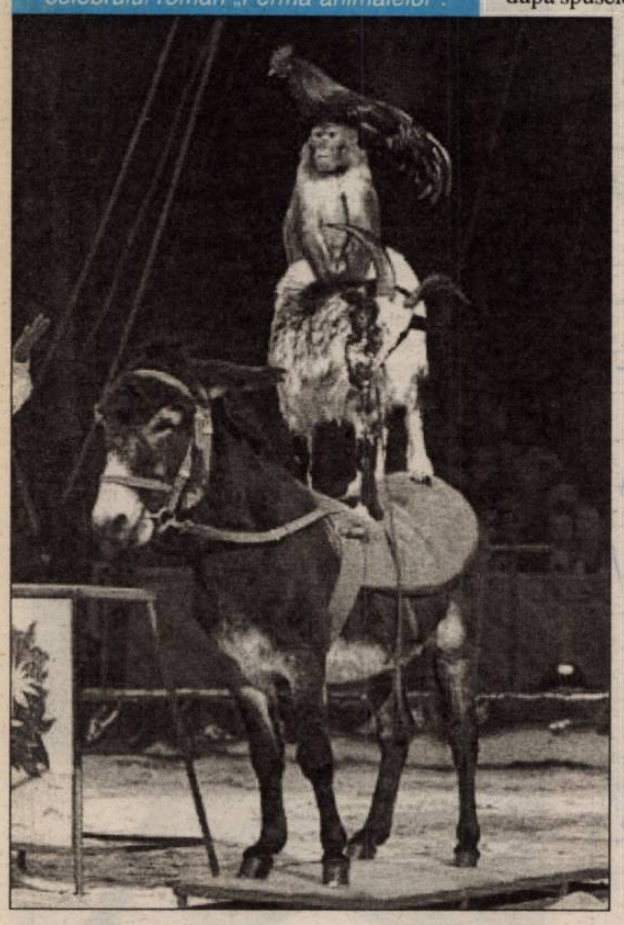

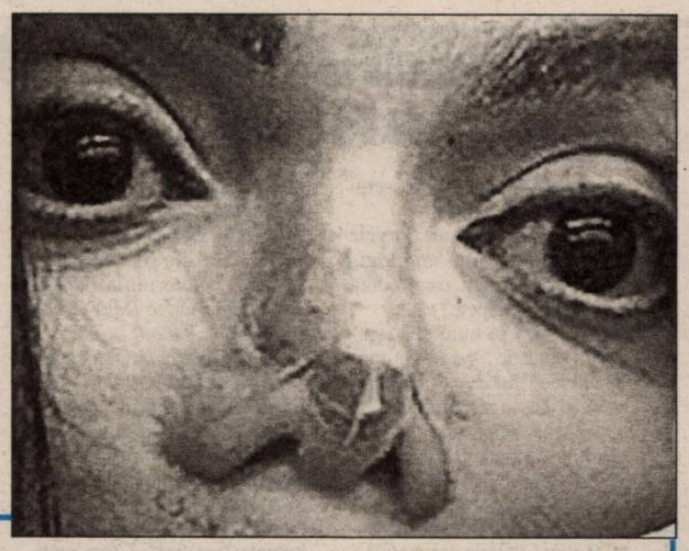

NASUL DE PLASTIC AL LUI MICHAEL

Conducerea postului de televiziune NBC News s-a arătat dispusă să ofere spaţiu de antenă la o oră de vârf celui care s-a auto-proclamat Regele Popului, nimeni altul decât Michael Jackson. În cadrul emisiunii „Dateline" de luna viitoare discuţia cu Michael Jackson ar urma să se poarte în jurul carierei sale cu suişuri şi coborâşuri, al operaţiilor estetice care i-au schimbat faţa, şi în special nasul, despre apariţiile sale tot mai rare în ultimii ani. Adevărul că „artistul" a lăsat-o mai moale cu cântatul, asta pentru că e hărţuit prin tot felul de procese (ultimul la tribunalul din Santa Maria, California), apariţiile lui în public având darul mai mult să îngrozească lumea decât s-o umple de admiraţie ca altădată.

SUPER MOTO

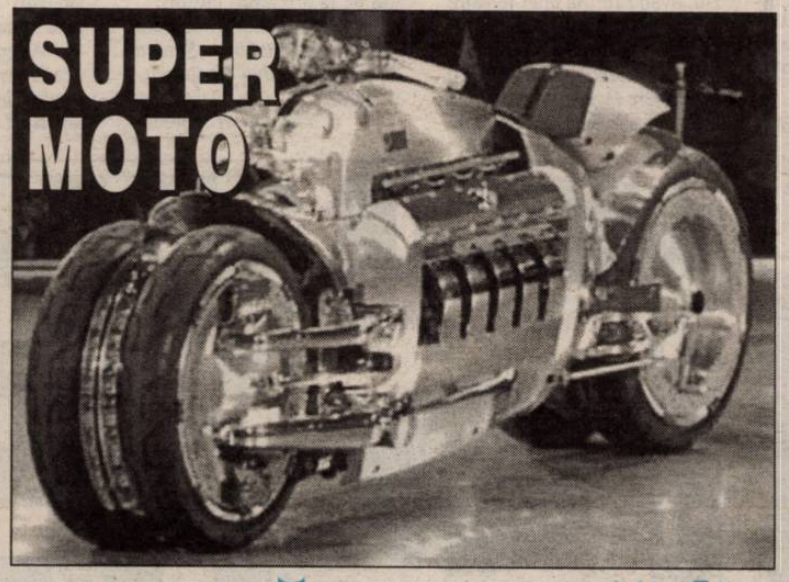

În materie de motociclete, se pare că vedeta recentului Salon Internaţional Auto din Detroit este acest model intitulat Tomahawk, construit de compania Dodge. Monstrul pe 4 roţi (deşi e motocicletă) are suspensii independente pe toate cele patru roţi, iar motorul, 10 cilindri în V cu o capacitate de 8300 de centimetri cubi, împrumutat de la maşinile sport modelul Viper, propulsează motocicleta cu o viteză maximă de nu mai puţin de 400 m/h, adică 640 k/h după spusele specialiştilor.

PENSETĂ UITATĂ ÎN STOMAC

Conform unui studiu efectuat de un grup de medici din Boston şi publicat în numărul din 16 ianuarie 2003 al revistei americane „New England Journal of Medicine" medicii sunt de suficient de multe ori atât de ştuci încât după încheierea operaţiei se constată că au lăsat în corpul pacienţilor tot felul de ustensile din inventarul specific: cleme, foarfece, bureţi, feşi. În fiecare an, peste 1.500 de bolnavi din SUA constată, odată ajunşi acasă, că poartă în ei ceva ce aparţine echipei de chirurgi. Unul din exemplele date în revistă, de unde este reprodusă şi fotografia, este cel al unui bolnav de 59 de ani care acuza dureri stomacale şi în care, cu ocazia unei radiografii, s-a descoperit că medicii uitaseră în abdomen o pensetă. Instrumentul a fost scos fără incidente de o echipă care a încercat să nu uite altceva în corpul pacientului.

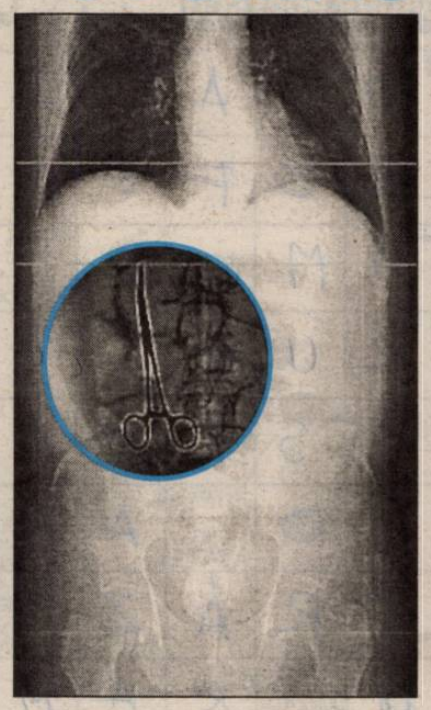

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *La ce vârstă începe nemurirea*
- *Sfidarea maladiilor infecţioase*
- *Aerul – cel mai ieftin aliment*
- *Ţara morilor de vânt*
- *Comorile Alexandriei ies la suprafaţă*
- *Topul celor mai vizionate filme*

HOROSCOP
27 IANUARIE - 2 FEBRUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei financiare, care atinge un maxim (joi sau vineri). Probabil că veţi primi o sumă considerabilă de bani, cu care vă veţi îndrăveni bugetul cam pipernicit din ultimul timp.

TAUR (21.04-21.05): Curbele astrale principale se situează la nivele modeste, iar alura curbei financiare ar trebui să vă pună serios pe gânduri. Aceasta are tendinţa de a scădea sub normal, ceea ce ar însemna o adevărată criză materială temporară. Mare atenţie la cheltuieli!

GEMENI (22.05-21.06): Se pare că vă urmăreşte un ghinion financiar sau de natură profesională, întrucât poziţia lui Jupiter faţă de Soare este nefavorabilă. Cel mai indicat lucru în astfel de situaţii este amânarea oricăror decizii importante, dar nu prea multă vreme.

RAC (22.06-22.07): Conform cu alura curbei afectivităţii, se pare că viaţa vă aduce acum niscaiva probleme sentimentale. Dificultăţile din cuplu pot fi datorate unor neînţelegeri principiale sau, poate, sunt cauzate de o iubire la prima vedere în capcana căreia aţi căzut.

LEU (23.07-22.08): Oscilaţiile curbei profesionale indică faptul că s-ar putea ivi probleme dure în mediul în care lucraţi. Dacă nu vă înţelegeţi cu şefii e foarte grav, dar analizaţi-vă mai bine propria poziţie. Pe de altă parte, curba financiară este în ascensiune.

FECIOARA (23.08-21.09): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Astrele parcă şi-au luat o pauză şi au uitat să vă ameninţe sau să vă ofere motive de bucurie. Ar fi cazul să vă evaluaţi, totuşi, relaţiile sentimentale şi/sau amoroase cu partenerul de viaţă.

BALANŢA (22.09-22.10): În a doua parte a săptămânii s-ar putea ivi câteva probleme de sănătate, probabil din zona stomacului sau ficatului. Nu sunt motive de mare îngrijorare, dar nu uitaţi restricţiile alimentare. Imprevizibilul Uranus nu are o poziţie favorabilă faţă de Soare.

SCORPION (23.10-21.11): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână în care veţi avea o bucurie deosebită (în familie sau la serviciu), dar ghinion la bani. De asemenea, se pare că sunteţi cam agresiv în relaţiile de cuplu. Cenzuraţi-vă mai atent orgoliile!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Toate curbele astrale se află la cote ridicate şi ar trebui să nu aveţi nici un fel de durere de cap. Însă poziţia lui Marte faţă de Lună este nefavorabilă, fapt care înseamnă că excesele temperamentale nu vor lipsi, cu consecinţe neplăcute.

CAPRICORN (21.12-19.01): Dacă în primele zile ale intervalului nu se va întâmpla nimic deosebit, de miercuri sau joi lucrurile se complică. Vor apărea, se pare, numeroase probleme mărunte şi stresante, care se vor prelungi, din păcate, şi în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Nici un nor nu afectează constelaţia dv. Curba financiară şi cea profesională se află la cote înalte. Doar din punct de vedere sentimental lucrurile par să şchiopăteze, dar asta nu afectează randamentul dv. la serviciu.

PEŞTI (19.02-20.03): Miercuri sau joi veţi avea parte de o bucurie de natură financiară sau profesională. Curbele împricinate au câte un maxim în acele zile, iar consecinţele acelor evenimente vor fi dintre cele mai favorabile. Atenţie la un Berbec din anturaj!

Personalităţile săptămânii: *I.L.Caragiale (care la 24.01.1893 începe să editeze „Moftul Român", împreună cu Anton Bacalbaşa), Dimitrie Bolintineanu, Miron Radu Paraschivescu, Gh. Brăescu, Dominic Stanca;* W.A. Mozart, Romain Rolland, Franz Schubert, James Joyce (Nobel literatură 1915), Clark Gable.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10[00] - 14[00]

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 610 • ANUL XLVI • 30 IANUARIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 5 (2360)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Cere mult de la tine însuţi şi nu cere nimic de la ceilalţi.*
(Confucius)

■ *Mama e singura floare care nu se ofileşte.*
(Jean Gastaldi)

■ *Elefantul te lasă să-l mângâi. Puricele, nu.*
(Lautréamont)

EXISTĂ MAI MULTĂ APĂ PE MARTE DECÂT PE PĂMÂNT?

Ne-am obişnuit deja cu ficţiunile ştiinţei, deseori contrazise chiar de realitate. Aşa că, iată încă una, pe care o luăm ca pe o nouă ipoteză „de lucru". Consorţiul Theodore Menod, un grup francez de specialişti în meteoriţi planetari, analizând un meteorit marţian (?) descoperit în Sahara Occidentală, a ajuns la concluzia că magma planetei Marte este mult mai bogată în apă decât cea a Terrei. Meteoritul, în greutate de 38,85 grame, a fost cumpărat în ianuarie 2001 din Maroc de doi vânători de meteoriţi din Franţa şi conţine ceva mai mult de 3 la sută apă, după unele analize specifice efectuate la Laboratorul de magmatologie şi geochimie al Universităţii Paris VI. „Este primul eşantion de rocă marţiană care ne permite să confirmăm ipoteza după care străfundurile planetei Marte sunt mai bogate în apă decât cele ale planetei noastre". Deocamdată punem un semn de întrebare următorului paradox: cum de Marte are mai multă apă în magmă şi deloc la suprafaţă, în vreme ce apa aproape lipseşte în magma terestră, în vreme ce ea există din belşug la suprafaţă?

DINOZAURUL CU PATRU ARIPI

Resturile unui ciudat dinozaur de talie mică a cărui particularitate este că are patru aripi acoperite în întregime cu pene au fost descoperite recent în China. Acesta este anunţul făcut de o echipă de paleontologi chinezi în ediţia de săptămâna trecută a cunoscutei reviste „Nature". După aceşti specialişti, micul dinozaur nu zdrobea pământul sub călcăturile lui, cum vedem în filme, ci sărea din copac în copac precum veveriţele zburătoare de azi. Dinozaurul, aparţinând familiei Microraptor, a putut fi reconstituit plecându-se de la mai multe fragmente fosile, vechi de 124-128 milioane de ani, din perioada Cretacicului inferior, descoperite în vestul provinciei Laioning. Reconstituirea acestui animal arată ca în imaginea alăturată, un fel de dinozaur-pasăre sau o pasăre-dinozaur de doar 77 cm lungime. Deocamdată cercetătorii nu ştiu exact cum folosea animalul cele patru aripi: să zboare sau doar să planeze?

„REŢEAUA" ATACATĂ CU VIRUSUL SAFIR

El s-a făcut simţit şi în ţara noastră

Sâmbăta trecută, reţeaua Internet a fost atacată de un virus care a încetinit considerabil, timp de câteva ore, traficul mondial, perturbând navigarea în reţea şi schimbul de mail-uri. Această activitate proastă la nivel planetar, datorată virusului *Safir* (sau „SQL Slammer"), a fost semnalată de unele site-uri, care supraveghează funcţionarea Internetului (Matrix NetSystems este unul dintre acestea), care au observat că ţările din Asia au fost cele mai lovite, în principal Japonia, Coreea de Sud şi India, deşi au fost afectate şi SUA, dar şi Europa. Debutul atacului a fost consemnat la ora 00,00 în Asia (8,30 ora Bucureştiului), lucrurile revenind la normal în jur de ora 16,00. Symantec Corp., cunoscutul fabricant de programe anti-virus (Norton Anti-Virus), a estimat că cel puţin 22.000 de sisteme au fost afectate de virusul de tipul „ver" care a traversat lumea. După unii experţi, virusul Safir prezintă mari asemănări cu virusul „Red Code" (Codul Roşu) care a paralizat traficul pe Internet în vara anului 2001 şi, după toate probabilităţile, a fost lansat din Hong Kong.

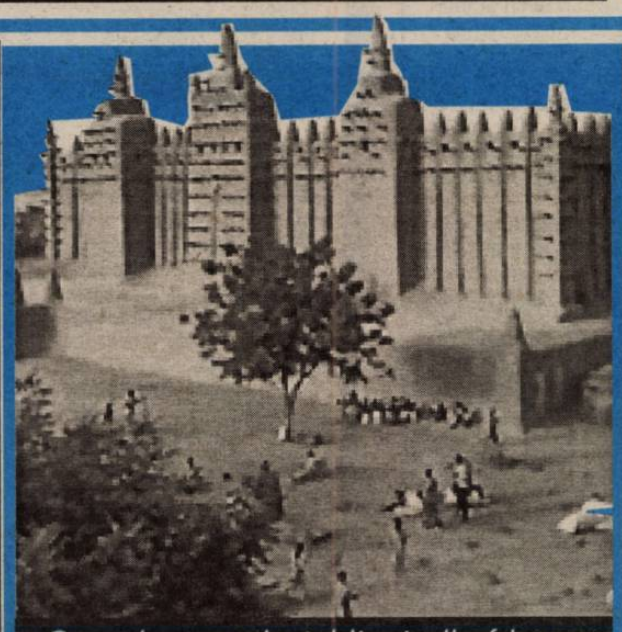

Capodopere ale arhitecturii africane

MOSCHEELE DE PĂMÂNT

Femina club

Dosarele frumuseţii

Apa şi virtuţile ei

●

Şarm englezesc

Naomi Campbell preferă pictura pe propriul ei corp decât cea a marilor maeştri ai Renaşterii.

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Fumatul interzis. Din luna octombrie 2001, în centrul oraşului Tokio este interzis fumatul pe străzile mai circulate. Contravenienţii sunt pasibili de amenzi de 22.000 yeni (170 euro) în caz de recidivă. Legea, destul de ciudată, într-o ţară în care o treime din adulţi şi aproape jumătate din populaţie fumează, a fost adoptată pentru a limita mizeria provocată de mucuri şi arsurile ocazionale suferite de trecători. O companie de tutun, Japan Tabacco, a avut însă o idee salvatoare: a construit o rulotă de 8 metri, botezată SmoCar, pe care a plasat-o în cartierul Kyodo şi care poate adăposti cam 20 de fumători înrăiţi.

Prăjitură cât Sao Paolo. Cel mai mare oraş al Braziliei, Sao Paolo, fondat pe 25 ianuarie 1554, şi-a serbat sâmbătă cea de-a 449 aniversare servind invitaţilor o prăjitură lungă de 449 metri. La pregătirea acestui uriaş „dulce" s-au consumat 480 kg de zahăr şi 4,5 milioane de tablete de ciocolată. Prăjitura a devenit tradiţională, ea câştigă câte un metru în fiecare an, şi figurează deja în Cartea Guinness a Recordurilor. Oraşul Sao Paolo a fost construit de iezuiţi şi are astăzi 18 milioane de locuitori, fiind centrul industrial şi financiar al Braziliei.

Un manuscris uitat în sertar. Un manuscris aparţinând lui Edmond (Eugène Alexix) Rostand (1868-1918), autorul celebrului „Cyrano de Bergerac" (1897), a fost descoperit într-un sertar de la Academia de ştiinţe, arte şi litere din Marsilia. Manuscrisul a fost scris de Rostand la

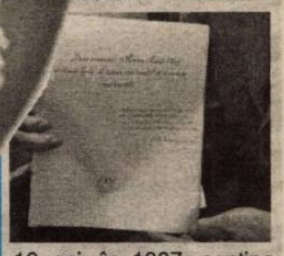

19 ani, în 1887, conţine 30 de pagini şi fusese pregătit pentru un concurs literar lansat de Academie. Candidaţii trebuiau să alcătuiască o paralelă între doi scriitori provensali total diferiţi, clasicul Honore d'Urfe (1567-1625) şi socialistul Emile Zola (1840-1902). Câştigătorul concursului a fost chiar... Edmond Rostand.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Labirint sentimental

divanul galben

Un sculptor care străpunge cerul

Profesorul Panait Badiu are două pasiuni: liniile curbe şi Brâncuşi. Şi cu toate acestea, lui îi place să privească cerul. Sculptorul are oroare de un singur lucru: de liniile drepte. În fond, Antoní Gaudí, unul dintre cei mai mari arhitecţi ai ultimelor secole, un inamic total al liniilor drepte, obişnuia să spună: „singura linie dreaptă care există pe lume este linia orizontului". Să nu uităm, însă, că cea mai voluptuoasă linie dintre două puncte rămâne linia curbă. Lucru sesizabil şi în lucrările juristului de profesie Panait Badiu, sculpturi în lemn de esenţă tare (nuc) care nu sunt doar nişte simple „jocuri".

Pe 22 decembrie 2002, la Universitatea din Galaţi, Panait Badiu a dezvelit lucrarea intitulată „Coloana timpului – joc cu infinitul", un joc care

Cealaltă pasiune a lui Panait Badiu este Brâncuşi. Demonstrează asta nu doar „formele" pe care le dă el lucrărilor sale, ci, în primul rând, o lucrare monumentală care are ca rădăcină, declarată, pe genialul sculptor gorjean.

adaugă ideii iniţiale a lui Brâncuşi un mic artificiu deloc gratuit, dimpotrivă, care are darul de a spori profunzimea ideii iniţiale: o spirală. Coloana lui Badiu este infinită, dar în spirală! Iar spirala, cum ştim, este tot un simbol al infinitului. Coloana infinită a lui Panait Badiu este expusă, într-o scară mai redusă, şi la intrarea pe autostrada Bucureşti-Piteşti. Gestaţia lucrării a durat ceva timp. „Am conceput *Coloana timpului* în luna septembrie a anului 1985, într-o zi de duminică. Brâncuşi a fost inspirat, după cum se ştie, de modelul romboidal ce ornează şi azi stâlpul de reazem al pridvorului casei oltenești, care, la rândul lui, este modelul unei mărgele dintr-un şirag component al fabulosului tezaur descoperit în vatra satului Hinova de pe malul Dunării vechi de câteva milenii". Dacă vorbim de dimensiuni, *Coloana timpului* are 18 metri înălţime şi ajunge, cu tot cu soclu, la o înălţime de 35 m. Este realizată din 35 de module din aluminiu, goale pe dinăuntru, iar spirala se răsuceşte cu 318,5 grade de la un cap la altul. Interesantă este şi forma modulului: nu rombic ca la Brâncuşi, ci în forma unui brad (simbolul vieţii)... răsturnat. „Rădăcinile privesc spre cer, locul de unde venim". În fine, privită de la o oarecare distanţă, coloana lui Panait Badiu pare că se mişcă spre cer, iese din acea nemişcare proprie oricărei sculpturi. Dacă trebuie să-şi explice lucrarea, sculptorul spune simplu: „Coloana lui Brâncuşi sprijină cerul, coloana mea îl străpunge". Am privit această splendidă sculptură şi vreau să spun că nu e departe de adevăr. Întrebat „ce va fi mai departe?", Panait Badiu răspunde netulburat: „mai departe e doar cerul..."

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

O seară romantică durează până-n zori

SANDA DUMITRESCU, Iaşi: „...Cred că la un post de televiziune am auzit un comentariu astrologic în care se spunea că cele mai sexy femei sunt cele din zodia Fecioarei. Apoi am citit într-o revistă străină că femeile din Fecioară sunt de tip poster, adică femeile-afiş. Ele îşi studiază îndelung la cumpărături, însă nu au mare succes în dragoste pentru că nu ştiu să fie fidele în sensul clasic. Ar flirta cu oricine, ar ieşi la un restaurant cu oricine şi ar uita că sunt aşteptate de iubitul lor adevărat sau de soţ (...) Eu aş vrea să ştiu dacă această atitudine este de condamnat, pentru că şi eu sunt din Fecioară. Care ar fi bărbaţii cei mai potriviţi pentru mine, nu numai ca zodie, dar şi ca vârstă? Este adevărat că unor astfel de femei li se potrivesc bărbaţii mai vârstnici?"

– Dragă *Sanda*, la vârsta ta (corespondenta noastră nu a împlinit 30 de ani) ar fi trebuit să te cunoşti mai bine şi să priveşti cu mai multă reţinere ce se spune despre zodia căreia îi aparţii. Din câte m-ai lăsat să înţeleg, necazurile sentimentale sunt cele care te-au făcut să nu mai ai foarte mare încredere în tine. Dacă eşti „înaltă, frumoasă şi deşteaptă, şi pe deasupra şi descurcăreaţă", de ce mai pleci urechea cu atâta atenţie la ce se spune într-o emisiune sau alta? Vreau să-ţi precizez din capul locului că femeia din Fecioară poate face cu uşurinţă cele mai dificile cuceriri, adică poate „supune" cu farmecul ei pe complicaţii bărbaţi din Gemeni (un raţional) şi Peşti (un visător) – adică cei faţă de care are afinitate maximă. Despre vârstă, teoria spune exact invers; femeia-Fecioară preferă un partener mai tânăr pe care să-l poată modela aşa cum vrea ea. Dacă se întâmplă să-i fugă ochii în toate părţile, poate că nu-i numai vina ei...

*

– Dragă *Raluca*, o seară romantică poate dura toată viaţa, dacă ambii parteneri se simt bine. Pe de altă parte, e cam multă învălmăşală în gândurile tale, ceea ce nu este specific femeilor-Scorpion. De altfel, îţi subliniez cu zece linii faptul că Scorpioniţele sunt foarte lucide în orice împrejurare, îşi cunosc interesul, iar romantismul lor este devorator. Sunt femei posesive şi răzbunătoare dacă le dai prilejul. Poate de aceea ele se înţeleg cel mai bine cu bărbaţi-Scorpioni, dar şi cu Raci şi Peşti. În concluzie, eu spun că acel revelion n-ar trebui să fie o piatră de hotar în viaţa ta. Faptul că ai fost în centrul atenţiei (admiraţiei) nu trebuie să te mire şi ar trebui să te obişnuieşti cu aşa ceva, fără să devii îngâmfată.

*

– Dragă *Dana*, nu vreau să mă transform în moralist (pentru că nu sunt), dar iubirea înseamnă implicit şi respectul faţă de partener. Ceea ce se petrece între voi nu prea aduce a respect, mai ales din partea lui. Năbădăile dragostei sunt inerente, dar există limite. Bănuiesc că între voi s-au depăşit anumite limite, aşa că mă feresc să trag vreo concluzie. În general, femeile din Taur fac casă bună cu Taurii, Scorpionii şi Vărsătorii, iar cu Gemenii se simt ca-n iad. Bărbaţii din zodia Leului sunt foarte orgolioşi şi iuţi la mânie, dar compensează printr-o tandreţe copleşitoare – cel puţin aşa spune teoria. Adună-ţi gândurile şi nu lua o decizie pripită.

RADU IANIERI

DANA C., Constanţa: „...Din cauza lui L. am fugit de acasă şi am stat patru nopţi la o prietenă de-a mea. Pur şi simplu n-am mai vrut să dau ochii cu el şi nici să-i răspund la telefon (...) Mersesem cu el cu taxi-ul şi mi-a vorbit foarte urât, iar tot ce-am discutat a auzit şi şoferul. Nu înţeleg ce s-a întâmplat cu el, de ce vrea să mă umilească cu orice prilej. Motivul pentru care s-a supărat este că m-a aşteptat în ger o jumătate de oră. Oare aşa sunt bărbaţii din zodia Leului? Eu sunt din Taur şi, din păcate, îl iubesc foarte mult..."

RALUCA N.M., Bucureşti: „...S-a întâmplat ca la acest revelion (2002-2003) să fiu singura femeie Scorpion, înconjurată de mai mulţi bărbaţi din diferite zodii (...) Vreau să spun că am impresia, încă nu am verificat pentru că situaţia e foarte delicată, că după petrecere am fost singura care am fost sunată la telefon de iubiţii altor femei de la revelion, şi chiar de către un bărbat însurat cu soţia căruia n-am schimbat nici un cuvânt, fiind o tipă cam înţepată. Deşi eu am 26 de ani, nu am încă un prieten stabil şi nu ştiu ce să fac. În sinea mea nu cred că în astfel de prilejuri se pot stabili relaţii serioase, eu fiind genul care nu prea are chef de aventuri, căci am mai suferit din această cauză. Dar aş dori să vă mărturisesc că cel mai atrăgător dintre toţi cei care m-au sunat este chiar cel însurat, D., care este tot Scorpion (...) Mi-a vorbit tranşant la telefon, mi-a spus exact ce doreşte, „o seară romantică" şi mi-a precizat că „o seară romantică durează până-n zori". Este sau nu un om serios cel care face astfel de invitaţii?

ANCHETA săptămânii

Ce vă atrage spre spiritul de „gaşcă"?

◆Pot să vă spun ce mă leagă pe mine de prieteni, anturaj. Speranţa că printre ei voi găsi într-adevăr oameni pe care te poţi baza, cu care să te simţi bine oriunde şi oricând, că poţi cunoaşte o viitoare prietenă sau poate o... viitoare logodnică. *(Doru, 17 ani)*

◆În mijlocul prietenilor, amicilor, simţi că respri cu adevărat, că-ţi poţi etala şi dezvolta personalitatea. În gaşcă, există o permanentă dorinţă de a fi cât mai deştept, mai interesant, mai inventiv, mai simpatic. Şi asta în condiţiile în care te simţi cu adevărat liber, ceea ce e extraordinar. *(Gabi Popescu, 18 ani)*

◆Gaşca presupune exerciţii de socializare, îţi oferă prilejul de a-ţi face noi prieteni, noi relaţii, şi, bineînţeles, reprezintă un context în care te poţi simţi super. *(Andra Cozma, 20 de ani)*

◆Chiar e nevoie să afirm ceea ce e cât se poate de evident? Faptul că omul e o fiinţă socială, că are nevoie de prietenie, cominicare, atmosferă etc? În plus, în gaşcă îţi dobândeşti încrederea în forţele tale, în personalitatea ta. *(anonim, 19 ani)*

◆Pentru mine grupul, prietenii sunt o chestie sentimentală. Nu legată de preocupări sau interese. *(Elena Rodica Mihalcea, 17 ani)*

◆Simplul fapt că suntem împreună pentru mine înseamnă totul. Când rămân singură acasă, după ce nu mai am nimic de făcut, îmi vine să mă urc pe pereţi. Singurătatea e o pedeapsă prea mare pentru mine. *(Dana, 16 ani)*

◆Nu caut în gaşcă ceva anume. Probabil că e o fugă de singurătate. Cred că oamenii în general nu au capacitatea de a suporta singurătatea de care fug ca dracul de tămâie. Probabil că aşa e alcătuit genetic. Omul nu se suportă pe el însuşi ca şi cum şi-ar fi propriul său duşman. *(Sergiu Preda, 23 ani)*

◆Nu caut anturaje. A fost o vreme în care mă risipeam prin discoteci, bairamuri, când mă întâlneam frecvent cu colegi, prieteni. E o pierdere de timp pe care nu mi-o mai pot permite decât dacă aş avea vreo 3-4 vieţi. Am enorm de multe de învăţat, de făcut. Aş suferi dacă mi-aş mai pierde timpul. Idealul meu de grup este familia. Părinţii, sora mea şi mai târziu soţul meu şi cei doi copii pe care îi voi face în primii ani de căsnicie. Prietenii, pe locul doi. *(Mirabela, 22 ani)*

◆Aşa cum suntem dependenţi de hrană, apă, aer, aşa suntem dependenţi şi de cei din jur cu care intrăm în rezonanţă. Mai precis dependenţi de energia lor pozitivă care ne echilibrează, ne încarcă, ne stimulează. *(Marian Angelescu, 19 ani)*

◆Ce-i aşa greu de înţeles? Gaşca înseamnă atmosferă, gagici, glume, mişţouri, distracţie. Marfa! *(Andrei Zaciu, 16 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

A fi sau a nu fi hărţuit(ă) sexual

Probabil că pentru majoritatea dintre noi, conceptul de hărţuire sexuală a fost multă vreme (şi poate că încă mai este) o curiozitate, o excentricitate a democraţiei occidentale. Ce poate fi atât de deplasat, de grav, să inviţi o fată, care întâmplător, este şi angajata sau colega ta de serviciu, la restaurant, la o plimbare sau pur şi simplu să o cauţi la telefon pentru a-i spune cât de dor ţi-e de ea. Legea spune că e grav, atâta timp cât fata (sau persoana de sex masculin) consideră nedorite sau dezagreabile avansurile curtezanului, comportamentul său, comentariile sau glumele (deplasate) pe seama ei, mai ales dacă acestea devin insistente. Acest gen de ofensă la pudoarea şi securitatea morală a victimei este mai frecvent în relaţiile dintre angajator şi angajat (dar şi dintre colegi). Victima se poate însă adresa unui avocat în cazul în care agresorul îi afectează condiţia de angajat. Prin intimidare, persecuţii, crearea unui climat ostil... Un adevărat carusel al bunelor şi relelor intenţii, perseverenţei sau al întâmplării care poate surprinde plăcut sau, dimpotrivă, ofensa, crea probleme şi care uneori, nu poate fi oprit decât în instanţă. De unde se vede cât de marginită şi periculoasă poate fi uneori, dragostea.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**